

中国书画函授大学肇庆分校建校二十周年纪念册

中国书画函授大学

CHINA CORRESPONDENCE UNIVERSITY OF PAINTING AND CALLIGRAPHY

六通

贪狼

邵中画

TANLANG

肇庆分校

Mục lục

Tự : Tiểu Thuyết: Lục Tích Chi Tham Lang

Chương 1: Ác Ma Thí Nghiệm!

Chương 2: Trốn Vào Giang Thành!

Chương 3: Người Đứng Đánh Ta!

Chương 4: Đêm Khuya Kiến Thức!

Chương 5: Giết Người Diệt Khẩu!

Chương 6: Dẫn Sói Vào Nhà!

Chương 7: Thằng Ngốc Kia!

Chương 8: Hảo Hảo Chiêu Cỗ!

Chương 9: Phần Tử Khủng Bố!

Chương 10: Hiểu Rõ Khảo Thí!

Chương 11: Người Đang Ở Đây Ăn Gian!

Chương 12: Muốn Gán Tội Cho Người Khác!

Chương 13: Vinh Hạnh Của Ta!

Chương 14: Bá Vương Sân Trường!

Chương 15: Hoa Hậu Giảng Đường Ngồi Cùng Bàn!

Chương 16: Thiên Tài Ngu Ngốc!

Chương 17: Toán Học Tiến Sĩ!

Chương 18: Ngạo Mạn Thành Kiến!

Chương 19: Kinh Hi Kinh Hải!

Chương 20: Chân Dài Âu Mong!

Chương 20: Chân Dài Âu Mong!

Chương 21: Tuyệt Đại Song Kiều!

Chương 22: Song Kiều Tranh Diễm!

Chương 23: Lòng Có Tương Ứng!

Chương 24: Nỗi Lòng Một Hôn!

Chương 25: Đắc Tội Song Kiều!

Chương 26: Vai Phụ Tốt Nhất!

Chương 27: Trảm Thủ Hành Động!

Chương 28: Hình Ý Bằng Quyền!

Chương 29: Người Thứ Năm!

Chương 30: Chư Cát Hiện Thân!

Chương 31+1 Giây Bạo Kích!

Chương 32: Nhai Độc Tự Sát!

Chương 33: Đứng Đầu Bảng Toàn Bộ Khoa!

Chương 34: Nhiệt Nghị Oanh Động!

Chương 35: Tiểu Đội Gien!

Chương 36: Chiến Thần Hàng Lâm!

Chương 37: Thu Tiểu Đệ!

Chương 38: Sinh Ra Cảnh Giác!

Chương 39: Thằng Thẩn Từ Rộng!

Chương 40: Thầy Trò Danh Phận!

Chương 41: Song Kiều Gặp Lại!

Chương 42: Ta Không Làm Nền Móng!

Chương 43: Làm Ra Bá Chủ Sân Trường!

Chương 44: Tổ Chức Thành Đoàn Thể Khiêu Khích!

Chương 45: Cờ Vây Tranh Tài!

Chương 46+1 Đường Nghiền Ép!

Chương 47: Trái Ôm Phải Ấp!

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liều Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Tự : Tiểu Thuyết: Lục Tích Chi Tham Lang

Nam Cực, đêm.

Một chi nhà khoa học từ nhiều nước tạo thành Nam Cực khoa khảo thi tiểu tổ, đang tiến hành thăm dò địa chất, chợt nghe một trận chổi tai tiếng rít từ xa đến gần, giống như mấy nghìn khung máy bay chiến đấu cùng nổ vang, mỗi người màng nhĩ cơ hồ cũng bị đâm thủng, đầu óc ông ông tác hưởng, lòng buồn bực muốn ói.

Mọi người che lỗ tai, kinh hoảng ngẩng đầu, hướng bầu trời nhìn lại.

Chỉ thấy một đạo sáng lạn đến cực điểm màu xanh lá quang đoàn, kéo lấy thiêu đốt lên hỏa điểm trường đuôi dài, kiểu như Kinh Long, gào thét lên hướng Địa Cầu nhanh bắn mà đến.

"Oh My GOD, đó là cái gì?" Một gã nước Đức nhà khoa học kinh hô.

"Đó là sao băng!" Một gã mỹ nữ nhà khoa học vẻ mặt tràn đầy rung động, "Ông Trời ơi đây là ta trong cả đời bá kiến cuối cùng tráng lệ cảnh tượng!"

"Nhờ cậy!" Bên người nhà khoa học đối với vị này đến chết cũng không đổi văn nghệ con gái thanh niên xì mũi coi thường, "Viên này sao băng liền lập tức muốn đánh lên Địa Cầu, người biết ý vị như thế nào sao?"

"Ý vị như thế nào?"

"Có nghĩa là chúng ta đều phải chết! Nhân loại sẽ giống như khủng long đồng dạng diệt sạch!"

Lời vừa nói ra, hiện trường đánh trống reo hò lâm vào ngán ngùi tĩnh mịch.

Bọn họ đều là nhà khoa học, tự nhiên biết rõ sao băng va chạm Địa Cầu hậu quả, khu vực bị va chạm trực tiếp, hết thảy vật chất sẽ bởi vì cực hạn nhiệt độ cao trong khoảnh khắc tan thành mây khói, hóa thành hư vô.

Toàn bộ tầng khí quyển sẽ bị kích khởi bụi đất bao phủ, thế giới lâm vào hắc ám, nhật nguyệt vô quang. Thực vật bởi vì mất đi sự quang hợp mà dần dần tử vong, Địa Cầu thực vật liên (*chuỗi thực vật sinh tồn trong tự nhiên) tan vỡ, cuối cùng dẫn đến sinh vật phạm vi lớn diệt sạch, nhân loại tự nhiên cũng khó chạy trốn vận rủi.

Nghĩ đến hậu quả như vậy, trên mặt từng thành viên khoa khảo thi tiểu tổ, cũng tràn ngập thật sâu tuyệt vọng.

Cùng sinh mệnh so sánh với, có hay không một viên văn nghệ cần thận bản, ngược lại không có ý nghĩa sự tình rồi.

Tại con của bọn hắn ở bên trong, cái kia thiêu đốt lên Hỏa Long ở giữa không trung xẹt qua một đạo thê mỹ mà tàn khốc đường vòng cung, hung hăng mà đâm vào nơi xa bản địa.

Mảng lớn vụn băng trong chốc lát kích xạ dựng lên, dường như trong nháy mắt đột bạo phát màu bạc pháo hoa, bay múa đầy trời, che khuất bầu trời, xinh đẹp không gì sánh được.

"Ầm ầm. . ."

Một tiếng vang thật lớn truyền đến, như là Cộng Công đánh lên Bất Chu Sơn một thứ, long trời lở đất, xen lẫn hủy thiên diệt địa uy thế, cuốn

tới.

Kịch liệt sóng xung truyền đến, mỗi người cũng không bị khống chế mà bay ra ngoài hơn mười mét, nặng nề mà quăng xuống đất, lập tức ngất đi tới.

Thật lâu, một gã trẻ tuổi khoa khảo thi thành viên trước tiên thức tỉnh, hần theo thứ tự tỉnh lại còn lại đồng bọn, mọi người hai mắt nhìn nhau, cũng có thể tại đối phương trong đôi mắt chứng kiến sống sót sau tai nạn kinh hãi!

"Hần không phải là sao băng, nhưng một viên thể tích không lớn thiên thạch, băng không, chúng ta tuyệt không còn sống có thể." Nhà khoa học lớn tuổi nước Đức dưới kết luận.

Mọi người nhao nhao gật đầu.

Nhà khoa học lớn tuổi nước Đức nói thật sự là quá có đạo lý, bởi vì bọn họ cũng còn sống phải hảo hảo đấy.

"Các người xem! Chỗ ấy còn có ánh sáng!" Tên kia mỹ nữ nhà khoa học hưng phấn mà chỉ hướng thiên thạch va chạm địa phương, khuôn mặt sáng lên.

Quả nhiên, xa xa cái kia va chạm hình thành hố ở bên trong, tản mát ra sáng chói lục sắc quang mang, tại trong bóng đêm đặc biệt bắt mắt.

"Cái dạng gì thiên thạch, rõ ràng tản ra lục sắc quang mang?" Một gã đến từ Thụy Điển nhà khoa học ngạc nhiên nói.

"Không rõ ràng lắm, chúng ta qua đi xem đi!" Nhà khoa học lớn tuổi nước Đức nói, "Tất cả mọi người mang theo bảo vệ bộ, phòng ngừa phóng xạ."

Một đám người mặc vào phòng ngự phóng xạ bảo vệ bộ, thừa lúc đất tuyết xe, rất nhanh đi tới thiên thạch và chạm khu vực.

Hai nhân viên công tác thuận theo dây thừng xuống hố, chốc lát sau, liền đem cái kia khối thiên thạch lấy đi lên, giao cho nhà khoa học đầu lĩnh nước Đức.

Cái này khối lóe ra lục sắc quang mang tảng đá toàn thân trong suốt, ước chừng thành công người lớn nhỏ cỡ nắm tay, giống như khối óng ánh sáng long lanh phi thúy, biểu hiện ra điện quang vờn quanh, giống như con rắn nhỏ một thứ rất nhanh du tẩu.

Cuối cùng kỳ quái chính là khối vẫn thạch này hình dạng, cực kỳ giống đầu sói ngửa mặt lên trời thét dài, hung ác, khí phách, tản ra làm người ta kinh khủng tuyệt vọng khí tức.

"Tham Lang! Đây là Tham Lang!" Xưa nay trầm mặc ít nói Hoa Hạ nhà khoa học ghen ngào kêu lên.

"Cái gì là Tham Lang?" Mọi người vẻ mặt khó hiểu.

"Tứ Vi Đấu Số, mười hai chủ tinh, Thất Sát, Phá Quân, Liêm Trinh, Tham Lang, chính là tứ đại khai sáng loại chủ tinh. Tham Lang tinh hạ phạm, nhân gian tất có đại kiếp nạn." Hoa Hạ nhà khoa học thì thảo nói.

"Trần Thân Ái, người nói những thứ này không phải là một nhà khoa học phải nói lời nói nghe như là mê tín." Mỹ nữ nhà khoa học nhún vai, biểu hiện không hiểu.

"Khoa học cũng không thể giải thích thế gian hết thảy, càng là chui nghiên cứu, càng là có thể cảm nhận được lực lượng thần bí đáng sợ." Họ Trần Hoa Hạ nhà khoa học nhìn chăm chăm vào cái kia đầu sói, trong ánh mắt đều là sợ hãi.

"Tham Lang?"

Đầu lĩnh nước Đức nhà khoa học nhìn cái này khối cực giống đầu sói thiên thạch, nghiêm nghị nói, "Ta nghiên cứu qua Tử Vi Đẩu Số, đó là Hoa Hạ Cổ Đại nguyên thủy nhất thiên văn học rồi, chủ yếu nói là ngôi sao cùng người vận mệnh ở giữa thần bí liên hệ. Nhà Tùy Hoàng Đế Dương Kiên, Đường triều Đại tướng Quách Tử Nghi, cùng với Châu Á cái này một triều lập quốc thái tổ, truyền thuyết đều là Tham Lang tinh hạ phàm, mỗi cái đều là ở nhân gian trong đại kiếp trở hết tài năng, sáng lập mới tinh cực diện đại nhân vật. Khối vẫn thạch này, không ngại liền mệnh danh là 'Tham Lang' đi. . ."

"Cảm ơn." Họ Trần nhà khoa học khẽ gật đầu, lấy bày ra cảm tạ.

Nước Đức nhà khoa học khoát tay áo, hẩn chăm chú nhìn trong tay năng lượng khảo thí hướng về, cau mày nói: "Khối vẫn thạch này bên trong ẩn chứa khổng lồ năng lượng, hơn nữa có phóng xạ, nhưng, chúng ta dụng cụ dò xét vô pháp xác nhận là loại nào năng lượng. . ."

Mọi người trầm mặc.

Bọn hẩn có được đấy, đã là trên thế giới tiên tiến nhất dụng cụ dò xét rồi, cái này cũng trắc không xuất ra tác động, chỉ có thể nói, Tham Lang phóng xạ ra vật chất, là người địa cầu cho tới bây giờ chưa thấy qua mới chủng loại.

"Mang về chúng ta phòng thí nghiệm, hảo hảo nghiên cứu đi. Có lẽ, đây là lần này Nam Cực khoa khảo thi lớn nhất phát hiện đây." Một gã khác nhà khoa học như có điều suy nghĩ nói.

Cái này Nam Cực khoa khảo thi tiểu tổ, mang theo danh gọi 'Tham Lang' Thiên Ngoại thiên thạch bước lên đường về, cũng tại vận chuyển ngày hôm sau đột nhiên đã mất đi liên hệ.

Các quốc gia nhận được tin tức về sau, xây dựng tinh anh đội cứu viện tiến đến tìm tòi, tốn thời gian hơn mười ngày, cuối cùng tại một chỗ đá ngầm bên cạnh phát hiện thuyền đắm, tất cả thành viên toàn bộ mất tích.

Nhưng, trên thuyền tất cả vật phẩm đều tại, duy nhất bọn hãn trong báo cáo theo như lời đích danh vì "Tham Lang" thiên thạch, không cánh mà bay. . .

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liều Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 1: Ác Ma Thí Nghiệm!

"... 101, 102, 103, 104... 127, 128..."

Trương Tiểu Ngư híp mắt, vô cùng buồn chán nhìn chăm chăm vào biểu hiện hướng về trên từng bước tăng lên chữ số.

Hắn cảm giác mình giống như là một con cá, một con cá kẹt tại trong mắt võng dốc sức liều mạng giãy giụa.

Toàn thân trần truồng, bên ngoài thân cắm đầy ống nhựa cùng các loại màu sắc kim chúc tuyến, mà những thứ kia mạng lưới cuối, liên tiếp lấy cái kia đài khổng lồ tổng hợp dụng cụ phân tích.

Ba năm rồi, không, xác thực nói, là 796 ngày, hắn đã bị cửa quan tại nơi này so với hồ cá lớn hơn không được bao nhiêu thủy tinh dụng cụ ở bên trong, cùng bên người cái này khối tản ra lục sắc quang mang đá đầu sói cùng một chỗ, bị nghiên cứu, bị theo dõi, bị lật qua lật lại loay hoay.

Không biết ngày đêm, mỗi thời mỗi khắc.

Đều nói nhân sinh giống như là mộng mị. . Gian, nếu như không thể phản kháng, vậy nằm xuống hảo hảo hưởng thụ đi!

Trương Tiểu Ngư trước đúng là nghĩ như vậy cũng làm như vậy đấy, lần một lần hai hưởng thụ, ba lượt năm lần hưởng thụ, trăm lần nghìn lần thời điểm, Trương Tiểu Ngư thì không chịu nổi.

Sao có thể bắt được một cái người bị hại một mực mạnh mẽ. . Gian xuống dưới hay sao? Còn có ... hay không lẽ nghi liêm sỉ rồi hả?

Ngay từ đầu, Trương Tiểu Ngư mình là đàn độn đấy, bởi vì lúc kia, cũng chính là hắn vừa vặn bị bắt lúc tiến vào, hắn là cái nào vực có chỗ thiếu hụt "Ngu ngốc", mà ngu ngốc thế giới, tự nhiên là Hỗn Độn không rõ mơ hồ một mảnh đấy.

Khi những thứ kia mặc màu xanh lá phòng hộ trang phục, đeo khẩu trang nhân viên nghiên cứu, giữ cái kia khối lóe ra phỉ thúy giống như tia sáng đá đầu sói, cùng hắn buộc cùng một chỗ thời gian, đắm chìm trong lục sắc quang mang bên trong Trương Tiểu Ngư, có một loại rong chơi tại mẫu thân nước ối bên trong ảo giác, ấm áp đấy, rất thoải mái, thoải mái mà làm cho người ta muốn hỏi hậu đối phương mẫu thân cùng với cả nhà tổ tông thập bát đại.

Sau đó, không biết theo có một ngày lên, ý thức của hắn càng ngày càng thanh tỉnh, nhớ lại càng lúc càng rõ nét, hắn đến nỗi hiểu lên hài nhi thời hạn hút sữa mẹ thời gian cảm giác, cũng nhớ kỹ tám tháng thời gian lần thứ nhất bị ngọn lửa bị phỏng thời gian đau đớn. . .

Tùy theo mà đến, chính là biểu hiện hướng về trên các hạng chữ số từng bước tăng vọt. . .

Có người nói, trên thế giới cuối cùng người vui sướng là ngu ngốc.

Bởi vì ngu ngốc không có tư tưởng, không có ham muốn, cũng sẽ không có thống khổ.

Khi Trương Tiểu Ngư còn là một ngu ngốc thời điểm, hắn quả thực không biết thống khổ, cho dù lúc đó cũng không biết vui vẻ.

Thế nhưng, theo thân thể các hạng chỉ tiêu tăng vọt, hắn càng ngày càng cường tráng, càng ngày càng thông minh, đã có ý thức, đã có ham

muốn, tự nhiên cũng thì có càng ngày càng sâu khắc thống khổ.

Chạy trốn, chạy đi, chạy ra cái này giống như Địa Ngục một thứ địa phương, trở về nhân gian, tự do tự tại tồn tại. . .

Ý nghĩ này mới đầu giống như một chút Tinh Hỏa, sau đó liền hùng hực thiêu đốt, lấy vạn mã lao nhanh khí thế quét sạch toàn bộ thảo nguyên. . .

Quyết định Trương Tiểu Ngư, bắt đầu là đào thoát lao lồng làm hết thấy chuẩn bị.

Làm thí nghiệm 7 số 2 não vực trình độ tiến hóa, nhân viên nghiên cứu dốc sức liều mạng hướng Trương Tiểu Ngư trong đầu quán thâm các loại tin tức, toán học, vật lý học, hóa học, sinh vật học, đến nỗi văn học nghệ thuật cùng triết học thần học, cổ kim nội ngoại kinh sử điển tịch, ngôn ngữ lễ nghi, tất cả cũng hướng trong đầu hẩn nhét.

Nhân viên nghiên cứu kỳ vọng 7 số 2 tiến hóa qua đại não, có thể giống như Computer ổ cứng HDD đồng dạng, có thể tồn trữ lớn như vậy tri thức lượng, tịnh tùy thời có thể điều động sử dụng những thứ này rộng lượng tin tức.

Trương Tiểu Ngư đương nhiên không muốn làm ổ cứng HDD.

Trên thực tế, hẩn hoàn toàn nhớ kỹ truyền thâm đến trong đầu hẩn tri thức, nhưng, mỗi khi nhân viên nghiên cứu ý đồ đạt được hẩn tích cực phản hồi thời gian, hẩn cũng bày làm ra một bộ sinh không thể lưu luyện biểu lộ, sau đó nghe bọn người kia khí cấp bại phôi chử đồng, trong nội tâm thâm thoải mái không thôi.

Đúng vậy, hẩn có thể nghe hiểu những người này chử đồng.

Cho dù trong phòng thí nghiệm nhà khoa học đến từ thế giới các nơi, nhưng Trương Tiểu Ngư trong đầu trừ bị trên thế giới tất cả ngôn ngữ, bao gồm chỉ số rất ít người sử dụng thổ hỏa la ngữ, vì vậy trong phòng thí nghiệm tất cả sự tình, với hắn mà nói cũng không phải bí mật.

Theo những thứ kia nhân viên nghiên cứu lời nói ở bên trong, hắn được biết rồi, cái này khối lóe ra lục sắc quang mang đá đầu sói, danh hiệu là "Tham Lang", nghe nói là một khối Thiên Ngoại thiên thạch,

Không rõ lai lịch.

Cái này chủ nhân của phòng thí nghiệm, tên là Frazer? Felton, bọn hắn cũng xưng hô hắn là 'Giáo sư Frazer'.

Giáo sư Frazer sáng lập ác ma này phòng thí nghiệm, khởi động một cái tên là "Ái Nhân Tư Thản" gien kế hoạch, mưu toan phá giải nhân loại tiến hóa mật mã, mà cái này khối màu xanh lá thiên thạch, tựa hồ là lần này Ái Nhân Tư Thản thí nghiệm nơi mẫu chốt.

Trương Tiểu Ngư cũng không là người thứ nhất đối tượng thí nghiệm, hắn đánh số là 72, tại trước mặt hắn 71 cái thằng xui xẻo, ban đầu tiếp xúc Tham Lang thạch, tại mãnh liệt phóng xạ xuống, rất nhanh tiêu ra máu dịch thể sôi trào, cuối cùng bạo thể mà chết.

Trương Tiểu Ngư không rõ ràng lắm tại sao mình không có giống cái kia 71 cái tiên liệt đồng dạng bạo thể, hắn hiện đang không có giờ rồi đi miệt mài theo đuổi vấn đề này, trước mắt lớn nhất mục tiêu, hắn là —— vượt ngục!

Hoặc là tự đợi đến bị bạo thể.

Phía trước đã phát nổ 71 cái rồi, dựa vào cái gì bản thân không thể bạo đây?

Tích tích tích tích tích giọt. . .

Biểu hiện hướng về trên chữ số kéo lên tốc độ nhanh hơn, máy báo động liên tục phát ra đáng ghét âm thanh.

Hai nhân viên thí nghiệm bước nhanh đi tới, cẩn thận mà quan sát đến biểu hiện hướng về trên chỉ tiêu biến hóa.

"Oh My GOD! Gia hỏa này tế bào não tổng sản lượng cùng sinh động trình độ cao như vậy, nếu như thời điểm này cho hấn trắc trắc chỉ số thông minh, đây không phải là muốn vượt qua Ái Nhân Tư Thản?" Một gã nhân viên thí nghiệm hoảng sợ nói.

"Tiện nghi cái này đồ khi da vàng rồi, người nhìn, hấn rõ ràng tại trường mắt ta. . ." Một gã khác nhân viên thí nghiệm khinh miệt cười cười.

"Ha ha ha, người trường mắt chúng ta làm cái gì? Người cái này cấp thấp đồ khi da vàng, dù là người chỉ số thông minh vượt qua 200, thân thể cường hấn như Kim Cương, người cũng còn là một thấp kém sinh vật mà thôi. Cái thủy tinh này vật chứa là chống đạn đẩy, súng ngắm cũng đánh không thấu, lẽ nào người còn có thể nhảy ra cắn ta một mực?"

"Đồ khi da vàng sẽ cắn người sao? Bọn hấn hấn không phải là ăn thịt động vật, mà là giống như đại tinh tinh đồng dạng thích ăn chuối tiêu."

"Ha ha ha ha ha. . ." Hai người suồng sã tứ phía cười to, thanh âm tại trong phòng thí nghiệm quanh quẩn, quá mức tại hết thảy trào phúng.

Bọn hấn cho là Trương Tiểu Ngư nghe không hiểu, mặc dù có thể nghe hiểu, bọn hấn cũng không quan tâm. Thế nhưng Trương Tiểu Ngư nghe được rành mạch, hơn nữa mình bạch mỗi một cái chữ cái ý.

Hấn phần nộ rồi!

Phàm là có một tia tâm huyết, cũng chịu không được loại trình độ này vũ nhục, Trương Tiểu Ngư vừa lúc là cái có tâm huyết người.

Có một cổ chiến ý trong đầu bốc hơi, tám ngày lửa giận tại trong lồng ngực thiêu đốt, máu của hắn như chảy xiết trường giang đại hà, bão táp đột tiến, tốc độ càng lúc càng nhanh, biểu hiện ra xem không có bất kỳ khác thường, nhưng trong cơ thể của hắn lại đang phát sinh biến hóa kinh người.

Tại im ắng chỗ lên sấm sét!

Cái kia khối một mực lẳng lặng nằm ở Trương Tiểu Ngư bên người Tham Lang thạch, trong lúc đó hưng phấn lên, như là nghe thấy được mùi máu tươi Sa Ngư giống như, cuồng bạo mà rung động, dường như một giây sau muốn nhắm người mà cắn.

"Tích tích tích tích tích. . ."

Biểu hiện hướng về trên chữ số chỉ tiêu trên đường kéo lên, máy báo động tiếng kêu vang dội dồn dập.

"Làm sao vậy? Đã xảy ra chuyện gì?" Cười đến cuối cùng suông sã tứ phía tên kia nhân viên thí nghiệm giống như là bị người bóp ở cổ công áp, tiếng cười im bật mà dừng.

"7 số 2 kiểm tra triệu chứng bệnh tật cực không ổn định, ta cảm giác tình huống không ổn, phải liên lập tức truyền tin giáo sư Frazer." Một gã khác nhân viên thí nghiệm phân phó trợ thủ lập tức liên hệ giáo sư Frazer.

Trương Tiểu Ngư cảm giác thân thể càng ngày càng nóng, huyết dịch như là nóng hổi xằng, tựa hồ tùy thời cũng có thể bốc cháy lên. Cặp mắt của hắn huyết hồng, trong con mắt dường như quán chú tinh hồng sắc mực nước, tại ngọn đèn chiếu rọi xuống, dữ tợn mà kinh khủng.

Tham Lang thạch tựa hồ cảm nhận được cái này cỡ lửa nóng sát khí, "Nhảy" mà bay lên không trung, lắc lư lấy, rung động, mở lớn miệng sói dường như tại nuốt chừng cái này cỡ sát ý, càng như thế, liền càng vui mừng kích động, trên không trung lắc lư mà càng kịch liệt rồi.

"Cái này. . . Cuối cùng là chuyện gì xảy ra. . ."

Một mực yên lặng Tham Lang thạch, rõ ràng phi ở giữa không trung nhảy lên múa, hai nhân viên thí nghiệm ngây ra như phỗng, mở lớn miệng, ước chừng có thể nhét xuống được hai con đà điểu trứng.

Lúc này, giáo sư Frazer mang theo trợ thủ của hắn hấp tấp chạy đến, cùng phòng thí nghiệm cái khác nhân viên nghiên cứu đồng dạng, hắn mặc màu xanh lá phòng hộ trang phục, đeo mũ cùng khẩu trang, chỉ có thể nhìn thấy cặp kia màu nâu xám ánh mắt, thâm sâu, hung ác nham hiểm, nhìn quanh tầm đó như là chim ưng.

"Làm sao vậy? Xảy ra điều gì việc gấp không muốn cho ta tới?" Giáo sư Frazer tiếng nói khàn khàn, trầm thấp, như là thần hôn om sòm con quạ.

"Giáo sư, người xem. . ."

Thuận theo tên kia nhân viên thí nghiệm chỉ, giáo sư Frazer ánh mắt chuyển hướng thủy tinh dụng cụ bên trong, cặp mắt của hắn trong nháy mắt trừng lớn, bật thốt lên: "Oh My GOD! Đây là cái gì tình huống?"

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liều Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 2: Trốn Vào Giang Thành!

Tham Lang thạch đầu như là đi săn lúc đầu rắn loại cực nhanh rung rung, tựa hồ đang cực lực thoát khỏi trên người Trương Tiểu Ngư nào đó thần bí lực hấp dẫn, vùng vẫy hồi lâu sau, rốt cuộc bất đắc dĩ tựa đi lên.

Nên làm Tham Lang thạch cùng Trương Tiểu Ngư làn da tiếp xúc lúc, dị biến nảy sinh, đầu sói đột nhiên biến thành một đạo lục sắc lưu quang, vậy mà chui vào trong cơ thể Trương Tiểu Ngư, mà thân hình Trương Tiểu Ngư như là bị điện cao thế chạm được một loại, kịch liệt mà cấp tốc run rẩy, trong miệng phát ra thống khổ đến cực điểm tru lên.

Trương Tiểu Ngư cảm giác thân thể giống như là muốn bị sanh sanh xé rách một loại, đạo kia đột nhiên tiến vào thân thể lục quang nóng hổi mà lửa nóng, giống như là một khối nung đỏ bàn ủi, hung hăng cắm vào linh hồn của hắn.

Loại này cực hạn thống khổ, để cho gã đánh mất hết thầy năng lực, gã bất lực địa cuộn mình thân thể, như là ném vào trong chảo dầu tôm luộc.

Gã nghĩ gào rú, gã muốn mắng nường, gã nghĩ phá hư chính mình va chạm vào hết thầy, đưa bọn họ bóp được vỡ nát. Nhưng mà, gã cái gì cũng không làm được, chỉ có thể làm há hốc mồm kêu rên. . .

Bao gồm Frazer dạy dỗ ở bên trong tất cả thí nghiệm nhân viên, nhìn quỷ dị này biến hóa, trong nháy mắt hóa đá, hiện trường lặng ngắt như tờ.

Thieu cháy Linh Hồn đau đớn giằng co một phút đồng hồ, tuy rằng tạm thời, đối với Trương Tiểu Ngư mà nói, lại dường như một thế kỷ như

vây dài dằng dặc.

Cái kia đạo lục sắc lưu quang hoàn toàn biến mất không thấy gì nữa, Trương Tiểu Ngư cảm giác đau đớn cũng cùng theo biến mất, mà gã trắng nõn trên lồng ngực, xuất hiện một khối ngửa mặt lên trời thét dài màu xanh lá đầu sói hình xăm, khí phách mà dữ tợn.

"Tham Lang đây? Như thế nào không thấy?" Phục hồi tinh thần lại Frazer dạy dỗ cấp bách phần nộ tâm lý chiến, giọng nói: "Ai có thể nói cho ta biết, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Hào hảo Tham Lang thạch, làm sao lại chui vào cái này trong cơ thể đồ da vàng, biến thành một khối hình xăm rồi hả?"

Đây không phải gã muốn kết quả, đối với cái này cái khoa học điên cuồng người mà nói, bên trong ẩn chứa vô cùng năng lượng Tham Lang thạch, chỗ đây lấy gã vô tận dã tâm. Tuy rằng phía trước 71 cái đối tượng thí nghiệm đã thất bại, thế nhưng, số 72 lại sắp thành công. Gã tin tưởng, đợi một thời gian, gã nhất định có thể tìm tới nhân loại tiến hóa mật mã, thành làm cái thế giới này chí cao vô thượng Chúa Tể.

Thế nhưng là, Tham Lang thạch biến mất, có nghĩa là gã tất cả dã tâm cùng mộng tưởng cũng tùy theo biến mất, đây là hẳn tuyệt đối không thể thừa nhận.

"Đem cái này đồ da vàng đẩy ra ngoài, cơ thể sống giải phẫu, dù là hủy đi xương cốt của hắn, cũng muốn đem Tham Lang thạch cho ta móc ra."

Frazer dạy dỗ hỗn hển tiếng rống giận dữ, tại trong phòng thí nghiệm quanh quẩn. . .

Nhưng vào lúc này, cùng Tham Lang thạch dung hợp Trương Tiểu Ngư, thân thể đã xảy ra dị biến, theo Tham Lang thạch bỗng nhiên xâm nhập, trong cơ thể của hắn trong thời gian ngắn nhanh chóng tụ tập khổng

lồ năng lượng, như là tùy thời đều phun trào núi lửa một loại, ẩn chứa cực lớn lực phá hoại.

Về tánh mạng hẳn kiểm tra triệu chứng bệnh tật các hạng chỉ tiêu, phát hiện đồng dạng hướng lên kéo lên, trên đường đạt đến giá trị cao nhất. . .

"Không tốt, số 72 trong cơ thể năng lượng quá khổng lồ, chúng ta dụng cụ nhanh muốn không chịu nổi rồi. . ." Một gã thí nghiệm nhân viên hô.

"Nhanh lên được cắt nguồn điện, khởi động tự bảo vệ mình hình thức. . ." Frazer dạy dỗ ra lệnh.

"Không còn kịp rồi, dạy dỗ, dụng cụ liền lập tức muốn nổ tung, gục xuống, nhanh gục xuống. . ." Hai cái bóng người nhanh như thiểm điện, đem Frazer dạy dỗ té nhào vào địa phương.

"Oanh long long. . ."

Một tiếng vang thật lớn truyền đến, khổng lồ dụng cụ không chịu nổi mãnh liệt năng lượng, trong nháy mắt bị chống bạo. Cực lớn sóng xung, đem cái kia khối được xưng có thể phòng ngự được Đạn Xuyên Giáp thủy tinh dụng cụ nổ chia năm xẻ bảy, toàn bộ phòng thí nghiệm kịch liệt địa lung lay ba hoảng, hơn mười tên chưa kịp tránh né thí nghiệm nhân viên, trong khoảnh khắc bị tạc đã thành một đồng vớ bọt, chân chính cả gã mẹ ruột cũng không nhận thức rồi.

Trong ngọn lửa, một cái trần trụi bóng người, như là săn mồi liệt báo một loại chạy trốn ra ngoài, rất nhanh tại khói mù lượn lờ cửa ra vào chỗ biến mất không thấy gì nữa. . .

Nên làm Frazer dạy dỗ cùng vài tên may mắn còn sống nhân viên nghiên cứu đứng dậy thời điểm, phát hiện trong phòng thí nghiệm một

mảnh hồn độn, thủy tinh dụng cụ nỏ chia năm xẻ bảy, mà số 72 đối tượng thí nghiệm, đã không thấy bóng dáng.

Bọn hăn cho tới bây giờ không nghĩ tới có người có thể từ bên trong trốn tới, vì sao cửa ra đại môn căn bản sẽ không khóa.

"Fuc King Bad! (thực con mẹ nó không xong!)" Frazer dạy dỗ nhện không được bạo một câu nói tục, cả giận nói, "Liên hệ 'Hải đăng ' hăn là ta xếp vào tại Giang Thành một viên cái đình, hiện tại, là thời điểm bắt đầu sử dụng viên này cái đình rồi. Nói cho hăn biết, coi như là đào sâu ba thước, cũng phải đem số 72 cho ta bắt trở lại, sống phải thấy người, chết phải thấy thi thể."

...

Áo sơ mi trắng, tiểu quần tây, mặc an đạp đi mèo bước.

Cái này Trương Tiểu Ngư giờ này khắc này chân thật miêu tả.

Trương Tiểu Ngư giống như con cá đồng dạng tại trên đường cái chạy.

Không có có thân phận, chưa chỗ ở, ngay cả trên người bộ này lộn xộn phong cách rõ ràng quần áo, đều là tại ven đường dân cư tiện tay giật xuống đến đấy. Còn bị người coi như trộm quần áo kẻ trộm đuổi theo cả buổi, trong miệng hô phải là "Cái kia trộm nội y kẻ trộm lại tới nữa" .

Trời đất chứng giám, gã thật không có trộm qua người khác nội y, gã muốn người nội y làm gì? Lại khó giữ được ấm.

Từ ác ma trong phòng thí nghiệm trốn tới về sau, Trương Tiểu Ngư liền trên đường điên cuồng hướng, hướng phía nghê hồng lóe lên địa phương chạy, hướng phía nhiều người địa phương chạy.

Địa phương càng nhiều người, gã lại càng là an toàn, bởi vì hắn cũng không có biện pháp xác nhận, đằng sau có người hay không đuổi theo.

Từ Hắc Dạ chạy tới ban ngày, từ mặt trời đỏ mới lên chạy tới mặt trời chiều ngã về tây, rốt cuộc chạy tới tòa thành thị này này đường cái.

Tòa thành thị này tên gọi là Giang Thành, Trương Tiểu Ngư chỗ địa phương chính là Giang Thành đường dành riêng cho người đi bộ.

Bước tiếp theo làm sao bây giờ?

Trương Tiểu Ngư không nghĩ tốt.

Gã nghĩ kỹ chính là, trước tìm một chỗ nhét đầy cái bao tử.

Trương Tiểu Ngư hết nhìn đông tới nhìn tây, nghĩ đến từ đâu thối tiền lẻ đến mua ăn chút gì đấy. Bất kể là ăn tô mì hay là ăn hai cái bánh bao, cũng phải cần dùng tiền đến mua đấy. . .

Đương nhiên, cũng có thể dùng chỉ số thông minh lừa gạt.

Trương Tiểu Ngư ngăn lại một cái mập mạp tiểu nam hài, vẻ mặt hòa ái dễ gần bộ dáng nói: "Tiểu bằng hữu, chúng ta đùa cái trò chơi được không?"

Tiểu nam hài ngẩng đầu nhìn Trương Tiểu Ngư, nói: "Tốt!"

Trương Tiểu Ngư chỉ chỉ tiểu nam hài trong tay nửa cái Hamburg, nói: "Ta có thể một giây đồng hồ khiến nó biến mất."

"Thiệt hay giả?"

"Không tin chúng ta liền thử xem."

Trương Tiểu Ngư liếm liếm môi khô khốc, trong nội tâm cao hứng không thôi, biết rõ tên tiểu tử này đã mắc câu rồi. Gã vươn tay ra, đối với tiểu nam hài nói: "Đem Hamburg phóng tới ta trong lòng bàn tay, người nháy một cái ánh mắt, Hamburg sẽ tại tay ta tâm biến mất, người làm sao tìm được cũng tìm không được."

"Người không phải là muốn gạt ta Hamburg đi?" Tiểu bàn tử đưa trong tay Hamburg dấu ra phía sau, vẻ mặt cảnh giác nhìn chăm chăm vào Trương Tiểu Ngư, nói.

Trương Tiểu Ngư hớn hển bộ dáng, chỉ vào tiểu bàn tử nói: "Người đem ta trở thành là người nào rồi hả? Ta một cái đại nhân, sẽ lừa người một cái tiểu thí hài nhi nửa cái Hamburg? Nước miếng rầu rĩ đấy, người chính là đưa đến trong tay của ta cầu ta ăn, ta cũng sẽ không ăn."

Giống như là vì hưởng ứng Trương Tiểu Ngư câu này lời nói dối, bụng trong lúc đó ừng ực ừng ực kêu lên.

Tiểu bàn tử càng thêm đắc ý, chỉ vào Trương Tiểu Ngư nói: "Bụng của người xì xào kêu, người chính là muốn ăn của ta Hamburg!"

"Ai nói ta đói bụng? Ta liền là. . . Thả một cái cái rằm."

"Mẹ!"

"Ai dám khi dễ con của ta?" Một cái chừng hai trăm cân mập nữ nhân nghe được nhi tử tiếng quát tháo thanh âm, vứt bỏ trong tay đang mua màu da tất chân, hướng phía Trương Tiểu Ngư liền lao đến.

"Người tên khốn kiếp này, lão nương xé người!"

Trương Tiểu Ngư chạy trốn chết.

Có vị tiền bối đã từng nói qua: "Hành tẩu giang hồ, ba loại người không nên trêu chọc, hòa thượng, nữ nhân cùng tiểu hài nhi."

Trương Tiểu Ngư hôm nay thoáng cái đắc tội lưỡng.

Nữ nhân gằm thét thanh âm càng ngày càng yếu, Trương Tiểu Ngư bụng cũng càng ngày càng đói.

Nhất định phải tìm một chút ăn rồi, vô luận là trộm hay là lừa gạt. . .

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liều Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 3: Người Đừng Đánh Ta!

"Tiểu thư, người muốn trở thành Phạm Băng Băng sao?" Một cái đột ngột thanh âm đột nhiên tại sau lưng vang lên.

Trương Tiểu Ngư xoay người lại, chứng kiến một cái tết tóc đuôi ngựa trung niên nam nhân, chính đuổi theo tại hai cái nữ nhân xinh đẹp sau lưng nhiệt tình đến gần.

Hai nữ nhân một cái thanh xuân thời thượng, một cái tài trí ưu nhã.

Thanh xuân thời thượng cô bé kia ngũ quan tinh xảo, màu da trắng như tuyết. Thân mặc màu đen đai đeo áo, nước rửa bạch quần short jean, một đôi bạch hoa hoa chỗ chân dài trần trụi trong không khí, chói lọi biết dùng người cơ hồ khó có thể trợn mắt.

Tài trí ưu nhã nữ nhân thoát nhìn hai mươi mấy tuổi, tuy rằng cái đầu không kịp bên người tiểu mỹ nữ cao, thế nhưng dáng người lại có lồi có lõm, đường cong đầy đặn, giống như là một quả chín nước mật đường, nhẹ nhàng cắn lên một mực, sẽ có ngọt ngào chất lỏng phun tung toé về mặt.

Đường dành riêng cho người đi bộ nguyên bản chính là mỹ nữ tập trung chi địa, hai nữ nhân này đi tại mỹ nữ như mây đường dành riêng cho người đi bộ, vẫn đang làm cho người ta hạc giữa bầy gà cảm giác, chừng thấy các nàng xinh đẹp đến loại trình độ nào.

Bím tóc đuôi ngựa nhìn chăm chăm vào hai nữ nhân này không thả, chỉ số thông minh không đề cập tới, ánh mắt còn thật sự phải không sai.

"Không muốn." Dáng người cao gầy nữ hài tử cũng không quay đầu lại nói.

"Nói cũng phải, tiểu thư so với Phạm Băng Băng xinh đẹp hơn, về sau tất nhiên sẽ lấy được so với Phạm Băng Băng càng thêm chói mắt thành tựu. Chỉ cần cho chúng ta Đông Dương giải trí một cái cơ hội. . ."

"Cút." Mũ lưỡi trai nữ sinh vẻ mặt không kiên nhẫn nói.

"Tiểu thư, chẳng lẽ người quả nhiên không suy nghĩ một chút sao? Ta thật sự cảm giác được các người lương ngoại hình rất đẹp mỹ lệ, điều kiện rất ưu tú, chỉ cần cho chúng ta một cái cơ hội, chúng ta có thể nhanh chóng cho người trở thành cả nước chói mắt nhất minh tinh, không, là toàn thế giới, cho người trở thành Châu Á Chu Lý Á? La Bá Tỳ cùng Khải Sát Lâm? Hepburn. . . Tiểu thư, bỏ lỡ ta Mã Hữu Tài, người liền bỏ lỡ thành vì quốc tế siêu sao cơ hội. . ."

Bóng chày thiếu nữ mãnh liệt xoay người, hung dữ địa nhìn chăm chăm vào Mã Hữu Tài, nói: "Người gọi Mã Hữu Tài đúng không?"

"Đúng đúng đúng. . ." Mã Hữu Tài lấy vì cái này xinh đẹp nữ hài tử rốt cuộc bị tự người nói triển khai.

"Có tin ta hay không đem người đánh thành Trư Hữu Tài?"

"Tiểu thư. . ."

"Tốt rồi Lâm Tích, không cần để ý sẽ là được." Bên cạnh trưởng thành nữ nhân vẻ mặt cứng chiều bộ dáng, vừa cười vừa nói, "Khó được đi ra một chuyển, tự nhiên muốn thật vui vẻ mới tốt."

"Dì nhỏ, cái này người quá đáng ghét, nhìn qua liền là một tên lương gạt." Lâm Tích hung dữ trừng mắt nhìn Mã Hữu Tài liếc, tức giận nói, "Cút được rất xa, không nên lại cho ta xem đến người."

"Tiểu thư, hợp tác không thành kết giao bằng hữu, sao có thể ra khỏi miệng đả thương người đây? Người nói ta là lừa đảo, đó là người không biết chúng ta Đông Dương giải trí tập đoàn, hai người các người đi với ta tập đoàn tổng bộ đi một lần, để cho ta hảo hảo mang dẫn các người đi thăm một cái. . ."

"Nuôi cơm sao?" Một cái đột ngột thanh âm đột nhiên tại sau lưng vang lên.

"Đương nhiên nuôi cơm rồi." Mã Hữu Tài cao hứng nói.

Trả lời xong sau mới phát hiện tình huống không đúng, gã mãnh liệt xoay người, nhìn về mặt khăn thiết địa lôi kéo gã quần áo Trương Tiểu Ngư, sắc mặt đại biến, một tay lấy gã bắn thủ như vậy tay cho bỏ qua, tức giận hô: "Con mẹ nó người người nào a? Người lôi kéo ta làm gì?"

"Ta xong rồi."

Trương Tiểu Ngư chỉ chỉ cái mũi của mình, nói, "Ta nguyện ý trở thành Châu Á Chu Ly Á? La Bá Tỳ cùng Khải Sát Lâm? Hepburn."

"Người đang ở đây đùa ta?" Mã Hữu Tài trên mặt cơ bắp bé rút, ác lên tiếng nói.

"Chưa, chỉ cần nuôi cơm tự thành." Trương Tiểu Ngư lên tiếng nói.

Mã Hữu Tài một thanh nắm chặt Trương Tiểu Ngư cổ áo, mắng: "Con mẹ nó người chính là đang đùa ta! Người có tin ta hay không quất chết người!"

"Người đừng đánh ta." Trương Tiểu Ngư vẻ mặt căng thẳng nói.

"Ta muốn đánh người rồi, dù thế nào?"

"Người đánh ta, ta sợ ta không chế không nổi tự ta, sẽ đem người hành hung một trận."

"Tiểu tử, người là ăn tim gấu gan báo rồi, dám nói như vậy với ta. . ."

"Ta không có lừa người, người ngàn vạn không thể đánh ta, bằng không thì hậu quả sẽ rất nghiêm trọng. . ." Trương Tiểu Ngư vẻ mặt lo lắng giải thích.

Trong cơ thể của hắn cất giấu một khối Tham Lang thạch, tảng đá kia một khi phát tác, tự sẽ khiến gã khát máu điên cuồng, lệ khí mãnh liệt, ai cũng không biết về sau sẽ chuyện gì phát sinh.

"Ta hôm nay vẫn không nên. . ."

Mã Hữu Tài muốn động thủ đánh người rồi, rất đáng hận rồi, tiểu tử này thật sự là rất đáng hận rồi, không đánh hắn một trận, cũng cảm thấy thực xin lỗi chính mình.

"Buông hắn ra!" Lâm Tích tức giận quát, "Bằng không thì ta liền báo cảnh sát."

Mã Hữu Tài do dự liên tục, một tay lấy Trương Tiểu Ngư cho đẩy được rất xa, lạnh giọng nói: "Cút, lăn được rất xa, không nên lại cho ta xem đến người."

Trương Tiểu Ngư vẻ mặt thất lạc, nghĩ thầm khó trách hắn hấp thu những tài liệu kia phía trên, đều nói đương kim xã hội vào nghề khó khăn, công tác khó tìm. Gã bất quá là muốn tìm phận công tác lẫn vào cái cặp lồng đựng cơm, hơi kém còn bị người cho đánh cho một trận.

Lâm Tích hí mắt đánh giá đến Trương Tiểu Ngư, nói: "Người muốn làm mình tỉnh?"

"Không, ta nghĩ ăn cơm no." Trương Tiểu Ngư vẻ mặt ngượng ngùng nói đạo "Đói bụng rồi."

Lâm Tích suy nghĩ một chút, từ từy thân mang theo Bao Bao trong rút ra một trương trăm Nguyên chỗ vải mỏng, đưa tới nói, "Cho người."

Trương Tiểu Ngư nhìn cái kia một trăm khối tiền ánh mắt tỏa sáng, giống như là thấy được một đồng lớn bánh mì cùng màn thầu, hắn tự tay tiếp nhận cái kia một trăm khối tiền, nói: "Coi như là ta tìm người mượn đây, có cơ hội ta nhất định sẽ trả lại cho người. . ."

"Ít nói nhảm." Lâm Tích không kiên nhẫn đánh gãy Trương Tiểu Ngư lời nói chỉ vào Mã Hữu Tài nói, "Người có biết hay không hắn là lừa đảo?"

"Biết rõ."

"Biết rõ người còn muốn cùng hắn đi?" Lâm Tích khó có thể tin mà hỏi.

"Ta cũng là lừa đảo." Trương Tiểu Ngư vừa cười vừa nói, "Ta nghĩ lấy, cùng gã đi một chuyến, lẫn vào một cái hộp cơm cũng không tính chịu thiệt."

"Bệnh tâm thần!"

Lâm Tích kéo lấy dì nhỏ Trần Lan Quân liền đi lên phía trước, không muốn lại cùng cái tên điên này nói chuyện.

"Ta nhất định sẽ trả lại cho người đây." Trương Tiểu Ngư vung vẩy lấy trong tay một trăm khối tiền, đối với Lâm Tích đi xa bóng lưng la lớn.

"Không cần." Lâm Tích thanh âm băng lãnh nói.

Ngược lại bên người thực nữ Trần Lan Quân quay đầu, đối với Trương Tiểu Ngư mỉm cười, cười cười vào mũi cốt, lập tức để cho Trương

Tiểu Ngư có loại mắt mờ thần mê cảm giác.

Mã Hữu Tài nhìn chăm chăm vào đi xa mỹ nữ thân ảnh, khóe mắt hiện ra một vòng lạnh thấu xương hàn quang.

"Gái điểm thúì, rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt. . ."

"Người nói cái gì?" Trương Tiểu Ngư tiến đến phía trước, lên tiếng hỏi.

"Tiểu tử, về sau bớt lo chuyện người, bằng không thì để cho người biết chữ chết viết như thế nào."

"Ta hiện tại đã biết rõ chữ chết viết như thế nào." Trương Tiểu Ngư không chút nào yếu thế nói, "Nếu không ta viết một cái cho người xem xem?"

". . ."

Mã Hữu Tài hừ lạnh một tiếng, một bộ khinh thường cùng Trương Tiểu Ngư nói chuyện bộ dáng, lại lần nữa hướng phía Song Kiều đi xa bóng lưng nhìn thoáng qua, quay người hướng phía nhiều người địa phương đi đến.

Trương Tiểu Ngư nâng lấy trong tay một trăm khối tiền, cười đến cùng cái hai kẻ đàn tụa như.

Trương Tiểu Ngư vội vàng hướng phía trước đuổi tới, thế nhưng là đám biến người như thủy triều bắt đầu khởi động, đâu còn có thể tìm được cái kia hai vị giai nhân thân ảnh?

"Tích thủy chi ân, nhất định tuổi tuân tương báo. . ." Trương Tiểu Ngư trong lòng thầm nghĩ, "Đúng rồi, quên hỏi cô nương kia tên cùng phương thức liên lạc rồi, kêu Lâm cái gì kia mà?"

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liều Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 4: Đêm Khuya Kiến Thức!

Bottega nhãn hiệu khách điểm

Bởi vì Trầm Lan Quân cùng Lâm Tích đến, cả cửa hàng tạm thời dọn bãi. Với tư cách là gia nhãn hiệu khách điểm khách quý hộ khách, cái này Trầm Lan Quân theo lý đã bị tôn sùng đãi ngộ.

"Thật sự là chán ghét." Lâm Tích một bên chọn lựa Bao Bao, trên mặt hay là một bức tức giận bất bình bộ dáng, "Hảo hảo đi ra đi dạo cái phố, không nghĩ tới vẫn gặp được loại người này cận bã, xúi quẩy."

"Cũng đã qua, người vẫn đang tức giận đây?" Trầm Lan Quân khí chất như lan, ấm giọng an ủi.

"Ta là thay dì nhỏ tức giận, dì nhỏ bình thường công tác bận rộn như vậy, thật vất vả hôm nay rút ra thời gian đến thư giãn một tí, không nghĩ tới còn bị tên hỗn đản kia cho ảnh hưởng tới tâm tình. . . Hừ, nếu không phải dì nhỏ ngăn đón, ta không nên đem cái kia Mã Hữu Tài đánh thành đầu heo không thể. . ."

"Người xem, dì nhỏ cũng không tức giận, người cũng không nên tức giận rồi. Lại nói tiếp trung khí vào, cái này thời gian một ngày nhưng lại tại trong lúc tức giận lãng phí hết rồi." Trầm Lan Quân cứng chiều sờ sờ Lâm Tích cái mũi, nói, "Người giúp đỡ dì nhỏ lựa chọn, xem cái nào Bao Bao thích hợp hơn dì nhỏ."

"Dì nhỏ lớn lên đẹp mắt, lưng cái nào một cái đều tốt xem. . ."

"Nói dối, dì nhỏ cũng già rồi."

"Mới không có đâu rồi, hai chúng ta cứ như vậy đi ra ngoài, người ta đầu cho là chúng ta là tỷ muội, hơn nữa còn sẽ cho là ta là tỷ tỷ, người là muội muội. . ."

"Miệng lưỡi trơn tru." Trầm Lan Quân vừa cười vừa nói.

"Còn có cái kia tên ăn mày nhỏ, người nói gã ngốc hay không ngốc. . . Vì một cái hộp cơm, vậy mà cam nguyện lấy người đi những kẻ trộm, bị người bán đi vẫn còn lấy người kiếm tiền."

"Gã có thể một chút cũng không ngốc." Trầm Lan Quân nhẹ nhàng lắc đầu, "Trái lại, gã vẫn vô cùng thông minh."

Lâm Tích vẻ mặt nghi hoặc nhìn Trầm Lan Quân, nàng biết rõ, dì nhỏ xem người ánh mắt vô cùng chuẩn, hơn nữa yêu cầu cực cao, người bình thường căn bản là khó có thể đập vào mắt, đây cũng là cho tới bây giờ, vẫn không có bất kỳ nam nhân có thể chiếm cứ nàng tâm hồn thiếu nữ nguyên nhân.

"Gã đâu thông minh? Rõ ràng là người ngu ngốc."

"Gã mất đi cái gì sao?"

"Nếu không phải bốn cô nương xuất thủ, gã hơi kém bị người lừa."

Trầm Lan Quân nhẹ nhàng lắc đầu, vừa cười vừa nói: "Ngay từ đầu gã chủ động cắm vào tiến đến, có chút ít xuất thủ tương trợ nguyên nhân. . . Thân làm một người nam nhân, ở bên cạnh phụ nhân gặp được quấy rối lúc, theo lý động thân mà ra. Gã so với bên người chúng ta xem náo nhiệt những nam nhân kia muốn dừng cảm hơn nhiều, cũng càng có tinh thần trọng nghĩa."

"Về sau, gã không mình cũng nói sao? Gã biết rõ đối phương là một tên lường gạt, chỉ bắt quá hăn đói bụng rồi, muốn tìm phần cơm ăn. . . Muốn từ lừa đảo trong tay lừa gạt cặp lồng đựng cơm người, lại tại sao có thể là người ngu ngốc?"

Trầm Lan Quân híp mắt đánh giá Lâm Tích, nói: "Hãy nói, người không phải là trả lại cho gã một trăm khối tiền sao?"

"Sớm biết như vậy như thế, ta mới không cho tiền hăn đây." Lâm Tích tức giận nói, "Nguyên bản còn tưởng rằng hăn là cái người đáng thương, không nghĩ tới cũng là kẻ dối trá."

"Hăn là cái kẻ dối trá, nhưng cũng là người tốt." Trầm Lan Quân vừa cười vừa nói, "Nếu không, gã sẽ không trượng nghĩa nói thẳng, Đứng ra đây muốn thay chúng ta ngăn lại cái kia con ruồi rồi. . . Tốt rồi, không nói bọn họ, biến người mệnh mông, sợ là lúc sau khó có thể gặp lại tới thời hạn. Chúng ta hay là hảo hảo mua sắm, sau đó suy nghĩ một chút giữa trưa đi ăn cái gì đi!"

"Đúng, không nói bọn họ, càng nói càng trung khí." Lâm Tích tức giận nói.

Ăn uống no đủ về sau, vấn đề mới liền xuất hiện lần nữa rồi.

Đang ở nơi nào?

Tuy rằng Trương Tiểu Ngư trong túi áo còn có còn lại hơn mười khối tiền, thế nhưng, ngay cả rẻ nhất nhà khách gã cũng thuê không nổi. Đêm nay ở lại rồi, ngày mai làm sao bây giờ? Ngày sau sẽ làm thế nào?

Hãy nói, chỉ cần là ở trọ, liền nhất định cần phải có CMND, gã không có có thân phận chứng nhận để chứng minh thân phận của mình.

Chạy đến Thiên Kiều phía dưới "Làm chứng nhận trung tâm" hỏi, một trương CMND năm mươi khối, đem hẩn trong túi áo tất cả tiền tất cả đều đào sạch sẽ cũng không đủ.

"Có thể hay không tiện nghi một chút?" Trương Tiểu Ngư vẻ mặt cầu khẩn mà hỏi.

"Cái này kỹ thuật sống." Làm chứng nhận Tiểu ca trong miệng ngậm màu đỏ song hỷ, vẻ mặt kiêu ngạo nói.

Càng nghĩ, tại trong thành thị du đang một ngày, Trương Tiểu Ngư đành phải trở lại gã đã từng cư trú chỗ cũ —— vòm cầu.

Cha mẹ mất tích về sau, phòng ở bị sở nghiên cứu thu hồi, Trương Tiểu Ngư không nhà để về, liền đã tìm được cây cầu kia động. Ít nhất, nơi đây có thể che gió che mưa, nơi đây không ai có thể khi dễ gã.

Chịu đủ khi dễ đi tới, bất hạnh vận mệnh, để cho Trương Tiểu Ngư đã mất đi cảm giác an toàn. Cho dù Tham Lang nhập vào cơ thể về sau, gã so với tuyệt đại đa số mọi người cường đại hơn, nhưng từng đã là tâm lý oán hận, không phải là trong thời gian ngắn có thể tiêu trừ đấy.

Trở lại nguyên lai nghỉ lại qua địa phương, Trương Tiểu Ngư thậm chí cảm giác rất vui vẻ.

Cái chỗ này tuy rằng thô lậu, rách nát, nhưng ít ra đã từng là cái này băng lãnh trong thành thị, số ít đã cho gã ấm áp cùng che chở địa phương.

Mấu chốt nhất chính là, ở ở cái địa phương này, không gặp được "Đăng Tháp", cũng không dễ dàng bị ác ma trong phòng thí nghiệm những quái vật kia tìm được.

Tham Lang thạch nhập vào cơ thể về sau, gã giác quan thứ sáu nhạy cảm, khác hẳn với thường nhân. Trốn tới lúc, gã đã nghe được Frazer dạy

dỗ gào thét, biết được "Đăng Tháp" tồn tại.

Người này là Frazer xếp vào tại Giang Thành nội ứng, gã sẽ hiệp trợ Frazer dạy dỗ bắt chính mình. Gã không muốn lại trở lại cái kia Địa Ngục một loại địa phương, vì sao nhất định phải trốn tránh người kia.

Trương Tiểu Ngư hiện tại hiển nhiên còn không biết Đăng Tháp là ai, đành phải từng giây từng phút lưu ý rồi.

Gã đem vòm cầu bên trong cỏ khô nhổ xong một bộ phận, rải trên mặt đất, lại đi phụ cận tiểu thương phẩm thị tràng mua một giường lòng dạ hiểm độc bông vải chắn bông, hơi chút chỉnh đốn một cái, liền đầy đủ để cho gã tạm thời dung thân.

Vô luận điều kiện nơi này là cỡ nào nguyên thủy thô lậu, luôn so với trong phòng thí nghiệm cái kia để cho người tuyệt vọng thủy tinh "Quan tài" mạnh hơn nhiều rồi.

Hơn nữa, gã cũng không muốn ở tại người nhiều tai mắt nhiều địa phương, nếu là bị ác ma kia phòng thí nghiệm cho tìm được, sợ lại là một cuộc gió tanh mưa máu. Lúc kia, chính mình lại có thể hay không tránh được những thứ kia giեն chiến sĩ đuổi giết?

Nhiều năm tù vây khốn tra tấn, cùng với mấy ngày đến bốn ba chạy trốn, hiện tại một khi trầm tĩnh lại, Trương Tiểu Ngư đã cảm thấy thân thể mỗi một cực kỳ.

Đêm nay, Trương Tiểu Ngư ngủ được đặc biệt an tâm, khoe miệng thậm chí treo một vòng thỏa mãn tiểu ý.

Ánh trăng lạnh lạnh, mây đen che bầu trời.

"Phù phù phù phù. . ."

Mấy tiếng muện hưởng truyện lai, hơn mười đầu nghỉ lại tại bờ sông Thủy Diệu chấn kinh bay lên, tiếng chim hót tại trong đêm yên tĩnh khác thường rõ ràng.

"Đều tại người, không nên hưởng địa phương quý quái này tránh, làm hại ta thiếu chút nữa rớt xuống trong sông." Một cái trầm thấp nam tử thanh âm nói.

"Nói nhảm, nếu không phải những thứ kia đáng giận sơi đuổi theo như vậy nhanh, người cho rằng ta nguyện ý đến nơi này đến à? Trời lạnh như vậy, ta tình nguyện ôm đàn bà tại trên giường gạch ngủ." Một thanh âm khác tiếp lời nói.

"Họ Trầm cô nương kia thế nào? Trên đường đi cũng không nghe thấy nàng lên tiếng, hay là khó chịu chết rồi."

"Không có việc gì, thân thể hay là nóng hổi đấy, không chết được."

"Ta lần này có thể tính chọc tổ ong vò vẽ rồi, họ Trầm các nàng này lai lịch không nhỏ, nếu không sơi cũng sẽ không tựa như phát điên địa đuổi theo chúng ta."

"Lấy người tiền tài, cùng người trừ họa. Cầu phú quý trong nguy hiểm, cũng không cố nhiều như vậy."

"Cũng thế, ta trước ở chỗ này tránh một tránh, sáng mai liền đi tìm cổ chủ báo cáo kết quả công tác, bắt được số tiền kia, đủ ta ca lương hoa cả đời được rồi."

"Họ Trầm nương trên người chúng đến cùng có bí mật gì, vậy mà gặp nhiều tiền như vậy?"

"Cái này không phải chúng ta muốn quan tâm chuyện, nhiệm vụ của chúng ta chính là trói lại nàng, giao cho vị lão bản kia, lấy tiền rồi đi."

Người suy nghĩ một chút, vị kia nếu như nguyện ý hoa một nghìn vạn mườn chúng ta làm cái này việc, đủ để chứng minh, cái này họ Trầm đàn bà, chắc chắn, quá đáng giá rồi. . ."

"Tình thế suy nghĩ vô cùng sợ a. . ."

"Phía trước có cái vòm cầu, chúng ta đêm nay ở nơi này mà mèo lấy đi. . ."

Hai cái bóng đen, dọc theo bờ sông con đường nhỏ, một bước ngăn một bước dài địa tiến nhập vòm cầu. Trong động đen kịt không ánh sáng, Trương Tiểu Ngư tiểu ỗ lại bị cỏ hoang che khuất, bọn hăn căn bản sẽ không có phát hiện.

Dáng người thấp Cường một chút nam tử, buông xuống sau lưng làm cho phụ bao tải, nặng nề mà thở gấp thở ra một hơi, nói: "Các nàng này nhìn qua gầy bất lập kỷ không có mấy lượng thịt, vác tại trên thân thể ngược lại rất trầm đấy, hai ta đầu cánh tay đều nhanh nâng không nổi tới. . ."

"Năm đó ở binh sĩ thời điểm, một hơi làm năm trăm cái chống đẩy : hít đất, trên trăm cân phụ trọng chạy việt dã, đi về hai mươi km đều không tổn sức, hiện tại vác một cái cô nàng liền thở gấp thành như thế, ta xem người a, toàn thân nhiệt tình cũng khiến nữ nhân trên bụng, hư nhược con bê rồi. . ."

"Đi đại gia mày, người mới hư nhược đây. . ."

Thấp tráng nam tử mở ra đeo bao tải dây thừng, lại sợ tới mức mãnh liệt hướng lui về phía sau mấy bước.

Một đôi giống như bảo thạch một loại sáng chói con mắt đột nhiên trong đêm tối sáng lên, chính lạnh như băng địa theo dõi hăn.

"Nói đi, là ai phái người tới hay sao? Gã cho người bao nhiêu tiền? Ta trả giá gấp đôi." Nữ tử nhàn nhạt nói.

"Nguyên lai các nàng này đã sớm đã tỉnh lại, xem ra lần này thuốc mê giả dối rồi, được lực không đủ tinh thần a!" Thấp tráng nam tử nhếch miệng cười nói.

"Thả ta, coi như đây hết thầy không có phát sinh qua. Nếu như giá tiền không hài lòng, có thể lại thương lượng, các người biết rõ đây, ta cần phải lên."

"Người hăn là tiếp tục giả vờ hôn mê đấy, trông thấy chúng ta tướng mạo, liền có nghĩa là muốn bị diệt khẩu." Một gã khác vóc dáng cao một chút nam tử híp mắt, biểu lộ hung ác địa làm cái cắt yết hầu thủ thế.

"Ha ha. . ."Nữ tử mây trôi nước chảy địa cười cười, lạnh giọng nói, "Các người không dám giết ta đấy, các người cũng chỉ là nhận ủy thác của người, trung người sự tình. Không đem ta giao cho cố chủ trong tay, sao có thể bắt được tiền đây?"

"Ta đây bạo tính khí. . ." Người cao nam tử làm bộ muốn xông đi lên.

Thấp tráng nam tử kéo lại gã.

"Đừng lôi kéo ta, ta không phải giết chết cái này tự cho là đúng đàn bà thú không thể. . ."

"Đã thành, đừng diễn." Thấp tráng nam tử tức giận nói, "Các nàng này không phải là người bình thường, cũng sắp thành tinh rồi. Nàng nói đúng, chúng ta hoàn toàn chính xác không dám giết nàng. Giết nàng, không công lưng đeo một cái mạng, tiền chuộc tìm ai cầm lấy đi?"

Hãy nói, nếu như là phổ thông nữ nhân, hơn nửa đêm bị trói đến như vậy hoang vu địa phương, hoặc là dọa đã bất tỉnh, hoặc là khàn cả giọng địa

khóc quở, sau đó nghĩ hết mọi biện pháp cầu xin tha thứ. Giống như nàng như vậy thông dong bình tĩnh người, vạ bên trong không một.

Song phương còn chưa chân chính giao phong, nàng cũng đã đoán ra sự tình đại khái, hơn nữa vững tin mình là an toàn, ít nhất tại nhìn thấy chân chính phía sau màn làm chủ lúc trước, mình là an toàn. Gặp nguy không loạn, đảo khách thành chủ, phần này trí tuệ cùng tâm tính, không phục không thể.

Cũng khó trách có thể làm ra chuyện lớn như vậy nghiệp, Giang Thành đệ nhất mỹ nữ Tổng giám đốc, hoàn toàn chính xác danh bất hư truyền.

"Xem ra chúng ta nhận thức là nhất trí đây." Nữ tử khước miệng hiện lên một vòng không dễ dàng phát giác giấu cợt, tiếp tục nói, "Nói chuyện giá tiền đi! Các người nói cái đo đếm, chỉ cần người dám nói, ta liền dám trả giá, hơn nữa lấy nhân cách cam đoan, sau đó sẽ không báo động."

Người cao nam tử có chút then quá hoá giận rồi, con bà nó, chúng ta mới là bọn cướp được không nào? Đầu năm nay nữ nhân đều là làm sao vậy?

Làm yêu a! Cái này không cần bọn cướp nên làm cán bộ, không cảm giác được một chút được tôn trọng cùng sợ hãi hư vinh.

"Người dựa vào cái gì theo chúng ta nói điều kiện? Đừng quên thân phận của người, người chỉ là con tin thế thôi." Người cao nam tử tức giận nói, "Nếu như chọc giận lão tử, coi như là không thể đem người giết, tại người trên mặt hoa lên mấy đao, hoặc là. . ."

Người cao bọn cướp ánh mắt, lưu lại tại Trầm Lan Quân cái kia tình xảo không rảnh khuôn mặt cùng có lỗi có lỗi đáng người phía trên, không khỏi nuốt xuống mấy miệng nước miếng, lên tiếng nói: "Các nàng này còn

rất tao, không bằng hai huynh đệ chúng ta trước hảo hảo vui đùa một chút. .
."

Nói chuyện thời điểm, liền thò tay hướng phía Trầm Lan Quân trên mặt sờ tới.

Trầm Lan Quân vội vàng hậu tránh, tức giận quát: "Cút ra "

"Ta không lăn, muốn lăn hai ta cùng một chỗ lăn. . ."

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liều Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 5: Giết Người Diệt Khẩu!

"Ta nói, các người hơn nửa đêm nhao nhao người ngủ. . . Còn có ... hay không đạo đức công cộng tâm a?" Trương Tiểu Ngư mãnh liệt vén chăn lên, từ hỗn tạp trong bụi cỏ ngồi dậy, rất là bất mãn oán giận nói.

Khi hắt ánh mắt chuyển dời đến cái kia bị trời phiếu trên người nữ nhân, không khỏi hai mắt tỏa sáng, cao hứng nói: "Nguyên lai là người. . . Hàn xá đơn sơ, không nghĩ tới người sẽ về đến trong nhà đến làm khách, không kịp chỉnh đốn, người nhiều hơn tha thứ."

Trầm Lan Quân nhìn Trương Tiểu Ngư, giống như là gặp được quý đồng dạng.

Sáng hôm nay mới trên đường gặp phải tiểu ăn mày, tại sao lại ở chỗ này lại gặp?

"Bọn hã không phải là một phe đi?" Trầm Lan Quân trong đầu, trước tiên nổi lên chính là cái này ý tưởng.

Nếu như nói cái này tên ăn mày nhỏ nguyên bản sẽ ngụ ở cầu kia trong động, bọn cướp vừa đứng lại đang canh sát đuổi theo xuống, hoảng hốt chạy bừa đem mình mang đi qua. . . Đây cũng quá trùng hợp đi?

Chính là kia chút Internet tiểu thuyết cũng xấu hổ như vậy viết.

Trương Tiểu Ngư đột nhiên xuất hiện, để cho hai gã bọn cướp sợ tới mức đồng thời lui về sau mấy bước, trên mặt biểu lộ như là đã gặp quý đồng dạng.

"Cái gì?" Người lùn bọn cướp rút ra chủ thủ bên hông, nhìn về phía cách đó không xa trong bụi cỏ bóng đen.

"Đại ca, cái này là người hay quỷ a?" Người cao bọn cướp tâm hoảng ý loạn, cũng móc ra Chủ thủ, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

"Đương nhiên là người." Bóng đen đi về phía trước hai bước, cười lạnh nói, "Một tên ăn mày nhỏ thế thôi."

Một vòng ánh trăng nghiêng chiếu vào, chiếu xạ tại bóng đen trên mặt, là một cái trên mặt nụ cười Lạp Thập thiếu niên.

Bởi vì Trương Tiểu Ngư đầu tóc rối bời, sợi tóc chính giữa còn có mấy cây cỏ dại đột ngột dựng lên, thoát nhìn đúng là một cái khất thực mà sống tiểu ăn mày hình tượng.

Hai gã bọn cướp ngay ngắn hướng thở dài một hơi, chỉ cần không phải quỷ, liền không có gì phải sợ.

Cái này người trẻ tuổi như vậy, hơn nữa vẻ mặt cả người lẫn vật vô hại, nhìn qua không có nửa phần uy hiếp.

"Chó chết, người có biết hay không, đêm hôm khuya khoắt quấy rầy người khác chuyện tốt, sinh nhi tử sẽ không có sao?" Người cao bọn cướp hỏa khí rất lớn, vô luận là người nào, tại loại này thời điểm mấu chốt bị người đánh gãy, hỏa khí đều rất lớn đấy.

"Ta không họ 'Chó ' tên cũng không gọi 'Đồ vật' . Ta trước tự giới thiệu một cái, tề nhân họ Trương, danh Tiểu Ngư, đúng là cái này vòm cầu động chủ. Các người tự tiện xông vào riêng chỗ ở, hơn nữa. . ." Trương Tiểu Ngư nhìn Trần Lan Quân liếc, lên tiếng nói, "Hơn nữa đối với ân nhân của ta bất kính, vậy hãy để cho người khó có thể tha thứ."

"Ân nhân của người?" Hai gã đạo tặc liếc nhau, vẻ mặt khó hiểu.

"Đúng, chính là nàng." Trương Tiểu Ngư cười ha hả bộ dáng, chỉ vào Trầm Lan Quân nói, "Ta thiếu nợ nàng một trăm khối tiền."

". . ."

Hai cái bọn cướp liếc nhau, người cao bọn cướp vẻ mặt cười lạnh, nói: "Cái kia thật đúng là xin lỗi, người thiếu nợ nàng một trăm khối tiền, liền lưu lại kiếp sau trả à nha!"

Nói chuyện thời điểm, người cao bọn cướp cầm theo Chủy thủ, liền hướng phía nằm vật xuống tại trong bụi cỏ Trương Tiểu Ngư nhào tới.

Đã như thế cái này tên ăn mày nhỏ phát hiện hành tung của bọn hắn, hơn nữa nhìn đến bọn họ chân dung, cái kia sẽ không có lại để cho gã sống sót đạo lý.

Tiểu ăn mày phải chết!

"Giết người diệt khẩu." Trương Tiểu Ngư cực kỳ tức giận.

Gã không có chọc ai gây người nào nằm ở chỗ này, kết quả có người cường ép xông vào trong nhà của hắn, quấy rầy giấc ngủ của hắn không nói, còn muốn đem hắn giết. . . Điều này thật sự là khinh người quá đáng.

Trương Tiểu Ngư phần nộ thời điểm, trong cơ thể Tham Lang thạch cảm nhận được phần này tức giận, thật giống như đói khát Sa Ngư người được mùi máu tươi mà, trong nháy mắt phóng xuất ra cực lớn năng lượng, Truyền Tống đến Trương Tiểu Ngư tất cả xương cốt tứ chi.

Trước ngực đầu sói hình xăm tản mát ra quỷ dị lục sắc quang mang, dù cho cách quần áo, cũng có thể rõ ràng địa chứng kiến cái kia luồng quang đoàn.

"Phanh. . ."

Người cao bọn cướp xông đến nhanh, lui trở về đi lại càng nhanh hơn.

Vẫn không thấy rõ ràng chuyện gì xảy ra, người cao bọn cướp thân thể giống như là một viên đạn pháo một loại bay rớt ra ngoài.

Trầm mặc. . .

Giống như chết trầm mặc. . .

Tất cả mọi người trừng to mắt nhìn nằm té trên mặt đất tiểu ăn mày, không, nằm té trên mặt đất Trương Tiểu Ngư.

"Đây là có chuyện gì vậy?" Người cao bọn cướp từ trên mặt đất bò lên, lắc lắc bị ném được chóng mặt chóng mặt đầu nói, "Vừa mới chuyện gì xảy ra?"

"Mẹ kiếp, cái này tiểu ăn mày là một cái cọng rơm hơi cứng, huynh đệ chúng ta nhìn lầm rồi." Dáng lùn bọn cướp nghiêng răng nói, ánh mắt như đao một loại nhìn chăm chăm vào Trương Tiểu Ngư nói.

"Lại cứng rắn có thể so với trong tay chúng ta đao cứng rắn?" Người cao bọn cướp từ trên mặt đất bò lên, hung ác địa trừng mắt Trương Tiểu Ngư nói, "Đại Hải, huynh đệ chúng ta cùng tiến lên, sống róc xương lóc thịt gĩa."

"Tốt."

Một cao một thấp hai cái đao tặc, riêng phần mình cầm trong tay Chủ thủ, từ hai cái phương hướng hướng phía tiểu ăn mày vị trí giáp công mà đi.

Người cao đao tặc tên là Đại Hải, dáng lùn đao tặc tên là Cương Tử.

Hai cái này đao tặc đều là cùng một cái binh sĩ đi ra quân nhân, từ Tam Giác Vàng một loại cổ quân đội thể lực xuất ngũ sau khi trở về, liền

liên thủ bắt đầu với cái này không vốn mua bán.

Bởi vì hai người làm việc lưu loát, hơn nữa giá tiền công đạo, vậy mà tại đây nghề bên trong khai hỏa tên tuổi.

Lúc này đây nhiệm vụ, cũng chỉ là bọn hăn làm cho tiếp được vô số trong nhiệm vụ một lần. Chỉ bất quá cố chủ đưa cho tiền thưởng cao đi một tí, mà bị buộc con tin đẹp một chút.

Không nghĩ tới chính là, bọn hăn gặp Trương Tiểu Ngư.

Trương Tiểu Ngư một quyền đem Đại Hải oanh sau khi ra ngoài, chính nhất mặt kinh ngạc nhìn năm đấm của mình. Gã cũng không xác định một quyền của mình có thể triển khai bao nhiêu uy lực, đến cùng có thể cho kẻ địch mang đến bao nhiêu thương tổn.

Lực lượng trong cơ thể căn bản cũng không nhận bản thân hăn không chế.

Đúng lúc này, hai thanh mã tấu từ hai bên trái phải tấn công mạnh tới.

Cầm xuống ánh mắt, một cắt yết hầu lung.

Đại Hải cùng Cường Tử phối hợp ăn ý, thế tất yếu đem tiểu ăn mày Trương Tiểu Ngư cho biến thành một con cá chết.

"Oanh. . ."

Trương Tiểu Ngư căng thẳng cực kỳ, cũng cực sợ.

Gã không kịp nghĩ nhiều, càng không có nhận qua chuyên nghiệp công kích huấn luyện.

Hai tay của hăn nắm tay, sau đó hướng phía phía trước đập tới.

"Phanh. . ."

Cái này thân thể đụng vào cầu trên vách đá thanh âm.

"Rắc rắc. . ."

Cái này xương cốt đứt gãy thanh âm.

Hai cái bọn cướp đồng thời liền xông ra ngoài, lại đồng thời lui trở về, thân thể vội vàng thối lui, nặng nề mà đâm vào cầu kia trên vách đá.

Đại Hải một cái xương bắp chân chiết, Cương Tử nửa người đau đớn đã không có tri giác.

Hai người cố nén đau đớn, cố hết sức từ trên mặt đất bò lên, nhìn về phía Trương Tiểu Ngư ánh mắt giống như là thấy được ác quỷ.

Bây giờ Trương Tiểu Ngư so với ác quỷ còn muốn càng thêm để cho người sợ.

Trương Tiểu Ngư mình cũng là trừng to mắt, vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi nhìn hai tay của mình.

"Ta vậy mà như thế lợi hại?"

Sau đó, gã một cái tát đập tại trên đùi của mình.

"Sớm biết mình lợi hại như vậy, hôm nay nên tại đường dành riêng cho người đi bộ lên, làm cho người ta biểu diễn đơn chưởng khai gạch. . . Nhiều ít cũng có thể lấy vài bữa cơm tiền, đâu phải dùng tới đi lừa gạt tiểu thí hài nhi nửa cái Hamburg?"

"Đại ca, chân của ta chiết rồi. . ." Đại Hải nhìn về phía Cương Tử, vẻ mặt sợ hãi bộ dáng.

Bọn hăn hiểu rõ, tại "Nhiệm vụ" trên đường, không thể hành tẩu ý vị như thế nào.

Huống chi bọn hăn hiện tại đang bị Giang Thành cảnh sát đuổi bắt, ở vào tùy thời cũng có thể bị những cảnh sát kia cho vây quanh nguy hiểm tình cảnh phía dưới.

"Không phải là hăn chết, chính là chúng ta chết." Cương Tử ác lên tiếng đạo gã cho Đại Hải một cái nếu có điều chỉ ánh mắt, sau đó mãnh liệt từ trong lòng ngực móc ra một thanh đen kịt súng ngắn.

Tối như mực hòng súng nhắm ngay ngực Trương Tiểu Ngư.

"Tiểu tử, người không phải là có thể đánh nhau sao? Lúc này đây, ta ngược lại muốn nhìn. . . Là quả đấm của người nhanh, vẫn là của ta viên đạn nhanh. . ."

Cương Tử ánh mắt âm tàn, hung tàn, nhiều năm lính đánh thuê từng trải, để cho gã đối với giết người loại chuyện này cũng không loại trừ.

Trong mắt bọn họ, nhân mạng như cỏ rác, nào có cái gì đáng giá quý trọng?

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liều Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 6: Dẫn Sói Vào Nhà!

Lúc này đây, Trương Tiểu Ngư là triệt để biết rõ sợ hãi.

Gã biết mình có thể đánh nhau, thế nhưng, gã không xác định chính mình có thể hay không phòng ngự ở viên đạn.

Vạn nhất nếu phòng ngự không ngừng đây?

"Các người có súng. . . Có súng vì cái gì không sớm một chút mà lấy ra?" Trương Tiểu Ngư hỗn hển hô.

Đây không phải ngực sao? Người nói đây không phải ngực sao?

Các người rõ ràng trong ngực có súng, khẩu súng móc ra một thương đem mình cho sụp đổ rồi, hoặc là lộ ra đến uy hiếp một cái. . . Lá gan của mình cũng không phải là lớn như vậy, rất dễ dàng liền khuất phục.

Các người lại là vung quyền lại là cầm đao đấy, một lần lại một lần bị chính mình cho đánh về đi, đáng sao?

"Ai nguyện ý tại một tên ăn mày trên người lãng phí viên đạn? Không nghĩ tới, còn tưởng là thật muốn thuận tiện người rồi." Cương Tử nghiêng răng nghiêng lợi mà nói.

"Ta nhận thua, ta đầu hàng!" Trương Tiểu Ngư giơ hai tay lên, gấp gáp nói, "Mọi người có chuyện hảo hảo nói, các người vừa rồi muốn làm cái gì kia mà? Các người tiếp tục, coi như ta không còn tại. . ."

Trương Tiểu Ngư muốn một đầu năm ngã vào trong bụi cỏ, coi như là vừa rồi làm một cái ác mộng.

Thức dậy, sự tình gì đều không có phát sinh.

"Tiểu tử, đã chậm." Cương Tử dữ tợn cười ra tiếng, nói chuyện thời điểm, ngón tay đập hướng súng ngắn cò súng.

"Dừng tay. . ." Trầm Lan Quân gấp giọng hô, "Các người người muốn tìm là ta, không nên thương tổn người vô tội, hãn và chuyện này không có bất cứ quan hệ nào."

"Trầm tiểu thư, gã sai liền sai tại không nên nhìn thấy chúng ta, càng không nên anh hùng cứu mỹ nhân. Anh hùng cũng là chết như thế nào? Đều là cứu mỹ nhân khuất cái chết."

"Chúng ta có thể lại nói một chút giá tiền, chỉ cần các người nguyện ý buông tha gã, bao nhiêu tiền, ta mua gã cái này mệnh."

"Thực xin lỗi, lúc này đây, chúng ta không bán." Cương Tử vẻ mặt hận ý nói.

"Đầu hàng cũng không có dùng?" Trương Tiểu Ngư đối với đạo tặc kiên trì rất là tức giận, "Ta đây không đầu hàng rồi."

"Đi chết đi!"

Nói chuyện thời điểm, Cương Tử mãnh liệt mà đối với ngực Trương Tiểu Ngư bóp lấy cò súng.

"Phanh. . ."

Tia lửa văng khắp nơi.

Bén nhọn viên đạn từ nòng súng bên trong bắn ra, mang theo bọc lấy gào thét thanh âm, hướng phía ngực Trương Tiểu Ngư đâm vào.

Cùng lúc đó, Trương Tiểu Ngư cũng triển khai, lồng ngực của hắn lục sáng lóng lánh, giống như là một viên ngửa mặt lên trời thét dài đầu sói.

Trương Tiểu Ngư không phải là tránh né, mà là chủ động hướng phía đạn kia kéo tới phương hướng vọt tới.

"Trương Tiểu Ngư. . ." Trầm Lan Quân nhọn kêu ra tiếng, thanh âm lạnh lẽo lịch bi thảm, tại hoang vu bờ sông truyền đi rất xa.

...

"Ta chết rồi?" Trương Tiểu Ngư trong lòng hỏi như vậy chính mình.

"Không, ta còn sống." Trương Tiểu Ngư vô cùng kiên định nói.

"Cái kia chân dài như vậy, cái kia eo như vậy tinh tế, da kia trắng như vậy, cái kia ngực. . ."

"Hừ hừ hừ. . . Phi lễ chó nhìn. . ."

Bất quá Trương Tiểu Ngư có thể khẳng định là, mình nhất định là tiếp tục tồn tại đây, bởi vì trong địa ngục không có khả năng có như vậy gợi cảm tốt đẹp chính là hình ảnh.

"Rầm Ào Ào'. . ."

Phòng tắm cửa thủy tinh bị người đẩy ra, trước hết nhất phóng ra đến đây, chính là kia một đôi để cho Trương Tiểu Ngư mở rộng tầm mắt chỗ chân dài.

Chỗ chân dài chủ nhân một bên cất bước đi ra, một bên dùng khăn tắm chà lau tóc của mình, sau đó, nàng giống như là gặp ma quỷ một loại bám

tại nguyên chỗ.

"A. . ." Thê lương tiếng kêu vang vọng tại sáng sớm.

Trương Tiểu Ngư lỗ mãng trong chốc lát, cũng cùng theo há mồm hét rầm lên.

"A. . ." Càng thêm tiếng kêu thê thảm trong phòng vang lên.

Lâm Tích kêu một hồi về sau, phát hiện cái kia đem toàn thân mình xem trống trơn nam nhân, làm cho so với chính mình còn muốn lớn hơn thanh âm, đồng tử phình to, cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch, vậy mà kim lòng không được đình chỉ kêu to.

Lâm Tích không gọi, Trương Tiểu Ngư cũng cùng theo đình chỉ.

"Người tên gì vậy?" Lâm Tích hỗn hển, chỉ vào Trương Tiểu Ngư chất vấn.

"Người tên gì vậy?"

"Người, người, người trốn ở chỗ này rình coi, còn có mặt mũi hỏi ta tên gì."

"Ta yên lành nằm ngủ ở chỗ này cảm giác,

Kết quả người cởi sạch quần áo chạy đến phòng ta tắm rửa, người còn có mặt mũi hỏi ta tên gì?"

"Người. . ."

"Người. . ."

"Người là ai? Vì cái gì tại trong nhà của ta?" Lâm Tích trừng to mắt nhìn chăm chăm vào Trương Tiểu Ngư, trái xem phải xem, nhìn lên nhìn

xuống, cuối cùng đem gã cho nhận ra được, "Tiểu ăn mày? Người như thế nào chạy đến trong nhà của ta tới? Tốt, tự xông vào nhà dân, xem bà cô đem người phế ngay lập tức. . ."

"Là Thâm tử dẫn ta tới." Trương Tiểu Ngư vội vàng giải thích nói.

"Không có khả năng! Ta di nhỏ chưa bao giờ mang nam nhân đã trở lại đêm."

"Ta không là nam nhân, ta là bé trai." Trương Tiểu Ngư vể mặt ngượng ngùng nói nói.

"Ta quản người là nam nhân hay là bé trai, người tranh thủ thời gian đứng lên cho ta." Lâm Tích thở phì phì vọt tới bên giường, một thanh xóc lên Trương Tiểu Ngư cái chần, tức giận quát, "Người giải thích cho ta hiểu rõ, người vì cái gì chạy đến bên trong phòng của ta đến ngủ."

"Cứu mạng a, phi lễ a. . ." Trương Tiểu Ngư một bên dắt chần màn, bảo hộ thân thể của mình không bị Lâm Tích xem trống trơn, một bên xé cổ họng hét to.

Trầm Lan Quân đang ở sâu trong rèn luyện thân thể, nghe lên trên lầu tiếng quát tháo thanh âm, đẩy cửa phòng ra, thấy liền là như thế này nóng bỏng một màn.

Lâm Tích tóc ướt đầm đầy, một nửa vai trần trụi trong không khí, nửa người dưới chỉ dùng một cái rộng thùng thình khăn tắm bao bọc. Bởi vì nàng chính dùng sức đi lôi kéo trên người Trương Tiểu Ngư cái chần, dẫn đến cái kia khăn tắm trượt, một cái trắng như tuyết thâm sâu mương máng từ trên cao đi xuống, làm cho người miên man bất định.

"Cứu mạng a, phi lễ a. . ." Trương Tiểu Ngư xé cổ họng kêu to.

"Ta phi lễ người? Ta phi lễ người? Tốt người tên ăn mày nhỏ, hôm nay bà cô vẫn chính là muốn phi lễ người rồi, người cho ta buông tay."

Trầm Lan Quân trừng to mắt nhìn một màn này, gấp giọng hô: "Lâm Tích, Lâm Tích, mau dừng tay."

Lâm Tích quay người, chứng kiến dì nhỏ Trầm Lan Quân đứng ở cửa ra vào, lên tiếng hô: "Cái này tên ăn mày nhỏ khi dễ ta, dì nhỏ mau tới giúp đỡ."

"Lâm Tích. . ." Trầm Lan Quân nóng nảy, tranh thủ thời gian đã chạy tới đem Lâm Tích cho kéo ra, chỉ vào thân thể của nàng nói, "Cũng biểu lộ hết."

Lâm Tích cúi đầu xuống nhìn qua, lại lần nữa phát ra sắc nhọn tiếng kêu: "Tiểu ăn mày, bà cô muốn liều mạng với người rồi."

Nàng đương nhiên không có biện pháp cùng Trương Tiểu Ngư dốc sức liều mạng, bởi vì nàng bị Trầm Lan Quân cho kéo tay cánh tay.

"Lâm Tích, đến cùng đã xảy ra chuyện gì?" Trầm Lan Quân dùng thân thể của mình ngăn tại Lâm Tích cùng Trương Tiểu Ngư chính giữa, tránh cho hai người lại lần nữa sát thương cướp cò.

"Gã nhìn lên ta tắm rửa." Lâm Tích chỉ vào Trương Tiểu Ngư hung dữ nói, nghĩ đến chính mình vừa rồi gần như trần trụi ở trước mặt hắc gái đầu làm cho tư thế, Lâm Tích thì có loại khóc lớn một cuộc kích thích, hoặc là trực tiếp đi đâm mù Trương Tiểu Ngư cặp kia chán ghét ánh mắt.

"Ta chưa." Trương Tiểu Ngư chăm chú lôi kéo chần màn, một bức tùy thời có khả năng bị người cường bạo phi lễ bộ dáng, "Ta thức dậy, phát hiện mình đang nằm tại trong phòng này, sau đó nàng đột nhiên từ trong phòng tắm đi ra, nhào đầu về phía trước muốn kéo chần mền của ta, ta cận kề cái chết không từ, mới không có làm cho nàng thực hiện được."

"Người nói cái gì?" Lâm Tích nghe xong vừa muốn phát nổ, tiến lên muốn cùng Trương Tiểu Ngư dốc sức liều mạng.

"Lâm Tích." Trầm Lan Quân lại lần nữa đem Lâm Tích cho chặn đường xuống, lên tiếng hỏi, "Người như thế nào đến bên này tắm rửa?"

"Ta trong phòng chứa nước ấm, ta làm sao biết trong gian phòng đó có người a! Ta bình thường đều là tại trong phòng này tắm rửa đó a!" Lâm Tích vẻ mặt ủy khuất nói.

"Người tiến đến sẽ không phát hiện, cái này nằm trên giường một người sao?" Trầm Lan Quân lên tiếng hỏi.

"Đêm qua uống rượu quá nhiều, thức dậy thời điểm vẫn cảm thấy đầu chóng mặt chóng mặt nặng nề đây, đầu nghĩ tới đây sẽ nằm một người." Lâm Tích biểu lộ hung ác nhìn chăm chăm vào Trương Tiểu Ngư nói, "Người là không phải cố ý? Người nghe được ta tiến đến không nói không rằng, vì chính là muốn nhìn ta. . ."

"Ta xem người cái gì? Người có cái gì tốt xem hay sao? Thân hình của người so với Trầm tiểu thư kém xa."

"Trương Tiểu Ngư." Nghe được Trương Tiểu Ngư lời nói Trầm Lan Quân khuôn mặt ửng đỏ, lên tiếng quát bảo ngưng lại.

"Ta chính là lời nói thật lời nói thật." Trương Tiểu Ngư vẫn không cam lòng, "Thân hình của nàng quả thực đối với người thì tốt hơn."

"Bà cô. . ."

"Tốt rồi tốt rồi." Trầm Lan Quân đem Lâm Tích ngăn chặn, nhìn Trương Tiểu Ngư nói, "Người không có thấy cái gì đi?"

"Thấy cái gì? Ta không có gì cả chứng kiến. Nàng trong lúc đó chạy đến trước mặt của ta, đối với ta la to, còn muốn luôn chần mèn của ta xem thân thể của ta, ta hơi kém liền thất thân."

Trầm Lan Quân đối với Lâm Tích mở trừng hai mắt, nhẹ nói nói: "Nếu như Tiểu Ngư cái gì cũng không thấy, chúng ta tạm tha qua gã lần này, được không?"

"Dì nhỏ, người như thế nào tin tưởng. . ." Lâm Tích nói đến một nửa, trong lúc đó đã minh bạch dì nhỏ ý tứ.

Loại chuyện này chỉ có thể là vừa tô vừa đen, nếu như tên hỗn đản kia nói mình cái gì cũng không thấy, mình cũng tốt nhất tiếp nhận sự phát hiện này chân thực.

Chẳng lẽ còn không nên ép bức bách gã thừa nhận chính mình thấy được rất nhiều, cái gì cũng xem sạch sẽ rồi hả?

"Người vì cái gì đem cái này tên ăn mày nhỏ mang về đến trong nhà đến?" Lâm Tích vô cùng bất mãn nói.

Trầm Lan Quân kéo lấy Lâm Tích tay đi ra ngoài, nói: "Chúng ta đi ra ngoài trước, trong chốc lát ta giải thích cho người."

Lại đứng ở chỗ này vào, Lâm Tích ngay tại con cá nhỏ này trước mặt không có bất kỳ việc riêng tư rồi, có thể xem không thể nhìn thấy, toàn bộ bị hắt nhìn mấy lần.

"Ta và người không để yên." Lâm Tích vẫn không quên uy hiếp Trương Tiểu Ngư.

"Lưu manh." Trương Tiểu Ngư tức giận nói, "Không phải không có cho người xem nha, còn dám uy hiếp người."

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liễu Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 7: Thằng Ngốc Kia!

Ban đầu sáng sớm ánh mặt trời xuyên thấu qua bức màn khe hở, nghịch ngợm địa trượt tiến đến, điều này làm cho trong phòng ánh sáng cũng không phải như vậy tối.

Trương Tiểu Ngư đầu tiên nghe thấy được một cỗ mùi thơm, như lan như xạ, mùi vị không phải là đậm, nhàn nhạt đấy, thấm vào lòng người.

Gã ngồi dậy, đánh giá cái này hoàn cảnh hoàn toàn xa lạ.

Cái này một gian rất lớn phòng ngủ, chừng chừng có vài chục mét vuông, Trương Tiểu Ngư cảm giác được, so với hẳn trước đây ở qua phòng ở, lớn hơn gấp năm sáu lần không ngừng, cũng khó trách Lâm Tích tiến đến tắm rửa, vậy mà chưa phát hiện trên mặt giường lớn một người đàn ông xa lạ.

Không, bé trai.

Trong phòng mỗi một kiện vật phẩm, cũng vô cùng khảo cứu, lấy Trương Tiểu Ngư thu nạp phong phú tri thức, biết rõ mấy thứ này mỗi đồng dạng cũng giá trị xa xỉ. Từng cái chi tiết, cũng lộ rõ chủ nhân bất phàm phẩm vị.

Cùng cái kia cỏ hoang bộc phát vòm cầu so sánh với, nơi đây quả thực chính là một cái thế giới khác.

Trương Tiểu Ngư lắc đầu, hoàn toàn không nhớ nổi đến tối hôm qua đến cùng xảy ra chuyện gì.

Gã chỉ nhớ rõ chính mình nhận một cỗ lực lượng đem ra sử dụng, chủ động hướng phía cái kia bắn ra viên đạn nhào tới, về sau chuyện đã xảy ra, gã liền hoàn toàn chưa nhớ.

Thức dậy, cũng đã ngủ tại nơi này tràn ngập nhàn nhạt mùi thơm gian phòng.

Trầm Lan Quân, hẳn là nàng đem mình mang về.

"Người tốt cả đời Bình An." Trương Tiểu Ngư trong lòng âm thầm cầu nguyện.

...

"Cái gì?" Lâm Tích xinh đẹp ánh mắt trừng được kẻ trộm chỗ, vẻ mặt kinh ngạc nói, "Dì nhỏ bị người bắt cóc? Lại bị cái này tên ăn mày nhỏ cho cứu về rồi?"

"Đúng vậy." Trầm Lan Quân gật đầu nói, "Ngày hôm qua chúng ta cùng một chỗ dạo phố về sau, ta không phải nói muốn đi phó một cái ước hẹn sao? Trở về trên đường đi bị người theo dõi, sau đó liền bị bắt cóc rồi, may mắn gặp Trương Tiểu Ngư, bằng không thì. . ."

Trầm Lan Quân một bức lòng còn sợ hãi bộ dáng, ôn nhu nói: "Hậu quả khó lường."

"Thật quá mức, thật sự là thật quá mức." Lâm Tích từ trên ghế salon nhảy dựng lên, "Là ai làm? Nếu để cho ta biết rõ, ta nhất định không tha cho hắn."

"Tạm thời không biết, bất quá, ta nhất định sẽ điều tra ra đấy." Trầm Lan Quân lắc đầu nói, "Vì sao Tiểu Ngư là ân nhân cứu mạng của ta, người hay là muốn đối với hắn. . . Hơi chút khách khí một chút, được không? Coi như là giúp đỡ dì nhỏ một chuyện."

"Cái kia tên ăn mày nhỏ cứu được người, cho hắn một chút tiền đuổi rồi chính là, chẳng lẽ còn muốn tiếp tục để cho gã ở tại trong nhà của chúng ta sao? Cái kia nhiều bất tiện a!"

"Tiểu Ngư vì cứu ta, hiện tại thân thể bị trọng thương, ta hiện tại đem hắn vội đi nơi nào đây?" Trầm Lan Quân tận tình khuyên bảo khuyên, "Hãy nói, gã vì cứu ta, đắc tội những thứ kia phía sau màn nghĩ muốn hại ta người, ta hiện tại bắt hắn cho đẩy đi ra, không phải là vừa vặn làm thỏa mãn những thứ kia người xấu tâm tư sao? Đây cũng không phải là chúng ta báo đáp ân nhân cứu mạng phương thức."

"Thế nhưng. . ."

"Chúng ta trước hết để cho gã ở, đợi đến ta đây bên cạnh tìm được muốn bắt cóc của ta hung thủ, đem phía sau màn Hắc Thủ cho cầm ra đến đây thường so với phương pháp, chúng ta sẽ thấy vì hắn thay nó chỗ, được không nào?"

"Dì nhỏ, ta cảm giác, cảm thấy, người để cho gã vào ở tới là dẫn Sói vào nhà."

"Ai là Sói?" Trầm Lan Quân cười nói, "Vừa rồi ta hãy nhìn đến, người tại liều mạng nhắc lên người ta chặn màn đây!"

"Dì nhỏ. . ." Lâm Tích hờn dỗi nói.

Trên bàn cơm, bầu không khí có chút trầm mặc.

Lâm Tích vẫn ký hận trứ chuyện hồi sáng này, phòng má giúp đỡ húp cháo, không muốn cùng Trương Tiểu Ngư nói chuyện.

Trương Tiểu Ngư tự biết không hợp đạo lý, biết rõ Lâm Tích không muốn lưu lại thấy mình, đơn giản cũng không chủ động tiếp lời.

Hãy nói, gã có chuyện trọng yếu hơn phải làm, gã thật đói bụng, vội vã muốn nhét đầy cái bao tử.

Trước đây Trương Tiểu Ngư lượng cơm ăn cũng không nhỏ, thế nhưng chưa từng có giống như hiện tại như vậy tham ăn, từ khi cái kia khối đầu sói thạch tiến vào thân thể của mình về sau, Trương Tiểu Ngư liền cảm giác mình lượng cơm ăn càng lúc càng lớn. Đặc biệt là mỗi lần lục quang lập loè, đầu sói rõ ràng thoáng hiện về sau, năng lượng tiêu hao thì càng thêm nhanh chóng rồi.

Trương Tiểu Ngư một hơi uống năm bát cháo loãng, ăn một lớn cái đĩa bánh bao cùng sáu cái bánh tiêu, lúc này mới cảm thấy thân thể hơi chút phong phú một chút.

Một mình hắn, đem người hầu chuẩn bị ba người phận bữa sáng ăn thịt hơn phân nửa, Trần Lan Quân cùng Lâm Tích trong bát cháo mới ăn non nửa, bánh bao cùng bánh quẩy càng là chưa từng hưởng qua.

"Thùng cơm." Lâm Tích sớm đã bị Trương Tiểu Ngư ăn như hổ đói ăn cơm tư thái cho chinh phục, rất là khinh bỉ nói.

Trong mắt của nàng, cái này là tiểu ăn mày tiến vào đại quan viên đi!

"Lâm Tích." Trần Lan Quân trừng Lâm Tích liếc.

"Hừ, ta ăn no rồi." Lâm Tích đem chiếc đũa vỗ, tức giận nói.

"Ăn no rồi?" Trương Tiểu Ngư nhãn tình sáng lên, bừng lên Lâm Tích ăn một nửa cháo liền ừng ực ừng ực uống vào bụng.

"Này, người như thế nào ăn cơm của ta?" Lâm Tích tức giận vô cùng.

"Người không phải nói ăn no rồi sao?" Gã liếm liếm bát xuôi theo nói, "Không thể lãng phí."

"Người. . ."

Trầm Lan Quân vẽ mặt ân cần nhìn Trương Tiểu Ngư, vừa cười vừa nói: "Tiểu Ngư có phải là không có ăn no? Ta để cho người hầu lại vì người làm một chút đồ ăn. . ."

"Không cần." Trương Tiểu Ngư cự tuyệt, "Chừa chút trong bụng buổi trưa ăn nữa đi!"

Trầm Lan Quân cười cười, nhìn Trương Tiểu Ngư nói: "Người gọi Trương Tiểu Ngư?"

"Đúng vậy." Trương Tiểu Ngư gật đầu, "Nhớ kỹ chúng ta lần thứ nhất gặp mặt, ta liền tự giới thiệu qua."

Trầm Lan Quân nhẹ gật đầu, nói: "Người là người nơi nào?"

"Giang Thành người."

"Giang Thành? Người là người địa phương?"

"Đúng vậy." Trương Tiểu Ngư gật đầu.

"Vậy sao người hội. . . Ở tại vòm cầu đây? Người không có người thân sao?"

"Mấy năm trước, cha mẹ của ta biến mất, trong nhà phòng ở cũng bị lấy đi rồi, vì sao ta hiện tại không nhà để về."

"Cha mẹ biến mất? Không biết đi nơi nào sao?"

Trương Tiểu Ngư lắc đầu, nói: "Không biết."

"Không quan hệ, người trước ở tại trong nhà của ta, sẽ đem nơi đây trở thành nhà mình đồng dạng."

"Hừ, vậy cũng muốn gã có mặt ở lại đến mới được."

"Cảm ơn Trầm tiểu thư." Trương Tiểu Ngư sáng khoái đã đáp ứng.

"Đúng rồi, người trước kia là làm cái gì?"

"Đệ tử."

"Đệ tử?" Trầm Lan Quân cười nói, "Người cùng Lâm Tích tuổi tương tự, cũng quả thực nên ở trường học đọc sách, người trước đây tại cái gì trường học?"

"Trung học Thanh Vân." Trương Tiểu Ngư đáp trả nói.

"Cái gì?" Trầm Lan Quân cùng Lâm Tích đồng thời kinh ngạc lên tiếng.

Trầm Lan Quân kinh nghi chính là, trung học Thanh Vân thuộc về của nàng sản nghiệp một trong, nàng là trung học Thanh Vân danh dự trường học chủ tịch, không nghĩ tới Trương Tiểu Ngư thuận miệng nói ra được trường học liền cùng mình có quan hệ.

Chỉ bất quá, trung học Thanh Vân là Giang Thành tiếng tăm lừng lẫy trường học quý tộc, Trương Tiểu Ngư lại thế nào đi vào?

Lâm Tích kinh ngạc chính là, nàng vốn chính là trung học Thanh Vân đệ tử, rất rõ ràng cái kia sở học trường học đến cỡ nào khó tiến. Cái này tên ăn mày nhỏ, gã không phải là đang nói đùa đi?

"Người thật là đệ tử Thanh Vân?" Trầm Lan Quân lên tiếng hỏi.

"Là một tên lười gặt đi?" Lâm Tích cười lạnh liên tục, "A miêu A Cẩu thậm chí nghĩ vào Thanh Vân rồi hả?"

"Ba năm trước đây, ta đúng là Thanh Vân trường học đệ tử. Chỉ bất quá. . . Sợ là Thanh Vân đã khai trừ của ta học tịch rồi a?"

"Đợi một chút. . ." Lâm Tích đột nhiên ánh mắt cổ quái nhìn chăm chăm vào Trương Tiểu Ngư, "Người mới vừa nói, tên của người gọi là Trương Tiểu Ngư?"

"Đúng vậy."

"Người đã từng là đệ tử Thanh Vân?"

"Không sai."

"Người liên là. . . Thằng ngốc kia?" Lâm Tích vẻ mặt bộ dáng khiếp sợ.

". . ."

Trương Tiểu Ngư cười khổ không thôi, không nghĩ tới đã nhiều năm như vậy rồi, chính mình vẫn đang bị người cho nhớ kỹ.

"Các người nhận thức?" Trầm Lan Quân vẻ mặt hồ nghi tại hai người trên mặt quét tới quét lui đấy, lên tiếng hỏi.

"Nhận thức, làm sao có thể không biết đây?" Lâm Tích nụ cười trên mặt trở nên cân nhắc đứng lên, "Thiên hạ ai không nhìn được quân? Dì nhỏ, người không biết, Trương Tiểu Ngư trước đây tại trường học của chúng ta có thể có danh tiếng rồi, so với vương lập công hiệu trường danh khí còn muốn lớn hơn."

"Thiệt hay giả?" Trầm Lan Quân không tin.

"Dì nhỏ, người nghe ta và người giảng. . ." Lâm Tích vẻ mặt kích động bộ dáng, lôi kéo Trầm Lan Quân tay đã nói mở.

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liễu Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 8: Hào Hảo Chiếu Cố!

Lâm Tích sở dĩ có thể nhớ được Trương Tiểu Ngư, cũng không phải nàng đối với Trương Tiểu Ngư đến cỡ nào ấn tượng khắc sâu, mà là vì Trương Tiểu Ngư ba chữ kia, tại trung học Thanh Vân quá nổi danh.

Toàn thị bài danh tam giáp, thiên tài học bá nhiều như cá diếc sang sông trọng điểm trung học, lại thu một cái trí lực có chương ngại "Ngu ngốc" đệ tử, thử nghĩ một cái, cái này sẽ khiến lớn cỡ nào oanh động hiệu ứng.

Tựa như thiên nga quần bên trong lẫn vào một cái nhố sạch lông gà đất, vừa giống như lấp lóe sáng trên châu chính giữa, trộn lẫn vào một viên từ hàm cầu trong nháy mắt đi ra nát tảng đá. . .

Gã nghĩ không ra danh cũng khó khăn!

Bất kể là tốt thanh danh hay là xấu thanh danh, tóm lại, Trương Tiểu Ngư ba chữ, tại trung học Thanh Vân như sấm bên tai, mặc dù gã bỏ học hai năm, trong trường học vẫn như cũ truyền lưu lấy truyền thuyết của hắn.

Hắn là điện, hắn là ánh sáng, hắn là duy nhất đầu óc tối dạ. . .

Cũng khó trách Lâm Tích nghe được Trương Tiểu Ngư ba chữ kia, lại có như thế kịch liệt phản ứng.

"Dĩ nhiên là như thế?" Nghe xong Lâm Tích giảng thuật, Trầm Lan Quân như có điều suy nghĩ nhìn Trương Tiểu Ngư, cái này là năm đó danh chấn toàn trường ngu ngốc đệ tử?

Từ đường dành riêng cho người đi bộ vô tình gặp được, gã muốn từ lừa đảo trong tay lừa gạt cặp lồng đựng cơm, đến vào lúc ban đêm gặp nhau lần nữa, gã đem chính mình từ đạo tặc trong tay cứu được đi ra. Vô luận là trí tuệ hay là thân thủ cũng tương đối lợi hại, lấy Trầm Lan Quân bắt bẻ ánh mắt, cũng cho là hắn có thể xưng là "Trí dũng song toàn" rồi.

Làm sao lại là trung học Thanh Vân ngu ngốc đây?

Hiển nhiên, Lâm Tích cũng nghĩ đến vấn đề này.

Ánh mắt của nàng cũng đồng dạng tại Trương Tiểu Ngư trên mặt quét tới quét lui đấy, không xác định mà hỏi: "Người thật là cái kia người ngu ngốc Trương Tiểu Ngư?"

"Ta là cái kia Trương Tiểu Ngư, bất quá không phải là lời người nói ngu ngốc." Trương Tiểu Ngư cười khổ không thôi.

"Không có khả năng a! Tuy rằng lúc ấy chúng ta không phải là một lớp, thế nhưng ở trường học gặp phải thời điểm, ta rất xa đã từng gặp người, lúc kia người. . . Căn bản chính là một người ngu ngốc đi! Làm sao sẽ biến hóa lớn như vậy?"

"Nam chỗ mười tám biến, càng đổi càng tốt xem. Thế nào, năm đó nhìn lầm rồi a?" Trương Tiểu Ngư vừa cười vừa nói.

Hắn tự nhiên sẽ không đem ác ma phòng thí nghiệm sự tình nói ra.

Hắn tại ác ma trong phòng thí nghiệm làm cho tao ngộ hết thấy quả thực không thể tưởng tượng, nói ra không chỉ có sẽ bại lộ hành tung của mình, còn có thể sẽ mang đến cho người khác nguy hiểm.

Trương Tiểu Ngư hy vọng đó là một cuộc đã đi xa ác mộng, gã sẽ đem ở trong đó phát sinh hết thấy cũng nát tại trong bụng, vĩnh viễn cũng không muốn lại đề lên.

"Ngu ngốc." Lâm Tích tức giận mắng.

"Lâm Tích." Trầm Lan Quân bất đắc dĩ khuyên nhủ.

"Dì nhỏ, là hẳn trước trêu chọc ta." Lâm Tích không phục nói.

Cái này hai người trẻ tuổi bất thường, Trầm Lan Quân một lát cũng không nghĩ ra cái gì tốt phương pháp xử lý.

Nàng xem thấy Trương Tiểu Ngư, nói: "Người còn trẻ, cũng nên tìm chút sự tình làm mới được, người hoàn nguyện ý trở về trường học đọc sách sao?"

"Nếu như có thể nói, ta đương nhiên nguyện ý." Trương Tiểu Ngư cao hứng nói, "Chỉ bất quá, ta hơn hai năm chưa xuất hiện, nói không chừng học tịch sớm bị gạch bỏ rồi."

"Chỉ cần người muốn trở về, những thứ khác cũng không là vấn đề." Trầm Lan Quân cười nói tự nhiên.

Nếu như nói là trường học khác, còn muốn phí một phen công phu, nhưng trung học Thanh Vân vừa đúng là Quân Lan tập đoàn cầm cổ sản nghiệp một trong, Trầm Lan Quân chính là trung học Thanh Vân lớn nhất cổ đông, trường học ban giám đốc chủ tịch.

Trên cơ bản, trường học hết thầy sự vụ, nàng có cuối cùng quyền quyết định. Để cho một gã bỏ học đệ tử một lần nữa mới nhập học, đối với nàng mà nói lại đơn giản nhất.

"Cái này. . ." Trương Tiểu Ngư do dự một chút, cũng không phải gã không muốn trở về đọc sách, trước mắt gã cuối cùng khẩn thiết nguyện vọng, nhưng thật ra là tìm kiếm mình mất tích cha mẹ.

Bọn hăn biến mất địa xác thực có chút kỳ quặc, Trương Tiểu Ngư nhất định phải làm hiểu rõ cuối cùng xảy ra chuyện gì.

Sống phải thấy người, chết phải thấy thi thể.

"Như thế nào, người không muốn?" Chứng kiến Trương Tiểu Ngư mặt lộ vẻ do dự, Trầm Lan Quân lên tiếng hỏi, "Hay là nói, người có kia tính toán của nó?"

"Đương nhiên phải đi về đến trường a!" Một mực lắng nghe Lâm Tích đột nhiên nói,

"Giống như người vậy niên kỷ, không đi học làm cái gì, chẳng lẽ lại muốn đi trên đường cái làm tên côn đồ?"

Lâm Tích hiển nhiên hy vọng Trương Tiểu Ngư trở lại sân trường.

Trong nhà này, có dì nhỏ che chở gã, nghĩ muốn báo thù cơ bản không có khả năng. Trở về tới trường học liền không giống nhau, lấy tại trung học Thanh Vân lực ảnh hưởng, chỉ cần sử dụng một cái ánh mắt, sẽ có mấy trăm số gia súc lao tới đem Trương Tiểu Ngư nhân đạo hủy diệt.

Hừ hừ, Xú tiểu tử, đến lúc đó nhìn người chết như thế nào. Bốn tiểu thư thân thể, là bạch nhìn sao?

"Thế nhưng. . . Nếu ta bây giờ trở về đi, là nên học trường cấp 3 năm đầu đầu rồi, hay là đọc cấp ba?"

Trương Tiểu Ngư lo lắng không sai.

Gã cao vừa lên học kỳ liền thôi học, hiện tại đã là cấp ba học kỳ sau, khoảng cách kỳ thi Đại Học cũng không có bao nhiêu thời gian. Nếu như học tịch vẫn còn, gã hăn là đi đọc cấp ba.

Nhưng mà, công khóa hạ xuống nhiều như vậy, trường học sẽ đồng ý sao? Cái nào tốt nghiệp lớp sẽ cho phép một số 0 trụ cột đệ tử đột nhiên chọc vào đi, luôn thấp bọn họ bình quân thành tích cùng học lên tỉ lệ.

"Đương nhiên là đọc cấp ba." Lâm Tích xưng phong nhận việc nói, "Công khóa công việc không cần lo lắng, bao tại trên người ta."

"Có Lâm Tích giúp người, ta an tâm." Trầm Lan Quân mỉm cười nói, "Nàng thế nhưng là trung học Thanh Vân hoàn toàn xứng đáng học bá nhé."

Liên tục ba năm, Lâm Tích chiếm lấy đệ nhất danh vị trí, cho tới bây giờ không có chuyển qua ỗ, tại trung học Thanh Vân, nàng xưng thứ hai, không người dám xưng thứ nhất.

Trương Tiểu Ngư hồ nghi địa nhìn chăm chăm vào Lâm Tích cặp kia nhanh như chớp loạn chuyển mắt to, thấy thế nào trong lúc này cũng lộ ra quỷ dị.

Vừa vặn còn gọi đánh tiếng kêu giết, phải cứ cùng gã quyết nhất tử chiến "Cừu nhân", trong nháy mắt nhiệt tình như vậy, tranh này gió xoay chuyển cũng quá nhanh rồi.

Sự vật khác thường tất có yêu!

Bất quá, Trương Tiểu Ngư đối với này nhập lại không lo lắng, binh đến tướng chặn, nước đến đất chặn, có Tham Lang thạch hộ thể, chẳng lẽ còn làm không được một cái biết chút công phu tiểu nha đầu?

"Nếu như như thế, ta đây liền cung kính không bằng tuân mệnh." Trương Tiểu Ngư mỉm cười nói, "Lâm Tích đồng học, về sau mời chiếu cố nhiều."

"Yên tâm, ta nhất định sẽ hảo hảo 'Chiếu cố' người. " Lâm Tích đạt được ước muốn, mặt mày hớn hở.

Nàng thề, nhất định sẽ hảo hảo "Chiếu cố" tiểu tử này, để cho gã học lại kiếp sống dục tiên dục tử, chết xong chết lại.

"Tốt, ta đến an bài." Trầm Lan Quân cầm lấy điện thoại, cười mỉm địa bẩm trung học Thanh Vân hiệu trưởng vương lập công dầy sớ.

Trước sau không đến năm phút đồng hồ, cái này người ta xem ra khó như lên trời sự tình, cứ như vậy giải quyết xong.

"Ta dì nhỏ là trung học Thanh Vân trường học ban giám đốc chủ tịch." Lâm Tích đắc ý nhìn nhìn Trương Tiểu Ngư, "Đừng nói là an bài một cái bỏ học đệ tử đọc âm nặng, nàng chính là đem toàn bộ Giang Thành tên ăn mày tất cả cũng nhét vào trường học, cũng không có ai dám nói một chữ không. Đương nhiên, nếu không sợ đem trường học danh dự bôi xấu lời nói."

Trương Tiểu Ngư nhẹ gật đầu, Trầm Lan Quân có năng lực như vậy, một chút cũng không ngoài ý, ngoài ý muốn chính là nàng rõ ràng vừa đúng là trung học Thanh Vân trường học chủ tịch, xem ra mọi người quả nhiên rất có duyên phận.

"Lâm Tích, không nên cùng Tiểu Ngư nói như vậy, hãn thế nhưng là dì nhỏ ân nhân." Trầm Lan Quân oán trách trừng mắt nhìn Lâm Tích liếc.

Nàng sợ Lâm Tích không lựa lời nói, miệng đầy "Tên ăn mày" "Tên ăn mày" các loại từ ngữ, đau nhói Trương Tiểu Ngư mẫn cảm thần kinh.

"Biết được." Lâm Tích liên tục gật đầu, trong nội tâm đã có khác trả thù phương án, ngay tiếp theo đối với Trương Tiểu Ngư thái độ cũng tốt lên rất nhiều, "Hãn là dì nhỏ ân nhân, cũng là ta Lâm Tích ân nhân."

"Lâm tiểu thư khách khí." Trương Tiểu Ngư liên tục khoát tay, "Ân nhân không dám nhận, chỉ cầu Lâm tiểu thư không nên lại sáng sớm chạy tới nhắc lên chần mèn của ta thì tốt rồi. Dù sao, nam nữ thụ thụ bất thân, ta còn là một xử nam đây!"

"Trương Tiểu Ngư, ta muốn giết ngươi. . ." Lâm Tích nhảy dựng lên, hướng phía đối lập Trương Tiểu Ngư nhào tới.

Trương Tiểu Ngư vội vàng chạy trốn, trong miệng vẫn đang không ngừng hô hào cứu mạng.

Trầm Lan Quân dao động cái đầu, vẻ mặt cười khổ.

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liều Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 9: Phần Tử Khủng Bố!

Bởi vì Trương Tiểu Ngư một câu nam nữ thụ thụ bất thân, cùng Lâm Tích lại lần nữa kết xuống tử thù.

Bữa sáng sau đó, Trầm Lan Quân xuất ra một bộ mới nhất khoản iphone7 plus, cùng với một chuỗi chìa khoá giao cho trong tay Trương Tiểu Ngư, vừa cười vừa nói: "Cú điện thoại này về sau liền cho người dùng, ta đem Lâm Tích, Vương Lập Công hiệu trưởng cùng với mã số của ta cũng cho người tồn tại lên, thuận tiện người liên hệ. Đợi tí nữa người ngồi tích tích xe cùng đi, đến trường học về sau, trực tiếp đi tìm Vương hiệu trưởng, gã sẽ giúp người an bài tốt hết thảy. Trong nhà chìa khoá, cũng cho người chuẩn bị một phần."

"Cái này quá ngượng ngùng." Trương Tiểu Ngư trong miệng nói qua xấu hổ, trên tay cũng rất tốt ý tứ mà đem chìa khoá cùng đen sì như mực điện thoại mới rút vào trong túi áo.

Lâm Tích ở một bên trợn trắng mắt, rất là bất mãn lắm bầm vài câu.

Nhờ cậy, cái này để nhũn nam liền dễ dàng như vậy bắt được bốn tiêu thư số điện thoại à nha?

Phải biết rằng, trung học Thanh Vân đám kia gia súc đem nàng phương thức liên lạc xào đến giá trên trời, một cái bé tin biệt hiệu (*tiểu hào) cũng có thể bán được hai bộ iphone giá cả, huống chi số điện thoại?

Cá thối này thực là đã chiếm đại tiện nghi!

"Tích tích, ta hôm nay muốn đi đến công ty xử lý một vài sự vụ, ta đem Tiểu Ngư giao cho người rồi."

"Biết được." Lâm Tích hữu khí vô lực đáp.

Trầm Lan Quân bằng màu lam Tân Lợi sau khi rời đi, một cỗ màu trắng Worle ốc xe con từ trong ga-ra chạy nhanh ra, đó là Lâm Tích chuyên dụng tọa giá.

Lâm Tích ngồi trên xe xem kỹ Trương Tiểu Ngư một vòng, vừa đánh số lượng bên cạnh lắc đầu, chặc chặc nói: "Tóc lại dài hựu loạn, hồng bút nát không có loại, kém bình luận; quần áo nhìn qua chính là nhạt được đấy, áo sơ mi trắng cổ áo đen sì đấy, kém bình luận; quần khắp nơi đều là phá động, nhờ cậy, hiện tại chỉ thị trấn nhỏ Tóc Đầu Xù Dài vẫn như vậy mặc, Giang Thành đã sớm không lưu hành rồi, kém bình luận; giày. . . Xin hỏi trên giày như thế nào còn dùng Anh văn mắng chửi người đây? NMB là cái gì bài tử? Có thể hay không không muốn đem phần nộ của người hiển lộ tại trên chân? Ngây thơ! Cho thêm kém bình luận. . . Tóm lại, đầu của người loại không xứng người kiểu tóc, người kiểu tóc không xứng thân hình của người, thân hình của người không xứng người quần áo loại, từ đầu đến chân, một đoàn nát hồng bút!"

Trương Tiểu Ngư nhin không được trợn trắng mắt.

Nhờ cậy, nếu như đem người nhốt tại trong phòng thí nghiệm hai năm, nói không chừng hình tượng của người so với ta còn muốn nát hồng bút.

Tiện tay từ ven đường giật lấy mấy bộ y phục mặc lên, chỉ cần có thể che thân thể là được, đâu vẫn lo lắng cái gì phẩm vị.

"Người được hay không được hơi chút uyển chuyển một chút?" Trương Tiểu Ngư cười khổ sờ lên cái mũi.

"Được rồi, người đã đã giúp dì nhỏ, ta liền hơi chút uyển chuyển một chút." Lâm Tích nghiêm trang nói, "Người như thế tạo hình, xấu phát nổ, đất đập chết, ta có thể cùng người ở tại đồng nhất dưới mái hiên, nhưng đánh chết cũng sẽ không cùng đi với người đến trường, quá thật xấu hổ chết người ta rồi."

"Ừng ực. . ." Trương Tiểu Ngư suýt nữa một cái té ngã mới ngã xuống đất.

Điều này có thể kêu uyển chuyển địa biểu đạt? So với vừa rồi nói như vậy vẫn đã thương người được không nào?

"Xấu hổ á..., hình tượng của người thất bại, không thể cùng ta ngồi chung một chiếc xe, chỉ có thể phiền toái người đi ngồi giao thông công cộng rồi, bye bye."

Lâm Tích cửa sổ xe chậm rãi khép kín, sau đó hướng phía biệt thự bên ngoài đại môn bão táp mà đi.

Nhớ tới Trương Tiểu Ngư trên mặt thống khổ biểu lộ, Lâm Tích đặc ý quơ quơ nắm tay nhỏ.

Nơi này là khu nhà giàu, mỗi một nhà đều là chuyển đặc biệt xuất hành, khoảng cách gần nhất trạm xe buýt cũng có năm sáu km xa, xe taxi cũng rất ít đến nơi đây chạy sinh ý, xem tiểu tử người như thế nào đi trường học. Nếu như đến muộn, xác định vững chắc cũng bị cái kia cái đồ biến thái thầy chủ nhiệm hung hăng K một hồi đấy.

Nàng đã đợi không kịp muốn nhìn Trương Tiểu Ngư bị K được đầu đầy bao thảm trạng rồi.

"Bốn cô nương thuận tiện, cũng không phải là tốt như vậy chiếm đấy."

Trương Tiểu Ngư nhìn đi xa Worle ốc xe con, mỉm cười, gã nhập lại không tức giận, dù sao lần thứ nhất "Thằng thăn thành khăn tương kiến", gã chiếm được người ta đại tiện nghi. Theo Lâm Tích tính tình, nếu như không tùy thời trả thù, cái kia cũng không phải là nàng.

Gã đương nhiên sẽ không hướng Trầm Lan Quân cáo trạng, đâm thọc tìm xin giúp đỡ, cái kia không phải của hãn tác phong.

Trương Tiểu Ngư tin tưởng, sớm muộn gì có một ngày,

Lâm Tích sẽ quỳ gối tại gã dưới quần bò.

Cùng Thiên Đẩu, kia vui cười vô cùng; cùng địa đầu, kia vui cười vô cùng; cùng mỹ nữ đầu, càng địa kia vui cười vô cùng!

Từ từ sẽ đến, không nóng nảy.

Trương Tiểu Ngư vuốt vuốt tóc, rải bước ly khai khu biệt thự, hướng trạm xe buýt đi đến.

Không nghĩ tới, Trương Tiểu Ngư nhập học đường cũng không thuận lợi.

Bởi vì Trầm Lan Quân sớm bắt chuyện qua, vì sao trung học Thanh Vân hiệu trưởng Vương Lập Công, tự mình dẫn Trương Tiểu Ngư đi phòng giáo vụ làm nhập tịch thủ tục, nhận được đồng phục cùng giáo khoa thư.

Mấy vị nhân viên công tác hai mặt nhìn nhau, vị này thoát nhìn mây trôi nước chảy quần áo phổ thông thiếu niên, lai lịch khẳng định chỗ hù chết người, xem Vương hiệu trưởng cái kia phụng bồi cẩn thận thần tình, sau lưng lộ ra không tầm thường tín hiệu a!

Xong xuôi thủ tục nhập học, Vương Lập Công phụng bồi Trương Tiểu Ngư đi tới cao năm thứ ba tổ, đưa dẫn tới cấp ba (năm) lớp chủ nhiệm lớp

trước mặt Ngô Khắc Thành, mỉm cười nói: "Ngô lão sư, đây là các người lớp Trương Tiểu Ngư, hiện tại muốn lần nữa trở về đi học."

Ngô Khắc Thành dài quá một trượng cay nghiệt thiếu tình cảm mặt, bình thường cũng là vẻ mặt tràn đầy nghiêm túc, nhúu mày trừng mắt, giống như toàn bộ thế giới đều thiếu nợ gã mấy trăm khối đồng dạng.

Gã đang vui đầu phê chữa bài tập, thế nhưng, Trương Tiểu Ngư ba chữ kia dường như có nào đó độc tính, gã tổ chất thần kinh địa kinh sợ nhảy dựng lên, ánh mắt giống như dao găm một loại đâm về trước mặt thiếu niên này.

"Trương Tiểu Ngư? Cái nào Trương Tiểu Ngư?" Ngô Khắc Thành hãi hùng khiếp vía.

"Cung trường trường, bơi qua bơi lại Tiểu Ngư." Trương Tiểu Ngư nhàn nhạt nói, "Chính là người thường xuyên mắng chính là cái kia đầu óc tối dạ ngu ngốc."

Nói những lời này thời điểm, Trương Tiểu Ngư cũng không có xem Ngô Khắc Thành liếc, gã đang không đếm xỉa tới địa đọc qua lĩnh đến sách giáo khoa, bởi vì tình huống đặc thù, gã đã muốn từ cao vừa đến cấp ba tất cả khoa mục sách giáo khoa cùng phụ trợ tài liệu giảng dạy, từ đó về sau, gã vẫn tại lật xem.

"Là người? Người không phải là sớm thì đã nghỉ học sao, tại sao lại đã trở về? Người có thể hay không tôn trọng một cái người khác làm phiền? Nhà xuất bản vất vả khổ cực in ra tài liệu giảng dạy, không phải là cho người đảo đũa." Ngô Khắc Thành xem Trương Tiểu Ngư như thế nào cũng không vừa mắt, "Cái gì cũng có thể lãng phí, thế nhưng thư tịch nhất định không thể chà đạp."

Trương Tiểu Ngư cả mí mắt đều không có giơ lên, tiếp tục đọc qua trong tay hần sách giáo khoa, làm không biết mệt.

Ngô Khắc Thành đối với hần cảm nhận thì càng kém.

Gã đặc biệt chú trọng đệ tử thành tích, đối với hần mà nói, gọi là đức trí thân thể toàn diện phát triển chính là một câu P nói, chỉ thành tích, mới là cân nhắc đệ tử ưu khuyết duy nhất tiêu chuẩn.

Trí lực có chướng ngại, quanh năm ở cuối xe Trương Tiểu Ngư, liền biến thành trong mắt của hần bám, cái gai trong thịt. Bởi vì sự hiện hữu của hần, năm lớp bình quân thành tích luôn là ở vào niên cấp tổ trung hạ du, điều này làm cho Ngô Khắc Thành vô cùng căm tức.

Lúc trước Trương Tiểu Ngư đột nhiên mất tích, chủ động bỏ học, Ngô Khắc Thành cao hứng mà cùng trong khu cư xá đám bác gái nhảy một buổi tối quảng trường múa. Từ đó về sau, cấp ba (năm) lớp bình quân thành tích thoáng cái từ dưới du bò tới thượng du, gần với cấp ba (chín) lớp.

Ngô Khắc Thành đang dạy sư trong đội ngũ địa vị, cũng có lộ ra chạm đất dễ cao.

Thế nhưng là tại cấp ba xuống nửa học kỳ, từng lớp cũng bởi vì chạy nước rút kỳ thi Đại Học mà đem hết toàn lực nên làm miệng, hiệu trưởng đột nhiên nói cho hần biết, cái kia kéo lớp chân sau ngu ngốc Trương Tiểu Ngư, lại muốn trở về đọc âm nặng.

Ngô Khắc Thành thiếu chút nữa muốn nhảy dựng lên chửi đồng rồi.

Đương nhiên, Vương hiệu trưởng vẫn đứng ở bên cạnh, chửi đồng là không thích hợp đấy, đây không phải là đánh hiệu trưởng mặt sao?

"Vương hiệu trưởng, ta có thể rõ ràng nói với người, người học sinh này, ta. . . Không. . . Muốn!" Ngô Khắc Thành chém đinh chặt sắt địa trả lời.

"Ngô lão sư, cái này trường học an bài, cá nhân muốn phục tùng tổ chức đạo lý, người không nên không rõ đi?" Vương Lập Công trầm giọng nói.

"Nhân viên nhà trường an bài không công bằng, ta có quyền nói lên dị nghị." Ngô Khắc Thành cổ cũng đỏ lên rồi, cứng rắn nói, "Cấp ba có mười cái lớp, dựa vào cái gì không phải muốn an bài cho chúng ta lớp?"

"Trương Tiểu Ngư vốn chính là các người lớp đó a!" Vương Lập Công nói.

"Ta nghe nói, Trương Tiểu Ngư học tịch tại hắc đuổi học thời điểm, cũng đã bị gạch bỏ rồi. Nếu như gạch bỏ rồi, liền cùng chúng ta năm lớp không có quan hệ rồi. Hiện tại hắc muốn trở về, nên cùng chuyển trường học sinh đồng dạng đối xử, cái nào lớp vẫn có danh ngạch, liền do cái nào lớp nhận lãnh. Xấu hổ, danh ngạch của chúng ta đã đầy." Ngô Khắc Thành nghiêm mặt nói.

Cấp ba còn lại vài cái lớp chủ nhiệm lớp, nghe được câu này tất cả đều đem đầu chôn vào, hận không thể giấu ở giữa hai chân, sợ bị hiệu trưởng chứng kiến.

Trương Tiểu Ngư cái này tôn đại thần, tuyệt đối chính là cái thật lớn lừa bịp, người nào mời về đi, không khác tự chui đầu vào rọ.

Phải biết rằng, lớp bình quân thành tích, học lên tỉ lệ, đều là cùng mình công trạng khảo hạch móc nối đấy. Tốt công trạng, đại biểu cho thêm nửa đỏ rục tiền mặt a!

Mà cái này tôn đại thần, sẽ cứng rắn đem một cái lớp học thành tích kéo vào vực sâu.

Ai sẽ theo tiền mặt không qua được đây?

Người có tên, cây có bóng, Trương Tiểu Ngư ly khai trung học Thanh Vân nhiều năm, vẫn đang có đạn hạt nhân đồng dạng uy lực kinh khủng.

"Ngô lão sư, Trương Tiểu Ngư cùng trước đây không giống nhau, trải qua hơn hai năm trị liệu, gã trí lực đã khôi phục bình thường, sẽ không lại ảnh hưởng tập thể thành tích." Vương Lập Công lời thề son sắt nói.

Trên thực tế, những lời này là Trầm Lan Quân cùng gã nói, cụ thể là thật là giả, trong lòng của hắn cũng không có nắm chắc.

"Hiệu trưởng, người đừng nói giỡn rồi, mặc dù là gã trí lực khôi phục bình thường, hạ xuống hai năm qua hơn công khóa làm sao bây giờ? Chẳng lẽ ngăn ngừa mấy tháng, gã có thể đem trường cấp 3 ba năm sở học tri thức cũng nắm giữ?" Ngô Khắc Thành đối với này xì mũi coi thường, "Hiệu trưởng, Trương Tiểu Ngư chính là một cái bầy lớn a! Tại chúng ta trung học Thanh Vân, một phần là có thể ảnh hưởng một cái thứ tự, gã một cái chính là phần trăm mấy trăm phần. . . Ai có thể bổ sung qua được đến a?"

Thời điểm này, Trương Tiểu Ngư vừa vận lật xong tất cả tài liệu giảng dạy, gã trừng lên mí mắt, không đếm xỉa tới nói: "Không cần mấy tháng, ta hiện tại đã đem cấp ba tất cả tri thức, cũng cất vào trong đầu."

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liễu Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 10: Hiểu Rõ Khảo Thí!

"Phốc. . ." Ngô Khắc Thành vừa nói ra trong miệng một ngụm trà nóng phun ra ngoài đi, văng trên bàn công tác một mảnh hỗn độn.

Gã một bên vội vàng chỉnh đốn bàn công tác, một bên ho khan nói: "Hiệu trưởng, người cũng đã nghe được, người ta chỉ dùng cái này trong chốc lát, liền năm giữ trường cấp 3 ba năm tất cả tri thức. Đây là cái gì? Cái này hiếm có thiên tài, cái này sao Văn Khúc hạ phạm a! Chúng ta năm lớp miếu nhỏ, chưa không nổi cái này tôn đại thần, người hay là mời cao minh khác đi!"

Vương hiệu trưởng thiếu chút nữa ngất đi tới, đồng đội heo, thật là một cái đồng đội heo a!

Người hơi chút biểu hiện địa bình thường một chút, làm người khác ưa thích một chút, ta không phải an bài xong sao?

Nguyên bản chính là cái trí lực có chương ngại hài tử, bây giờ trở về tới, nhìn qua trí lực không thành vấn đề, lại lại lâm vào cái khác cực đoan, biểu hiện địa giống như người bị bệnh thần kinh tự đại điên cuồng đồng dạng, dù ai ai cũng không muốn muốn a!

Trương Tiểu Ngư nói là lời nói thật, trải qua Tham Lang thạch năng lượng cải tạo siêu cấp lớn não, đọc nhanh như gió, đã gặp qua là không quên được, trong ngực ôm những thứ này sách giáo khoa với hần mà nói căn bản không phải việc khó gì.

Cùng trong đầu hần bị đám kia khoa học tên điên rót vào rộng lượng điển tịch so sánh với, trường cấp 3 ba năm điểm ấy tri thức số lượng, cả chín trâu mất sợi lông cũng đều không tính. Gã đơn giản lật ra một lần, liền toàn bộ nhớ kỹ hơn nữa năm giữ.

Chỉ tiếc, gã bây giờ năng lực đã vượt qua thời đại này nhận thức, không có ai sẽ tin tưởng lời hần nói.

Vương Lập Công sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn, giây phút quan trọng xuất ra hiệu trưởng uy nghiêm, nghiêm mặt nói: "Nếu như mỗi một học sinh tại vào trường học thời điểm cũng đã rất hoàn mỹ, sao còn muốn chúng ta làm cái gì? Chúng ta giá trị tồn tại, không phải là vì truyền đạo thụ nghiệp giải thích nghi hoặc, dạy bảo bọn hần thành tài sao? Chúng ta trung học Thanh Vân, không cho phép có chọn đệ tử lão sư, nếu như người cảm thấy vô pháp đảm nhiệm, vậy đưa lên đơn xin từ chức đi! Ta an bài các lão sư khác đến cấp ba (năm) lớp."

Ngô Khắc Thành lại càng hoảng sợ, gã đầu gì cũng là trường học mình tinh giáo sư, lo liệu ở dưới năm lớp cũng là gần với thiên tài ban 9 tập thể, hiệu trưởng đối với hần luôn luôn lễ nhượng có gia, vẫn cho tới bây giờ không có như hôm nay như thế đặt xuống loại này lời nói tàn nhẫn.

Tĩnh táo lại tưởng tượng, mới biết mình có chút quá mức, mặc kệ học sinh này là nấu lại đọc âm nặng hay là chuyển trường xếp lớp, mặc kệ hần là ngu ngốc hay là nhược trí, nếu là hiệu trưởng tự mình mang đến đây, hoặc nhiều hoặc ít cấp cho gã một chút mặt mũi a! Người để cho gã ngay trước mặt của mọi người xuống đài không được, gã có thể không tức giận sao?

Hãy nói, có thể làm cho hiệu trưởng tự mình đem đệ tử đưa tới, cái này Trương Tiểu Ngư sau lưng sợ là đứng đấy đại nhân vật đi!

Không chỉ có là Ngô Khắc Thành, trong văn phòng cái khác giáo sư cũng sợ tới mức không nhẹ.

Ánh mắt của bọn hắn đồng loạt ném hướng về phía Trương Tiểu Ngư, nội tâm nói thầm không thôi, xem ra cái này tiểu bạch si tìm quan hệ rất cứng a! Hiệu trưởng vậy mà vì gã muốn khai đi chính mình đặc lực ái tướng.

"Hiệu trưởng, ta cũng không phải là nhắm vào người, càng không phải cố ý cùng với người làm trái lại." Ngô Khắc Thành trầm giọng nói, "Vẫn có mấy tháng liền thi tốt nghiệp trung học, ngay tại lúc này, người đột nhiên an bài cho ta một học sinh tiến đến, hơn nữa còn là. . . Như thế đấy. . . Bằng lương tâm nói, là không đúng đối với ta rất không công bằng, bất quá nếu như người lên tiếng, ta cũng phải phục tùng trường học an bài, nhưng ta có một cái điều kiện. . ."

"Điều kiện gì?"

"Hôm nay năm lớp trước hai mảnh khóa, chính là ngữ văn hiểu rõ khảo thí, nếu như Trương Tiểu Ngư có thể khảo thi ra bình quân tuyển trở lên thành tích, ta sẽ không chút do dự nhận lấy gã."

"Nếu gã khảo thi bất quá bình quân vài ni kẻ?" Vương Lập Công chân mày cau lại.

Cấp ba năm lớp là gần với ban 9 trọng điểm lớp, chủ nhiệm lớp Ngô Khắc Thành mình chính là Ngữ Văn Lão Sư, vì sao năm lớp ngữ văn thành tích một mực rất tốt, 150 phần luôn phần, bình quân tuyển có thể đạt tới 100 phần trở lên. Trương Tiểu Ngư trước đây thế nhưng là cả nói cũng nói không rõ ràng đầu óc tối dạ a! Mỗi lần ngữ văn cuộc thi đều là cái con số, người để cho gã lấy cái gì khảo thi đến 100 phần?

Nghĩ tới những thứ này, Vương hiệu trưởng đã cảm thấy cái này Ngô Khắc Thành quá không hiểu chuyện rồi. Người để cho Trương Tiểu Ngư

không vào được học, chính là để cho ta xuống đài không được, Trầm trường học chủ tịch bên kia trách tội tới, ta như thế nào chống đỡ a!

"Khảo thi bất quá bình quân tuyến, liền có nghĩa là gã sẽ kéo lớp chân sau." Ngô Khắc Thành lắc đầu, "Mặc dù người mở ta,

Ta cũng không có thể thu."

"Có thể, ta đáp ứng." Trương Tiểu Ngư biết rõ Ngô Khắc Thành là đang cố ý làm khó dễ, nhưng vẫn như thế sáng khoái nói.

Trường cấp 3 ba năm tất cả tri thức, cũng đã tồn trữ tại trí nhớ của hắn đầu ở bên trong, tùy thời có thể chuyển. Hơn nữa trước đây những thứ kia điên cuồng nhân viên nghiên cứu, hướng trong đầu hắn quán thâm nhiều như vậy trung ngoại điển tịch, có thể nói trong đầu của hắn chính là một cái cỡ lớn Đồ Thư Quán, lớn như vậy tri thức dự trữ số lượng, nếu như ngay cả một lần nho nhỏ ngữ văn cuộc thi cũng ứng phó không được, vậy còn gọi cái gì siêu cấp lớn não?

Là thời điểm khiến cái này mắt chó nhìn người kém gia hỏa chấn động rồi.

"Rất tốt." Ngô Khắc Thành phẩy tay chưởng nói, "Đã có ước hẹn trước đây, chúng ta nguyện thua cuộc, đang ngồi chờ vị chính là chứng kiến. Bất quá, tại kết quả ra trước khi đến, người trước tiên có thể cùng ta trở về năm lớp phòng học, cùng các học sinh cùng một chỗ tham gia cuộc thi."

Nhìn Ngô Khắc Thành cùng Trương Tiểu Ngư biến mất tại cuối hành lang bóng lưng, Vương Lập Công thở dài một tiếng, xem ra Thẩm tổng an bài nhiệm vụ, cũng không phải xong dễ dàng như vậy thành a!

Gã nhập lại nhìn không tốt Trương Tiểu Ngư có thể bật ngược thành công, dù sao, gã đã từng là cái trí lực có chướng ngại khó khăn hộ, hơn nữa còn rơi xuống hơn hai năm công khóa.

"Cuộc thi kết quả đi ra rồi nói sau! Đến lúc đó còn muốn nghĩ biện pháp nhét vào những thứ khác lớp." Vương Lập Công trong lòng thầm nghĩ, "Thật sự không thể, cái kia liền lấy ra hiệu trưởng uy nghiêm mạnh mẽ nhét đi tới, cũng không thể để cho Trầm trường học chủ tịch đối với chính mình thất lạc."

Ngô Khắc Thành đứng ở trên giảng đài, khoe miệng hiện lên một vòng cười lạnh, nhìn phía dưới đệ tử nói: "Các học sinh, ta cho các người giới thiệu một vị mới đồng học, vị này mới đồng học a, các người nhất định sẽ không lạ lắm. . . Gã chính là Trương Tiểu Ngư, đã từng danh chấn toàn trường 'Thiên tài' đệ tử, Trương Tiểu Ngư, mọi người có phải hay không còn có một chút ấn tượng?"

"Oanh. . ."

Trầm mặc thật lâu phòng học trong lúc đó nổ tung nôi.

"Thật sự là cái kia người ngu ngốc Trương Tiểu Ngư a. . . Gã không phải là mất tích sao? Tại sao lại đã trở về?"

"Xem ra giống như cùng trước đây có chút không giống nhau đây. . ."

"Đúng vậy a. . . So với hai năm trước càng thổ miết, người xem gã mặc quần, còn có y phục của hắn. . ."

. . .

Năm lớp các học sinh lúu rú địa nghị luận, bọn hắn cười nhạo, trêu tức lấy, phao khước vốn nên thuộc về người thiếu niên đặt thù hồn nhiên, dùng chính mình có thể nghĩ đến ác độc nhất ngôn ngữ đi công kích Trương Tiểu Ngư.

"Các người có bệnh a! Tiểu Ngư chọc giận các người sao, dựa vào cái gì nói hắn như vậy?" Gầm lên giận dữ từ sau sắp xếp truyền ra.

Đứng tại cửa phòng học Trương Tiểu Ngư hướng phía bên trong nhìn sang, biểu lộ không khỏi sửng sờ.

Rhoda!

Chính mình đã từng bằng hữu tốt nhất, cũng là duy nhất bằng hữu Rhoda.

Rhoda là Trương Tiểu Ngư ngồi cùng bàn, giống như là hai người quan hệ thân mật đồng dạng, hai người bọn họ thành tích cũng vô cùng đến gần.

Một cái là toàn lớp cấp đếm ngược thứ nhất, một cái là toàn lớp cấp đếm ngược thứ hai.

Tựa như không có người để ý Trương Tiểu Ngư đồng dạng, cũng sẽ không có nhân để ý gã cái này ở cuối xe học cận bã. Từ khi Trương Tiểu Ngư bỏ học về sau, Rhoda chính là hoàn toàn xứng đáng đếm ngược thứ nhất. Hai năm qua triển khai dị thường ổn định, chưa bao giờ thoái vị đưa bên cạnh rơi.

Người nào sẽ để ý tới một cái học cận bã phần nộ đây?

Trương Tiểu Ngư khóe miệng một mực treo đùa cợt ý, cái thế giới này đối với hắn ác ý, cũng không phải là một ngày hay hai ngày rồi. Giống như loại trình độ này công kích, lại được coi là cái gì đây?

Rất nhanh bọn hắn liền sẽ minh bạch, người nào mới thật sự là ngu ngốc.

"Trương Tiểu Ngư, trở lại thuộc về chỗ ngồi của ngươi đi lên, liền lập tức muốn cuộc thi." Ngô Khắc Thành bản lấy một trương bài tú-lơ-khơ mặt nói.

Trương Tiểu Ngư tay chọc vào túi quần, lão đảo đi tới đứng sau, ngồi ở bên người Rhoda.

Nơi đây nguyên lai vị trí của hắn, trừ hắn ra, cũng không người nào nguyện ý cùng Rhoda ngồi cùng một chỗ, cùng để ý, trừ ra Rhoda, cũng không người nào nguyện ý cùng gã ngồi cùng một chỗ.

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liễu Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 11: Người Đang Ở Đây Ăn Gian!

"Trương Tiểu Ngư, thật là người?" La Đạt vẻ mặt tràn đầy kích động nhìn Trương Tiểu Ngư, một nắm chặt cánh tay Trương Tiểu Ngư.

"Là ta, A Đạt, đã lâu không gặp." Trương Tiểu Ngư vẻ mặt nóng bỏng nhìn La Đạt, trong nội tâm có một cỗ ái ý chảy qua.

"Tiểu Ngư, hai năm qua nhiều người cũng đi nơi nào a? Như thế nào cũng không cùng ta liên hệ?" La Đạt chớp mắt nhỏ, nhiệt tình địa bu lại.

"Trị liệu, tỉnh dưỡng." Trương Tiểu Ngư mỉm cười nói, "Cũng không thể cả đời dần dần đi!"

"Nói cũng đúng, đừng đem bọn người kia lời nói để ở trong lòng, đều là chút mắt chó nhìn người kém hỗn đản, bất quá người cũng có thể thói quen." La Đạt phát phát tay, phảng phất muốn đem tất cả phiền não vứt đi, "Vậy người bây giờ thân thể xong chưa?"

"Người cảm thấy thế nào?" Trương Tiểu Ngư cười hỏi.

"Ta cảm thấy được người bây giờ đã là người bình thường, trước đây ta và người nói chuyện, người chỉ biết cười ngây ngô, hiện tại cũng biết rõ hỏi ngược lại." La Đạt ăn cười nói.

"Ha ha ha ha, chuẩn bị cuộc thi đi!" Trương Tiểu Ngư cười nói.

Nói đến cuộc thi, La Đạt lập tức như là màu trắng đánh chính là quả cà một loại, ỉu xìu đầu đập nào.

"Làm sao vậy?" Cảm giác được La Đạt uể oải, Trương Tiểu Ngư nhin không được trêu chọc gã.

"Đừng nói nữa, từ nhỏ đến lớn, ta nhức đầu nhất đúng là cuộc thi. . . Ba ngày một lớn khảo thi, hai ngày một ít khảo thi, khảo thi con mẹ nó cái quái gì? Đều nhanh đem người biến thành thịt vẹt nướng rồi." La Đạt nhin không được nhả răng.

Trương Tiểu Ngư thản nhiên nói: "Chuyện đơn giản như vậy, người vì cái gì sợ thành bộ dạng này đức hạnh?"

"Ài, dám học bá vĩnh viễn không sẽ minh bạch một cái học căn bản ưu thương." La Đạt vô thần địa nhin chăm chú lên ngoài cửa sổ, thần tình u buồn địa tựa như thất tình thời kỳ Từ chí ma.

Gã đột nhiên ý thức được không đúng chỗ nào, ngạc nhiên quay đầu lại, nói: "Chuyện đơn giản? Tiểu tử người thành tích so với ta vẫn căn bản, rõ ràng còn không biết xấu hổ trang B (giả bộ). . ."

Trương Tiểu Ngư cười mà không nói.

Lúc này, chủ nhiệm lớp Ngô Khắc Thành đem một chồng bài thi lấy ra đặt ở trên giảng đài, cao giọng nói: "Các học sinh, liền lập tức muốn thi giữa kỳ thử. Chiếu theo lệ cũ, hôm nay tiến hành một lần cuối cùng mô phỏng trắc nghiệm, mặc dù nói cùng chính thức thi giữa kỳ thử so sánh với, hiểu rõ trắc nghiệm vẹn vẹn đầu lấy tư cách tham khảo, nhưng đây cũng là toàn trường trong phạm vi một lần thi đua. Chúng ta năm lớp là trọng điểm thí nghiệm lớp, minh tinh trong lớp minh tinh, tuyệt đối không thể để cho các lớp khác cấp kia vượt mặt."

"Trước đó lần thứ nhất ngữ văn kỳ thi thử, tuy rằng lớp chúng ta bình quân thành tích thứ nhất, thế nhưng toàn trường đệ nhất danh lại bị ban 9 Lâm Tích cướp đi, đây đối với năm lớp toàn thể đồng học mà nói, cũng là một loại sỉ nhục. Ta hy vọng các học sinh hảo hảo triển khai , cầm ra bản

thân toàn bộ thực lực, để cho các lớp khác cấp nhìn xem, cái gì mới thật sự là trọng điểm lớp."

Ngô Khắc Thành kích tình bắn ra bốn phía địa tại trên đài diễn thuyết, La Đạt ở phía sau nhỏ giọng lầm bầm một câu: "Bệnh tâm thần! Toàn thân đánh đầy máu gà rồi."

Bài thi rất nhanh đội mũ đến trong tay mỗi người, một cái rất có ý tứ hiện tượng chính là, bình thường tại trong lớp tiếng kêu cuối cùng vang cuối cùng nghịch ngợm nhóm người kia, thời điểm này đều là già nhất chân thực đấy, cơ hồ mỗi người cũng cau mày nhăn lại, đối mặt chỉ chút bài thi than thở.

Trung học Thanh Vân cùng cái khác có thể không lý tưởng những thứ kia cái gọi là trong quý tộc học không giống nhau, là phi thường coi trọng dạy học chất lượng đấy. Nếu như thành tích không tốt, muốn ở chỗ này sống được rất thoải mái, cơ bản rất không có khả năng.

Các gia trưởng nếu như đem con tiễn đưa đến nơi đây, đối với tại kỳ vọng của bọn hắn gặp hiển nhiên rất cao đấy, nếu như thành tích rồi tinh rồi mù, trở về thật là không có biện pháp hướng cha mẹ nói rõ. Đến lúc đó cũng không cần cái khác trừng phạt, chỉ cần đoạn tuyệt kinh tế nơi phát ra, là có thể đem những thứ này tiêu tiền như nước phú thế hệ thứ hai đám dọa cái gần chết.

Bắt được bài thi về sau, Trương Tiểu Ngư không có giống những bạn học khác đồng dạng xem một lần, mà là trực tiếp cầm bút bắt đầu trả lời đề.

Gã cơ hồ không cần suy nghĩ, liền như vậy trên đường viết xuống đi, tốc độ nhanh được không thể tưởng tượng nổi, nên làm những người khác vừa vận xem qua một lần đề mục về sau, gã đã đem lựa chọn đề cùng lấp chỗ trống đề làm xong.

Chứng kiến Trương Tiểu Ngư không chính thể xem một lần bài thi liền bắt đầu trả lời đề, Ngô Khắc Thành thầm cười nhạo, đầu óc tối dạ chính là đầu óc tối dạ, cuộc thi liền tương đương với một cuộc chạy Ma-ra-tông thi đấu,

Phải chính thể nắm chắc đề thi nội dung, mới có thể cuối cùng khoa học địa phân phối tinh lực, phân phối thời gian, cũng mới có thể lớn nhất hạn độ địa lấy được thành tích tốt.

Gã tự đợi đến xem Trương Tiểu Ngư cuộc thi kinh ngạc, sau đó công khai mà đem gã đuổi ra năm lớp.

La Đạt vò đầu bứt tai, trầm tư suy nghĩ, phí hết cả buổi tinh thần cũng không có làm ra vài đạo đề đến. Gặp Trương Tiểu Ngư dù bận vẫn ung dung, vận dụng ngòi bút như long xà, trên đường quá quan trạm tướng, chính giữa căn bản chưa từng ngừng qua.

Điều này làm cho gã cảm thấy phi thường tò mò, gia hỏa này rút cuộc là tại loạn viết một hơi, vẫn còn là nghiêm túc làm bài đây?

Gã rất muốn thăm dò nhìn một cái, thế nhưng chủ nhiệm lớp cặp kia chim ưng đồng dạng ánh mắt thỉnh thoảng bắn khoắn tới, sợ tới mức gã mắt xem mũi, mũi nhìn tâm, chuyên tâm đối phó trước mắt mình bài thi.

Ngô Khắc Thành được xưng Thanh Vân giáo sư trong đội ngũ "Đôi mắt ưng thần thám", không biết bao nhiêu sao chép giới anh hùng hào kiệt thua bởi trong tay hãn, La Đạt cũng không dám mạo hiểm như vậy. Vạn nhất sao chép tội danh ngòi chân thực, về nhà phụ thân không phải đem hãn đánh ra bay liệng đến không thể.

La Đạt chấp vá lung tung, cuối cùng đem lấp chỗ trống đề cho ứng phó đã xong, đang muốn nhìn phía dưới nội dung, Trương Tiểu Ngư vươn người đứng dậy, bước nhanh đi qua, đem bài thi đặt ở trên giảng đài.

"Làm gì?" Ngô Khắc Thành nghi ngờ nói.

"Nộp bài thi." Trương Tiểu Ngư nhàn nhạt nói.

"Ách, nộp bài thi. . . Nộp bài thi?" Ngô Khắc Thành khó có thể tin địa trườn to mắt, gãi gờ cổ tay lên nhìn đồng hồ đeo tay một cái, khoảng cách khai khảo thi không đủ thời gian một giờ, gãi liền nộp bài thi rồi.

Không có khả năng, vền vền là một quyển sách tám trăm chữ viết văn, ít nhất cũng phải viết lên nửa giờ đi? Hơn năm mươi phút đồng hồ sẽ đem tất cả đề cũng làm xong?

Mặc dù là ra cuốn lão sử tới, đem tiêu chuẩn đáp án cứ như vậy sao chép một lần, hơn năm mươi phút đồng hồ chỉ sợ cũng không đủ đi?

"Người cái này cùng ta nói đùa sao? Ta bình thời là như thế nào nói với các người đấy, nếu như đề mục sẽ không làm, cũng không có thể lời nói nhẹ nhàng buông tha cho. Bài thi lấy về, ta không hy vọng có người giao chỗ trống cuốn." Ngô Khắc Thành không kiên nhẫn nói.

Nhanh như vậy liền chấm dứt lời nói cái kia nhiều không có ý nghĩa. Gãi đã nghĩ để cho Trương Tiểu Ngư lại tiếp tục một đoạn thời gian, để cho gãi thừa nhận càng nghiêm trọng một chút tâm lý dày vò.

"Người nhìn cũng chưa từng nhìn liếc, làm sao sẽ biết ta giao chính là giấy trắng?" Trương Tiểu Ngư khoe miệng hiện lên một vòng đùa cợt tiểu ý, cái này giáo viên chủ nhiệm nội tâm điểm này bảng cửu chương, gãi nhìn thấy tận mắt.

"Cái gì? Tràn ngập rồi hả? Ta đồng dạng cũng với các người nói qua, nếu như người sẽ không làm, vậy dứt khoát đừng làm, tùy tiện loạn viết lời nói có thể sẽ chọc giận chấm bài thi lão sử, sẽ đập phần đấy. . ."

Ngô Khắc Thành không tình nguyện địa đem ánh mắt chuyển đến Trương Tiểu Ngư bài thi lên, vừa nhìn vài đạo đề, lập tức như bị người bóp ở cổ gà trống một loại, thanh âm im bật mà dừng.

Phía trước hai đạo có phần khó khăn lựa chọn đề, rõ ràng đối đầu rồi.

Ngô Khắc Thành đã ra động tác tinh thần, trên đường xem tiếp đi, lựa chọn đề, hoàn toàn đúng.

Gã ngẩng đầu, kinh ngạc nhìn Trương Tiểu Ngư liếc, muốn từ trên mặt của hắn nhìn ra manh mối gì, đáng tiếc chính là, Trương Tiểu Ngư mặt không biểu tình, ánh mắt như giếng nước yên tĩnh, chưa chột dạ hoặc là kia tâm tình của hắn.

Ngô Khắc Thành tiếp tục hướng xuống nhìn lại, lấp chỗ trống đề, vẫn là hoàn toàn đúng.

Thậm chí có hai đạo vô cùng hẻo lánh thơ cổ lời liên cú, gã cũng chuẩn xác không sai mà đáp đi ra.

Danh quyển sách giám định và thưởng thức, khiến lời đặt câu, đọc lý giải, thể văn ngôn phiên dịch, toàn bộ cũng viết xong đáp án, hơn nữa đáp án chất lượng độ cao, trình độ sâu, để cho gã cái này hàng hiệu trong đại học văn đeo tốt nghiệp thạc sĩ cũng xem thể là đủ rồi.

Sau đó, Ngô Khắc Thành thoáng có chút run rẩy hai tay, lật ra cuối cùng một tờ, đó là một quyển sách tám trăm chữ mệnh đề viết văn.

Rung động! Tuyệt đối rung động!

Tiểu tử này rõ ràng thông quyển sách dùng chính là văn ngôn văn tả làm, toàn văn không có bất kỳ một chỗ sai lầm, thậm chí ngay cả "Hồ, Hỉ, Dã, Yên, Tai" ngữ khí lời cùng dấu chấm câu cũng chính xác vô cùng.

Mẫu chốt nhất chính là, Trương Tiểu Ngư thể văn ngôn khiến lời dùng câu tiêu chuẩn, hoàn toàn không giống cái học sinh trung học.

Thiên văn chương này cho Ngô Khắc Thành cảm giác là, gã không giống như là tại đọc một quyển sách ứng phó cuộc thi mệnh đề viết văn, càng giống là ở đọc 《thôn trang》 dậm một loại chương tiết.

Thông quyển sách trên dưới tràn ngập linh động tư tưởng, thẩm thấu lấy triết học suy nghĩ phân biệt, tự tự châu ngọc, những câu kinh điển, để cho Ngô Khắc Thành mỗi đọc một câu, liền muốn nhin không được vỗ án tán dương.

Vì vậy, Ngô Khắc Thành đã nhận được một cái tương đối đáng tin cậy đáp án: Ăn gian.

"Đùng!"

Ngô Khắc Thành một cái tát vỗ vào trên giảng đài, đối với Trương Tiểu Ngư gầm thét như sấm: "Trương Tiểu Ngư, người đang ở đây ăn gian."

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liều Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 12: Muốn Gán Tội Cho Người Khác!

"Người ăn gian!" Ngô Khắc Thành mặt trướng đã thành màu gan heo, cơ hồ dùng toàn thân lực lượng hô lên ba chữ kia, thanh chấn mái nhà.

Toàn bộ đồng học đột nhiên mà kinh sợ, tất cả ánh mắt đồng loạt tụ tập đến trên người Trương Tiểu Ngư.

Chẳng lẽ. . . Hơn hai năm không thấy, ngu ngốc đều học xong ăn gian à nha?

Ăn gian cũng là cần chỉ số thông minh được không, gã có chỉ số thông minh sao?

Trương Tiểu Ngư thật sâu nhìn Ngô Khắc Thành, trong ánh mắt đùa cợt ý vị càng lúc càng đậm đặc, trong lòng bi ai tâm tình cũng càng ngày càng trầm.

Thời gian như nước chảy, sẽ mang đi rất nhiều thứ, thế nhưng, có nhiều thứ lại vĩnh viễn cũng sẽ không cải biến.

Thí dụ như lão sư đối với soa đăng sinh kỳ thị.

"Trung học Thanh Vân gọi là danh sư, chính là như vậy trình độ sao?" Trương Tiểu Ngư trầm giọng nói.

Ngô Khắc Thành sắc mặt đại biến.

Chưa từng có một đệ tử dám ở trước mặt hăn nói loại lời này, có ý tứ gì, cái này tiểu bạch si là ở. . . Cười nhạo gã sao?

"Người dám dùng loại thái độ này cùng lão sư nói nói?" Ngô Khắc Thành ánh mắt trừng được càng lúc càng lớn, cơ hồ muốn đoạt vành mắt mà ra, "Người có hay không giáo dục, người vẫn có phải hay không một học sinh?"

"Mình làm cho không muốn, chớ thi hành tại người." Trương Tiểu Ngư thân nhiên nói, "Nếu như người muốn cho học sinh của người tôn trọng người, nhất định phải trước học được tôn trọng học sinh của người."

"Ta như thế nào không tôn trọng người rồi?" Ngô Khắc Thành vùng vẫy bắt tay vào làm bên trong bài thi, lễ thẳng khí hùng nói, "Người dám nói chính người không có ăn gian?"

"Xem ta hình dáng của miệng khi phát âm." Trương Tiểu Ngư từng chữ một nói, "Ta —— không có —— làm —— tệ!"

"Ăn trộm đương nhiên sẽ không trước mặt mọi người thừa nhận mình là ăn trộm." Ngô Khắc Thành lạnh lùng nói, "Có hay không ăn gian, người nói không tính."

Thời điểm này, La Đạt mãnh liệt từ trên chỗ ngồi đứng lên, cao giọng nói: "Ngô lão sư, ta có thể chứng minh Trương Tiểu Ngư chưa ăn gian. Từ đầu đến cuối, gã vẫn luôn tại làm bài, cả trông mắt cũng không có hướng bên cạnh chuyển một cái."

"Hừ, ta cũng không tin." Ngô Khắc Thành đi xuống bục giảng, bước nhanh đi tới trước mặt La Đạt, đem Trương Tiểu Ngư bàn học trong trong ngoài ngoài lục soát mấy lần.

Đầu phải tìm được chứng cứ, ngồi chân thực Trương Tiểu Ngư tội danh, gã có thể công khai mà đem gã đuổi ra năm lớp.

Trương Tiểu Ngư bàn học không có tìm được chứng cứ, lại đi điều tra La Đạt đấy.

Thế nhưng, để cho gã ngoài ý muốn chính là, gã rõ ràng một chút chứng cứ cũng không phát hiện. Trừ ra sách giáo khoa, cái gì tham khảo vật liệu đều không có.

La Đạt bình thường liền không phải là cái gì đệ tử tốt, ngữ văn trên sách học trừ ra trang đầu ký tên đại danh, cả trong quyển sách không có mấy người tự.

Trương Tiểu Ngư liền càng không cần phải nói, gã sách giáo khoa vừa mới từ đệ tử khoa lĩnh trở về.

"Hai người các người, cùng ta cùng đi văn phòng, còn lại đồng học tiếp tục cuộc thi, lớp trưởng giám thị." Xuống đài không được Ngô Khắc Thành bản lấy cái kia trương bài tú-lơ-khơ mặt, áp lấy Trương Tiểu Ngư cùng La Đạt trở lại văn phòng.

Gã lại lúc này cho hiệu trưởng gọi điện thoại, đem Vương Lập Công cũng cho mời đi qua.

Wương Lập Công nhìn nhìn Trương Tiểu Ngư, sắc mặt không vui nói: "Ngô lão sư, vội vàng bận bịu địa gọi ta tới, lại có chuyện gì?"

Ngô Khắc Thành đem trong văn phòng mấy vị Ngữ Văn Lão Sư mời đi qua, nói: "Các vị lão sư, các người nhìn xem cái này trương bài thi, xem xong rồi giúp ta làm chứng."

Wương Lập Công không biết Ngô Khắc Thành trong hồ lô bán cái loại thuốc gì, sắc mặt không vui.

Vài tên Ngữ Văn Lão Sư tụ cùng một chỗ, tập trung tinh thần địa tra xét duyệt Trương Tiểu Ngư cái kia trương bài thi. Đọc xong ngày đó thể văn ngôn về sau, một tên trong đó lớn tuổi lão giáo sư đột nhiên vỗ đùi, khen: "Hay! Hay a! Như thế hay văn, đọc đến thấm vào lòng người, như thể hồ quán đỉnh loại, nhìn qua chính là đại sư thủ bút a! Ngô lão sư, bộ

này bài thi là chúng ta cấp ba ngữ văn tổ bộ môn đi ra đấy, ta như thế nào không biết còn có đáp án cuốn đây?"

Còn lại vài tên ngữ văn giáo sư cũng rất là tán thưởng, nhao nhao hỏi thăm ngày đó viết văn là vị nào quốc học đại sư tác phẩm, nhất định phải giới thiệu bọn hăn nhận thức.

Ngô Khắc Thành khoe miệng nhếch lên, chỉ chỉ Trương Tiểu Ngư, nói: "Ừ, chính là chỗ này vị quốc học đại sư tác phẩm, bộ này bài thi, là hăn làm đấy."

Gã đặc biệt cường điệu rồi" quốc học đại sư" mấy chữ, tràn đầy châm chọc cảm giác.

"Cái gì?" Vài tên Ngữ Văn Lão Sư tròn mắt cũng thiếu chút nữa đi đi ra, ánh mắt hồ nghi địa nhìn chăm chăm vào Trương Tiểu Ngư.

Bọn hăn hiển nhiên biết rõ Trương Tiểu Ngư đại danh, toàn trường thầy trò, đâu còn có người không biết tên ngu ngốc này đấy.

"Điều đó không có khả năng!" Vị kia lão giáo sư đầu dao động giống như là trống lúc lắc đồng dạng, "Thiên văn chương này tự tự châu ngọc, ẩn chứa cực kỳ cao thâm triết học suy nghĩ phân biệt, cơ hồ có thể cùng Tiền Tần danh gia so sánh, làm sao có thể xuất từ một cái bạch. . . Một cái học sinh trung học tay? Nếu như gã có như thế tài hoa, đã sớm danh chấn cả nước rồi, đâu vẫn phải dùng tới ở chỗ này phí thời gian? Nói đúng là thiên văn chương này là Lâm Tích viết ra ta cũng là không tin đấy, Lâm Tích cổ văn bản lĩnh không tệ, nhưng là còn chưa tới đạt loại này cao minh trình độ."

"Phạm sư phụ nói rất đúng." Ngô Khắc Thành lạnh cười ra tiếng, "Vì sao ta phán định, Trương Tiểu Ngư khẳng định ăn gian rồi. Hiệu trưởng, ta có thể dễ dàng tha thứ một cái đần độn tử, nhưng tuyệt đối không thể dễ

dàng tha thứ một cái phẩm hạnh không đứng đắn đệ tử. Đần một chút có thể học, nhưng phẩm hạnh không tốt, sẽ không có cách nào dạy."

"Trương Tiểu Ngư chưa ăn gian." La Đạt rất bất mãn địa rất nhanh rất lưng.

Gã an vị tại bên cạnh, hiển nhiên biết rõ, Trương Tiểu Ngư từ đầu đến cuối một mực ở vùi đầu làm bài, căn bản không có cơ hội ăn gian.

"Câm miệng, làm sao người biết gã chưa ăn gian?" Ngô Khắc Thành cả giận nói, "Ta xem các người lường chính là cá mè một lứa."

"Ăn gian?" Trương Tiểu Ngư mây trôi nước chảy nói, "Xin hỏi ta nên chộp người nào giải bài thi đây?"

Gã bên trái ngồi cùng bàn là La Đạt, một cái xa gần nổi tiếng học cặn bã, đằng sau chính là vách tường, phía trước hai vị so với La Đạt cũng không khá hơn chút nào, bên phải thì là lối đi nhỏ, mặc dù phóng xạ đã đến đạo một bên kia, cái kia bàn lớn ngồi, đồng dạng là hai cái cặn bã.

Tóm lại, chung quanh bọn họ một mảnh kia khu vực, chính là năm lớp học cặn bã khu quần cư, là bị các sư phụ buông tha địa phương.

Gã chộp người nào bài thi đây?

Mặc dù năm lớp thành tích tốt nhất đệ tử, ngữ văn cũng không có khả năng khảo thi điểm tối đa.

Một cái điểm tối đa đệ tử vậy lại tập kích khảo thi không đến điểm tối đa đệ tử, chưa như thế đạo lý.

"Cái này. . ." Ngô Khắc Thành bị ghen ở, lập tức nói, "Có lẽ là các người người nào trước đó trộm bài thi, sau đó đến trên Vồng đi tìm đáp án đây! Ăn gian phương pháp ngàn vạn loại, ai biết các người bọn người kia

có bao nhiêu sáo lộ. . . Trương Tiểu Ngư đáng tin, heo mẹ cũng có thể lên cây. Trương Tiểu Ngư không có ăn gian, ta tình nguyện ăn cái rắm."

"Muốn gán tội cho người khác, sợ gì không có lý do?" Trương Tiểu Ngư lạnh lùng nói, "Ta chỉ là cảm khái, một người ngạo mạn cùng thành kiến, lại có thể biết đến tình trạng như thế, không để ý tới trí, không phân tốt xấu, đơn giản là người cảm thấy hằn là như vậy, liền cho rằng nhất định là như vậy. Trên cái thế giới này nhiều như vậy không nổi người, người làm không được sự tình, đã cảm thấy toàn bộ thế giới cũng làm không được, quả thực thật là tức cười."

"Nói hay lắm." La Đạt kích động đùng đùng (không dứt) vỗ tay.

Gã cảm thấy cái kia đã từng chỉ biết cười ngây ngô tiểu bạch si, đã một đi không trở lại, trước mặt cái này Trương Tiểu Ngư, mồm miệng lạnh lợi, thông minh cơ biến, nếu như ai muốn nói hằn là ngu ngốc, cái kia mình nhất định là trên đời lớn nhất ngu ngốc.

"Hừ." Ngô Khắc Thành hừ lạnh một tiếng, "Tuy rằng ta chưa chứng cứ chứng minh người ăn gian, thế nhưng, chính là bởi vì ta có lý trí, kết hợp người trước đây biểu hiện, mới có thể theo lẽ thường phân tích, đoán được người ăn gian sự thật. Nếu như người cảm thấy không phục, chỗ có thể nghĩ biện pháp chứng minh chính mình chưa ăn gian."

"Ta không cần đi chứng minh, cũng không muốn chứng minh, kẻ tin ta thì sẽ tin, không kẻ tin ta, vô luận ta cỡ nào nỗ lực bọn hằn cũng sẽ không tin." Trương Tiểu Ngư nhàn nhạt nói, "Trên đời có nhiều như vậy chuyện tốt đẹp vật, ta hà tất đem thời gian lãng phí trên người các người?"

"Aha ha. . ." Ngô Khắc Thành quái dị cười ra tiếng, hô, "Các vị lão sư, các người tin sao? Nơi này có một vị có thể cùng tiên hiền so sánh đại thiên tài, ai mà tin lời nói người nào lĩnh đi, người nhất định lợi nhuận lật ra."

Văn phòng còn dư lại tất cả lão sư, nhất là cao năm thứ ba tổ chức nhiệm lớp đám, đều bị đem đầu vùi được trầm thấp đấy, sợ dính vào Trương Tiểu Ngư cái này Ôn Thần.

Rất rõ ràng, Ngô Khắc Thành cố ý náo lớn như vậy, chính là muốn cái này khối củ khoai nóng bỏng tay ra bên ngoài ném.

Vương Lập Công một cái đầu so với hai cái chỗ, xem ra, Trầm tổng nói rõ chuyện kế tiếp tình, thật là cái độ khó rất lớn việc.

Gã đương nhiên cũng không tin cái kia trương bài thi thật là Trương Tiểu Ngư làm đấy, Trương Tiểu Ngư nếu có cái này tiêu chuẩn, cũng không cần đi Trầm Lan Quân quan hệ vào được, toàn thị trường học đều đứng xếp hàng cầu gã nhập học đấy.

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liễu Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 13: Vinh Hạnh Của Ta!

"Ta tin." Cửa phòng làm việc truyền tới một giòn giòn giã giã thanh âm.

Mọi người theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy cửa ra vào đi tới một vị tinh linh một loại thiếu nữ đẹp.

Nàng lông mày cau lại, thần tình giận tái đi.

Đó là Lâm Tích!

Trong lúc vô tình chứng kiến Trương Tiểu Ngư bị mang vào văn phòng, nàng liền cùng đi qua, muốn tận mắt nhìn xem tiểu tử thú vị này bị lão sư K được đầu đầy bao khúu loại.

Thế nhưng là, nàng thật sự nghe không nổi nữa.

Nữ nhân giác quan thứ sáu chính xác địa đáng sợ, nhất là nữ nhân thông minh.

Lâm Tích giác quan thứ sáu luôn luôn chuẩn xác, trực giác nói cho nàng biết, Trương Tiểu Ngư chưa ăn gian.

Gã trong ánh mắt khuất nhục, hai đầu lông mày quật cường cùng cao ngạo, cũng như nói oan khuất.

Lâm Tích đã nhìn ra, có thể hận chính là, đám này gọi là danh sư, vẫn như cũ bảo thủ, cố thủ của bọn hắn đối với Trương Tiểu Ngư nguyên bản ấn tượng, không có ai Đứng ra đây vì hắn nói chuyện.

Mặc dù gã thật sự ăn gian rồi, đang không có chứng cứ dưới tình huống, lấy tư cách một gã có sư đức lão sư, cũng không có thể dứt khoát đích xác định nói nhân gia ăn gian.

Tuy rằng Lâm Tích rất muốn chứng kiến Trương Tiểu Ngư bị lão sư tàn nhẫn K chặt vật loại, nhưng nàng nhập lại không muốn nhìn thấy nhân cách của hắn bị vũ nhục.

Cái này vẫn đề nguyên tắc.

"Lâm Tích đồng học, đây là chúng ta năm lớp việc nhà, người hay là không muốn nhúng tay đi?" Ngô Khắc Thành lúng túng sờ lên cái mũi, lên tiếng nói.

Lấy tư cách trung học Thanh Vân hoàn toàn xứng đáng học bá, thiên tài thiếu nữ đẹp, Lâm Tích chính là trường học một khối chiêu bài, là lão sư đồng học trong suy nghĩ bánh trái thơm ngon. Hơn nữa nàng là trường học ban giám đốc chủ tịch cháu ngoại nữ một chuyện, các sư phụ cũng đều biết, Ngô Khắc Thành hiển nhiên không dám đối với nàng bạo nổi.

Nếu như là phổ thông đệ tử, sớm bị mắng hoài nghi nhân sinh rồi, lão sư sự tình người cũng dám quản?

"Trung học Thanh Vân là mọi người trung học Thanh Vân, không là chỉ có các người năm lớp." Lâm Tích nghiêm mặt nói, "Lấy tư cách hội chủ tịch sinh viên, nếu như ta cảm giác được bất luận cái gì một vị đồng học đã gặp phải không công bằng đối xử, ta cũng có quyền lợi phát ra tiếng."

"Chúng ta làm sao sẽ đối với đệ tử không công bằng đây?" Ngô Khắc Thành chỉ vào Trương Tiểu Ngư nói, "Gã ăn gian rồi."

"Như vậy, người có chứng cứ sao?" Lâm Tích nhàn nhạt nói.

"Cái này. . ." Ngô Khắc Thành vô pháp trả lời vấn đề này, thật sự là hăn chưa chứng cứ.

"Nếu như chưa chứng cứ, không thể xuống kết luận như vậy." Lâm Tích nghiêm nghị nói, "Trong lúc vô tình ném ra cục đá, cũng có khả năng đập chết một cái ếch xanh. Làm là lão sư, còn muốn cẩn thận suy nghĩ người trong tay cục đá, hơi chút vô ý, thì có thể hủy một tên đệ tử."

Ngô Khắc Thành cảm giác có một cơn tức giận tại giữa ngực và bụng xoay quanh, nghẹn đến cơ hồ muốn chiên. Lần đầu tiên trong đời, bị học sinh của mình giáo huấn thành như thế, còn kém chỉ vào cái mũi mắng.

Nhưng hăn không dám phát tác, cũng không có lý do gì phát tác.

Trương Tiểu Ngư lại cảm thấy ở sâu trong nội tâm bốc lên ra một cỗ ấm áp.

Gã không nghĩ tới, Lâm Tích sẽ ở thời điểm này động thân mà ra, vì hăn xuất đầu, thay gã nói chuyện.

Nàng vốn hăn nên hận hăn, chán ghét gã, dù sao gã chiếm được con gái người ta thuận tiện.

Nhưng nàng lại có thể tại giây phút quan trọng, tạm thời buông tha cho ân oán cá nhân, lựa chọn tin tưởng Trương Tiểu Ngư, điều này làm cho Trương Tiểu Ngư đã ngoài ý muốn lại cảm động.

So với một người cô độc địa đối kháng toàn bộ thế giới ác ý, bên người có một cái cùng chung chí hướng chiến hữu, càng làm cho người cảm thấy ấm áp, không phải sao?

La Đạt mắt nhỏ nhanh chóng nháy nha nháy, ánh mắt tại Lâm Tích cùng Trương Tiểu Ngư trên mặt đi về bản khoản.

Một cái là thiên chi kiều nữ, toàn trường nam sinh trong suy nghĩ nữ thần, một cái là thâm niên đầu óc tối dạ, toàn trường thầy trò trà dư tửu hậu trò cười, hai người kia, thấy thế nào đều không dựng a!

Thế nhưng. . . Lâm Tích lại vì Trương Tiểu Ngư, Đứng ra đây cứng rắn đối thầy của mình. . .

La Đạt cảm giác mình chỉ số thông minh có chút không đủ dùng, trời ạ! Đến cùng phát sinh cái gì, cái thế giới này, gã đột nhiên cũng có chút nhìn không ra rồi.

"Có lẽ ta chưa chứng cứ chứng minh gã ăn gian sự thật, thế nhưng, ta lại có quyền lợi quyết định gã đi lưu lại." Ngô Khắc Thành nghiêm mặt nói, "Người học sinh này, ta dạy không được, người nào yêu dạy ai bảo đi thôi!"

"Người không có có quyền lợi quyết định gã đi lưu lại, tối đa cũng chỉ có thể quyết định gã có thể hay không lưu lại năm lớp." Lâm Tích lạnh nhạt nói, "Người không muốn, chúng ta ban 9 muốn. Ngài nói đúng không, Phạm sư phụ?"

Phạm sư phụ tên là Phạm Triết, chính là kia cái lớn tuổi nhất Ngử Văn Lão Sư, hẳn là ban 9 chủ nhiệm lớp.

Nghe được Lâm Tích nói như vậy, Phạm Triết thoáng cái biến thành mặt khổ qua.

Trương Tiểu Ngư đại danh hẳn tự nhiên biết rõ, cùng các lão sư khác đồng dạng, gã cũng không muốn tiếp nhận đệ tử như vậy.

Lớp cùng lớp giữa cạnh tranh như vậy kịch liệt, một phần khả năng sẽ quyết tâm ra thắng bại. Trương Tiểu Ngư tổng thành tích cộng lại cũng rất khó đạt tới hai vị mấy, trong nháy mắt có thể đem bình quân phần kéo xuống một mảng lớn a!

Cái này là cái lắp bất mãn bấy lớn, người nào dính vào người nào không may.

Thế nhưng là, Phạm Triết càng thêm không dám đắc tội Lâm Tích. Nàng chính là trung học Thanh Vân công chúa, trường học chính là nàng gia đấy, người ta nói cái gì, chính là cái gì.

"Đúng vậy a, nếu không, khiến cho Trương Tiểu Ngư đồng học đến ban 9 thử xem?" Vương Lập Công hung hăng trừng mắt nhìn Ngô Khắc Thành liếc, nghĩ thầm chuyện này trễ giờ mà lại cùng người tính sổ.

Trầm tổng cực ít chủ động gọi điện thoại cho mình, hôm nay gọi điện thoại khai báo như vậy một cái cộc việc nhỏ, hơi kém bị chính mình cho làm thất bại. Nếu không phải Lâm Tích vị này tiểu công chúa mở miệng nói chuyện, Trương Tiểu Ngư sợ là muốn ngay cả mình cũng ghi hận trong lòng. Chuyện này nhất định phải cho Trương Tiểu Ngư một cái công đạo, không thể để cho hắn đi Trầm tổng trước mặt nói mình nói bậy.

"Chúng ta đối với đệ tử, nên đối xử như nhau." Phạm Triết vẻ mặt chánh nghĩa lắm nhien, "Chỉ cần Trương Tiểu Ngư đồng học nguyện ý, gã chính là chúng ta ban 9 một thành viên."

Kỳ thật nội tâm của hắn đang ra bên ngoài nhỏ máu.

Lâm Tích mỉm cười nói: "Trương Tiểu Ngư đồng học, người nguyện ý sao?"

Trương Tiểu Ngư sờ lên cái mũi, cười nhạt một tiếng.

Gã có thể nói không muốn sao? Gã không thể.

Lấy gã tình cảnh hiện tại, căn bản cũng không có lựa chọn.

Nhất là, tại tất cả mọi người hoài nghi gã thời điểm, Lâm Tích lựa chọn tin tưởng, không có chút nào giữ lại địa tương tin.

Phàm là từng có như thế từng trải người cũng biết, cái này cỡ nào đáng giá cảm kích một sự kiện.

Vì sao, Trương Tiểu Ngư vô pháp cự tuyệt.

"Vinh hạnh của ta." Trương Tiểu Ngư dáng tươi cười chân thành.

Mọi người cái này mới phát hiện, cái này người trẻ tuổi bé trai cười lúc thức dậy, có ngây thơ sáng lạn khuôn mặt tươi cười.

"Ta cũng nguyện ý." La Đạt hưng phấn mà đã giơ tay lên.

Lấy tư cách trung học Thanh Vân trường học trên lịch sử chỉ số thông minh cao nhất, về mặt gặp cuối cùng tịnh, khí chất tốt nhất cấp cao nhất hoa hậu giảng đường, Lâm Tích lực ảnh hưởng là kinh người.

Cơ hồ từng cái cấp ba nam sinh, thậm chí nghĩ chuyển tới ban 9 đi, dù là xa xa nhìn lên một cái, cảm thụ cảm giác về này Tiên khí mà, đó cũng là vô cùng tốt đấy.

Mắt thấy hảo huynh đệ Trương Tiểu Ngư bị ban 9 hợp nhất, La Đạt tâm ngứa khó nhịn, gã không có khả năng buông tha cho cơ hội tốt như vậy.

Lâm Tích nhìn hẩn một cái, gật đầu khen ngợi nói: "Tại bằng hữu bị oan uổng thời điểm, có thể dũng cảm địa động thân mà ra, như thế đồng học, chúng ta ban 9 nguyện ý tiếp thu, có phải hay không, Phạm sư phụ?"

Bị Lâm Tích khoa trương một câu như vậy, La Đạt cảm giác mình toàn thân mười vạn tám nghìn lông hút lỗ, đều giống như đổ mật nước một loại, ngọt được không muốn không muốn đấy.

"Nếu như Lâm Tích đồng học nói như vậy, hai cái này đệ tử, từ giờ trở đi liền thuộc về ban 9 rồi." Phạm Triết trên mặt cười đến nhiều sáng lạn, nội tâm thì có nhiều đau khổ.

Đã xong đã xong, một cái đếm ngược thứ nhất, một cái đếm ngược thứ hai, Trương Tiểu Ngư cùng La Đạt hai cái này cản trở chi Vương, rõ ràng thoáng cái toàn bộ đến ban 9 rồi.

Về sau cũng đã không thể đổ trượng nguyên rồi, cũng đã không thể nghiền ép đối thủ cạnh tranh rồi.

Phạm Triết nghĩ tâm muốn chết đều đã có.

Cùng Phạm Triết trái lại, Ngô Khắc Thành biểu hiện ra cau mày, dường như mất đi hai gã đệ tử đến cỡ nào không tình nguyện tựa như, kỳ thật nội tâm trong bụng nở hoa.

Trương Tiểu Ngư rời đi, vẫn thuận tiện gửi rời đi La Đạt, cản trở giới Vương nổ tổ hợp, rõ ràng đồng thời giải quyết xong.

Này biến mất so sánh, tiếp theo thi giữa kỳ thử, năm lớp vượt qua ban 9 chính là ván đã đóng thuyền công việc rồi.

Cái này Lâm Tích, quả thực chính là đại từ đại bi Quan Âm Bồ Tát hạ phàm a!

"Bởi vì vì cái này, ta liền tha thứ trước người vô lễ đi!" Ngô Khắc Thành trong lòng thầm nghĩ.

"Hiệu trưởng, ta làm như vậy, người không có ý kiến đi?" Lâm Tích mỉm cười nói.

Wương Lập Công thở dài một tiếng.

Gã có thể có ý kiến gì? Gã quá không có ý kiến rồi.

Trầm tổng an bài xuống nhiệm vụ, cuối cùng hoàn thành.

Chỉ là khổ Phạm sư phụ rồi, thoát cái thu hai cái cản trở gia hỏa, chỉ sợ lần này thi giữa kỳ thử sẽ chịu ảnh hưởng, rất khó lại đoạt giải quán quân rồi.

"Về sau lại nghĩ biện pháp đền bù tổn thất đi." Vương Lập Thành trong lòng thầm nghĩ.

"Loại chuyện nhỏ nhặt này, chính các người quyết định liền tốt." Vương Lập Công nói, "Cũng bận bịu đi thôi, liền lập tức liền thi giữa kỳ thử, mọi người dùng điểm tâm."

Nói xong cũng lững cẳng tay đã đi ra.

Lâm Tích ánh mắt phức tạp nhìn Trương Tiểu Ngư liếc, cũng đi theo ra rồi.

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liều Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 14: Bá Vương Sân Trường!

Phạm Triết đem Trương Tiểu Ngư cùng La Đạt kêu qua một bên, ân cần dạy bảo, nói cho bọn hắn biết ban 9 một chút quy củ.

Trương Tiểu Ngư khóe mắt liếc qua lướt qua mừng rỡ không ngậm miệng được Ngô Khắc Thành, thầm nghĩ dùng không được bao lâu, người liên sẽ hối hận quyết định của ngày hôm nay, đến lúc đó người chính là quỳ trên mặt đất cầu ta trở về, cũng không thể nào.

Cấp ba (chín) lớp phòng học, ngay tại cấp ba (năm) lớp đối diện, cách một cái hành lang.

Dự bị linh vang lên về sau, Phạm Triết mang theo Trương Tiểu Ngư cùng La Đạt tiến vào phòng học.

"Các học sinh an tĩnh lại, liền lập tức muốn đi học, mời mọi người chuẩn bị sẵn sàng." Phạm Triết gõ bàn giáo viên, cất cao giọng nói, "Giới thiệu hai vị mới chuyển đến đồng học, bọn hắn nguyên lai là năm lớp đấy, từ hôm nay trở đi, chính là chúng ta ban 9 đồng học. Đến, các người cùng mọi người nhận thức một cái."

La Đạt mắt nhỏ híp mắt lấy, cười híp mắt phất phất tay, nói: "Ta là La Đạt, về sau mời chiếu cố nhiều."

"Xuyyyyyy. . ." Dưới đài hư thanh nổi lên bốn phía.

Hai cái lớp chính là cửa đối diện, hơn nữa là trực tiếp đối thủ cạnh tranh, lẫn nhau lại quen thuộc bất quá. Giống như La Đạt loại này ở cuối xe

lại mê học căn bã, ban 9 đệ tử hiển nhiên nhận thức.

La Đạt da mặt thật dày, tại hư thanh bên trong vẫn như cũ bảo trì mặt mày hớn hở, vui tươi hớn hở đối với chung quanh chấp tay, đến đứng sau tìm cái không chỗ ngồi xuống.

Trương Tiểu Ngư cười tùm tùm đấy, nhìn ngồi ở chính hàng phía trước Lâm Tích, ranh mãnh địa trừng mắt nhìn.

Lâm Tích nắm lên nắm tay nhỏ, làm cái "Đánh người" thủ thế, nghe răng nhếch miệng đe dọa gã một phen. Tiểu tử thúi này, đi tới bốn cô nương địa bàn còn dám mị nhãn bay loạn, sớm muộn gì chinh đốn người.

Nàng chủ động xuất đầu, bà Trương Tiểu Ngư hợp nhất đến ban 9, một mặt là bệnh vực lẽ phải, một phương diện khác, cảm giác không phải là muốn đem gã lấy tới địa bàn của mình, thu thập càng dễ dàng một chút.

Tâm tư của cô bé vốn là khó đoán, huống chi nàng loại này chỉ số thông minh bạo rạp nữ hài.

Trương Tiểu Ngư cũng hiểu rõ, hắc và Lâm Tích ở giữa ân oán không phải là dễ dàng như vậy hóa giải đấy, nhưng hắc cũng không sợ.

Nàng càng là tức giận, Trương Tiểu Ngư liền tốt hơn nghĩ trêu chọc nàng.

Gã phát hiện mình thích loại cảm giác này.

Trùng sinh một lần, cũng nên làm một chút chuyện thú vị.

"Ta là Trương Tiểu Ngư." Trương Tiểu Ngư mỉm cười nói, "Thật cao hứng có thể trở thành ban 9 một thành viên, về sau, mời mọi người chiếu cố nhiều hơn."

Trong phòng học lặng ngắt như tờ.

Tuy rằng biến mất hơn hai năm, thế nhưng đầu óc tối dạ Trương Tiểu Ngư truyền thuyết, vẫn như cũ tại trung học Thanh Vân truyền lưu. Danh tiếng của hắn, có thể so sánh La Đạt lớn hơn.

Các học sinh không rõ, chủ nhiệm lớp vì cái gì bả tên ngu ngốc này mời chào trở về, bọn hắn hiển nhiên cũng sẽ không hoan nghênh như thế đồng học.

Đi ra ngoài cùng người khác nói trong lớp có một đầu óc tối dạ? Gánh không nổi cái này người.

"Tốt." La Đạt dốc sức liều mạng vỗ tay trầm trồ khen ngợi.

Tiếng vỗ tay tốt hơn vang, liền càng lúng túng.

"Đứng lại!" Ngồi ở trái đứng sau một gã người cao nam sinh lạnh lùng nói, "La Bàn Tử, người TM (con mụ nó) lại quý kêu, có tin ta hay không đánh cho người leo ra phòng học?"

La Đạt nhìn thoáng qua cái kia vẻ mặt tràn đầy hung tướng nam sinh, bờ môi lúng túng vài cái, không dám lên tiếng nữa rồi.

Cái này người cao nam sinh tên là Phương Anh Hùng, là trường học thể dục đặc biệt chiêu sinh, vóc dáng cao khí lực chổ, cùng trong trường bên ngoài bọn côn đồ thân nhau, thường xuyên khi dễ đồng học, bản thân hắn rất hung, hơn nữa trong nhà cũng có bối cảnh, vì sao trong trường học coi như là một phương bá chủ.

La Đạt hiển nhiên không dám chọc gã.

Sợ tới mức La Đạt không dám cãi lại về sau, Phương Anh Hùng đặc ý nhìn Lâm Tích liếc. Lâm Tích là mọi người trong suy nghĩ sân trường nữ thần, sau lưng người theo đuổi rất nhiều, Phương Anh Hùng hiển nhiên

cảm giác mình coi như là cái nhân vật, vì sao đủ tư cách truy cầu cái này vị công chúa.

Thật tình không biết Lâm Tích căn bản chẳng muốn nhìn hăn.

Phương Anh Hùng then quá hoá giận, sai bước đi đến bục giảng, đứng ở Trương Tiểu Ngư trước mặt, không có hảo ý địa đưa tay phải ra, vò gối thanh nói: "Ta đại biểu cấp ba (chín) lớp toàn thể đồng học hoan nghênh người."

Phương Anh Hùng lớn lên vừa cao lại Cường, Trương Tiểu Ngư sanh sanh so với hăn nhỏ một chút số. Chỉ là đối mặt cái này gấu đen đồng dạng cường tráng gia hỏa, Trương Tiểu Ngư như trước mây trôi nước chảy, mỉm cười cầm Phương Anh Hùng đại thủ, thản nhiên nói: "Không cần khách khí như thế."

"Phá hủy phá hủy, cái kia Đại Cầu hùng vừa muốn làm chuyện xấu." La Đạt không khỏi có chút bận tâm, Phương Anh Hùng tên kia luyện Thiết Sa Chưởng xuất thân, lực tay thật lớn, nghe nói tay không có thể bóp nát hạt đào.

Đã từng bóp phế qua hai cái học sinh lớp 11 bàn tay, nguyên nhân chính là người ta Lam Cầu nên đánh, nhận nữ sinh hoan nghênh, hăn nhìn lấy không vừa mắt. Đại Cầu hùng chủ động cùng Trương Tiểu Ngư nắm tay, tuyệt đối không phải là hữu hảo tín hiệu, đoán chừng là muốn cho gã cái ra oai phủ đầu.

Tiểu tử này mặt ngoài cười đến vui vẻ, nội tâm ác độc lắm!

"Tiểu bạch si, lại dám đùa giỡn nữ thần của ta, xem ta không phế đi người." Phương Anh Hùng thấy được Trương Tiểu Ngư đối với Lâm Tích nháy mắt ra hiệu một màn kia, cảm thấy phần hận, trên tay âm thầm dùng sức, quyết tâm để cho Trương Tiểu Ngư tại toàn bộ đồng học trước mặt ra

cái chỗ xấu, gã thậm chí đã bắt đầu tưởng tượng, cái này đầu óc tối dạ quỳ gối trước mặt cầu khẩn gã dừng tay tình cảnh rồi.

Phương Anh Hùng xú danh chiêu lấy, Lâm Tích hiển nhiên biết rõ gã đang làm gì đó, bất quá nàng cũng không tính nhắc nhở Trương Tiểu Ngư, để cho gã chịu chút Khổ Đầu cũng tốt, ai bảo gã bả bốn tiểu thư xem cái hết sạch. Cuối cùng làm giận chính là, xem hết rõ ràng còn trả đũa.

Mắt thấy Trương Tiểu Ngư muốn thiệt thòi lớn, có mấy cái người nhát gan nữ sinh thậm chí bưng kín ánh mắt không dám nhìn nữa.

"A. . ." Một tiếng kêu thê lương thảm thiết.

"Đại Cầu hùng thật là một cái gia súc, cái gì kẻ thù cái gì oán, rõ ràng xuống chết như vậy tay. . .Ồ, gã như thế nào quỳ xuống?" La Đạt rất nhanh ý thức được, kêu thảm thiết không phải là Trương Tiểu Ngư mà là Phương Anh Hùng, mấu chốt là, tiểu tử này tiểu sơn đồng dạng thân thể cao lớn, đột nhiên quỳ rạp xuống Trương Tiểu Ngư trước mặt.

"Ai? Cái này tình huống như thế nào?"

Nội dung cốt truyện xoay ngược lại quá nhanh tựa như vòi rồng, để cho tuyệt đại đa số đồng học trợn mắt há hốc mồm.

"Buông tay. . . Mau buông tay a. . . Ngọa tào (*khó vào đời, câu cửa miệng của dân đi làm khi gặp khủng hoảng kinh tế) bị phỏng chết rồi. . ." Phương Anh Hùng chỉ cảm thấy trong tay như là nắm cái nung đỏ khối sắt, cái loại này nóng đau đớn như là in dấu tiến vào sâu trong linh hồn, để cho luôn luôn tự xưng là con người rắn rỏi Phương Anh Hùng hoàn toàn không chịu nổi, dưới gối mềm nhũn liền quỳ xuống.

Trương Tiểu Ngư khoe miệng đáng tươi cười bất biến, Phương Anh Hùng vừa một lần phát lực, liền kích phát gã Tham Lang thạch năng lượng, ngừng tụ tại lòng bàn tay, chưởng hóa đá lửa, bóng đến giống như bàn ủi

một loại. Gã khí lực cực lớn, đợi đến Phương Anh Hùng cảm thấy bất thường nghĩ vùng thoát khỏi lúc, lại phát hiện vô luận như thế nào cũng ném không thoát khỏi.

Phương Anh Hùng cái này sân trường Tiểu Bá Vương, trước đây khi dễ Trương Tiểu Ngư vô cùng tàn nhẫn nhất đúng là gã. Cười nhạo, nhục mạ, đánh, hướng trên người đi tiểu, hướng trong túi xách để thái hoa xà, cái gì ác độc chiêu số cũng dùng lần.

Tựa hồ, Trương Tiểu Ngư có bao nhiêu thống khổ, gã liên thật là nhanh vui cười.

Lần này Phương Anh Hùng chủ động đưa tới cửa, Trương Tiểu Ngư tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội.

Ăn miếng trả miếng, lấy huyết vẫn huyết.

Ăn của ta cho ta nhổ ra, đánh cho của ta ta muốn đánh trở về. . .

"A. . . Ô oa. . . Cứu mạng a. . . Tay của ta muốn cháy rồi sao. . ."
Phương Anh Hùng tiểu sơn đồng dạng hán tử cũng không thể chịu được loại này thiêu cháy Linh Hồn đau đớn, rõ ràng cười toe toét miệng rộng khóc lên, nước mắt nước mũi Tề chảy, bộ dáng muốn nhiều kinh sợ thì có nhiều kinh sợ, muốn nhiều chặt vật thì có nhiều chặt vật.

"Vị bạn học này, người không cần biểu hiện được kích động như vậy đi?" Trương Tiểu Ngư bất động thanh sắc nói, "Người đi lễ lớn như vậy, ta nhiều xấu hổ, tất cả mọi người là đồng học, không cần khách khí như thế."

"Xấu hổ người thân muội a!"

Phương Anh Hùng nghĩ tâm muốn chết đều đã có, tiểu tử này đến cùng sử cái gì thủ đoạn a! Chẳng lẽ gã cầm khối bàn ủi trong tay?

"Đại Cầu hùng, người đây là muốn nhận thức Trương Tiểu Ngư làm cha nuôi sao? Sao được lẽ lớn như vậy a? Ha ha ha, tiểu tử người cũng có hôm nay." La Đạt thấy rõ tình thế, không kiên nhẫn gì cả địa cười ha hả, gã cũng là bị Phương Anh Hùng khi dễ đã quen, rốt cuộc bắt được cơ hội này hãnh diện.

Đệ tử ở giữa thị phi xem đơn giản trực tiếp, mặc dù người bình thường lại ngang, chỉ cần tại công chúng nơi sợ rồi, bêu xấu, lập tức cũng sẽ bị mọi người xem thường.

Dựa theo trong trường học tên côn đồ ở giữa ngôn ngữ trong nghề, Phương Anh Hùng này bằng với là bị Trương Tiểu Ngư "Đạp" rồi, từ đó về sau rất khó nâng lên đầu.

Phạm Triết cười khở lắc đầu.

Rất rõ ràng, Phương Anh Hùng muốn cho Trương Tiểu Ngư nếm mùi đau khổ, chính mình lại bị tổn thất nặng.

Gã nhập lại không đồng tình Phương Anh Hùng, nhưng cũng không có thể bỏ mặc bỏ qua.

"Trương Tiểu Ngư đồng học, đồng học ở giữa thân cận trước hết báo một giai đoạn, liền lập tức muốn đi học, người đi tìm chỗ ngồi ngồi xuống đi!" Phạm Triết bất động thanh sắc nói.

"Tốt." Trương Tiểu Ngư buông lỏng tay ra, cười nhạt một tiếng.

Phương Anh Hùng ôm tay của mình, xám xịt địa trở về chỗ ngồi. Tại toàn bộ đồng học trước mặt ném đi cái mặt to, lần này chịu thiệt lớn rồi.

Gã hung dữ địa nhìn chăm chăm vào Trương Tiểu Ngư, cái này cừ oán coi như là kết, hãy đợi đấy.

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liều Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 15: Hoa Hậu Giảng Đường Ngồi Cùng Bàn!

Hạ Ti Hàn đề phòng địa nhìn Trương Tiểu Ngư, ánh mắt tràn ngập vẻ đề phòng.

Hắn là cấp ba (chín) lớp lớp trưởng, tướng mạo đẹp trai, gia cảnh hài lòng, mẫu chốt nhất chính là, thành tích của hắn vô cùng ưu dị, là trong lớp gần với Lâm Tích học bá.

Hạ Ti Hàn cho là, mình mới là nam sinh duy nhất trung học Thanh Vân có thể xứng đôi Lâm Tích. Từ gia cảnh đến thành tích, từ bên ngoài đến chỉ số thông minh, chỉ gã, mới có thể cùng Lâm Tích ở vào đồng nhất trực hoành lên.

Cho dù còn hơi kém hơn một chút, nhưng không thể nghi ngờ đã là sau cùng tiếp cận cái kia một cái.

Vì sao, từ cao vừa vào học bắt đầu, gã sẽ đem Lâm Tích xem vì chính mình độc chiếm.

Tuy rằng Lâm Tích đối với hắn và đối với những nam sinh khác đồng dạng, hờ hững lạnh lẽo, nhưng Hạ Ti Hàn chưa bao giờ buông tha cho hy vọng. Dự đoán được Lâm Tích bức này cấp bậc nữ thần, nơi nào sẽ có dễ dàng như vậy?

Gã đã làm xong trường kỳ kháng chiến chuẩn bị.

Trương Tiểu Ngư vừa mới vào phòng học thời điểm, Hạ Ti Hàn cùng thường ngày, chỉ là lạnh nhạt mà nhìn trên giảng đài phát sinh hết thảy.

Giống như gã như thế thiên chi kiêu tử (con cưng của trời), hiển nhiên chương mắt Trương Tiểu Ngư cùng La Đạt như thế cận bã.

Cho đến gã phát hiện Trương Tiểu Ngư cùng Lâm Tích giữa giấu diếm mắt đi mây lại, trong lòng của hắn mới cờ rộp một tiếng, có loại cái gì vật thể như tê liệt cảm nhận sâu sắc.

Luôn luôn đối với nam sinh sắc mặt không chút thay đổi Lâm Tích, rõ ràng đối với cái kia đầu óc tối dạ khiêu khích có phản ứng.

Mặc dù là trợn mắt đối với hướng loại này không giống hữu hảo phản ứng, nhưng vẫn là để cho Hạ Ti Hàn cảm thấy khiếp sợ.

Không hữu hảo phản ứng, đó cũng là phản ứng a! Gã đau khổ đuổi ba năm, người ta cũng không có cùng gã nhiều nói câu nào.

Gã nhìn chăm chăm vào Trương Tiểu Ngư, bản năng cảm giác, đây là một cái cực lớn uy hiếp. Kế tiếp, gã lo lắng nhất một màn, quả nhiên hay là xuất hiện.

Trương Tiểu Ngư rõ ràng đi tới bên cạnh bàn học Lâm Tích, đặt mông ngồi ở bên cạnh nàng.

Tên ngu ngốc này!

Chẳng lẽ gã không biết, vị trí bên cạnh Lâm Tích, là không người dám ngồi sao? Nữ sinh đã ngồi tự ti, nam sinh đã ngồi sợ đi hắc đường bị người bộ bao tải đòn hiểm, dần dà, cái chỗ ngồi kia liền trống đi, điều này cũng đã thành ban 9 một cái quy củ bất thành văn.

Thế nhưng. . . Cái này thần thánh quy củ, rõ ràng bị trong trường học cuối cùng làm người ta xem thường đầu óc tối dạ phá vỡ.

Có thể nhẫn nại, không có thể nhẫn nhục!

Hạ Ti Hàn "Nhảy" địa đứng dậy, cả giận nói: "Phạm sư phụ, người này, gã không thể ngồi tại bên cạnh Lâm Tích."

"A, vì cái gì?" Phạm Triết bất động thanh sắc địa nhíu lông mày.

Hạ Ti Hàn bị Phạm Triết hỏi được giật mình, có một số việc mọi người ngầm hiểu lẫn nhau, rất khó nói ra miệng đấy. Không phải hỏi lý do lời nói vậy rất lúng túng.

Chẳng lẽ gã có thể nói, bởi vì hắn ưa thích Lâm Tích, vì sao không cho phép cái khác nam sinh ngồi ở bên người nàng?

"Lâm Tích đồng học không thích cùng người ta ngồi cùng một chỗ." Hạ Ti Hàn khẳng định nói.

"A, là thế này phải không?" Phạm Triết quay người nhìn về phía Lâm Tích, ôn nhu hỏi, "Lâm Tích, người nói như thế nào?"

Vốn, Phạm Triết chắc là sẽ không vì một cái mới tới đệ tử, đặc tội chính mình đắc lực người có tài đấy.

Hạ Ti Hàn dù sao cũng là ban 9 lớp trưởng, các phương diện cũng rất ưu tú.

Thế nhưng, cùng Lâm Tích so sánh với, Hạ Ti Hàn sẽ không có trọng yếu như vậy rồi.

Trương Tiểu Ngư rất rõ ràng là Lâm Tích che phủ người, yêu ai yêu cả đường đi, Phạm Triết cũng chỉ có thể đứng ở Trương Tiểu Ngư bên này.

"Ta chưa từng có đã từng nói qua, không thích cùng người ta ngồi cùng một chỗ nói như vậy." Lâm Tích nhún vai, mây trôi nước chảy nói, "Gã có thể ngồi tại cái gì tự mình nghĩ ngồi địa phương, ta không có ý kiến."

"Bịch!"

Hạ Ti Hàn cảm giác trước mặt một đen, suýt nữa một cái té ngã mới ngã xuống đất. Hai bên gương mặt nóng rát đấy, dường như bị người dùng dùng (không dứt) rút vô số cái tát.

Gã vốn tưởng rằng Lâm Tích sẽ phản đối, không nghĩ tới, nàng dĩ nhiên cũng làm như vậy đồng ý.

Trước đây Phương Anh Hùng muốn cùng nàng ngồi ngồi cùng bàn, bị nàng trước mặt bạn học cả lớp nhắc tới ném ra nữa a!

Cái kia chặt vật tình cảnh, Hạ Ti Hàn cho tới bây giờ vẫn ký ức hầy còn mới mẻ.

Từ đó về sau, không người nào dám lại nói ra cùng nàng ngồi ngồi cùng bàn rồi.

Hạ Ti Hàn cũng không dám, mặc dù hăn vô cùng nghĩ.

Ra ngoài ý định chính là, Lâm Tích rõ ràng đồng ý truyền thuyết kia bên trong đầu óc tối dạ ngồi ở nàng bên cạnh. Như thế song trọng tiêu chuẩn, để cho Hạ Ti Hàn cảm thấy tâm nhét, sớm biết như vậy, gã liền dụng lên đi thử một chút a!

Hạ Ti Hàn hồi hận lại xấu hổ ngồi xuống.

Trương Tiểu Ngư thấp giọng cười nói: "Ta biết rõ ngươi không thích ta, thế nhưng là ngươi thật giống như càng không thích cái kia đẹp trai."

Lâm Tích trừng mắt liếc hăn một cái, nhỏ giọng nói: "Không sai, nếu không phải Hạ Ti Hàn vẽ vờ cho thêm chuyện ra, ta sẽ đem ngươi ném ra rồi."

"Ta đây chẳng phải là còn muốn cảm tạ gã?" Trương Tiểu Ngư hướng Hạ Ti Hàn phượng hướng liếc qua, "Chắc chắc, thật là một cái tự cho là thông minh đồ đần, xem ra gã hay là không đủ giải người."

Lâm Tích đưa tay phải ra, bóp ở Trương Tiểu Ngư trên đùi một ít khối thịt, dùng sức địa nhéo một cái.

"A!" Trương Tiểu Ngư vội vàng không kịp chuẩn bị, bùm lấy đùi phát ra hét thảm một tiếng.

Ánh mắt mọi người đồng loạt nhìn về phía bọn hắn.

Lâm Tích sớm đã rất nhanh thu tay lại, giả bộ như điềm nhiên như không có việc gì bộ dạng tại lật sách.

"Làm sao vậy?" Phạm Triết vẻ mặt ân cần, mặc dù hắn biết rõ, đây nhất định là Lâm Tích tại sau lưng ở dưới Hắc Thủ.

"Không có việc gì, đầu gối đụng vào cái bàn chân." Trương Tiểu Ngư ngượng ngùng cười cười.

Phạm Triết an ủi vài câu, liền rời phòng học.

"Khoảng cách ta thân cận quá, chưa chắc là chuyện gì tốt." Lâm Tích nhìn có chút hả hê địa làm cái mặt quỷ.

Trương Tiểu Ngư cười khố vuốt vuốt chân, cái này tiểu ma nữ vô cùng thanh thuần bề ngoài, hoàn toàn chính xác rất có lừa gạt tính chất a! Bất quá, có thể chứng kiến tuyệt sắc mỹ nữ khinh sân bạc nộ, cũng là một loại thị giác lên hưởng thụ, cuộc sống như vậy, đau nhức nhập lại vui vẻ lấy.

Ngồi ở đứng sau La Đạt, hướng về phía Trương Tiểu Ngư giơ ngón tay cái lên, cái này bạn thân kiểu như trâu bò a! Vừa tới ban 9, cùng với

Thanh Vân đệ nhất mỹ nữ Lâm Tích cùng một tuyến rồi, hơn nữa còn thuận lợi địa đã thành nàng ngồi cùng bàn.

Toàn bộ cao năm thứ ba tổ, người nào không biết Lâm Tích chính là đoá hoa hồng có gai, nhiều ít gia súc muốn mượn ngồi ngồi cùng bàn cơ hội thân cận nàng, đều bị nàng tại chỗ ném đi đi ra ngoài. Trương Tiểu Ngư biến mất hai năm, không chỉ có trí đầu óc, thuận tiện vẫn thăng cấp vung muội kỹ năng a!

La Đạt rất muốn hỏi một chút, hẳn là tại bệnh viện nào trị liệu đấy, không bằng mình cũng chỗ ở lên hai năm viện được rồi.

Không, ở bốn năm cũng được, chỉ cần mình cũng có thể thăng cấp trở thành Trương Tiểu Ngư bây giờ phiên bản siêu cấp vốn.

Hạ Ti Hàn đem đây hết thấy nhìn ở trong mắt, ở sâu trong nội tâm như là đổ một lớn vạc SX lão Trần dấm chua, chua được muốn chết.

"Lâm Tích rõ ràng trước mặt mọi người cùng tên ngu ngốc này liếc mắt đưa tình, trước đây nàng có thể chỉ biết đánh người chửi mẹ. . ."

Hạ Ti Hàn căm tức nhìn Trương Tiểu Ngư thân ảnh, ghen ghét dữ dội. Tìm cơ hội, nhất định phải làm cho cái này không biết trời cao đất rộng đầu óc tối dạ trước mặt mọi người xấu mặt.

Lúc này, chuông vào học vang lên, một vị tóc thoáng có chút hoa râu trung niên giáo sư đi đến.

Hắn gọi Nghiêm Tùng, là cao năm thứ ba tổ số học lão sư, dạy học kinh nghiệm phong phú, đối với đệ tử yêu cầu cực kỳ nghiêm khắc, mọi người sau lưng vụng trộm xưng hô hắn là "Nghiêm bố" .

Nghiêm Tùng không thích lễ nghi phiền phức, khoát tay không cho các học sinh đứng dậy văn an, trực tiếp tại trên bảng đen múa bút thành

văn, sau đó bắt đầu giảng bài.

Ngay từ đầu, Trương Tiểu Ngư đúng là nghĩ nghiêm túc nghe giảng đấy, thế nhưng là chưa được vài phút, gã đã cảm thấy nhàm chán.

Đối với hần cái này trử bị rộng lượng tri thức siêu cấp lớn não mà nói, trường cấp 3 toán học nội dung, thật sự quá nhỏ bé lộ ra đi một tí.

Đơn giản lấy một thí dụ, nếu để cho một thiên tài sinh viên, đi tiểu học năm nhất nghe lão sư giảng hai thêm nhị đẳng tại bốn, người cũng nhất định sẽ cảm thấy nhàm chán đấy. Vì sao Trương Tiểu Ngư vô cùng buồn chán phía dưới, đành phải tiến vào nhắm mắt dưỡng thần hình thức.

Trong khoảng thời gian này đã trải qua quá nhiều chuyện, gã thật sự là có chút mỏi mệt rồi, sân trường là tốt nhất nghỉ ngơi chỗ.

Một mực chú ý gã Hạ Ti Hàn, lập tức cảm giác cơ hội tới.

Nghiêm bố ghét nhất đấy, chính là đệ tử tại hần trên lớp học ngũ, gã cho là đó là đối với hần lớn nhất không tôn trọng. Đã từng có một học sinh làm như vậy, cứng rắn bị nghiêm bố phạt thaở đáng đường đá ra quần.

Từ đó về sau, không còn có người dám tại hần trên lớp học ngũ.

"Lão sư, có người ở người trên lớp học ngũ." Hạ Ti Hàn vươn tay, chỉ hướng đang chớp mắt Trương Tiểu Ngư.

Thuận theo Hạ Ti Hàn ngón tay phương hướng nhìn lại, Nghiêm Tùng sắc mặt chìm xuống, gã tiện tay đem phấn viết ném ra ngoài, chính đập vào trên bờ vai Trương Tiểu Ngư.

Trương Tiểu Ngư mở to mắt, nhẹ nhàng mà run rẩy trên người bụi, nhúu mày.

Lâm Tích vẻ mặt xem kịch vui không chê chuyện lớn đáng tươi cười, ngồi đợi nghiêm bố sửa chữa Trương Tiểu Ngư. Nàng tuy rằng rất không thích Hạ Ti Hàn đâm thọc ti tiện hành vi, nhưng lại rất muốn chứng kiến Trương Tiểu Ngư bị lão sư tàn nhẫn K.

Ai bảo cái kia đôi ánh mắt gian tà như vậy chán ghét hay sao?

"Người là mới tới hay sao?" Nghiêm Tùng trầm giọng nói.

Rất hiển nhiên, cái này một trường khuôn mặt xa lạ.

"Ta là người một tiếng lão sư, là ta đối với ngài tôn trọng, nhưng đây không phải là người có thể tùy ý nhục nhã lý do của ta." Trương Tiểu Ngư thản nhiên nói, "Phấn viết là dùng để viết viết bảng đấy, không là dùng để nện người đấy."

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liều Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 16: Thiên Tài Ngu Ngốc!

Trước đây, trí lực có chướng ngại Trương Tiểu Ngư, bởi vì nghe không hiểu lớp số học thường xuyên mệt mỏi, thường xuyên bị Nghiêm Tùng dùng các loại vật phẩm công kích, phần viết đầu bảng đen lau thậm chí là tài liệu giảng dạy gì gì đó ném về mặt, vì sao gã đối với này so sánh phản cảm.

Ban 9 đồng học oanh địa một tiếng, cơ hồ muốn bùng nổ.

Cái này mới tới gia hỏa, lại dám cùng cả cái cao năm thứ ba tổ nghiêm khắc nhất lão sư khiêu chiến?

Gã trước đây chỉ là đầu óc tối dạ thể thôi, hiện tại tiến hóa thành nào tàn rồi a!

Hạ Ti Hàn trong ánh mắt, đầy đủ nhìn có chút hả hê thần sắc. Ngu ngốc chính là ngu ngốc, cũng dám cứng rắn đối nghiêm bố, nhìn người chết như thế nào.

"Đi học ngủ, người vẫn để ý tới?" Nghiêm Tùng cả giận nói, "Cha mẹ đem người đưa đến tốt như vậy trường học đến học bài, người rõ ràng tại trên lớp học nằm ngáy o..o..., vẫn cùng ta nói tôn trọng? Xin hỏi, người không tôn trọng lão sư làm phiền, bằng yêu cầu gì lão sư tôn trọng người?"

"Ta không có ngủ." Trương Tiểu Ngư lạnh nhạt nói, "Chỉ là cảm giác nhàm chán, vì sao lựa chọn nhắm mắt dưỡng thần thể thôi."

"Nhàm chán? Ý của người là nói ta giảng bài rất nhàm chán?" Nghiêm Tùng chỉ vào cái mũi của mình, trông mắt đều nhanh muốn trừng đi ra.

Nghiêm Tùng là Thanh Vân toán học danh sư, mặc dù là người bản khắc nghiêm khắc, thế nhưng gã giảng bài trình độ vẫn còn rất cao đấy, nội dung sâu sắc, lời lẽ dễ hiểu, khó được chính là còn không mất hài hước khôi hài, thường thường chọc cho toàn bộ đồng học cười vang, gã cũng vì này sâu cho là kiêu ngạo.

Tóm lại cùng "Nhàm chán" cái này hai chữ mắt hoàn toàn treo không hơn câu.

Hiện tại, có một học sinh ngay trước tất cả mọi người trước mặt, nói nghe hẳn khóa quá nhàm chán, nhàm chán đến muốn ngủ.

Có thể nhẫn nại, không có thể nhẫn nhục!

Nghiêm Tùng đã đến ra Ly phần nội biên giới.

"Ta không phải nói người giảng bài nhàm chán, nói là người nói nội dung quá nhàm chán." Trương Tiểu Ngư lạnh nhạt nói, cái này là trong truyền thuyết thần bổ sung đao, "Trường cấp 3 giai đoạn toán học, với ta mà nói quá nhỏ bé lộ ra chút."

Lời nói không sợ hãi người chết không ngớt!

Ban 9 đệ tử lại một lần nữa bùng nổ rồi!

Nghiêm bố vừa vặn nói, đúng là trường cấp 3 toán học bên trong cuối cùng biến thái, cũng khó khăn nhất năm giữ dãy số bất đẳng thức căn cứ chính xác minh phương pháp.

Dãy số cùng bất đẳng thức đều là trường cấp 3 toán học trọng yếu nội dung, hai cái này trọng điểm tri thức dặt tay nhau, giao hội dung hợp, khảo

sát là đệ tử đối với tri thức tổng hợp lý giải cùng vận dụng năng lực, cái này giao hội đầy đủ thể hiện rồi" lấy năng lực lập ý" kỳ thi Đại Học chỉ đạo tư tưởng cùng "Tại tri thức Internet chỗ giao nhau" xếp đặt thiết kế đề thi mệnh đề nguyên tắc.

Vì sao tại khoá trước kỳ thi Đại Học ở bên trong, dãy số bất đẳng thức căn cứ chính xác minh đề đều là trọng điểm khảo sát nội dung, bị các thí sinh xưng là "Tử vong cấm khu", tuyệt đối là để cho mọi người dục tiên dục tử, chết xong chết lại bộ phận.

Nghiêm bố ở phía trên nước bọt văng khắp nơi địa nói cả buổi, đại đa số đồng học vẫn là cùng nghe Thiên Thư một loại, chóng mặt chóng mặt làm không rõ Đông Tây Nam Bắc. Thế nhưng. . . Cái này vừa tới gia hỏa, lại còn nói những thứ này bả người khiến cho dục tiên dục tử nội dung, với hản mà nói quá nhỏ bé lộ ra?

Mụ đàn, gã không phải cái chỉ biết là cười ngây ngô chảy nước miếng đầu óc tối dạ sao? Lúc nào biến thành tro cốt cấp giả bộ phạm vào?

"Bệnh tâm thần, người như thế nào không hơn thiên?"

"Trước đây chỉ là đầu óc tối dạ, hiện tại tiến giai biến não tàn rồi."

"Còn không bằng đầu óc tối dạ đâu rồi, tối thiểu nhất thuần túy thiên nhiên không giả bộ, không ô nhiễm hoàn cảnh."

"Phạm sư phụ tại sao phải nhặt người ta không muốn đồ bỏ đi, ta lần thứ nhất cảm thấy gã không xứng chức rồi."

Vốn là đối với Trương Tiểu Ngư rất không ưa ban 9 đệ tử, bị gã cưỡng ép giả bộ hành động chọc tức, chửi rửa nguyên rửa, oán thanh nổi lên bốn phía.

Hạ Ti Hàn khoe miệng lộ ra mỉm cười đắc ý, gã biết rõ, mục đích của mình đạt đến. Trương Tiểu Ngư cái này tên ngu xuẩn, thật sự sẽ cho mình đào hầm a!

Đầu óc tối dạ chính là đầu óc tối dạ, xem ra vẫn còn có chút đánh giá cao uy hiếp của hắn rồi.

La Đạt đầu rũ xuống, lúc này đây, cả gã cũng cảm giác Trương Tiểu Ngư da trâu thối trúng có chút lớn rồi, coi như là đầu người trị, có thể làm trễ nải hơn hai năm công khóa, cũng không có khả năng thoát cái bổ sung trở về.

Khó như vậy nội dung, người không nên nói dễ hiểu đến nhàm chán khoa trương như vậy?

"Huynh đệ, đây là đâu cái thầy thuốc cho người lo liệu đầu óc? Rõ ràng uốn cong thành thẳng nữa a! Quay đầu lại đến làm cho gã lui tiền.

"

"Cút trứng, để cho gã lăn ra ban 9." Phương Anh Hùng lớn tiếng ồn ào.

Lâm Tích nâng mang, vẻ mặt nghi ngờ nhìn Trương Tiểu Ngư.

Nàng căn bản không tin Trương Tiểu Ngư là mọi người trong miệng gọi là "Đầu óc tối dạ", tiểu tử này giáo hoạt địa nhanh, gã nếu như đầu óc tối dạ, cái kia toàn bộ thế giới đều là đầu óc tối dạ.

Nhưng nàng cũng đồng dạng không tin, Trương Tiểu Ngư thật sự có cao như vậy toán học trình độ. Nghiêm bố hôm nay đã nói nội dung, nàng cái này học bá đều muốn phí một phen công phu mới có thể nắm giữ, Trương Tiểu Ngư lại còn nói dãy số bất đẳng thức căn cứ chính xác mình dễ dễ hiểu đến nhàm chán?

Gã cái này cuồng vọng đây? Hay là ngu ngốc đây?

"Ha ha ha, rất tốt, rất tốt." Nghiêm Tùng cười quái dị mấy tiếng, cười đến khoe miệng cũng bắt đầu co quắp, chỉ chỉ trên bảng đen ví dụ mẫu nói, "Người không phải nói ta nói nội dung để hiểu nhầm chán sao? Đến đến đến, nếu như người có thể đem cái này lời giải trong đề bài đi ra, ta không chỉ có trước mặt bạn học cả lớp xin lỗi người, hơn nữa hứa hẹn, từ nay về sau của ta khóa người có thể tự do lựa chọn, người không đến đi học cũng được, đi học ngủ cũng được, tự nhiên muốn làm gì cũng được, ta không quan tâm người."

Cũng khó trách Nghiêm Tùng có như thế tin tưởng, gã ra cái này ví dụ mẫu, là trực tiếp từ quốc tế Olympic thi đua lên lấy tới đây, hơi chút làm đi một tí cải biến.

Dù là như thế, cũng có thể nói là dãy số bất đẳng thức chứng minh đề bên trong tổng hợp tri thức điểm tối đa, giải đề mạch suy nghĩ phức tạp nhất, độ khó lớn nhất một chủng loại hình.

Mỗi một năm kỳ thi Đại Học đề cùng cái này ví dụ mẫu so sánh với, quả thực giống như là trẻ con chơi trò chơi làm người lớn đồng dạng buồn cười. Có thể nói, nắm giữ cái này ví dụ mẫu giải đề phương pháp cùng kỹ xảo, kỳ thi Đại Học bên trong loại này chứng minh đề trực tiếp nháy mắt giết.

Giống như Lâm Tích như thế đỉnh cấp học bá, tại không có trải qua lão sư giảng giải lúc trước, cũng rất khó nói có thể đối phó cái này đề, chớ đừng nói chi là những người khác.

Nghiêm Tùng cho là Trương Tiểu Ngư sẽ bị hù sợ, không nghĩ tới gã chỉ là nhìn lướt qua ví dụ mẫu, liền thần nhiên đi đến bục giảng, cái gì cũng không nói, cầm lấy phấn viết liền tại trên bảng đen viết...mà bắt đầu.

Bá bá bá bá bá, chưa đủ là một tia dừng lại, trước sau bất quá hai phút thời gian, gã liền đem nửa khối bảng đen lấp đầy.

Nghiêm Tùng khinh thường nhìn xem Trương Tiểu Ngư viết đáp án, chỉ nhìn bước đầu tiên, khinh miệt biểu lộ trong nháy mắt cứng tại trên mặt, gã mở to hai mắt nhìn, tiếp theo nhìn xuống, càng xem càng là khiếp sợ, toàn bộ người như là tượng gỗ một loại, vậy mà ngây dại.

Trương Tiểu Ngư giải xong đề về sau, mặt không thay đổi trở lại chỗ ngồi của mình ngồi xuống, nhìn Nghiêm Tùng như si mê như say sưa biểu lộ, khóe miệng lộ ra vẻ đắc ý tiểu ý.

"Loại này giả bộ cảm giác thực tốt."

Lâm Tích vốn là kinh ngạc nhìn hẩn một cái, ánh mắt lập tức cũng nhìn về phía bảng đen, nhìn vài bước về sau, nàng lông mày không khỏi nhíu lại.

Để cho người khiếp sợ chính là, có chút trình tự nàng có thể xem mình bạch, nhưng có chút trình tự, căn bản liền không biết là có ý gì. Những thứ kia ký hiệu cùng công thức, rõ ràng không phải là trường cấp 3 sở học nội dung.

Làm cái gì, trường cấp 3 toán học rõ ràng còn có nàng nhìn không ra công thức?

Gia hỏa này rút cuộc là tại loạn viết loạn vẽ, hay là thật lợi hại đến đột phá phía chân trời?

Lâm đại học bá chủ cũng có chút không xác định rồi.

Lâm Tích nhìn không ra, cái khác đệ tử thì càng nhìn không ra rồi.

Hạ Ti Hàn người thứ nhất kêu gào: "Viết cũng là cái quái gì, chữ như gà bới tựa như, rõ ràng sẽ không làm, giả bộ cái gì lão sói vầy đuôi."

"Làm người đừng giả vờ bức, giả bộ gặp sét đánh."

"Rõ ràng là người ngu ngốc, giả bộ cái gì thiên tài?"

...

Ban 9 các học sinh xem không hiểu Trương Tiểu Ngư viết giải đề trình tự, nhao nhao mở miệng mĩa mai, trong phòng học om sòm dị thường, giống như là đồng thời xông vào năm trăm con vệt.

Không, một nghìn đầu.

"Câm miệng!" Nghiêm Tùng như gió lốc xoay người lại, ánh mắt đỏ thẫm, trừng mắt các học sinh quát, "Ai nói hần là ngu ngốc? Ai nói hần là ngu ngốc, người đó là đệ nhất thiên hạ số rõ ràng si!"

Nghiêm bố lực uy hiếp vẫn là rất lớn, om sòm trong phòng học lập tức lặng ngắt như tờ.

Ài? Lão Nghiêm đây là ý gì? Gã không nên cùng các học sinh cùng một chỗ, thống mạ Trương Tiểu Ngư cái này giả bộ phạm một thông đấy sao?

Ban 9 đệ tử có chút sờ không được ý nghĩ.

"Người tên là gì?" Nghiêm Tùng ánh mắt thẳng tắp địa nhìn chăm chăm vào Trương Tiểu Ngư, thanh âm ức chế không nổi địa run rẩy.

"Trương Tiểu Ngư, cung trường Trương, bơi qua bơi lại Tiểu Ngư."

Nghiêm Tùng vốn là khê giệt mình, lập tức bừng tỉnh đại ngộ, trách không được các học sinh cũng gọi gã ngu ngốc, đầu óc tối dạ.

Gã không chỉ có là ban 9 số học lão sư, đồng thời cũng là năm lớp số học lão sư, vì sao biết rõ Trương Tiểu Ngự cái này "Minh tinh nhân vật" .

Lúc học lớp mười, gã cũng bởi vì hài tử này tại trên lớp học ngủ, không ít cầm bảng đen lau ném qua gã. Thậm chí còn nhiều lần để cho gã cút ra ngoài, không muốn tái xuất hiện tại chính mình lớp học.

Thiên tài cùng ngu ngốc ngay tại một đường giữa, có lẽ những lời này là đúng đấy.

Gã thấy tận mắt chứng nhận một người ngu ngốc biến trở thành thiên tài ví dụ.

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liều Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 17: Toán Học Tiên Sĩ!

Nghiêm Tùng đi tới trước mặt Trương Tiểu Ngư, cách bàn học, thật sâu bái, nghiêm mặt nói: "Là lão sư sai rồi, lão sư xin lỗi người. Người không có nói sai, lấy trình độ của người của người, trường cấp 3 giai đoạn nội dung hoàn toàn chính xác quá nhỏ bé lộ ra, ta hứa hẹn, từ hôm nay trở đi, người có thể không đến coi trọng ta khóa."

Bao gồm Lâm Tích ở bên trong, các học sinh đều bị Nghiêm Tùng cử động dọa sợ.

Cả đời mạnh hơn nghiêm bố, lúc nào dốc lòng cầu học sinh thấp quá mức?

Thế nhưng là lúc này đây, ban 9 đệ tử tận mắt thấy, từ trước đến nay cường ngạnh nghiêm túc Nghiêm lão sư, rõ ràng hướng một tên đệ tử cúi đầu xuống nhận sai, hơn nữa còn cúc cái chín mươi độ cung.

Cái này Trương Tiểu Ngư. . . Run Dậy đi?

Trương Tiểu Ngư đứng lên, đỡ dậy Nghiêm Tùng.

Tuy rằng Nghiêm Tùng đối với đệ tử nghiêm khắc một chút, tính khí cũng có chút nóng nảy, nhưng hẳn đối với tất cả mọi người đối xử như nhau, một lòng phốc đang làm việc lên, hơn nữa biết sai có thể thay đổi, vẫn có thể xem là một vị hảo lão sư.

Theo cái này khom người cúc vào, Trương Tiểu Ngư đối với hẳn một chút oán khí, trong chớp mắt biến mất hầu như không còn.

"Lão sư, người không cần như thế đấy." Trương Tiểu Ngư mỉm cười nói, "Ta cũng có sai, không nên tại người trên lớp học nhắm mắt dưỡng thần."

"Ha ha, hồ thẹn a! Người vẫn chịu gọi ta một tiếng lão sư." Nghiêm Tùng trước mặt có vẻ xấu hổ nói, "Các học sinh, cái này quý giá một tiết học a! Ta sẽ khắc trong tâm khảm, các người cũng có thể khắc trong tâm khảm."

"Trương Tiểu Ngư đồng học, gã toán học trình độ hoàn toàn chính xác rất cao, các người nhìn hắn viết tại trên bảng đen giải đề trình tự, trong đó đã dùng đến vi phân và tích phân công thức, thậm chí có chút toán học thạc sĩ sinh, cũng không có thể thuần thục nắm giữ vận dụng những thứ kia công thức, mà Trương Tiểu Ngư lại làm được."

"Cái này đề vô cùng khó, nếu như dùng phổ thông giải đề phương pháp, ít nhất phải nhiều ra bảy tám bước, nhưng Trương Tiểu Ngư vận dụng loại phương pháp này, giản hóa không ít trình tự, trực tiếp nhanh chóng quyết đoán đưa ra kết luận."

"Điều này nói rõ, gã đối với tri thức tổng hợp vận dụng năng lực, đã đạt đến toán học tiến sĩ trình độ, mà Nghiêm lão sư ta, cũng chỉ là cái thạc sĩ thể thôi. Cho nên nói, hắn gọi ta một tiếng lão sư, ta cảm thấy rất hổ thẹn a!"

Toán học. . . Tiến sĩ?

Hạ Ti Hàn trước mặt một đen, cơ hồ muốn bất tỉnh đi,

Nhìn Lâm Tích thoáng có chút sùng bái ánh mắt, gã một miệng máu nuốt nửa phun ra đi.

Vốn muốn cho Trương Tiểu Ngư tại toàn bộ đồng học trước mặt xấu mặt, mấu chốt là tại Lâm Tích trước mặt xấu mặt đấy, không nghĩ tới lại

cho hấn một cái tuyệt hảo mặt mày rạng rỡ cơ hội.

Tên ngu ngốc này hai năm qua nhiều đến tột cùng là ở nơi nào vượt qua hay sao? Không phải là đi lồng gà núi tu đạo rồi a? Bằng không thì làm sao sẽ biến hóa to lớn như thế.

Quả thực là yêu quái a! Quá yêu rồi.

Ban 9 đệ tử mỗi cái trợn mắt há hốc mồm, mỗi người đều bị chấn động nói không ra lời.

Cái thế giới này đến cùng làm sao vậy? Còn có cái gì yêu quái chuyện không thể phát sinh?

Đã từng chỉ biết cười ngây ngô chảy nước miếng ngu ngốc, biến mất hơn hai năm về sau đột nhiên xuất hiện, rõ ràng biến hóa nhanh chóng, biến thành có đủ tiến sĩ tiêu chuẩn toán học thiên tài!

Cái này cỡ nào nào tàn biên kịch, mới có thể nghĩ ra như thế nào tàn nội dung cốt truyện?

Ngồi ở đứng sau La Đạt, lần này là chân chính địa bị sợ hãi.

Trước đây một mực cho hấn kể cuối anh không ra anh, em không ra em, đột nhiên nguư bức đến đột phá phía chân trời, biến hóa như thế, mang cho gã trên tâm lý lực đánh vào là cực lớn đấy.

Nhất định phải ôm chặt lấy Tiểu Ngư đùi, chết cũng không có thể buông tha cho.

La Đạt trong đầu đột nhiên hiện lên một cái ý niệm trong đầu.

"Những thứ kia đẳng cấp cao toán học công thức, nguời là như thế nào nắm giữ hay sao?" Trương Tiểu Ngư sau khi ngồi xuống, Lâm Tích ánh mắt phức tạp mà hỏi thăm.

"Nếu như nói, đầu của ta liền là một khối siêu đại ổ cứng HDD, bên trong đầy Địa Cầu tự sinh ra văn minh đến nay tất cả tri thức, người tin hay không?" Trương Tiểu Ngư cười mỉm nói.

"Không tin." Lâm Tích cứng rắn địa đỉnh trở về.

Trong đầu tràn đầy cùng nhân loại văn minh có liên quan tất cả tri thức? Chớ trêu được không nào, cũng không phải đập phim khoa học viễn tưởng, nơi này là thực tế tồn tại, tồn tại.

Bất quá nàng thừa nhận, liền cả chính hãn một thiên tài thiếu nữ đẹp, cũng bị Trương Tiểu Ngư biểu hiện kinh hãi.

Lấy tư cách ban 9 hoàn toàn xứng đáng cấp cao nhất học bá, nàng cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp lực lượng ngang nhau đối thủ.

Nữ nhân đều ưa thích sùng bái cường giả, Lâm Tích cũng không ngoại lệ.

Trung học Thanh Vân nam sinh vì cái gì đuổi không kịp nàng? Là vì nàng từ trong tưởng tượng chướng mắt bọn người kia, nghĩ phải lấy được trái tim của nàng, đầu tiên muốn tại chỉ số thông minh lên nghiên ép nàng.

Người còn không có nàng thông minh đâu rồi, như thế nào làm cho nàng cam tâm tình nguyện địa làm tù binh của người?

Từ nhỏ đến lớn, Trương Tiểu Ngư là người thứ nhất làm cho nàng bội phục nam sinh, cũng là duy nhất tại chỉ số thông minh lên có thể cho nàng áp lực nam sinh.

Lâm Tích cảm giác nội tâm của mình, lên hơi có chút nho nhỏ biến hóa. Tối thiểu nhất, cảm thấy bị hãn nhìn đi thân thể, cũng không phải là cái gì khó có thể tiếp nhận sự tình rồi.

Buổi tối tan học, Lâm Tích như trước một mình đón xe về nhà, căn bản không có để ý tới Trương Tiểu Ngư ý tứ.

Trương Tiểu Ngư cũng không thêm để ý, chưa chuyển đặc biệt ngồi, vậy lợi dụng xe buýt chứ, gã trước đây vẫn luôn là lợi dụng trên xe buýt học đấy.

Phải nói, trở về trường học ngày đầu tiên, tồn tại trải qua coi như thích ý.

Ăn của ta cho ta nhõ ra, đánh qua của ta ta muốn đánh trở về, tuân theo lấy như thế nguyên tắc, đã từng người người khi dễ tiểu bạch si, rốt cuộc hãnh diện một hồi.

Từ khi cái kia đoạn lớp số học về sau, ban 9 đệ tử xem ánh mắt của hắn cũng mang theo ba phần kính sợ.

Hai năm trước cái kia chỉ biết cười ngây ngô đầu óc tối dạ, trong đầu dần dần không rõ, thay vào đó, là cái này có đủ tiến sĩ tiêu chuẩn toán học kỳ tài.

Ban 9 đệ tử, nhắm lại cái kia lần lượt từng cái một không kiêng nể gì cả ác miệng, không người nào dám lại trào phúng gã, công kích gã, nhục mạ gã.

Mỗi cái ánh mắt của người kèm theo vài phần đề phòng, đối với Trương Tiểu Ngư đứng xa mà trông. Tại không có hoàn toàn hiểu rõ lai lịch của người này lúc trước, giữ một khoảng cách, là an toàn nhất lựa chọn.

Trừ ra La Đạt tiểu tử kia thỉnh thoảng tiếp cận tới lúu rúu, kế tiếp một ngày học tập tồn tại, vô cùng yên tĩnh, cũng vô cùng tự tại.

Trương Tiểu Ngư biết rõ, điều này có lẽ chỉ là bảo tố tiến đến trước yên lặng, có ít người, không phải là dễ dàng như vậy tiếp nhận thất bại vận

mạng.

Nhưng hần không quan tâm.

Có được Tham Lang thách thời gian lâu rồi, tính cách của hần cũng dần dần phát sinh biến hóa, trở nên tự tin, trở nên cường thế.

Bình tới tướng đỡ, nước tới lấy đất ngăn.

Gã không tái sợ hãi bất luận kẻ nào, bất cứ chuyện gì.

Về đến trong nhà thời điểm, màn đêm đã phủ xuống.

Trầm Lan Quân cùng Lâm Tích cũng trong phòng khách xem tivi, Trương Tiểu Ngư mỉm cười cùng các nàng đánh cho.

Không thể không nói, về nhà có thể chứng kiến hai cái vẻ mặt gặp bạo bề ngoài đại mỹ nữ, thật là làm cho người vui vẻ thoải mái, các nàng mặc quần áo ở nhà bộ dáng vô cùng đẹp mắt, cũng vô cùng dưỡng tâm.

"Khổ cực rồi, tích tích không hiểu chuyện, làm hại người lợi dụng xe buýt trở về." Trầm Lan Quân ôn nhu nói.

"Không có gì, ta trước đây vẫn lợi dụng trên xe buýt xuống học." Trương Tiểu Ngư mỉm cười nói, "Người giàu có hài tử tìm cha mẹ, con nhà nghèo sớm phải lo việc nhà, thói quen."

Lâm Tích đối với Trương Tiểu Ngư làm cái mặt quỷ.

"Tích tích, ngày mai đừng tùy hứng rồi, cùng Tiểu Ngư cùng đi."

"Ta không, nếu như phải cứ cùng gã ngồi chung một xa lời nói ta đây tình nguyện chen lẫn xe buýt tốt rồi." Lâm Tích kiên quyết nói.

Nàng ôm cánh tay Trầm Lan Quân, vẻ mặt ngây thơ nói: "Dì nhỏ, người nhấn tâm ta tại trên xe buýt chen tới chen lui, bị những thứ kia xú nam nhân chiếm tiện nghi sao?"

"Vì cái gì không cho Tiểu Ngư nhờ xe? Lý do đây?"

"Bốn tiểu thư thời thượng giới nhân sĩ, không cùng để nhũn đồng hành, gánh không nổi người nọ." Lâm Tích kiêu ngạo địa lườm Trương Tiểu Ngư liếc.

Mặc dù đối với Trương Tiểu Ngư có hơi có chút đối cái nhìn, nhưng là muốn cho Lâm Tích hoàn toàn mở ra trong nội tâm kết, cũng không phải là dễ dàng như vậy.

Trầm Lan Quân dở khóc dở cười.

Nàng biết rõ, Lâm Tích cùng Trương Tiểu Ngư giữa có chút ít mâu thuẫn, nhưng cái này không có gì lớn đấy.

Người trẻ tuổi, tâm tình tới cũng nhanh đi nhanh hơn, rất nhanh bọn hắn có thể hoà mình rồi, nàng tin tưởng ánh mắt của mình.

Lâm Tích tính tình là chán ghét phế vật, tôn trọng cường giả. Nên làm Trương Tiểu Ngư chân chính biểu hiện ra năng lực của mình lúc, sợ là sẽ phải để cho Lâm Tích chấn động đi!

Trầm Lan Quân không biết là, Lâm Tích hôm nay đã hơi bị sợ rồi.

"Tuần lễ này các người muốn thi giữa kỳ thử đi?" Trầm Lan Quân mỉm cười nói, "Thi xong thử chính là Chủ nhật, ta cùng Tiểu Ngư đi dạo chơi phố, thứ nhất là cuộc thi về sau thông lệ buông lỏng, thứ hai là giúp đỡ Tiểu Ngư quản lý quản lý hình tượng."

Lâm Tích hừ lạnh một tiếng, nói: "Có ít người hình tượng, cũng không có gì quản lý giá trị, mặc vào long bào cũng không giống Thái Tử, mặc vào cũng vẫn đang giống như tên ăn mày."

Trương Tiểu Ngư nhếch miệng cười cười, cũng không thèm để ý.

"Tích tích cũng cùng đi, lấy các người người trẻ tuổi ánh mắt, giúp đỡ Tiểu Ngư tham mưu tham mưu." Trầm Lan Quân mỉm cười nói.

"Muốn đi các người đi, dù sao ta sẽ không đi đấy." Lâm Tích trợn trắng mắt, lấy bầy ra kháng cự.

Trầm Lan Quân cũng không vạch trần nàng, bởi vì nàng biết rõ, đến lúc đó ô tô vừa khởi động, người thứ nhất xông lên nhất định là cái nha đầu này.

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liều Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 18: Ngạo Mạn Thành Kiến!

"Tiểu Ngự, ta nghe Vương hiệu trưởng nói, người đang ở đây trên lớp học biểu hiện vô cùng kinh diễm, toàn bộ cấp ba toán học tổ lão sư cũng truyền khắp, nói trung học Thanh Vân ra cái đo đếm học kỳ tài."

Trầm Lan Quân một bộ cùng có quang vinh ở đó biểu lộ, mỉm cười nói, "Vốn ta để cho Vương hiệu trưởng tiếp nhận người, gã còn có chút mâu thuẫn tâm tình, về sau tự mình gọi điện thoại hướng ta gửi tới lời cảm ơn đây! Cảm tạ ta giúp bọn hắn tìm trở về một cái tuyệt hảo hạt giống, ta nghe xong cũng cảm thấy trên mặt có ánh sáng."

Lâm Tích nhếch miệng, vị chưa nói: "Chỉ là vừa đúng đoán đúng rồi một đạo ví dụ mẫu thể thôi, ai biết có phải hay không mèo mù đụng với chuột chết. Có bản lĩnh thi giữa kỳ thử lấy được thành tích tốt, đó mới là cứng rắn thực lực thể hiện."

Nàng kỳ thật trong nội tâm hiểu rõ, Trương Tiểu Ngự có thể giải ra khó như vậy ví dụ mẫu, rất không có khả năng là mơ hồ đấy. Giải đề trình tự bên trong sử dụng đẳng cấp cao toán học công thức, mặc dù là nàng Lâm Tích đại tiểu thư cũng mơ hồ không đi ra.

Nàng là trung học Thanh Vân cấp cao nhất học bá, cái này như Thần vị trí, thế nhưng là dựa vào hơn hai năm qua, hơn mười cuộc thi một cuộc một trường chiến đấu xuống đấy, vẹn vẹn là dựa vào một tiết học lên biểu hiện, không cách nào làm cho nàng tâm phục khẩu phục.

Kế tiếp thi giữa kỳ thử, mới thật sự là bày ra thực lực thời điểm.

"Nếu như Tiểu Ngư tại thi giữa kỳ thử bên trong cũng lấy được thành tích tốt, vậy người phải làm sao?" Trầm Lan Quân có phần có thâm ý mà nhìn Lâm Tích, khóe miệng nổi lên vẻ tươi cười.

"Nếu như gã có thể làm được, trước đây ân oán liền xóa bỏ." Lâm Tích kiêu ngạo địa lườm Trương Tiểu Ngư liếc, nhàn nhạt nói, "Hơn nữa hứa hẹn, ban cho hãn và bốn cô nương ngồi chung một chiếc xe vinh quang."

"Như vậy, tại trong mắt Lâm đại tiểu thư, cái dạng gì tiêu chuẩn mới xem như thành tích tốt đây?" Trương Tiểu Ngư sờ lên cái mũi, mỉm cười nói.

"Ít nhất, thi vào niên cấp tổ năm mươi thứ hạng đầu." Lâm Tích nghiêm trang nói.

"Thành giao." Trương Tiểu Ngư cười híp mắt duỗi ra đầu ngón út.

"Làm gì?" Lâm Tích mở to hai mắt nhìn.

"Ngéo tay, con dấu, không cho phép đổi ý."

"Ngây thơ." Lâm Tích cho hãn một cái quý danh (*cỡ lớn) vệ sinh mắt, nhả rãnh đạo "Ta thân phận gì, sẽ cùng người làm loại này trẻ em ở nhà trẻ mới có thể làm chuyện ngu xuẩn?"

Vừa dứt lời, nàng liền duỗi ra đầu ngón út cùng Trương Tiểu Ngư câu lại với nhau, vẫn làm như có thật địa xây :.

Trương Tiểu Ngư ngón tay, cùng Lâm Tích cái kia như như trẻ con trắng nõn ngón tay vừa chạm vào mặc dù phần. Trầm Lan Quân liền ở một bên nhìn, gã không muốn cho nàng lưu lại một "Háo sắc" ấn tượng.

Đối với Trương Tiểu Ngư giống như vùng thoát khỏi điện cao thế đồng dạng vùng thoát khỏi tay nàng chỉ động tác, Lâm Tích nội tâm rất không thoải mái. Có ý tứ gì, bốn tiểu thư đầu ngón út, không đủ ngu sao mà không đủ tinh tế cảm giác không tốt sao?

Nữ nhân chính là như vậy, người dấn được quá gần, nàng chửi, mắng người háo sắc, người ném được quá là nhanh, nàng trách người mắt mù.

Lâm Tích tên thiên tài này thiếu nữ, cũng không có thể ngoại lệ.

Nàng vô pháp dễ dàng tha thứ có người bỏ qua mị lực của nàng, cho dù là một đầu ngón tay, người cũng không có thể lòng như lửa đốt địa bỏ qua. Bốn tiểu thư đưa cho người, người muốn quý trọng, bốn tiểu thư không đưa cho người, người cũng không muốn yêu cầu xa vời.

Trương Tiểu Ngư chịu không nổi, ngược lại khơi dậy Lâm đại cô nương nghịch phản tâm lý.

"Thối Tiểu Ngư, cũng dám chủ động vùng thoát khỏi bà cô này đầu ngón út, xem ta như thế nào cho người thần hồn điên đảo, quỳ rạp xuống bà cô này dưới quần bò, sau đó lại một cước đá văng ra."

Lâm đại tiểu thư âm thầm hạ quyết tâm.

Trương Tiểu Ngư không biết Lâm Tích thậm chí có ý nghĩ như vậy, gã cũng có chính mình tính toán nhỏ nhặt.

Lâm Tích theo như lời ân oán, tự nhiên là chỉ lần thứ nhất "Thăng thần thành khẩn tương kiến" công việc, mặc dù nói Trương Tiểu Ngư là không lòng dạ nào đấy, nhưng dù sao chiếm được người ta nữ hài một cái đại tiện nghi.

Nếu như có thể giải quyết cái này mâu thuẫn, đối với về sau ở chung vô cùng hữu ích.

Hài hòa, ừ, hài hòa mới là xã hội giọng chính.

Đầu óc hẳn trong trũ bị rộng lượng tri thức, lại đem trường cấp 3 sở học toàn bộ nội dung đọc qua một lần, ứng phó cuộc thi dư xài.

Gã có lòng tin thẳng được cùng Lâm Tích giao hẹn, cũng có lòng tin để cho trung học Thanh Vân những thứ kia đã từng xem thường gã, hiện tại vẫn như cũ xem thường người của hẳn, tự mình cảm nhận được cái gì gọi là ba trăm sáu mươi độ hoa kiều vẽ mặt.

Gã rất muốn chứng kiến những người kia biểu lộ, nhất là năm lớp chủ nhiệm lớp Ngô Khắc Thành biểu lộ.

Thứ năm cùng thứ sáu hai ngày, là cao năm thứ ba tổ thi giữa kỳ thử thời gian.

Bọn hẳn thói quen xưng là thi giữa kỳ thử, trên thực tế là kỳ thi Đại Học lúc trước lần thứ nhất hiểu rõ khảo thí. Toàn thị thống nhất ra cuốn, thống nhất giám thị, thống nhất phán cuốn, cùng kỳ thi Đại Học phối trí không sai biệt lắm.

Chính thức trước kỳ thi tốt nghiệp trung học, tổng cộng có ba lượt hiểu rõ khảo thí, cái này là lần đầu tiên.

Dựa theo lệ cũ, khảo thí đề mục nếu so với chính thức kỳ thi Đại Học đề còn khó hơn một chút, ba lượt hiểu rõ khảo thí thoáng qua một cái, mỗi một tên đệ tử có thể tại kỳ thi Đại Học bên trong lấy được cái dạng gì vị trí, cơ bản liền định rồi.

Trường học đối với cuộc thi lần này cũng tương đối coi trọng, hết thầy cũng dựa theo kỳ thi Đại Học quy cách đến. Lớp cùng lớp giữa làm rối loạn thứ tự, từng cái khảo trường đầu ngồi 30 cá nhân.

Cao năm thứ ba tổ, chỉ năm lớp cùng ban 9 là Văn Khoa lớp, còn lại tám cái lớp đều là lớp khoa học tự nhiên. Năm lớp cùng ban 9 đệ tử, bị làm rối loạn thứ tự, phần tại bốn cái trong trường thi.

Trương Tiểu Ngư bị phân đến thứ tư khảo trường, phóng nhãn nhìn qua, năm lớp cùng ban 9 đệ tử tất cả chiếm một nửa. Trước mặt của hắn cùng đằng sau, ngồi đến độ là năm lớp đệ tử.

Hạ Ti Hàn ngồi ở gã phải phía sau, chính giữa cách một cái lối đi nhỏ, La Đạt xa ở phòng học mặt khác một bên nơi hẻo lánh.

Thứ năm buổi sáng, trận đầu khảo thi chính là ngữ văn, giám thị thứ tư khảo trường vừa đúng là Ngô Khắc Thành, một gã khác giám thị lão sư, là bên ngoài trường phái tới đây.

Ngô Khắc Thành vừa mới vào, liền thấy được Trương Tiểu Ngư cùng La Đạt.

Tất cả mọi người có loại không phải là oan gia không tụ họp đầu cảm khái.

Vứt bỏ hai cái này cản trở căn bản, Ngô Khắc Thành gần nhất tâm tình thật tốt, tuy rằng mỗi ngày vẫn là cùng thường ngày bản lấy bài tú-lơ-khơ mặt, nhưng trong đêm hận không thể trốn ở trong chăn cười đáp trời sáng.

Hơn hai năm qua, bị ban 9 ép tới thở không nổi, mỗi ngày lo lắng hết lòng, nghĩ đúng là ra sao vượt qua chỗ này áp trên đầu núi lớn, trở thành trường học vương bài lớp, như vậy gã chính là vương bài trong lớp vương bài giáo sư.

Không nghĩ tới, nghịch chuyển cơ hội liền dễ dàng như vậy địa tới.

Tại Lâm Tích "Trợ giúp" xuống, lão Phạm lại đem Trương Tiểu Ngư cùng La Đạt, hai cái này cản trở giới Vương nổ tổ hợp cùng một chỗ tiếp

thu, Ngô Khắc Thành cảm giác bầu trời nện xuống đến một khối thiên đại rơi xuống, suýt nữa đem hấn nện chóng mặt.

Song phương này biến mất so sánh, Ngô Khắc Thành tin tưởng vững chắc, lần này hiểu rõ cuộc thi sau đó, hai cái lớp vị trí sẽ phải đi mỗi cái mà.

Gã biết rõ, cao năm thứ ba tổ các sư phụ sau lưng đều ở đây chỉ chỉ trở trở, phê bình gã mấy chuyện xấu đùa nghịch tâm cơ, lừa được Phạm Triết một thanh, nhưng hấn không quan tâm.

Đó là một được làm vua thua làm giặc thế giới, mọi người xem chính là kết quả, mà không phải quá trình.

Linh vang về sau, bài thi đội mũ đến trong tay các thí sinh.

Ngô Khắc Thành đi tới bên người Trương Tiểu Ngư, thấp giọng nói: "Ta sẽ nhìn chăm chăm vào ngươi đấy, đừng có lại nghĩ đến dựa vào ăn gian lấy được thành tích tốt."

"Ngươi không xứng làm thầy của ta, hoặc là nói, ngươi căn bản không xứng làm lão sư." Trương Tiểu Ngư lạnh lùng nói.

"Xấu hổ, ngươi nói không tính." Ngô Khắc Thành khinh miệt cười cười.

"Ngươi ngươi sẽ phải hối hận." Trương Tiểu Ngư khóe miệng hiện lên một vòng đùa cợt tiểu ý, "Đến lúc đó mặc dù ngươi quỳ trên mặt đất cầu ta trở về, ta cũng lười nhìn ngươi liếc."

"Ngươi hay là lo lắng trước mặt bài thi đi!" Ngô Khắc Thành trên mặt vẻ giận dữ lóe lên tức thì, lầu bầu một tiếng, "Cặn bã, ngu ngốc vĩnh viễn đều là ngu ngốc, bần nhão vĩnh viễn đỡ không hơn tường cao."

Trương Tiểu Ngư lạnh nhạt địa nhìn hắn một cái, không vui không buồn.

Trên đời này luôn có ít người, tồn tại bướng bỉnh ngạo mạn cùng thành kiến, không bả mặt của bọn hắc rút sừng, bọn hắc tuyệt sẽ không ý thức được chính mình ngu xuẩn.

Vậy hãy để cho những người này nhìn xem, cái gì gọi là thực lực bất ngược.

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liễu Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 19: Kinh Hi Kinh Hãi!

Ngô Khắc Thành giả bộ như làm theo phép bộ dạng, đem Trương Tiểu Ngư bàn học trước trước sau sau tả tả hữu hữu cẩn thận kiểm tra rồi một lần, chính là trên mặt đất một trương lau nước mũi giấy, đều bị gã nhặt lên đến lật qua lật lại nhìn hai lần.

Trương Tiểu Ngư biểu lộ lạnh nhạt, tùy ý gã giày vò.

Thờ ơ lạnh nhạt Hạ Ti Hàn nhìn có chút hả hê cười cười, đối với hăn mà nói, nhưng phàm là có thể làm cho Trương Tiểu Ngư khổ sở sự tình, gã liền cảm thấy rất khoái nhạc.

Tại cấp ba (chín) lớp, hăn là gần với Lâm Tích số hai học bá, Trương Tiểu Ngư tại lớp số học kinh tài tuyệt điểm biểu hiện, để cho gã rất cảm thấy áp lực.

Thế nhưng gã đối với thực lực của mình vẫn như cũ tràn ngập tin tưởng, lần này thi giữa kỳ thử, gã chuẩn bị phải vô cùng đầy đủ. Gã muốn cho Lâm Tích nhìn xem, Trương Tiểu Ngư chỉ là lấy lòng mọi người kẻ tiểu nhân, gã mới là duy nhất có thể xứng đôi nữ thần cái kia một cái tốt nhất nam nhân.

Có thể giải ra một đạo ví dụ mẫu, nhập lại không coi vào đâu, thi giữa kỳ thử mới là kiểm nghiệm đệ tử tổng hợp thực lực vũ đài.

Lấy lần này chuẩn bị trình độ suy tính, gã thậm chí có tin tưởng vượt qua Lâm Tích trở thành toàn trường thứ nhất.

Gã chờ mong ngày hôm nay, rốt cuộc đã đến.

Lắc đầu đội mũ, Hạ Ti Hàn rất nhanh thu hồi cho phép cất cánh suy nghĩ, chuyên tâm đối phó trước mặt bài thi.

La Đạt tận mắt nhìn thấy Ngô Khắc Thành đối với Trương Tiểu Ngư làm hết thấy, nội tâm thầm mắng thật là một cái nhũ nhận bại hoại. Thế nhưng thực lực của hắn có hạn, thấp cổ bé họng, cũng không cách nào làm Trương Tiểu Ngư làm cái gì, trước mặt bài thi, liền đủ đầu hắn đau được rồi.

Ngô Khắc Thành tìm tòi một lát, không thu hoạch được gì, gã hậm hực địa trở lại trên giảng đài, chưa từ bỏ ý định địa nhìn chăm chăm vào Trương Tiểu Ngư.

"Khảo trường trọc thừu" cũng không phải hư danh nói chơi, gã muốn toàn bộ hành trình chăm chăm chết Trương Tiểu Ngư, để cho gã chưa một tia cơ hội ăn gian.

Bên cạnh cái kia bên ngoài trường đến giám thị lão sư, đối với Ngô Khắc Thành biểu hiện cảm thấy rất kỳ quái, không biết hắn và người học sinh kia cái gì kẻ thù cái gì oán, rõ ràng để cho gã như thế "Chăm sóc" .

Bất quá, cái đó và gã không có quan hệ.

Trương Tiểu Ngư căn bản cũng không có ngẩng đầu nhìn thấy Ngô Khắc Thành liếc, cùng lần trước trắc nghiệm đồng dạng, gã căn bản chẳng muốn đi giống như những bạn học khác như vậy tổng thể xem một lần đề thi, mà là trực tiếp bắt đầu trả lời đề.

Thoăn thoắt, thế như chẻ tre, chưa dù là một phần mười giây dừng lại.

Ngô Khắc Thành chim ưng đồng dạng ánh mắt nhanh chăm chăm Trương Tiểu Ngư, thế nhưng, gã không có phát hiện bất luận cái gì ăn gian

dấu hiệu. Duy nhất cảm thấy không bình thường đây, chính là chỗ này tiểu tử trả lời đề tốc độ quá là nhanh.

Nói như thế nào đây? Giống như là viết xong trình tự người máy, làm từng bước địa giải đề, viết đáp án, dường như căn bản liền không cần suy nghĩ tựa như.

Ngô Khắc Thành rất muốn qua đi xem Trương Tiểu Ngư viết là cái gì, nhưng hắn cuối cùng cuối cùng vẫn là nhịn được.

Rác rưởi đề tử, viết đáp án cũng là đồ bỏ đi, gã không cần phải đi quan tâm, chỉ cần nhìn chăm chăm vào đề để cho Trương Tiểu Ngư có ăn gian cơ hội, như vậy đủ rồi.

Chỉ dùng một cái giờ, Trương Tiểu Ngư liền hoàn thành trả lời đề.

Nhưng hắn không có nói trước nộp bài thi, bởi vì hắn không muốn làm cho Ngô Khắc Thành sớm chứng kiến kết quả. Cái này kinh hi, hay là các loại tất cả thành tích đi ra cho thêm gã tương đối khá.

Gã chờ không được muốn nhìn Ngô Khắc Thành biểu lộ rồi.

Trận thứ hai khảo thi chính là Anh ngữ.

Hạ Ti Hàn đặc ý liếc Trương Tiểu Ngư liếc, trong ánh mắt tràn ngập trào phúng.

Anh ngữ là hắn đặc ý nhất khoa mục, cũng là gã duy nhất có thể cùng Lâm Tích địa vị ngang nhau khoa mục. Bởi vì hắn từ nhỏ cùng theo mẫu thân tại Anh quốc sinh sống mười năm, vì sao Anh ngữ có thể coi như là gã thứ hai tiếng mẹ đẻ, trình độ cùng Trung văn không sai biệt lắm.

Trong nước Anh ngữ cuộc thi, nhất là trường cấp 3 cấp bậc Anh ngữ cuộc thi, với hắn mà nói cơ bản cũng là tiền đưa phần khoa mục, điểm tối

đa không có chạy.

Giống như Trương Tiểu Ngư loại này dễ nhũ, như thế nào lại hiểu rõ gĩa cảm giác về sự ưu việt.

Nếu như gĩa biết rõ Trương Tiểu Ngư làm cho từng trải hết thầy, liền không sẽ như thế tự tin rồi.

Trương Tiểu Ngư trong đầu, tồn trữ lấy trên thế giới tất cả ngôn ngữ, bao gồm Châu Phi cuối cùng không muốn người biết bộ tộc ăn thịt người bộ lạc ngôn ngữ. Gĩa loại này đạt được ngôn ngữ loại tri thức phương thức, so với Hạ Ti Hàn càng thêm trực tiếp, cũng càng thêm hữu hiệu, hơn nữa nội dung càng thêm uyên bác.

Nếu như nói, Hạ Ti Hàn về Anh ngữ tri thức số lượng tương đương với một cái ao nhỏ ao,

Như vậy Trương Tiểu Ngư có được đúng là mệnh môn biển lớn, căn bản không tại một tầng nữa lên.

Đối với Trương Tiểu Ngư mà nói, cho tới bây giờ sẽ không có bả Hạ Ti Hàn nên làm làm đối thủ, vì sao cũng lười để ý tới cái kia loại buồn cười cảm giác về sự ưu việt.

Gĩa bả lực chú ý tập trung vào trước mặt bài thi lên.

Anh ngữ bản thân liền so với quốc văn muốn đơn giản, vì sao Trương Tiểu Ngư trả lời lên đề đến tốc độ nhanh hơn.

Bao gồm viết văn ở bên trong, chỉ dùng năm mươi phút thời gian, gĩa liền hoàn thành trả lời đề, so với ngữ văn nhanh mười phút.

Giống như, gĩa cũng không có sớm nộp bài thi, bởi vì hắn muốn đem phần này kinh hỉ lưu lại đến thành tích cuộc thi sau khi đi ra, đương nhiên,

cho Phạm Triết kinh hỉ cùng cho Ngô Khắc Thành kinh hỉ, là có bản chất khác nhau đấy.

Thứ sáu buổi sáng, khảo thi chính là toán học.

Văn lý khoa bài thi chỉ một phần, khoa học tự nhiên toán học đề nếu so với Văn Khoa toán học đề hơn nhiều vài cái đề mục, chỉ là tại đề làm đằng sau cũng ký hiệu lên "Khoa học tự nhiên" chữ, Văn Khoa đề tử không cần làm.

Nhưng Trương Tiểu Ngư mặc kệ những thứ này, tất cả đề thi toàn bộ cũng làm, bao gồm khoa học tự nhiên chuyên hướng những thứ kia đề mục. Đối với cái khác Văn Khoa từ nhỏ nói, khoa học tự nhiên cuộc thi bổ sung đề mục hiển nhiên khó như lên trời, nhưng đối với Trương Tiểu Ngư mà nói, đây cũng được coi là cái gì đây?

Trong đầu hẳn chứa đựng đấy, nhưng khi kiếp này giới trình độ cao nhất toán học tri thức.

Trường cấp 3 toán học? Đừng làm rộn, cũng chính là trẻ con chơi trò chơi làm người lớn tiêu chuẩn. Cái gì khoa học tự nhiên Văn Khoa đấy, với hẳn mà nói cũng đồng dạng, tập thể nháy mắt giết.

Chỉ dùng 45' chung, Trương Tiểu Ngư liền hoàn thành toán học cuốn.

Buổi chiều khảo thi chính là cuối cùng một môn, văn lý khoa tổng hợp cuốn.

Văn Khoa khảo thi chính là lịch sử, địa lý, chính trị, khoa học tự nhiên khảo thi chính là vật lý, hóa học, sinh vật. Hai bộ bài thi để cùng một chỗ, Văn Khoa đề tử chọn A trước mặt, khoa học tự nhiên đề tử chọn B trước mặt.

Trương Tiểu Ngự đồng dạng bả khoa học xã hội tổng hợp cùng khoa học tự nhiên tổng hợp cũng làm, dù sao với hần mà nói, Văn Khoa khoa học tự nhiên cũng là giống nhau, đơn giản là tốn nhiều chút thời gian, nhiều viết một chút đáp án thể thôi.

Nếu như cấp cho trung học Thanh Vân đến một cuộc địa chấn, đơn giản liền chấn động kịch liệt một chút.

Gã ưa thích những thứ kia xem nhẹ người của hần, bị rút được đầu heo mặt chó bộ dạng.

Không ngại sưng được lớn một chút, lại lớn một chút. . .

Cuối cùng một môn thi xong, nộp bài thi về sau, Hạ Ti Hàn cảm thấy mỹ mãn địa duỗi lưng một cái.

Gã cảm giác mình triển khai rất tốt, phi thường tốt, tất cả khảo thi đến tri thức điểm, gã cơ bản cũng chuẩn bị đúng hạn rồi. Gã có nắm chắc tại cuộc thi lần này ở bên trong, vượt qua Lâm Tích trở thành toàn trường thứ nhất.

Trương Tiểu Ngự cái kia đầu óc tối dạ, làm sao sẽ minh bạch cái loại này vừa xem mọi núi nhỏ cảm giác về sự ưu việt. Đến lúc đó gã sẽ ý thức được, lấy lòng mọi người không có bất kỳ ý nghĩa, Lâm Tích biết nhìn rõ ràng gã bao cở bản chất.

Chỉ gã Hạ Ti Hàn, mới là trung học Thanh Vân duy nhất thực nam thần.

"Trương Tiểu Ngự." Tại cửa phòng học, Hạ Ti Hàn lên tiếng kêu.

"Làm gì?" Trương Tiểu Ngự liếc gã liếc, nhàn nhạt nói.

"Người không xứng với Lâm Tích." Hạ Ti Hàn lạnh lùng nói.

"Vì sao đây?"

"Lâm Tích ưa thích so với nàng thông minh nam sinh, muốn bắt được trái tim của nàng, chỉ dựa vào trên lớp học lấy lòng mọi người là vô dụng đấy, thành tích cuộc thi, mới là thực lực chứng minh."

"Sau đó thì sao?"

"Ta có nắm chắc, leo lên toàn trường thứ nhất bảo tọa." Hạ Ti Hàn tràn đầy tự tin nói, "Đến lúc đó Lâm Tích liền sẽ minh bạch, giữa người và ta chênh lệch là lớn cỡ nào."

"Chênh lệch là rất lớn đấy." Trương Tiểu Ngư khóe miệng hiện lên cái kia xóa sạch chiêu bài kiểu đùa cợt tiểu ý.

"Nàng nhất định sẽ thích được ta đấy, người không có đùa giỡn."

"Vậy chúc người may mắn rồi." Trương Tiểu Ngư quay người ly khai, không hề phản ứng đến hắn.

Đối với những thứ này tự cho là đúng Nhị Hóa (*), cho hắn sắc mặt tốt không bằng cho hắn tốt bóng lưng.

Cuộc thi sau khi kết thúc, các sư phụ muốn vội vàng nhóm cuốn, các học sinh rốt cuộc có thể hưởng thụ một cái vui vẻ Chủ nhật. Tối thiểu nhất tại thứ hai thành tích ra trước khi đến, bọn hắn có thể yên tâm thoải mái địa vui đùa.

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liều Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 20: Chân Dài Âu Mong!

Thứ bảy sáng sớm.

Trầm Lan Quân đứng hẹn mang theo Trương Tiểu Ngư cùng đi dạo phố, quả nhiên, nên làm ô tô phát động thời điểm, sớm đã mặc sẵn sàng Lâm Tích người thứ nhất vọt vào ghế sau, Trầm Lan Quân cùng Trương Tiểu Ngư nhìn nhau mỉm cười, ngoài miệng nói không đi, thân thể cũng rất thành thật đi!

Bởi vì trước đó lần thứ nhất bắt cóc sự kiện, vì sao Trầm Lan Quân tăng cường bảo an, lúc này đây xuất hành dẫn theo năm sáu cái bảo tiêu đồng hành, trước sau có tất cả một cỗ Mercedes, vây quanh chính giữa Tân Lợi, trùng trùng điệp điệp.

Bảo tiêu đội trưởng Lý Anh kiệt xuất, là một vị chừng ba mươi tuổi tinh tráng nam tử, ánh mắt sắc bén, thần tình bưu hãn.

"Trầm tổng, vì an toàn của ngài, ta nhập lại không đề nghị người ở thời điểm này đi ra ngoài dạo phố. . ." Lý Anh kiệt xuất trầm giọng nói.

"Ta không có khả năng cả đời lưu lại trong nhà không ra khỏi cửa, an bài tốt lộ tuyến, bây giờ là các người triển khai tác dụng lúc sau." Trầm Lan Quân khoát tay áo, tỏ ý chuyện này đã định rồi, không cần nhiều lời.

"Vâng." Lý Anh kiệt xuất mở ra một tấm bản đồ, dùng bộ đàm chỉ huy phía trước cỗ xe, đoàn xe rất nhanh dung nhập cuộn cuộn trong dòng xe cộ.

Một đoàn người đi tới được xưng xa xỉ phẩm một cái phố sông biển đường, vốn là đi Trầm Lan Quân thường xuyên vào xem hình tượng xếp đặt thiết kế trung tâm, cho Trương Tiểu Ngư xếp đặt thiết kế một cái tạo hình.

Nên làm Trương Tiểu Ngư tại lầu hai cắt tóc làm tạo hình thời điểm, Trầm Lan Quân cùng Lâm Tích ngồi ở đài khách khu, vô cùng buồn chán địa đọc qua thời thượng tạp chí.

Nửa giờ đi qua.

"Dì nhỏ, có người mặc vào long bào cũng không giống Thái Tử, liền Trương Tiểu Ngư cái kia bộ đồ nhũ loại, mặc dù là trên thế giới cao cấp nhất thợ trang điểm, cũng không cách nào biến phế làm bảo. Có lúc này, chúng ta còn không bằng đi Shopping đây!" Lâm Tích đánh giá một cái chung quanh, nhìn không được nhả rãnh.

Cái này xếp đặt thiết kế trung tâm lắp đặt thiết bị phong cách giá cao và lại phú có phẩm vị, bả cái kia đồ nhũ mang tới chỗ như thế, thật là một loại không tôn trọng.

Trương Tiểu Ngư hình tượng tại nàng trong suy nghĩ đã định dạng, làm cho nàng chuyển biến quan niệm, không phải là dễ dàng như vậy.

Lâm Tích nhả rãnh xong, sau nửa ngày không có được đáp lại, gấp ngồi ở một bên Trầm Lan Quân chính ngưỡng cái đầu hướng thang lầu phương hướng xem, nàng cũng nhìn không được nữa thuận theo ánh mắt của nàng nhìn sang. . .

Một gã dáng người dài thường thướt, mắt như Lãng tinh tuần tú thiếu niên, chậm rãi từ thang lầu lên nhặt cấp hạ xuống.

Tóc của hắn hắc mà nồng đậm, hai bên tu bổ địa gọn gàng, trên trán bao trùm lấy xinh đẹp tóc cắt ngang trán. Như thế kiểu tóc, để cho mặt của

hắn loại càng sắc sảo rõ ràng, ngũ quan càng lập thể, một đôi thanh tịnh đôi mắt tại tóc cắt ngang trán nửa che nửa đẩy xuống, thâm sâu mà thần bí. . .

Là một cái mỹ nam tử đây!

Gã lên thân mặc một bộ sâu màu cà phê nghỉ ngơi âu phục, cắt quần áo hợp thể, có thật tốt tu thân hiệu quả. Bên trong phối hợp chính là màu trắng chạt vật lĩnh áo sơ mi, trong cổ áo làm đẹp lấy một cái cạn màu nâu nhạt ô vuông khăn quàng cổ, lắng xuống thêm vài phần nhã vô lại chất.

Hạ thân là một cái màu đen tu thân quần jean, phụ trợ hai chân thẳng tắp mà thon dài, lại phối hợp lên một đôi sâu màu cà phê ủng ngắn, toàn bộ người thời thượng mà tinh xảo, có loại có khoản có khí chất.

"Ồ, không nghĩ tới tới chỗ này còn có đẹp trai xem, phúc lợi không tệ nhé!" Lâm Tích nhìn cái kia danh tuấn mỹ thiếu niên, cười mỉm nói.

Trầm Lan Quân tha cho có thâm ý nhìn xem nàng, mỉm cười nói: "Người thật sự không nhận ra tới sao?"

"Gã người nào a, ta nhận thức sao?" Lâm Tích ngạc nhiên nói.

"Ừ, ta nghĩ, người hắn là biết." Trầm Lan Quân cười cười.

"Được, truy cầu của ta con ruồi hơn nhiều, đâu nhận ra tới." Lâm Tích nhúu mày đạo "Như loại này cấp bậc, ta mỗi ngày ném ra ít nhất ba đánh."

Lâm Tích cũng không có khoa trương, nàng là trung học Thanh Vân công nhận cấp cao nhất hoa hậu giảng đường, chỉ số thông minh cùng vẻ mặt gặp song song online, lại thêm bối cảnh thần bí mà cường đại, một loại điều sỡ nam căn vốn không dám đánh chủ ý của nàng, đi theo ở bên cạnh, đều là gia thế không tầm thường cao phú suất.

Đồng học giữa truyền lưu lấy một câu: Làm bằng sắt Lâm Tích, nước chảy trường học cỏ.

Đủ để phát họa mị lực của nàng.

Thiếu niên này tuy rằng rất triều rất tuần tú rất có Phạm mà, nhưng Lâm Tích duyệt vô số người, cũng tịnh không cảm thấy ra sao kinh diễm.

Để cho Lâm Tích không nghĩ tới chính là,

Thiếu niên rõ ràng đi tới trước mặt bọn họ, ngừng lại.

"Người làm cái gì? Nghĩ đến gần lời nói liền miễn đi, cùng người không quen." Lâm Tích mặt lạnh lấy, cự nhân xa ngàn dặm bên ngoài.

Bệnh tâm thần, tự cho là lớn lên đẹp mắt một chút đã nghĩ vung muội, bốn cô nương tốt như vậy vung sao?

Trầm Lan Quân nhin cười không được.

Thiếu niên cũng cười.

"Đều nói người dựa vào ăn mặc, Phật dựa vào mạ vàng, mặc kệ người ta tin hay không, dù sao ta là tin." Thiếu niên cất cao giọng nói, "Chỉ là cắt cái tóc, thay đổi thân quần áo, rõ ràng còn có dịch dung hiệu quả, ta không thể không vì cái này dạm thợ trang điểm điểm cái khen."

"Kia là, nơi đây thợ trang điểm có thể là cả Hoa Hạ cao cấp nhất đấy, ngành giải trí dạm đại minh tinh, có không ít đều là nơi đây khách quen." Trầm Lan Quân đánh giá gã, đáy mắt đều là thường thức ý vị, mỉm cười nói, "Bất quá, cuối cùng còn phải xem bản thân tố chất, người nội tình tốt, mới có thể có hiệu quả tốt như vậy."

Thợ trang điểm không là ma pháp sư, nàng chỉ có thể bả vốn thể về mặt Phạm Băng Băng trở nên diễm áp quần phương, nhưng vĩnh viễn cũng

không có khả năng bả Phượng tử biến thành Cung Ly.

"Tình huống như thế nào?"

Lâm Tích tròng mắt suýt nữa bỗng xuất hiện đi trên mặt đất.

Cái này một thân triều Phạm mà chân dài âu mong, lại là cái kia lại Lạp Thập lại dễ nhũ, giống như tên ăn mày đồng dạng Trương Tiểu Ngư?

Hình tượng bất đồng, nhưng thanh âm sẽ không nhận sai. Trương Tiểu Ngư mới mở miệng, Lâm Tích liền đã hiểu.

"Không có khả năng không có khả năng, cái này nhất định là ảo giác!"

Lâm Tích dùng sức bấm véo bóp bắp đùi của mình, đau đến nhe răng trợn mắt, lúc này mới vững tin mình không phải là đang nằm mơ, hết thấy trước mắt cũng là chân thật đấy.

Đẹp trai nàng thấy cũng nhiều, thế nhưng giống như Trương Tiểu Ngư loại này trước sau tương phản cực lớn đẹp trai, nàng vẫn là lần đầu tiên gặp.

Trước một giây đồng hồ còn là một tên ăn mày đồng dạng dễ nhũ, thành linh biến hóa nhanh chóng, liền biến thành thế kỷ hoa mỹ nam.

Có muốn hay không khiến cho như vậy kích thích a!

Đối với Lâm Tích mà nói, chuyện này mang cho nàng tâm hồn lực đánh vào, xa xa so với thị giác lên lực đánh vào muốn lớn hơn nhiều lắm.

"A.... . Cũng không tệ lắm phải không! Cũng chỉ so với nguyên lai sạch sẽ hơi có chút." Lâm Tích kiêu ngạo địa nâng lên cái cằm, nghiêng liếc mắt nhìn hắn.

Lại liếc qua!

Lại liếc qua!

"Quả thực rất tốt xem đấy. " nàng trong lòng thầm nghĩ.

Nàng thế nhưng là mắt cao hơn đầu công chúa, làm sao sẽ tùy tùy tiện tiện tán dương một cái nam sinh tướng mạo, mặc dù trong nội tâm nàng cho là Trương Tiểu Ngư thiên sinh lệ chất, ngoài miệng cũng là sẽ không thừa nhận đấy.

Trầm Lan Quân cùng Trương Tiểu Ngư nhìn nhau cười cười, hiển nhiên sẽ không theo nàng so đo.

Từ hình tượng xếp đặt thiết kế trung tâm đi ra về sau, bọn hắn lại đi đi dạo mấy nhà chỗ bài tiệm bán quần áo, cho Trương Tiểu Ngư tuyển mấy thân quần áo cùng giày.

Lâm Tích so với Trầm Lan Quân vẫn tích cực, lấy một cái thời thượng thiếu nữ ánh mắt, nói ra không ít đề nghị. Đã có Trầm Lan Quân cùng Lâm Tích hai cái đại mỹ nữ làm tham khảo, căn bản cũng không cần sầu quần áo phẩm chất, lại càng không dùng sầu phối hợp về sau hiệu quả.

Trên thực tế, Trương Tiểu Ngư cha mẹ đều sinh một bộ tốt dung mạo, gã gien vốn cũng rất tốt, hơn nữa Tham Lang thạch năng lượng cải tạo, đáng người càng hoàn mỹ, quả thực chính là trời sinh móc treo quần áo, mặc cái gì cũng có loại có khoản.

Lâm Tích cũng càng cảm thấy kinh ngạc, trước mặt cái này tuyệt thế nhẹ nhàng đẹp thiếu niên, cùng đồng học trong miệng cái kia chỉ biết cười ngây ngô "Đầu óc tối dạ", thật sự đều là một người sao?

Trương Tiểu Ngư một mực mỉm cười, mặc cho hai gã đại mỹ nữ an bài, đối với tại đề nghị của bọn hắn, cũng cơ bản không đi phản đối.

Gã tin tưởng các nàng phẩm vị cùng ánh mắt, cũng rất hưởng thụ loại này bị hai gã mỹ nữ vây quanh hư vinh, nhất là trong tiệm cái khác nam khách nhân ném đến cực kỳ hâm mộ ánh mắt, để cho gã mừng thầm không thôi.

Trầm Lan Quân tính tiền, Trương Tiểu Ngư cũng không có cự tuyệt.

Nói nhảm, mặc dù gã muốn cướp lấy tính tiền, trên người cũng không có tiền a!

Nội tâm cảm khái, mua mấy thân quần áo, liền tiêu hết hơn hai mươi vạn, cái này lưỡng phá sản đàn bà, thật sự rất có thể tạo a!

Cũng khó trách có người nói, hữu tình người sẽ thành nhớ lại, kẻ có tiền sẽ thành thân thuộc. Thật sự có cái mỹ nữ gả cho người, chỉ sợ không có qua mấy ngày, chính người phải bỏ gánh đi.

Thiệt tình nuôi không nổi a!

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liều Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 20: Chân Dài Âu Mong!

Thứ bảy sáng sớm.

Trầm Lan Quân đứng hẹn mang theo Trương Tiểu Ngư cùng đi dạo phố, quả nhiên, nên làm ô tô phát động thời điểm, sớm đã mặc sẵn sàng Lâm Tích người thứ nhất vọt vào ghế sau, Trầm Lan Quân cùng Trương Tiểu Ngư nhìn nhau mỉm cười, ngoài miệng nói không đi, thân thể cũng rất thành thật đi!

Bởi vì trước đó lần thứ nhất bắt cóc sự kiện, vì sao Trầm Lan Quân tăng cường bảo an, lúc này đây xuất hành dẫn theo năm sáu cái bảo tiêu đồng hành, trước sau có tất cả một cỗ Mercedes, vây quanh chính giữa Tân Lợi, trùng trùng điệp điệp.

Bảo tiêu đội trưởng Lý Anh kiệt xuất, là một vị chừng ba mươi tuổi tinh tráng nam tử, ánh mắt sắc bén, thần tình bưu hãn.

"Trầm tổng, vì an toàn của ngài, ta nhập lại không đề nghị người ở thời điểm này đi ra ngoài dạo phố. . ." Lý Anh kiệt xuất trầm giọng nói.

"Ta không có khả năng cả đời lưu lại trong nhà không ra khỏi cửa, an bài tốt lộ tuyến, bây giờ là các người triển khai tác dụng lúc sau." Trầm Lan Quân khoát tay áo, tỏ ý chuyện này đã định rồi, không cần nhiều lời.

"Vâng." Lý Anh kiệt xuất mở ra một tấm bản đồ, dùng bộ đàm chỉ huy phía trước cỗ xe, đoàn xe rất nhanh dung nhập cuộn cuộn trong dòng xe cộ.

Một đoàn người đi tới được xưng xa xỉ phẩm một cái phố sông biển đường, vốn là đi Trầm Lan Quân thường xuyên vào xem hình tượng xếp đặt thiết kế trung tâm, cho Trương Tiểu Ngư xếp đặt thiết kế một cái tạo hình.

Nên làm Trương Tiểu Ngư tại lầu hai cắt tóc làm tạo hình thời điểm, Trầm Lan Quân cùng Lâm Tích ngồi ở đài khách khu, vô cùng buồn chán địa đọc qua thời thượng tạp chí.

Nửa giờ đi qua.

"Dì nhỏ, có người mặc vào long bào cũng không giống Thái Tử, liền Trương Tiểu Ngư cái kia bộ đồ nhũ loại, mặc dù là trên thế giới cao cấp nhất thợ trang điểm, cũng không cách nào biến phế làm bảo. Có lúc này, chúng ta còn không bằng đi Shopping đây!" Lâm Tích đánh giá một cái chung quanh, nhìn không được nhả rãnh.

Cái này xếp đặt thiết kế trung tâm lắp đặt thiết bị phong cách giá cao và lại phú có phẩm vị, bả cái kia đồ nhũ mang tới chỗ như thế, thật là một loại không tôn trọng.

Trương Tiểu Ngư hình tượng tại nàng trong suy nghĩ đã định dạng, làm cho nàng chuyển biến quan niệm, không phải là dễ dàng như vậy.

Lâm Tích nhả rãnh xong, sau nửa ngày không có được đáp lại, gấp ngồi ở một bên Trầm Lan Quân chính ngưỡng cái đầu hướng thang lầu phương hướng xem, nàng cũng nhìn không được nữa thuận theo ánh mắt của nàng nhìn sang. . .

Một gã dáng người dài thường thướt, mắt như Lãng tinh tuần tú thiếu niên, chậm rãi từ thang lầu lên nhặt cấp hạ xuống.

Tóc của hắn hắc mà nồng đậm, hai bên tu bổ địa gọn gàng, trên trán bao trùm lấy xinh đẹp tóc cắt ngang trán. Như thế kiểu tóc, để cho mặt của

hắn loại càng sắc sảo rõ ràng, ngũ quan càng lập thể, một đôi thanh tịnh đôi mắt tại tóc cắt ngang trán nửa che nửa đẩy xuống, thâm sâu mà thần bí. . .

Là một cái mỹ nam tử đây!

Gã lên thân mặc một bộ sâu màu cà phê nghỉ ngơi âu phục, cắt quần áo hợp thể, có thật tốt tu thân hiệu quả. Bên trong phối hợp chính là màu trắng chạt vật lĩnh áo sơ mi, trong cổ áo làm đẹp lấy một cái cạn màu nâu nhạt ô vuông khăn quàng cổ, lắng xuống thêm vài phần nhã vô lại chất.

Hạ thân là một cái màu đen tu thân quần jean, phụ trợ hai chân thẳng tắp mà thon dài, lại phối hợp lên một đôi sâu màu cà phê ủng ngắn, toàn bộ người thời thượng mà tinh xảo, có loại có khoản có khí chất.

"Ồ, không nghĩ tới tới chỗ này còn có đẹp trai xem, phúc lợi không tệ nhé!" Lâm Tích nhìn cái kia danh tuấn mỹ thiếu niên, cười mỉm nói.

Trầm Lan Quân tha cho có thâm ý nhìn xem nàng, mỉm cười nói: "Người thật sự không nhận ra tới sao?"

"Gã người nào a, ta nhận thức sao?" Lâm Tích ngạc nhiên nói.

"Ừ, ta nghĩ, người hắn là biết." Trầm Lan Quân cười cười.

"Được, truy cầu của ta con ruồi hơn nhiều, đâu nhận ra tới." Lâm Tích nhúu mày đạo "Như loại này cấp bậc, ta mỗi ngày ném ra ít nhất ba đánh."

Lâm Tích cũng không có khoa trương, nàng là trung học Thanh Vân công nhận cấp cao nhất hoa hậu giảng đường, chỉ số thông minh cùng vẻ mặt gặp song song online, lại thêm bối cảnh thần bí mà cường đại, một loại điều sỡ nam căn vốn không dám đánh chủ ý của nàng, đi theo ở bên cạnh, đều là gia thế không tầm thường cao phú suất.

Đồng học giữa truyền lưu lấy một câu: Làm bằng sắt Lâm Tích, nước chảy trường học cỏ.

Đủ để phát họa mị lực của nàng.

Thiếu niên này tuy rằng rất triêu rất tuần tú rất có Phạm mà, nhưng Lâm Tích duyệt vô số người, cũng tịnh không cảm thấy ra sao kinh diễm.

Để cho Lâm Tích không nghĩ tới chính là,

Thiếu niên rõ ràng đi tới trước mặt bọn họ, ngừng lại.

"Người làm cái gì? Nghĩ đến gần lời nói liền miễn đi, cùng người không quen." Lâm Tích mặt lạnh lấy, cự nhân xa ngàn dặm bên ngoài.

Bệnh tâm thần, tự cho là lớn lên đẹp mắt một chút đã nghĩ vung muội, bốn cô nương tốt như vậy vung sao?

Trầm Lan Quân nhin cười không được.

Thiếu niên cũng cười.

"Đều nói người dựa vào ăn mặc, Phật dựa vào mạ vàng, mặc kệ người ta tin hay không, dù sao ta là tin." Thiếu niên cất cao giọng nói, "Chỉ là cắt cái tóc, thay đổi thân quần áo, rõ ràng còn có dịch dung hiệu quả, ta không thể không vì cái này dạm thợ trang điểm điểm cái khen."

"Kia là, nơi đây thợ trang điểm có thể là cả Hoa Hạ cao cấp nhất đấy, ngành giải trí dạm đại minh tinh, có không ít đều là nơi đây khách quen." Trầm Lan Quân đánh giá gã, đáy mắt đều là thường thức ý vị, mỉm cười nói, "Bất quá, cuối cùng còn phải xem bản thân tố chất, người nội tình tốt, mới có thể có hiệu quả tốt như vậy."

Thợ trang điểm không là ma pháp sư, nàng chỉ có thể bả vốn thể về mặt Phạm Băng Băng trở nên diễm áp quần phương, nhưng vĩnh viễn cũng

không có khả năng bả Phượng tử biến thành Cung Ly.

"Tình huống như thế nào?"

Lâm Tích tròng mắt suýt nữa bỗng xuất hiện đi trên mặt đất.

Cái này một thân triều Phạm mà chân dài âu mong, lại là cái kia lại Lạp Thập lại dễ nhũ, giống như tên ăn mày đồng dạng Trương Tiểu Ngư?

Hình tượng bất đồng, nhưng thanh âm sẽ không nhận sai. Trương Tiểu Ngư mới mở miệng, Lâm Tích liền đã hiểu.

"Không có khả năng không có khả năng, cái này nhất định là ảo giác!"

Lâm Tích dùng sức bấm véo bóp bắp đùi của mình, đau đến nhe răng trợn mắt, lúc này mới vững tin mình không phải là đang nằm mơ, hết thấy trước mắt cũng là chân thật đấy.

Đẹp trai nàng thấy cũng nhiều, thế nhưng giống như Trương Tiểu Ngư loại này trước sau tương phản cực lớn đẹp trai, nàng vẫn là lần đầu tiên gặp.

Trước một giây đồng hồ còn là một tên ăn mày đồng dạng dễ nhũ, thành linh biến hóa nhanh chóng, liền biến thành thế kỷ hoa mỹ nam.

Có muốn hay không khiến cho như vậy kích thích a!

Đối với Lâm Tích mà nói, chuyện này mang cho nàng tâm hồn lực đánh vào, xa xa so với thị giác lên lực đánh vào muốn lớn hơn nhiều lắm.

"A.... . Cũng không tệ lắm phải không! Cũng chỉ so với nguyên lai sạch sẽ hơi có chút." Lâm Tích kiêu ngạo địa nâng lên cái cằm, nghiêng liếc mắt nhìn hắn.

Lại liếc qua!

Lại liếc qua!

"Quả thực rất tốt xem đấy. " nàng trong lòng thầm nghĩ.

Nàng thế nhưng là mắt cao hơn đầu công chúa, làm sao sẽ tùy tùy tiện tiện tán dương một cái nam sinh tướng mạo, mặc dù trong nội tâm nàng cho là Trương Tiểu Ngư thiên sinh lệ chất, ngoài miệng cũng là sẽ không thừa nhận đấy.

Trầm Lan Quân cùng Trương Tiểu Ngư nhìn nhau cười cười, hiển nhiên sẽ không theo nàng so đo.

Từ hình tượng xếp đặt thiết kế trung tâm đi ra về sau, bọn hắn lại đi đi dạo mấy nhà chỗ bài tiệm bán quần áo, cho Trương Tiểu Ngư tuyển mấy thân quần áo cùng giày.

Lâm Tích so với Trầm Lan Quân vẫn tích cực, lấy một cái thời thượng thiếu nữ ánh mắt, nói ra không ít đề nghị. Đã có Trầm Lan Quân cùng Lâm Tích hai cái đại mỹ nữ làm tham khảo, căn bản cũng không cần sầu quần áo phẩm chất, lại càng không dùng sầu phối hợp về sau hiệu quả.

Trên thực tế, Trương Tiểu Ngư cha mẹ đều sinh một bộ tốt dung mạo, gã gien vốn cũng rất tốt, hơn nữa Tham Lang thạch năng lượng cải tạo, đáng người càng hoàn mỹ, quả thực chính là trời sinh móc treo quần áo, mặc cái gì cũng có loại có khoản.

Lâm Tích cũng càng cảm thấy kinh ngạc, trước mặt cái này tuyệt thế nhẹ nhàng đẹp thiếu niên, cùng đồng học trong miệng cái kia chỉ biết cười ngây ngô "Đầu óc tối dạ", thật sự đều là một người sao?

Trương Tiểu Ngư một mực mỉm cười, mặc cho hai gã đại mỹ nữ an bài, đối với tại đề nghị của bọn hắn, cũng cơ bản không đi phản đối.

Gã tin tưởng các nàng phẩm vị cùng ánh mắt, cũng rất hưởng thụ loại này bị hai gã mỹ nữ vây quanh hư vinh, nhất là trong tiệm cái khác nam khách nhân ném đến cực kỳ hâm mộ ánh mắt, để cho gã mừng thầm không thôi.

Trầm Lan Quân tính tiền, Trương Tiểu Ngư cũng không có cự tuyệt.

Nói nhảm, mặc dù gã muốn cướp lấy tính tiền, trên người cũng không có tiền a!

Nội tâm cảm khái, mua mấy thân quần áo, liền tiêu hết hơn hai mươi vạn, cái này lường phá sản đàn bà, thật sự rất có thể tạo a!

Cũng khó trách có người nói, hữu tình người sẽ thành nhớ lại, kẻ có tiền sẽ thành thân thuộc. Thật sự có cái mỹ nữ gả cho người, chỉ sợ không có qua mấy ngày, chính người phải bỏ gánh đi.

Thiệt tình nuôi không nổi a!

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liều Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 21: Tuyệt Đại Song Kiều!

Mua xong rồi y phục của nam nhân, liền giờ đến phiên hai nữ nhân kia rồi.

Trương Tiểu Ngư cuối cùng thấy được mỹ nữ "Đổ máu" lúc khủng bố sức chiến đấu, cũng rất cuộc mình bạch vì sao mua sắm có một cái khác tên gọi là "Đổ máu", nửa cái phố đi dạo xuống, trong tay của hắn bao lớn bao nhỏ đều nhanh muốn bắt không được rồi.

Lại tiến vào cửa tiệm, gặp Trương Tiểu Ngư mặt mày ủ rũ than thở, Lâm Tích sẵn giọng: "Người biết Giang Thành có bao nhiêu nam nhân, nguyện ý đứng xếp hàng chờ cho chúng ta xách đồ vật sao? Diễn hình đang ở trong phúc không biết phúc, không biết tốt xấu."

"Ta đây còn gọi không biết tốt xấu?" Trương Tiểu Ngư dùng xuống mong gật một cái trên tay cái túi, cùng với dưới chân một đồng vật phẩm, kinh hô nói.

"Không sai biệt lắm, lại mua Tiểu Ngư liền xách không được." Trầm Lan Quân có chút băn khoăn, tỏ ý Lâm Tích có thể chấm dứt chiến đấu.

"Không có việc gì, để cho gã rèn luyện rèn luyện, bằng không về sau giao không đến bạn gái." Lâm Tích cười nói, "Chúng ta coi như làm việc thiện."

Cô nàng này bề ngoài thanh thuần, nội tâm quả thực ở một cái tiểu ác ma.

Trương Tiểu Ngư âm thầm nhả rãnh.

Ba người chuyển qua một loạt hàng hoá biểu hiện ra tử thời điểm, đâm đầu đi tới một đôi nam nữ, nam thân mặc một thân màu trắng âu phục, dáng người thon dài, dung mạo tuấn tú, tốt một cái ngọc thụ lâm phong công tử văn nhã.

"Tốt một cái có thể dựa vào mặt ăn cơm tiểu bạch kiểm." Trương Tiểu Ngư nhin không được tán thưởng, gã hâm mộ nhất nam nhân như vậy rồi.

Chỉ là, tên mặt trắng nhỏ này khẩu vị khiến cho người rất khó hiểu rồi.

Dựa sát vào nhau ở bên cạnh hắn cái kia danh nữ lang, trên mặt trang đậm đặc đến làm cho người một giây đồng hồ phạm lúng túng ung thư, đây người vẽ mặt tràn đầy liền hiện lên bốn chữ "Bình thường" .

Trương Tiểu Ngư nghĩ thầm, cũng không biết cái này bạn thân đây như thế nào xuống phải đi miệng đấy.

Chứng kiến Trần Lan Quân về sau, mặt trắng nhỏ kia giống như là bị lão bà bắt gian tại giường lão công đồng dạng, vốn là kinh ngạc địa trừng to mắt, tùy theo mà đến chính là vẽ mặt tràn đầy lúng túng biểu lộ.

Gã một tay lấy cái kia danh trang điểm để được xinh đẹp nữ tử đây qua một bên, ăn ăn nói: "Lan Quân. . . Ta cùng nữ nhân này không quen, là nàng chủ động dán lên đến đấy. . . Được rồi được rồi, người không muốn nhìn ta như vậy, ta thừa nhận là cùng nàng gặp dịp thì chơi, người yên tâm, vô luận ta sinh mệnh có bao nhiêu cái nữ nhân, người đều là ta yêu nhất cái kia một cái. . . Ta nhất định sẽ lấy người đấy."

"Bịch!"

Trương Tiểu Ngư thiếu chút nữa một cái té ngã mới ngã xuống đất.

Đây coi như là cái gì tiết mục?

Nghe tên mặt trắng nhỏ này theo như lời nói, giống như Trầm Lan Quân như một oán phụ, vừa đúng bắt được lão công bên ngoài trộm tanh một loại.

Chẳng lẽ Trầm Lan Quân cái này đại mỹ nữ, ưa thích nam nhân lại là cái này một cái hay sao? Trương Tiểu Ngư cảm giác mình ba xem, tại trong nháy mắt sụp đổ rồi.

"Trầm Ngọc Nhân, người đủ rồi." Lâm Tích lạnh lùng nói, "Ta đi nhỏ với người một chút quan hệ đều không có, người tử khát bạch lại theo sát tới, nàng nguyện ý thu lưu người, cho người trong công ty có một chỗ ngồi, đó là bởi vì nàng thiện lương, cảm động và nhớ nhung Trầm gia công ơn nuôi dưỡng, cho nên mới đối với người tha thứ như vậy. Nếu như người tiếp tục được một tắc lại muốn tiến một thước, đùa loại này ghét bỏ người trò hề, đừng trách bốn cô nương trở mặt, hủy đi xương cốt của người."

"Lan Quân, người xem, nàng lại làm ta sợ, chuyện của hai ta, một ngoại nhân xen tay vào?" Trầm Ngọc Nhân nhìn Trầm Lan Quân, trên mặt biểu lộ xem ra giống như là bị người luân phiên nhiều lần, u oán vừa đáng thương.

"Trầm Ngọc Nhân, ta và người đi tới chưa, hiện đang không có, tương lai cũng tuyệt đối sẽ không có bất kỳ quan hệ." Trầm Lan Quân nhíu mày đạo "Nếu như người còn như vậy, hay là dọn dẹp một chút trở về Yên Kinh đi!"

"Thế nhưng. . . Chúng ta là có hôn ước đấy, lão gia tử mệnh lệnh, luôn không phải là giả sao?" Trầm Ngọc Nhân ai oán nói.

"Hôn nhân đại sự, chỉ ta mình có thể làm chủ." Trầm Lan Quân lạnh lùng nói, "Trầm gia đối với ta công ơn nuôi dưỡng, Lan Quân thời khắc

cảm động và nhớ nhung lấy, nhưng đây không phải can thiệp ta tự do ý chí cùng tương lai nhân sinh lý do."

Trầm Ngọc Nhân không tỏ rõ ý kiến, ánh mắt của hắn lướt qua Trầm Lan Quân, cùng đứng ở phía sau Trương Tiểu Ngư đứng rồi vừa vặn, lập tức như là Columbo phát hiện đại lục mới một loại, kêu lớn: "Tiểu tử này là ai? Ta như thế nào chưa thấy qua? Lan Quân, người không phải là bởi vì làm tên mặt trắng nhỏ này mới đối với ta lãnh đạm như vậy a?"

Người mới là tiểu bạch kiểm, cả nhà các người đều là tiểu bạch kiểm.

Trương Tiểu Ngư nhin không được nghĩ đưa trong tay quần áo giầy, tất cả đều vung mạnh tại nơi này Nhị Hóa (*) trên mặt, vung mạnh được gâ thân nương cũng không nhận thức.

"Trầm Ngọc Nhân, người hôm nay hát lại là cái nào một lòng đây?" Một cái tràn ngập từ tính nam bên trong thanh âm chậm rãi truyền đến, loại này kèm theo giọng thấp pháo thuộc tính để cho người nghe xong cũng cảm giác vô cùng thoải mái.

Một người cao lớn cao ngất thanh niên nam tử, chính cười mỉm về phía bọn hắn đi tới.

"Tần Vô Song, như thế nào chỗ nào đều có người?" Trầm Ngọc Nhân khí cấp bại phôi nói.

Trên đời có một loại người, vô luận hắn tại trường hợp nào xuất hiện, trong khoảnh khắc có thể trở thành đèn tẩu quang ở dưới tiêu điểm, mặc kệ là dạng gì đại nhân vật, cũng che đây không được phong mang của hắn.

Vị này tên là Tần Vô Song thanh niên công tử, không thể nghi ngờ chính là loại này người.

Gã ngũ quan tách đi ra xem đều không tính quá tinh xảo, lông mi quá thô, ánh mắt vô cùng hẹp dài, cái mũi không đủ rất, miệng cũng có chút chỗ, nhưng là loại này ngũ quan tổ hợp lại, lại hết lần này tới lần khác làm cho người ta một loại rất đặc biệt cảm giác.

Lần đầu tiên nhìn qua, người sẽ cảm thấy xinh đẹp như hoa Trầm Ngọc Nhân so với hắc đẹp mắt quá nhiều, thế nhưng thoáng qua lại liếc mắt nhìn, người sẽ cảm thấy Tần Vô Song giống như cũng có khác một phen mùi vị, đợi đến lại nhìn thứ ba mắt, người sẽ bị trên người hắc đặc biệt khí chất chinh phục, lại cũng sẽ không nhiều xem người bên ngoài liếc.

Phía sau của hắc rõ ràng cùng theo một đám Không phải phú tức quý công tử danh viện, những người kia tươi sống quần áo nô mã, dung mạo xuất chúng, nhưng trong mắt của người, lại chỉ có thể nhìn thấy gã một người.

Gã trên mặt mang như có như không tiêu ý, dường như trời sập xuống cũng không có quan hệ gì, nhìn quanh giữa, tự có một cỗ bề ngể thiên hạ khí thế.

Gã bước đi, sáng chói ngọn đèn cũng đã mất đi màu sắc.

"Lan Quân, chúng ta lại gặp mặt." Tần Vô Song đi tới trước mặt Trầm Lan Quân, khẽ khom người, đã thành một cái Phương Tây thân sĩ thường dùng tiêu chuẩn lễ gặp mặt.

Trầm Ngọc Nhân sai bước xông lên, chắn trước mặt Trầm Lan Quân, mặt đỏ tới mang tai kêu lên: "Tần Vô Song, người ít đến bộ này, rõ ràng là cái người Hoa, giả bộ cái gì Anh quốc quý tộc? Kế tiếp là không phải là muốn mượn cơ hội hôn ta gia Lan Quân bàn tay nhỏ bé?"

Tần Vô Song vẫn không nói chuyện, phía sau hắc đám kia công tử danh viện không muốn, một tên trong đó mặc Chanel kinh điển khoản thời trang mùa xuân nữ lang cười nhạo nói: "Trầm Ngọc Nhân, oan uổng người

vẫn là cùng chúng ta Vô Song công tử nổi danh đại thiếu gia, nhìn một cái người cái này không phóng khoáng bộ dạng, đâu xứng đôi Giang Thành tuyệt đại Song Kiều danh hào."

"Mạch thượng nhân như ngọc, công tử thế Vô Song."

Cái này một câu ai cũng khoái thơ cổ, nhưng ở Giang Thành, cũng là hình dung hai vị nhân vật nổi tiếng đại thiếu gia câu.

"Mạch thượng nhân như ngọc", chỉ chính là Trầm gia Trầm Ngọc Nhân.

"Công tử thế Vô Song", chỉ chính là trước mặt Tần gia Tần Vô Song.

Bọn họ là Giang Thành nhân vật nổi tiếng trong vòng tuyệt đại Song Kiều.

Đương nhiên, Trầm Ngọc Nhân cùng Tần Vô Song, danh tiếng của bọn hắn có bản chất khác nhau.

Xác thực nói, Trầm Ngọc Nhân trừ ra dài "Diễm quan quần phương", nhập lại không có có bản lĩnh gì, trăm phần trăm công tử bột một bao cỏ. Gã sở dĩ có thể vị trí tuyệt đại Song Kiều, dựa vào là sau lưng của hắn Quân Lan tập đoàn, dựa vào là Trầm Lan Quân.

Có thể nói, tuyệt đại Song Kiều danh tiếng, trên thực tế chỉ chính là Trầm Lan Quân cùng Tần Vô Song, Trầm Ngọc Nhân chỉ là bị đẩy ra trước đài Khôi Lỗi.

Mà có "Vô Song công tử" danh xưng là Tần Vô Song, lại thật là cái độc nhất vô nhị thiên tài.

Năm tuổi lưng sẽ thơ Đường trăm đầu, mười tuổi đọc thuộc lòng sách cổ kinh điển, mười sáu tuổi thi đậu Thủy Mộc đại học, hai năm hoàn thành

toàn bộ học phần, tuổi mười tám tiến vào Cambridge đại học ra sức học hành thạc sĩ học vị, hậu lại cả đọc tiến sĩ, hai mươi ba tuổi liền lấy được tài chính cùng kinh tế quản lý hai lớp tiến sĩ học vị.

Về nước về sau tiếp chương gia tộc xí nghiệp, một phen quyết đoán cải cách, chủ đẩy mới nguồn năng lượng hạng mục. Ngăn ngừa năm năm, liền đem lấy truyền thống sản nghiệp làm chủ Tần thị tập đoàn, chuyển loại làm sức sống mười phần công nghệ cao xí nghiệp, kéo cao ốc tại đem nghiêng, xoay thua thiệt làm dư, để cho nghiệp giới chịu chấn động.

"Vô Song công tử" danh tiếng, từ đó uy chấn Giang Thành.

"Ai muốn cùng gã nổi danh à nha? Người cho rằng ta nguyện ý sao?" Trầm Ngọc Nhân mặt mày biến sắc, vẻ mặt tràn đầy chịu không nổi giọng the thé nói, "Rõ ràng cùng chúng ta gia Lan Quân là địch nhân, vẫn còn muốn đánh nhau chủ ý của nàng, như loại này ý xấu mắt gia hỏa, căn bản không xứng hiền lành lương ta đây đánh đồng."

Trầm Lan Quân một tay sáng lập Quân Lan tập đoàn, chủ đánh hạng mục cũng là mới nguồn năng lượng sản nghiệp, hơn nữa mơ hồ đã thành Giang Thành mới nguồn năng lượng sản nghiệp đầu rỗng. Chuyển loại Tần thị tập đoàn cùng Quân Lan tập đoàn giữa, cũng đã thành trên thương trường cạnh tranh quan hệ.

Bởi vì cái gọi là cửa hàng như chiến trường, đồng hành là oan gia, nói Tần Vô Song cùng Trầm Lan Quân là địch nhân, cũng không đủ.

"Làm ăn là làm ăn, giao tình về giao tình." Tần Vô Song cười nhạt một tiếng, nói, "Ta là cái công và tư rõ ràng người, trên buôn bán cạnh tranh, không ảnh hưởng nói lý ra tình hữu nghị, ta tin tưởng Lan Quân cùng ta đồng dạng. "

"Người câm miệng cho ta, Lan Quân hai chữ là người kêu đấy sao?" Trầm Ngọc Nhân nhảy chân vội la lên, "Có tin ta hay không đánh cho

người rằng rơi đầy đất?"

"Ha ha ha. . . Liền người cái kia Dương Liễu eo nhỏ tiểu thân thể, đánh thẳng được Tần thiếu gia sao?" Một gã mặc Versace trang phục bình thường nam tử trẻ tuổi cười to không thôi.

"Tiện nhân! Ta đặc biệt sao quát người nha miệng rộng tử!" Trầm Ngọc Nhân nhảy lên ba thước cao, muốn xông đi lên.

Cái kia danh nam tử trẻ tuổi sắc mặt phát lạnh, lạnh giọng nói: "Trầm Ngọc Nhân, đừng tưởng rằng người ta bảo người một tiếng 'Đại thiếu gia' liền thật sự cho là mình là một nhân vật. Nếu như không có Quân Lan tập đoàn làm chỗ dựa, người tính cái thứ gì? Nghĩ đùa nghịch uy phong, chạy trở về người Yên Kinh đi, chỗ đó có Trầm gia che chở người. Tại Giang Thành, còn chưa tới phiên người ương ngạnh."

"Phượng Thành, người lại tính cái gì?" Đứng ở một bên Lâm Tích cả giận nói, "Giang Thành không tới phiên Trầm Ngọc Nhân nhảy đáp, càng không đến lượt người."

Lâm đại tiểu thư phát uy, vừa vặn vắn vắn vênh váo hung hăng Phượng Thành, lập tức như là bị màu trắng đánh cho quả cà đồng dạng, rũ cụp lấy đầu, cẩn thận từng li từng tí nói: "Tích tích, ta chỉ là không quen nhìn Trầm Ngọc Nhân cáo mượn oai hùm, giáo huấn một cái gã thể thôi, không có ý tứ gì khác."

"Tích tích hai chữ không phải là người gọi đấy, chúng ta không quen." Lâm Tích khuôn mặt đông lại sừng, lạnh lùng nói, "Còn có, ta tiểu nhà của di đích người, tự có nàng để giáo huấn, không tới phiên người khoa tay múa chân."

Nàng tuy rằng cũng không thích Trầm Ngọc Nhân, nhưng hấn dù sao cũng là người Trầm gia, bởi vì cái gọi là đánh chó còn muốn xem chủ nhân

đây! Ngoại nhân ngay trước trước mặt mắt hăn, không phải đánh Trầm Lan Quân mặt sao?

Phương Thành ngượng ngùng gật gật đầu, không ngớt lời cho rằng, không dám nói thêm nữa rồi.

Trương Tiểu Ngư cảm thấy, Phương Thành đối với Lâm Tích rất là e ngại, không biết là e ngại nàng người này bản thân, hay là e ngại nàng thế lực sau lưng.

Cùng gã cùng ở hai nữ nhân này, từng cái cũng không đơn giản.

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liễu Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 22: Song Kiêu Tranh Diễm!

Trầm Lan Quân một mực trầm mặc, từ đầu đến cuối, cũng không nói gì một chữ.

Nàng liền như vậy nhìn Tần Vô Song, biểu lộ không vui không buồn, ánh mắt mây trôi nước chảy, dường như hết thấy trước mắt cùng nàng chút nào không có quan hệ.

Trương Tiểu Ngư thờ ơ lạnh nhạt, càng cảm thấy mấy người này giữa rắc rối quan hệ phức tạp rất thú vị.

Thực con mẹ nó thú vị cực kỳ.

Nhất là vị này hưởng dự Giang Thành "Vô Song công tử", ánh mắt của hắn nhìn như hiền hoà, kì thực ẩn chứa khó có thể che giấu dã tâm.

Từ đối thoại của bọn họ cùng với trước mắt tình thế ở bên trong, Trương Tiểu Ngư có thể phân tích ra, Tần Vô Song cùng Trầm Lan Quân hẳn là trên buôn bán đối thủ cạnh tranh, nhưng hắn tựa hồ lại muốn cùng Trầm Lan Quân lén lút thành tựu hữu nghị.

Trương Tiểu Ngư vẫn cho rằng, hữu nghị vân vân... Đều là lý do, giữa nam nhân và nữ nhân, cơ bản không có thuần túy tình hữu nghị, nhất là xuất sắc nam nhân cùng nữ nhân xinh đẹp giữa.

Nói trắng ra là, Tần Vô Song chính là muốn tán tỉnh Trầm Lan Quân.

Nhưng mà, gã thật sự chỉ là đơn thuần mà nghĩ muốn truy cầu Trầm Lan Quân sao? Hay là là, càng coi trọng trên người nàng ẩn hàm nào đó lợi ích?

Gã ở chỗ này xuất hiện, là một loại trùng hợp, vẫn là cố tình?

Trương Tiểu Ngư thậm chí nghĩ đến, lần trước Trầm Lan Quân bị bắt cóc bản án, Tần Vô Song hiềm nghi cũng rất lớn.

Hắn là Trầm Lan Quân tại Giang Thành lớn nhất buôn bán đối thủ, Trầm Lan Quân gặp chuyện không may, hắn là đạt được lợi ích lớn nhất một cái.

Vì sao, hết thảy đều có khả năng.

Đêm hôm đó tại vòm cầu ở bên trong, Trầm Lan Quân tựa hồ đã từng nói qua, mình là Yên Kinh Trầm gia người. Mà vị này Trầm Ngọc Nhân, phải là Trầm gia dòng chính.

Trầm Ngọc Nhân cùng Trầm Lan Quân giữa, tựa hồ còn có Trầm gia một mình xác định đến hôn ước, chỉ là Trầm Lan Quân không đồng ý, cho nên mới rời nhà trốn đi, xa phó Giang Thành một mình gây dựng sự nghiệp.

Mà vị này Trầm gia kẹo da trâu, cũng hãy theo dính đi qua, hơn nữa dựa lấy Trầm Lan Quân thực lực, tại Giang Thành lẫn vào lên một cái nhân vật nổi tiếng công tử nhà hào, cùng Tần Vô Song nổi danh.

Chỉ là tiểu tử này tựa hồ rất xách không rõ tình trạng, tại Trầm Lan Quân đối với hắn rõ ràng không ưa điều kiện tiên quyết, rõ ràng còn trêu hoa ghẹo nguyệt, thông đồng chút chất vốn thể thấp kém bình thường sung bề ngoài.

Không phải là nảo tàn, chính là trời sinh thấp hèn phôi.

Hai người này, một cái bên ngoài tô vàng nạm ngọc, cái khác đã tâm bưng bưng, cũng không phải Trầm Lan Quân lương xứng.

Vốn, những thứ này cũng cùng Trương Tiểu Ngư chưa nửa xu quan hệ, dựa theo gã trước đây chỉ số thông minh, sợ là cũng nghĩ không rõ lắm nhiều chuyện như vậy.

Chỉ là nếu như gã hiện tại ở tại Trầm Lan Quân trong nhà, coi như là cùng người trên một cái thuyền, không thể trơ mắt nhìn nàng bị người tính toán, bị người khi dễ.

Giống như nàng nữ nhân như vậy, hẳn là cả đời nhiều loại hoa giống như Cẩm, Bình An hạnh phúc.

Nếu có người phá hư loại này tốt đẹp chính là mong ước, Trương Tiểu Ngư không ngại lại cho bọn hắn một chút nguyên rủa.

"Tần Vô Song, chúng ta đi dạo chúng ta đây, các người đùa các người, mọi người nước giếng không phạm nước sông." Trầm Ngọc Nhân sắc mặt bất thiện nói, "Cũng chính là gặp mặt sơ giao, không cần phải giả vờ rất quen thuộc."

"Người thật giống như cùng bên người vị mỹ nữ kia là cùng một chỗ." Tần Vô Song cười nhạt một tiếng, chỉ nói là đến mỹ nữ hai chữ lúc, không để lại dấu vết địa nhãn mạnh, "Ta cùng người thật sự là gặp mặt gặt đầu giao tình, vì sao sẽ không giả vờ rất quen thuộc. Xấu hổ, các người có thể rời đi."

Phía sau hắn công tử danh viện đám ồn ào cười to, bọn hắn hiển nhiên có thể nghe ra, Tần Vô Song trong lời nói ý trào phúng.

Trầm Ngọc Nhân bên người nữ nhân kia, trang điểm để được xinh đẹp, tầm thường đến làm người ta buồn nôn trình độ, Tần Vô Song đặc biệt

cường điệu "Mỹ nữ" hai chữ này, chính là tại cầm để giày liên tục quật Trầm Ngọc Nhân mặt.

"Đúng vậy a, Trầm công tử! Người đã đáp ứng muốn mua cho ta cái Prada Bao Bao đấy, chúng ta đi xem đi, không nên cùng những thứ này không liên can gì người nói chuyện tào lao á!" Vị kia nữ lang làm nũng giống như địa vắn vẹo vài cái, trên mặt phấn đỏ rào rào xuống đi.

"Ha ha ha ha. . . Túi xách Prada. . ." Có mấy cái danh viện cười đến đặc biệt lớn thanh âm, thậm chí có chút chói tai.

"Cút trứng! Hoả tinh có xa lắm không, người cút ngay rất xa." Trầm Ngọc Nhân hung dữ địa mắng.

"Hừ, nam nhân không có một cái nào thứ tốt!" Người nữ kia lang oán hận địa một đạp chân, lắc lắc thân hình như thủy xà nghênh ngang rời đi.

"Lan Quân. . . Người nghe ta giải thích. . . Người cũng biết, ta là người chính là dễ dàng tuyển hoa đào, không có biện pháp, cái này là bị bọm mỹ nam phiền não. . ." Trầm Ngọc Nhân rất dùng sức địa lắc đầu đội mũ, tiếp tục nói, "Nữ nhân bên cạnh đến đi đi, cái kia đều là gặp dịp thì chơi, trong lòng ta, vĩnh viễn đối với một mình người trung tâm."

"Tùy người." Trầm Lan Quân lạnh nhạt nói, "Cái đó và ta không có quan hệ."

"Làm sao có thể cùng người không có quan hệ đây?" Trầm Ngọc Nhân mở to hai mắt, "Người là vị hôn thê của ta a!"

Trầm Ngọc Nhân thanh âm rất lớn, cả cửa tiệm mọi người nghe được rành mạch. Gã hận không thể toàn bộ thế giới người cũng biết, Trầm Lan Quân là vị hôn thê của hắn, nhất là ngay trước Tần Vô Song trước mặt, gã liền càng mạnh hơn điều điểm này.

Lẽ thẳng khí hùng địa hô lên những lời này về sau, gã vẫn thị uy giống như địa đứng thẳng lên cái eo, ánh mắt liếc xéo lấy Tần Vô Song, một bộ đắc chí vừa lòng biểu lộ.

Trầm Lan Quân sắc mặt lạnh xuống.

Nếu như là bình thường, nàng bình thường sẽ không phản ứng Trầm Ngọc Nhân, đem hấn đuổi đi cũng chính là rồi. Nhưng mà hôm nay, nàng lại rõ ràng cảm giác được một cỗ lửa giận vô hình từ trong tâm bay lên.

Cái này đương nhiên không phải là bởi vì Tần Vô Song ở đây, trước đây Trầm Ngọc Nhân cũng không phải là không có ở Tần Vô Song trước mặt đã nói như vậy, nàng cũng không có cảm giác gì.

Nàng rất không muốn làm cho Trương Tiểu Ngư nghe được, nàng cùng Trầm Ngọc Nhân ở giữa hôn ước, tuy rằng cái kia là của người khác một bên cam chịu, cùng nàng không quan hệ, nhưng Trầm Ngọc Nhân ngay trước Trương Tiểu Ngư trước mặt giống trống kua chiêng địa nói ra, lại làm cho nàng cảm giác rất chói tai.

Chói tai lại đâm tâm!

Được xưng trước núi thái sơn sụp đổ mà sắc mặt bất biến mỹ nữ Tổng giám đốc, rất hiếm thấy địa nổi giận.

"Trầm Ngọc Nhân, nếu như người còn dám ăn nói bậy bạ, liền lập tức rút cho ta trở về Yên Kinh." Trầm Lan Quân nhú mày đạo "Hôn ước là các người Trầm gia một bên cam chịu, cùng ta Trầm Lan Quân chưa mấy may quan hệ."

"Lan Quân, người không thể đối với ta như vậy." Trầm Ngọc Nhân vẻ mặt u oán biểu tình, như là bị ném bỏ oán phụ, "Hôn ước là lão gia tử định, chỉ cần là Trầm gia người, không có ai có thể ngỗ nghịch lão nhân gia người tâm ý."

"Ta không phải là Trầm gia người, chỉ là Trầm gia dưỡng nữ." Trầm Lan Quân lạnh lùng nói, "Công ơn nuôi dưỡng, Lan Quân nguyện ý dùng quãng đời còn lại báo đáp, nhưng hôn nhân đại sự, người nào cũng không có thể miễn cưỡng."

Một mực đứng ngoài quan sát Tần Vô Song đột nhiên nói: "Trầm Ngọc Nhân, biết rất rõ ràng chính mình không xứng với Lan Quân, cần gì phải ép buộc đây? Các người Trầm gia lấy công ơn nuôi dưỡng áp chế, bức Lan Quân đi vào khuôn khổ, lấy thế đè người, nghiêng toàn tộc lực lượng khi dễ một cái con gái yếu ớt, ta một ngoại nhân cũng nhìn không được rồi. Cái gọi là Hoa Hạ đệ nhất gia tộc, bất quá chỉ như vậy mà thôi."

"Tần Vô Song, Trầm gia chuyện, không tới phiên người tới nói này nói kia, Lan Quân cùng ta thanh mai trúc mã hai nhỏ vô tư, từ nhỏ một khối lớn lên, tình cảm của chúng ta đâu là người một ngoại nhân có thể minh bạch hay sao? Lão gia tử chỉ hôn chỉ là biết thời biết thế, cũng không ép buộc mà nói."

Trầm Ngọc Nhân cao giọng nói, "Ta mặc dù sẽ không giống như, cũng luôn so với người cái này dã tâm bừng bừng gia hỏa thiệt tình, người nên làm người nào nhìn không ra sao? Người tận lực đến gần Lan Quân, cũng không phải thật sự đối với nàng cố ý, nhìn trúng đấy, đơn giản là Quân Lan tập đoàn chính đang bí mật nghiên cứu mới nguồn năng lượng hạng mục thế thôi. . ."

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liều Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 23: Lòng Có Tương Ứng!

"Câm miệng!" Trầm Lan Quân lại một lần nữa lên tiếng quát tháo.

Cái này Trầm Ngọc Nhân, thật đúng là cái bao cỏ a! Người nói tất cả đó là Quân Lan tập đoàn bí mật nghiên cứu hạng mục, người như vậy trước mặt mọi người gọi, còn có cái gì bí mật có thể nói?

Không sợ đối thủ như Thần, chỉ sợ đồng đội giống như heo, đại khái nói đúng là Trầm Ngọc Nhân phế vật như vậy đi!

Đương nhiên, nếu như bậc thầy là trên phương diện làm ăn đối thủ, gọi là bí mật hạng mục, căn bản cũng không sao bí mật có thể nói, Tần Vô Song sợ là đã sớm biết.

Hiếu rõ nhất người của người, thường thường không là bằng hữu của người, mà là địch nhân của người.

Tần Vô Song mím môi góc nở nụ cười, cười đến rất ý vị sâu xa: "Ta đã sớm nói, ta là công và tư rõ ràng người, sinh ý là sinh ý, tư tình là tư tình. Ta đối với Lan Quân tâm ý thiên địa chứng giám, không thể bởi vì lẫn nhau là trên phương diện làm ăn đối thủ cạnh tranh, liền buông tha phần này tâm ý."

"Vạn nhất ngày nào đó Lan Quân bị của ta hết sức chân thành nhận thấy, đã đáp ứng ta, hai nhà công ty hợp nhất thành một nhà, mạnh mẽ mạnh mẽ liên hợp, tại trên quốc tế chia rẽ, nhường những thứ kia cấp Thế Giới cự đầu cúi đầu xưng thần, Dương ta Châu Á uy, cũng chưa hẳn không phải là một cái cộc chuyện tốt."

"Ha ha ha." Trầm Ngọc Nhân cười to, cười đến nước mắt đều nhanh muốn đi ra, hắn chỉ vào Tần Vô Song đạo "Giấu đầu lòi đuôi lộ ra rồi, chiếm đoạt Quân Lan tập đoàn, mới là của người mục đích cuối cùng. Về phần đối với Lan Quân tâm ý là thật là giả, lại có quan hệ gì đây? Dù sao trên thế giới là bất luận cái gì nam nhân, cũng sẽ không cự tuyệt lấy một nữ nhân như vậy làm vợ."

"Không đúng không đúng, người lầm trình tự." Tần Vô Song lắc đầu, vẻ mặt thành thật nói, "Ưa thích Lan Quân trước đây, hai nhà hợp nhất tại về sau, rất nhiều sự tình nhưng nước chảy thành sông, không có nhiều như vậy âm mưu quỷ kế. Các người những thứ này đại gia tộc đi ra đệ tử, không có việc gì thực hắn là nhiều phoir năng phoir năng."

"Có ý tứ gì? Phoir năng làm cái gì?" Trầm Ngọc Nhân vẻ mặt khó hiểu.

Tần Vô Song cười mà không nói.

Phía sau hắn mới có thành cười nói: "Tần thiếu gia có ý tứ là, tâm lý của người quá âm u."

"Người mới hắn là phoir năng, cả nhà các người cũng hắn là phoir năng." Trầm Ngọc Nhân điên cuồng không thôi, rất rõ ràng, biểu hiện của hắn giống như là cái khóc lóc om sòm chơi xấu đàn bà, cùng Tần Vô Song căn bản cũng không là cùng một đẳng cấp đối thủ.

Trương Tiểu Ngư nhin không được cười ngoặt ánh mắt.

Vị này Trầm đại thiếu chỉ số thông minh, thật sự là cảm động sâu vô cùng a!

Trầm Lan Quân đột nhiên nở nụ cười, trên gương mặt bay lên hai đóa rặng mây đỏ, cười đến có chút ngượng ngùng.

Xưa nay luôn luôn bình tĩnh ưu nhã nàng, mặt không biểu tình liền là nét mặt của nàng. Tuyệt đại đa số người, cơ hồ rất ít nhìn thấy nụ cười của nàng, nhất là ngưỡng ngưỡng đáng tươi cười.

Tựa như cùng đầy trời băng tuyết đột nhiên hòa tan, lại như cùng thảng ba gió xuân, thổi tỉnh ngủ say vạn vật. Đó là một loại lay nhân tâm phách, rung động lắc lư Linh Hồn đẹp, khó khăn sao chép khó khăn chuyển, không cách nào hình dung.

Trầm Ngọc Nhân ngây người, Tần Vô Song ngây người, những thứ kia công tử danh viện đám cũng đều ngây người.

Chỉ đứng ở Trầm Lan Quân phía sau Trương Tiểu Ngư, không biết xảy ra chuyện gì.

"Dì nhỏ, người làm sao vậy?" Lâm Tích phát hiện có chút không đúng, vội vàng hỏi.

Nàng chưa từng có bái kiến, Trầm Lan Quân ở trước mặt mọi người hiển lộ qua cười như vậy cho, đến nỗi nói lý ra cũng căn bản chưa thấy qua.

"Kỳ thật, các người như vậy tranh chấp, không có bất kỳ ý nghĩa." Trầm Lan Quân mang vừa lúm đồng tiền sâu hơn, "Ta có người yêu mến."

Lặng ngắt như tờ, hiện trường hết sức yên tĩnh, bao gồm Trương Tiểu Ngư ở bên trong tất cả mọi người, đầu óc trong nháy mắt đường ngăn.

Nàng vừa vặn đang nói cái gì? Nói là nàng có người yêu mến sao?

Đẹp như Tiên Tử, Đại Trí như yêu Giang Thành đệ nhất mỹ nữ Tổng giám đốc, thậm chí có ý trung nhân rồi hả?

"Dì nhỏ, người nói là sự thật?" Lâm Tích phản ứng đầu tiên, cùng những thứ kia trợn mắt há hốc mồm người trái lại, nàng nghe được cái này

tin tức là cao hứng đấy.

"Tự nhiên là thật đấy." Trần Lan Quân mỉm cười nói, "Ta theo không cầm chuyện tình cảm hay nói giỡn."

"Hắn là ai? Ta biết sao?" Lâm Tích bắt đầu có chút đã tin tưởng, nội tâm vui vẻ không thôi.

"Hắn là ai?" Trần Ngọc Nhân cuối cùng kịp phản ứng,

Mặt đỏ tới mang tai nói, "Là ta đi! Lan Quân, nhất định là ta, đúng không?"

"Hắn là ai?" Tần Vô Song sắc mặt trầm xuống, hắn chỉ số thông minh xa so với Trần Ngọc Nhân online, tự nhiên có thể nhìn ra được, chỉ sợ Trần Lan Quân trong lòng người kia, không phải là hắn và Trần Ngọc Nhân chính giữa bất kỳ một cái nào.

Nhường Tần Vô Song tâm nhét chính là, xem Trần Lan Quân trên mặt cái kia bộ ngượng ngùng biểu lộ, tràn ngập nữ nhân rơi vào bể tình Tiểu Phong tình, xinh đẹp vô song. Nhưng này phần xinh đẹp, cũng không phải vì hắn nở rộ đấy.

"Đây chỉ là ta một bên cam chịu, còn chưa kịp đối với hắn đã từng nói qua." Trần Lan Quân vuốt vuốt bên tóc mai mái tóc, ngượng ngáp nói, "Đây là ta lần thứ nhất đối với nam tử động tâm, hy vọng hắn sẽ không cự tuyệt ta, bằng không, ta thật không biết nên làm thế nào cho phải. . ."

"Bịch!"

Mọi người cơ hồ cùng một thời gian có loại mới ngã xuống đất cảm giác.

Trước mặt nữ nhân này là ai?

Nàng thế nhưng là Giang Thành nhân vật nổi tiếng trong hội công nhận nữ thần cấp nhân vật, mỹ mạo cùng trí tuệ đều nặng nề, khí chất cùng tài phú cùng bay, nói trắng ra là, chính là cái khuynh quốc khuynh thành kẻ gây tai họa a!

Phóng tới bất kỳ một cái nào thời đại, cũng có thể khiến cho quốc gia cùng quốc gia ở giữa chiến tranh, tuyệt đối hại nước hại dân.

Giang Thành nhân vật nổi tiếng trong hội, có ai đối với Trầm Lan Quân không muốn phương pháp hay sao? Tuyệt đại đa số người không dám nói ra, là bởi vì bọn hắn tự nhận là không xứng với vị này thiên chi kiều nữ.

Người trẻ tuổi bên trong, duy nhất có thể cùng nàng sánh vai đây, cũng chính là được xưng "Vô song công tử" Tần Vô Song rồi.

Vì vậy, tất cả mọi người cho là Tần Vô Song cùng nàng sẽ là một đôi, tối thiểu nhất, theo biểu hiện ra xem tương đối xứng.

Thế nhưng. . . Nàng vừa vặn tựa hồ là nói, nàng thích một người nam nhân, hơn nữa còn là tương tư đơn phương. . . Nàng đến nỗi sợ người nam nhân kia sẽ cự tuyệt nàng. . .

Lam Sấu, Hương Cô. . . Ở đây các nam nhân, tâm nhét mà suýt nữa nôn ra máu.

Nhân sinh thống khổ nhất sự tình, không ai qua được tín ngưỡng tiêu tan.

Cao cao tại thượng nữ thần yêu người khác, càng lớn tại tín ngưỡng tiêu tan.

"Ta sẽ không cự tuyệt người đấy. " Trầm Ngọc Nhân mặt mày hớn hở, "Trách không được người một mực không chịu đáp ứng ta, nguyên lai là nghĩ trước mặt nhiều người như vậy hướng ta thổ lộ, ta cuối cùng mình

bạch á! Nhà ta Lan Quân ưa thích chủ động. Suy nghĩ một chút cũng thế, cho tới nay, ta đích xác là quá chủ động rồi, giống ta đàn ông ưu tú như vậy, cũng nên điểm cuối cái giá, mới có thể càng có mị lực."

"Ngu ngốc!" Lâm Tích nhin không được trợn trắng mắt.

Dì nhỏ nói người rõ ràng không phải là hăn, kẻ đàn cũng có thể nhìn ra. Cũng chỉ có cái này bên ngoài tô vàng nạm ngọc trong thối rữa bao cỏ, đến lúc này vẫn còn làm hăn xuân thu đại mộng.

"Hăn là ai?" Tần Vô Song mặt không thay đổi lại hỏi một lần, trên mặt của hăn một mực treo đối với cái gì cũng không thêm để ý dáng tươi cười, mà giờ khắc này, hăn lại không cười được.

Hiện trường tất cả mọi người, bao gồm một mực thờ ơ lạnh nhạt Trương Tiểu Ngư ở bên trong, cũng muốn biết Trầm Lan Quân ý trung nhân là ai.

Cái này xác thực thật là làm cho người ta hiếu kỳ rồi, cái này xinh đẹp táng tận thiên lương, phú khả địch quốc nữ thần, đến cùng sẽ thích được một cái nhân vật dạng gì?

"Hăn gọi Trương Tiểu Ngư." Trầm Lan Quân trên mặt đỏ hồng sâu hơn, nàng chậm rãi xoay người lại, ánh mắt thật sâu dừng ở Trương Tiểu Ngư ánh mắt, ăn ăn nói, "Tiểu Ngư. . . Nếu như ta hiện tại liền hướng người thổ lộ, người có thể hay không. . . Cảm thấy ta quá đường đột? Hoặc là, người sẽ chịu không nổi tuổi của ta lớn hơn, lo lắng giữa chúng ta không có tiếng nói chung?"

Ánh mắt mọi người như là dao găm một thứ, đồng loạt đâm về Trương Tiểu Ngư, nếu như ánh mắt có thể giết người, Trương Tiểu Ngư chỉ sợ đã vạn tiễn xuyên tâm.

Hiện trường lại lần nữa xuất hiện dài đến một phút đồng hồ tĩnh mịch.

Mỗi người biểu lộ, đều giống như sanh sanh nuốt vào một tấn sâu róm.

Còn là Lâm Tích, nàng cái thứ nhất phục hồi tinh thần lại, ánh mắt tại Trầm Lan Quân cùng Trương Tiểu Ngư trên mặt bắn khoắn một vòng, nuốt nước miếng, khó khăn nói: "Dì nhỏ, người xác định không phải là đùa giỡn hay sao?"

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liều Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 24: Nỗi Lòng Một Hôn!

Ánh mắt mọi người cũng tập trung vào trên mặt Trần Lan Quân, bọn họ là cỡ nào hy vọng có thể từ nàng trong miệng nghe được "Ta đang nói đùa" cái này vài cái chữ to. ()

Nhất là Tần Vô Song cùng Trần Ngọc Nhân, trái tim của bọn hắn đã chìm đến lồng ngực tầng dưới chót nhất, tin tức như vậy đối với bọn hắn mà nói, rất không xong.

Quả thực quá con mẹ nó hồng hét!

Chỉ tiếc, Mặc Phi định luật lại một lần nữa hiển linh, hại sợ cái gì, liền sẽ phát sinh cái gì.

Trần Lan Quân nhất định để cho bọn họ thất vọng rồi.

"Ta nói, tuyệt đối sẽ không cảm cảm giác hay nói giỡn." Trên mặt Trần Lan Quân sâu sắc chân thành tha thiết mà nghiêm túc, ôn nhu nói, "Tiểu Ngư, người vẫn không trả lời ta. . ."

Có trong tích tắc, Trương Tiểu Ngư triệt để làm bối rối.

Dù cho Tham Lang thạch nhập vào cơ thể, cải tạo qua đầu óc của hắn cùng thân thể, gã đã cùng thường nhân bất đồng. Thế nhưng đại đa số thời điểm, gã còn là một thiện lương lại xấu hổ anh tuấn tiểu nam hài.

Nhất là nhiều năm như vậy nghĩ lại mà kinh từng trải, để cho gã thực chất bên trong có một loại thật sâu phức cảm tự ti. Cái này không thể trách

gã, vô luận là người nào, lấy "Đầu óc tối dạ" thân phận tồn tại lâu như vậy, đều cảm thấy tự ti đấy.

Trầm Lan Quân thật đẹp, xinh đẹp táng tận thiên lương, Trầm Lan Quân quá phú, phú so với vương hầu công khanh.

Dùng bạch Phú Mỹ ba cái đương thời lưu hành chữ để hình dung nàng, đều là đối với nàng một loại không tôn trọng.

Đối với một cái cha mẹ mất tích, trí lực rất thấp, bị giam tại trong phòng thí nghiệm loay hoay hơn hai năm tiểu ăn mày mà nói, Trầm Lan Quân như thế nữ tử, cùng trong bầu trời đêm ngôi sao không có gì khác nhau.

Xinh đẹp, sáng chói, chói mắt, nhưng vĩnh viễn sờ không chạm được.

Giữa bọn họ khoảng cách, ước chừng kéo dài qua mười mấy cái hệ ngân hà.

Thế nhưng. . .

Đột nhiên có một ngày, cái này vốn nên là bầu trời ngôi sao nữ nhân, giống như Hàm Tu Thảo đồng dạng nhìn gã, cẩn thận từng li từng tí về phía gã thổ lộ, hơn nữa vẫn lo lắng gã có thể hay không không chấp nhận. . .

Gã nếu như còn không mộng bức, không thể kêu Trương Tiểu Ngư rồi, chỉ có thể gọi là Trương cá sấu.

Cá sấu mới có lớn như vậy khẩu vị.

Nhìn Trầm Lan Quân chờ đợi ánh mắt, Trương Tiểu Ngư đột nhiên nở nụ cười, cười đến rất ý vị sâu xa.

"Ta cự tuyệt." Gã chém đinh chặt sắt nói.

Trầm Lan Quân sắc mặt lập tức ảm đạm xuống, dường như nở rộ đóa hoa trong chốc lát héo rũ.

"Đây là ta lần thứ nhất bị người cự tuyệt, nguyên lai là như vậy tư vị." Nàng khó khăn lúng túng lấy bờ môi, lẩm bẩm nói, "Ta có chút đồng tình những thứ kia bị ta cự tuyệt người. . ."

Trầm Ngọc Nhân cơ hồ muốn giận điên lên, gã Trầm đại thiếu cầu mãi mà không được nữ nhân, rõ ràng thích một cái không biết từ đâu xuất hiện tiểu thí hài, càng làm giận chính là, cái này tiểu thí hài ngay trước mọi người trước mặt cự tuyệt.

Trầm Ngọc Nhân cảm giác, mặt của mình được lật qua lật lại hung hăng địa quật, rút xong lại dán nửa tấn thối bánh.

Cảm thấy then, quá cảm thấy then rồi!

"Con mẹ nó người người nào a?" Trầm đại thiếu nổ lên, hai bước liền lén đến trước mặt Trương Tiểu Ngư, chỉ vào cái mũi của hắn mắng, "Cũng không soi mặt vào trong nước tiểu mà xem mình là cái gì đức hạnh, lại dám cự tuyệt nhà ta Lan Quân? Người biết nàng là ai chẳng? Toàn bộ Giang Thành nam nhân đều liều mạng mà nghĩ lấy nàng, người biết không?"

Trương Tiểu Ngư lắc đầu, thờ dài nói: "Ta biết rõ Trầm Lan Quân vì cái gì không thích người rồi."

Trầm Ngọc Nhân trừng mắt nhìn, nói: "Vì cái gì?"

"Bởi vì người nước miếng quá nhiều, hơn nữa rất thú vị." Trương Tiểu Ngư tay lấy ra khăn tay giấy, thanh thoi thanh thoi địa xoa xoa bộ mặt.

"Thật sự là tự tìm đường chết." Trầm Ngọc Nhân cuốn cuốn tay áo, làm bộ muốn xông đi lên, "Các người cũng đừng luôn ta, ta muốn giết chết gã. . ."

Không có người nói chuyện, cũng không có ai nhúc nhích, tất cả mọi người đồng loạt nhìn Trần Ngọc Nhân, chờ gã động tác kế tiếp.

Trần Ngọc Nhân giơ lên nắm đấm cứng ở giữa không trung, trên mặt lúc đỏ lúc trắng.

"Người nào mẹ nó luôn người, người ngược lại giết chết gã a!" Phương Thành nhin không được nhả rãnh.

"Quân tử dùng tài hùng biện không động thủ, ta thế nhưng là cái quân tử. . ." Trần Ngọc Nhân ngượng ngùng địa thu hồi nắm đấm.

". . ." Một đám cậu ấm đồng loạt đối với hắn giơ lên ngón tay giữa.

Tần Vô Song một mực không có lên tiếng, chỉ là dùng thẩm phán ánh mắt, từ trên xuống dưới một lần lại một lần đích xem kỹ lấy Trương Tiểu Ngư.

Cái này kỳ quái thiếu niên, phảng phất là trong vòng một đêm từ dưới đất dài ra đồng dạng, trước đây chưa từng có gặp qua, thậm chí không có nghe đã từng nói qua, cứ như vậy đột nhiên xuất hiện, trở thành vắt ngang tại hắn cùng Trần Lan Quân ở giữa chương ngại.

Gã không thể tin tưởng, rồi lại không thể không tin.

Thiếu niên này, không hề giống là hắn biểu hiện ra bày ra như vậy cả người lẫn vật vô hại.

Tần Vô Song thậm chí từ trên người hắn, ngửi được nào đó không biết nguy hiểm tin tức, giống như vậy tin tức, gã chỉ ở những thứ kia lòng dạ độc ác cấp trên trên người cảm nhận được qua.

Khát máu, tàn nhẫn, sát phạt quyết đoán, có đủ kinh Thiên động Địa năng lượng.

Từ biểu hiện ra xem, cái này vẻ mặt tùy ý đáng tươi cười thiếu niên, như thế nào cũng không giống như là loại người này, hơn nữa gã cũng quá trẻ tuổi chút.

Thế nhưng là, Tần Vô Song càng tin tưởng cảm giác của mình, cảm giác của hắn có đôi khi so với toàn cục theo còn muốn chuẩn xác.

Hắn và Trần Lan Quân giữa, nhất định không đơn giản.

"Người là ai? Người từ đâu tới đây?" Tần Vô Song trên mặt thần tình đặc biệt nghiêm túc.

"Xấu hổ, ta và người không quen, cũng không có nghĩa vụ trả lời vấn đề của người." Trương Tiểu Ngư nhàn nhạt nói.

"Trương Tiểu Ngư, người có bệnh đúng không?" Lâm Tích mở to hai mắt nhìn, cả giận nói, "Ta dì nhỏ chỗ nào không tốt, người vậy mà chướng mắt nàng?"

Ngay từ đầu, nghe được Trần Lan Quân nói nàng ưa thích Trương Tiểu Ngư, Lâm Tích trong lòng thậm chí có chút chẳng biết tại sao không thoải mái, cho nên hắn một mực chưa tỏ thái độ.

Thế nhưng. . . Trương Tiểu Ngư vậy mà cự tuyệt dì nhỏ thổ lộ, cái này để cho Lâm Tích ra Ly phần nộ rồi.

Trên thế giới này rõ ràng còn có nam nhân chướng mắt dì nhỏ nữ nhân như vậy?

Quả thực lẽ nào lại như vậy!

Trương Tiểu Ngư chưa phản ứng Lâm Tích, gã cười mỉm địa nhìn Trần Lan Quân, thoáng có chút ngượng ngùng nói: "Ta cự tuyệt, bởi vì ta

không thể để cho người như vậy mà đơn giản đạt được ta, như vậy người sẽ không quý trọng."

"Bịch!"

Chung quanh công tử danh viện đám ngược lại đầy đất.

Gặp qua vô sỉ đấy, chưa thấy qua vô sỉ như vậy đấy.

Trầm Lan Quân Thiên Tiên nhân vật tầm thường, trước mặt mọi người hướng một người nam nhân thô lộ, đã là thiên đại ân sủng. Tiểu tử này rõ ràng còn ra sức khước từ đùa nghịch kiêu ngạo, người cho là mình là vị nào a?

"Ý của người là. . . Người sở dĩ cự tuyệt, cũng không phải không thích ta, mà là lo lắng ta được đến quá dễ dàng, sẽ không quý trọng?" Trầm Lan Quân âm thầm ánh mắt lần nữa khôi phục sắc thái, "Nói như vậy. . . Người kỳ thật, nhập lại không ghét ta, đúng không?"

"Tuy rằng ta một mực rất ít xuất hiện, nhưng ta tựa như trong bóng tối dom đóm, nông nổi dậm bộ rầy, vô luận xuất hiện ở đâu, đều là như vậy nhỏ tại chói mắt xuất chúng. . . Người yêu thích ta, hoàn toàn nằm trong dự liệu."

Trương Tiểu Ngư cười mỉm nói, "Kỳ thật ta cũng không phải là khó như vậy làm, người cầu ta lần thứ nhất, ta cự tuyệt, người lại cầu ta, ta cự tuyệt địa liền sẽ không như vậy kiên quyết, người tiếp theo cầu ta, có lẽ ta liền ồm ờ địa tiếp nhận người rồi. Dự đoán được một cái nam nhân ưu tú, cũng nên kiên nhẫn một chút, không phải sao?"

"Bà cô liều mạng với người rồi." Lâm Tích thật sự nghe không nổi nữa, triệt xắn tay áo muốn xông lên cùng gã đại chiến ba trăm hiệp.

Trầm Lan Quân giữ nàng lại, nghi ngờ nói: "Thực xin lỗi. . . Ta kỳ thật không có gì kinh nghiệm. . . Người có thể hay không nói cho ta biết, ta phải nên làm như thế nào đây?"

"Chỉ đùa một chút thế thôi." Trương Tiểu Ngư tiêu sái địa nhún vai, cười nói: "Kỳ thật. . . Ta thực chất bên trong là một cái đại nam nhân, ưa thích chủ động."

Gã chậm rãi đi về hướng Trầm Lan Quân, ánh mắt sáng ngời, tràn ngập tính xâm lược cùng áp bách tính chất.

Tại loại khí thế này bức bách xuống, Trầm Lan Quân lão đảo lui về phía sau, nàng chưa từng có tại bất kỳ một cái nào nam nhân trước mặt, như vậy tâm hoảng ý loạn qua.

Cho đến phía sau lưng đội lên trên tường, rút cuộc không đường thối lui.

Trương Tiểu Ngư hai tay chống tại trên vách tường, tướng Trầm Lan Quân vòng ở bên trong. Ánh mắt của hắn, mang theo nào đó trêu tức ý vị, miệng đối với Trầm Lan Quân môi anh đào, hôn xuống.

Đôi môi dán hợp nháy mắt, Trầm Lan Quân toàn thân một trận run rẩy, trước mặt tựa hồ có mùi dấm đào hoa đua nở, toàn bộ người bại liệt như bông, dường như bước chậm tại đám mây. . .

Mềm yếu tận xương, hương nhu ngọt, Trương Tiểu Ngư đời này cũng không có hưởng thụ qua tốt như vậy vị.

Có lẽ chỉ là ngắn ngủn một lát, có lẽ có một thế kỷ lâu như vậy. . .

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liều Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 25: Đắc Tội Song Kiêu!

Trương Tiểu Ngư lưu luyến ngẩng đầu, gã nhạy cảm địa bắt được Trầm Lan Quân trong ánh mắt bệnh nhẹ phần nộ.

Khóe miệng của hắn, hiện ra một vòng đũa cột tiểu ý.

Chung quanh những người khác, ngây ra như phỗng.

Bọn hắn trơ mắt nhìn, Giang Thành cuối cùng phụ nổi danh nữ thần, liền ở trước mặt mình, bị một cái không có danh tiếng gì thiếu niên trước mặt mọi người vách tường đông rồi. Cái này không giống như là thực tế tồn tại, càng giống là thần tượng kịch đậm tình tiết, nhưng thiết thiết thực thực địa đã xảy ra.

"Người đây là ý gì?" Trầm Lan Quân thật sâu dừng ở gã, phảng phất muốn chứng kiến gã sâu trong linh hồn.

"Đây là ta thổ lộ phương thức." Trương Tiểu Ngư mỉm cười nói, "Nhân sinh đau khổ ngắn, thời gian cấp bách, không bằng chúng ta sinh đứa bé đi!"

"Bệnh tâm thần, chính ngươi sinh đi thôi!" Trầm Lan Quân giận dữ địa đẩy hắn ra, nhoẻn miệng cười, "Nếu như là nói cuộc yêu đương, ta ngược lại có thể cân nhắc cùng ngươi cùng một chỗ."

Bọn hắn không hề cố kỵ địa tát thức ăn cho chó, hồn nhiên mặc kệ chung quanh đám kia độc thân chó nghĩ tâm muốn chết tình.

"Lan Quân, người không thể đối với ta như vậy, ta mới là vị hôn phu của người." Trầm Ngọc Nhân ủy khuất địa khóc, "Chúng ta là có hôn ước nha!"

"Đó là người hôn ước, cùng ta không quan hệ." Trầm Lan Quân thản nhiên nói, "Nhân sinh vốn đau khổ, nếu như không thể lựa chọn người mình thích, cùng con rồi có cái gì phân biệt?"

"Tiểu tử này đâu được rồi? Gã có chỗ nào so với ta mạnh hơn? Một cái miệng còn hôi sữa tiểu thí hài, có thể cho người hạnh phúc sao?" Trầm Ngọc Nhân hai mắt phóng hỏa, gắt gao nhìn thẳng Trương Tiểu Ngư.

"Người đừng nhìn ta như vậy, vẻ mặt gập cao không có biện pháp." Trương Tiểu Ngư lắc lắc trên trán tóc cắt ngang trán, cười mỉm nói, "Nếu như soái là một loại lỗi, ta nhất định là ở tù chung thân."

"Người. . . Vô sỉ, không biết xấu hổ. . ." Trầm Ngọc Nhân như một bát phụ giờ chân mắng to.

Tần Vô Song cảm giác mình giống như là vừa vịn bị Thiên Lôi bổ qua, lấy gã đối với Trầm Lan Quân rất hiểu rõ, nàng không giống như là cái loại này sẽ trước mặt mọi người hướng nam nhân thổ lộ nữ nhân. Tám chín phần mười, là đang diễn trò cho bọn hăn xem.

Chỉ là, vô luận là chân tình hay là trước mặt mọi người diễn trò, Trầm Lan Quân làm như vậy, đều là tại rắn rẫn chắc chắc rút mặt của hăn. Bất quá hăn thừa nhận, Trầm Lan Quân cách làm như vậy, hoàn toàn chính xác vô cùng hữu hiệu.

Bọn hăn trong hội này người, nặng nhất thể diện, thân là Giang Thành thiên kiêu Tần Đại Thiểu, gã cần cù theo đuổi nữ nhân, lại trước mặt mọi người hướng một người đàn ông khác thổ lộ, hơn nữa ngay trước gã trước mặt bị người nam nhân kia vách tường đông rồi.

Lấy Tần Đại Thiếu kiều ngạo, còn có thể lại đối với nữ nhân kia cảm thấy hứng thú sao?

"Người gọi Trương Tiểu Ngư?" Tần Vô Song mặt không thay đổi nhìn chăm chăm vào Trương Tiểu Ngư, cái này tên đáng chết, cái kia đôi bàn tay ôm lấy Trần Lan Quân eo nhỏ nhắn, ôm được tương đối nhanh.

"Cung trường Trương, bơi qua bơi lại Tiểu Ngư." Trương Tiểu Ngư khoe miệng hiện lên một vòng rất có đùa cợt ý vị đáng tươi cười, nói, "Ta chỉ là ở tại vòm cầu phía dưới tên ăn mày thế thôi, lại không thấy bối cảnh, cũng không có chỗ dựa. Nếu như người muốn làm ta, không ngại hiện tại cùng với ta xong rồi một cái, thật sự không cần phải lãng phí quá nhiều nhân lực cùng vật lực."

Tần Vô Song một miệng máu suýt nữa nhổ ra.

Một cái ở vòm cầu tiểu ăn mày, rõ ràng có thể đem Giang Thành đệ nhất mỹ nữ của tới tay, đối với Giang Thành thanh niên tài俊 mà nói, quả thực là thiên đại si nhục.

Chưa so với đây càng vũ nhục người lời nói dối.

Trương Tiểu Ngư nói lời, Tần Vô Song một cái dấu chấm câu đều không tin.

"Đợi một chút, người nói người nguyên lai ở tại vòm cầu ở dưới." Trần Ngọc Nhân nói, "Vậy người bây giờ nghỉ ngơi ở đâu?"

"Gã bây giờ cùng ta ở cùng một chỗ." Trần Lan Quân lạnh nhạt nói.

"A a a a. . ." Trần Ngọc Nhân ôm cái đầu thét lên không thôi, gã chuyện lo lắng nhất tình hay là đã xảy ra,

"Lan Quân, người thật sự cùng cái này tiểu thí hài ở chung à nha? Người nhất định là hay nói giỡn, đúng không?"

Trầm Ngọc Nhân nhìn qua tựa hồ muốn qua đời.

Trầm Lan Quân lạnh lùng nói: "Ta liên tục cường điệu, ta sẽ không cảm chuyện tình cảm hay nói giỡn."

"Vì cái gì? Chúng ta từ nhỏ cùng nhau lớn lên, thanh mai trúc mã hai nhỏ vô tư, ta nhiều lần đưa ra muốn đem đến người nơi đó đi ở, người còn chưa có không có đồng ý qua.

Tiểu tử này không biết từ đâu xuất hiện đấy, người cả hăn là người tốt người xấu cũng không biết, muốn cùng gã ở cùng một chỗ. Cái này không thể đấy, Lan Quân, người không thể đối với ta như vậy. . ." Trầm Ngọc Nhân như một oán phụ giống như địa khóc lóc kể lể lấy.

"Chúng ta chỉ là cùng nhau lớn lên thế thôi, thanh mai trúc mã, hai nhỏ vô tư loại sự tình này, chỉ là người như vậy cho là, trong trí nhớ của ta, tựa hồ rất ít cùng người từng có cùng xuất hiện." Trầm Lan Quân lạnh lùng nói, "Về phần Tiểu Ngự, cái này rất đơn giản, ta thích gã, vì sao cùng gã ở cùng một chỗ, cái này có vấn đề gì không?"

"Người không thể ưa thích gã, ta không đồng ý." Trầm Ngọc Nhân phản nộ rồi.

"Thực xin lỗi, cái đó và người không có quan hệ." Trầm Lan Quân nhàn nhạt nói.

Trầm Ngọc Nhân tức giận địa trừng mắt Trương Tiểu Ngự, giống như chỉ được trưởng tức giận cóc.

"Người nhìn chăm chăm vào ta cũng vô dụng." Trương Tiểu Ngự mỉm cười nói, "Vừa rồi người cũng thấy đấy, là nàng theo đuổi ta, ta chỉ là bị

động tiếp nhận thể thôi. Giống như Trầm Lan Quân nữ nhân như vậy, chưa nam nhân bình thường có thể cự tuyệt được, ta cũng là cái nam nhân bình thường, vì sao, người bối rối đấy."

"Người đợi đấy, ta sẽ không cứ như vậy từ bỏ ý đồ." Trầm Ngọc Nhân hung dữ nói, "Người đi Giang Thành thăm thăm, ta Trầm đại thiếu có thể là chuyện gì cũng làm ra được đấy."

Lời còn chưa dứt, xoay người một trận gió giống như địa chạy ra ngoài.

"Tùy thời xin đợi." Nhìn bóng lưng của hắn, Trương Tiểu Ngư khóe miệng đùa cợt ý vị sâu hơn, không có ai sẽ để ý một cái chỉ biết đặt xuống lời nói tàn nhẫn nam nhân, chân chính sẽ chó cắn người, thật là ít kêu đấy.

Nói thí dụ như Tần Vô Song.

"Xấu hổ, quấy rầy các người dạo phố nhã hứng rồi." Tần Vô Song mặt không thay đổi nói, "Cáo từ."

Gã chưa đặt xuống lời nói tàn nhẫn, cũng không có thể hiện ra bất luận cái gì phần nộ tâm tình, Trương Tiểu Ngư thậm chí không có ở trên mặt hắn chứng kiến một tia ghen ghét biểu lộ. Gã liền như vậy rời đi, mang theo phía sau hắn tiền hô hậu ủng tùy tùng, gào thét mà đến, im lặng rời đi.

Thế nhưng Trương Tiểu Ngư biết rõ, gã nếu so với trách trách vu vu Trầm Ngọc Nhân đáng sợ địa nhiều.

Lên xe về sau, Tần Vô Song yên lặng sắc mặt biến rồi.

Phần nộ, khuất nhục, thế cho nên biểu lộ đều có chút vụn vụn.

"Điều tra, hung hăng địa điều tra, bả tổ tông của hắn bát đại cũng bối ra đi ra, nhìn xem đến tột cùng là người nào cấp cho lá gan của hắn, lại dám

cùng ta Tần Vô Song đoạt nữ nhân." Gã từ trong hàm răng, từng chữ từng chữ ra bên ngoài sụp đổ, từng cái tự, cũng tràn ngập trời tức giận.

"Vâng." Ngồi ở bên cạnh hần cấp dưới trầm giọng đáp ứng.

Nên làm mọi người bóng lưng biến mất trong tầm mắt, Trầm Lan Quân không để lại dấu vết đấy, từ Trương Tiểu Ngư ma đảo bên trong thoát ly đi ra.

"Về nhà đi!" Nàng nhàn nhạt nói.

Lên Trầm Lan Quân dành riêng cái kia chiếc Tân Lợi, Trương Tiểu Ngư cùng Lâm Tích một trái một phải, cùng Trầm Lan Quân cùng chung ngồi ở đứng sau.

Tay lái phụ vị trí, ngồi là Trầm Lan Quân bảo tiêu thủ lĩnh, mà vị kia lái xe lái xe, kỳ thật cũng là bảo tiêu.

"Trầm tổng, tất cả bảo an nhân viên đều đã về chỗ, hiện tại có thể xuất phát." Ngồi ở vị trí kế bên tài xế vị bảo tiêu đội trưởng Lý Anh kiệt xuất trầm giọng nói.

"Dựa theo trước lộ tuyến trở về." Trầm Lan Quân nhàn nhạt nói.

Đã tao ngộ lần trước bắt cóc sự kiện, nàng càng thêm coi trọng công tác bảo an, bảo tiêu nhân số gia tăng lên gấp đôi, hơn nữa mỗi lần xuất hành đều nhiều lần nghiên cứu lộ tuyến, lựa chọn an toàn nhất cái kia con đường đi.

"Vâng." Lý Anh kiệt xuất lĩnh mệnh, dùng bộ đàm cùng phía trước mở đường xe tiến hành liên hệ, đoàn xe rất nhanh khởi động, lái vào cuộn cuộn trong dòng xe cộ.

"Dì nhỏ. . . Người cùng Trương Tiểu Ngư, cuối cùng là chuyện gì xảy ra?" Lâm Tích rốt cuộc mở miệng, phá vỡ ba người giữa quỵ dị trầm mặc.

Lâm tiểu thư chỗ trông mắt nhanh như chớp loạn chuyển, trong nội tâm tính toán chính mình bằng cửu chương.

Nếu như Trương Tiểu Ngư cùng dì nhỏ thật sự cùng một chỗ, liền thành trường bối của nàng, như vậy Lâm đại tiểu thư kế hoạch trả thù, chẳng phải là muốn tuyên cáo phá sản?

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liễu Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 26: Vai Phụ Tốt Nhất!

Trầm Lan Quân thoáng có chút áy náy nhìn Trương Tiểu Ngư liếc, nói: "Tiểu Ngư, ta Chỉ là. . . Nghĩ để cho bọn họ biết khó mà lui, bất đắc dĩ đem người liên quan đến tiến đến. Không có chuyện trước cùng người thương lượng, là của ta không đúng, người sẽ không trách ta chứ?"

"Làm sao sẽ, tất cả mọi người là bằng hữu, người có cần, ta tự nhiên phối hợp." Trương Tiểu Ngư nhếch miệng cười nói, "Ta cũng lấy được làm là tốt nhất nam vai phụ thù lao, không phải sao?"

Trầm Lan Quân khuôn mặt đỏ lên, hồi tưởng lại cái kia làm người ta tâm hoảng ý loạn hôn. Lúc ấy nàng nhìn thấy Trương Tiểu Ngư khoe miệng cái kia xóa sạch đùa cợt tiểu ý, đã biết rõ tên tiểu tử này là cố ý đấy, lúc đó sẽ hiểu, nàng nhảy vào chính mình đào bẫy lớn.

Trương Tiểu Ngư cái này tên tiểu tử thú vị, giáo hoạt, thông minh, hơn nữa không biết xấu hổ.

Nàng chỉ là muốn lợi dụng gã, ngăn cản một cái cái kia hai cái chán ghét gia hỏa, lại bỏ ra thâm như vậy một lần nữa đại giới.

Thiên địa chứng giám, cái kia là nộ hôn đầu của nàng.

"Dì nhỏ, người nói là. . . Người lúc ấy là đang diễn trò?" Lâm Tích ngược lại hít một hơi khí lạnh, lúc ấy Trầm Lan Quân cái loại này ngượng ngùng biểu lộ quá mức rất thật, nàng cơ hồ liền đã tin tưởng.

Trách không được có người nói, nữ nhân là trời sinh diễn viên.

"Xem như thế đi!" Trầm Lan Quân nhàn nhạt nói.

"Như vậy, người cũng là đang diễn trò?" Lâm Tích ánh mắt chuyển đến trên mặt Trương Tiểu Ngư.

"Ta cũng nhìn hai con ruồi không vừa mắt." Trương Tiểu Ngư mỉm cười nói, "Vì sao chúng ta ăn nhíp với nhau, trung khí trung khí bọn hăn thế thôi. Nhìn hai tên gia hỏa trung khí đến nội thương biểu lộ, không thể không nói, cảm giác hay là rất không tệ."

"Vấn đề là, người là như thế nào nhìn ra, ta di nhỏ không thật sự hướng người thổ lộ?" Lâm Tích nghi ngờ nói, "Ta cùng nàng cùng một chỗ tồn tại lâu như vậy, cũng không nhìn ra."

"Bởi vì ta có tự mình biết rõ." Trương Tiểu Ngư tự giấu cười cười, "Nếu như một người không nhà để về, thường xuyên ở vòm cầu, vô luận nữ nhân nào chủ động thổ lộ, gã cũng là sẽ không tin tưởng đấy."

Trên mặt của hăn treo cười, nội tâm cũng rất bi phần mà nghĩ: Tất cả mọi người đã tiếp vẫn liễu, liền đùa mà thành thật không tốt sao? Lúc ấy người ta hôn đến thế nhưng là rất nghiêm túc đây!

"Tiểu Ngư, đừng nói như vậy." Trầm Lan Quân nhú mày đạo "Ta. . ."

"Không cần giải thích." Trương Tiểu Ngư khoát tay áo, cười nói, "Người đã trả giá thật lớn, công bằng giao dịch, già trẻ không gạt, chúng ta lẫn nhau không thiếu nợ nhau."

Trầm Lan Quân muốn nói cái gì, cuối cùng bạc nhược buông tha cho, nàng không biết nên nói cái gì.

Nàng nhớ tới đêm hôm đó ánh trăng, cùng với dưới ánh trăng, Trương Tiểu Ngư cái kia trương phát ánh sáng mặt. Trong nháy mắt đó trái tim gia tốc nhảy lên cảm giác, đến bây giờ vẫn như thế rõ ràng.

Nàng vừa rời cái kia lần thổ lộ, thật thật giả giả, cả chính nàng cũng có chút hồ đồ rồi.

"Nói cách khác, dì nhỏ đang diễn trò, người cũng đang diễn trò, các người tạm thời nãy lòng tham, tại trong nháy mắt liền đạt thành ăn ý." Lâm Tích có chút phiền não địa vỗ vỗ cái ót, nói, "Có thể ta lại đã thành người ngoài cuộc, trở mắt nhìn các người trên đũa cái kia hai tên gia hỏa, cho tới bây giờ mới hiểu rõ tình trạng."

Nàng cảm giác mình thiên tài thiếu nữ đẹp tôn nghiêm, nhận lấy nghiêm trọng đả kích.

"Không có việc gì, người còn trẻ, có đôi khi, lịch duyệt cũng là trí tuệ một loại." Trương Tiểu Ngư trầm giọng nói.

"Trương Tiểu Ngư, ta càng ngày càng xem không hiểu người rồi." Lâm Tích nghi ngờ nói, "Trước đây người trong trường học rất nổi danh, ta nghe rất nhiều đồng học đàm luận qua người, khi đó. . . Đầu óc người giống như không giống Linh quang. . . Thế nhưng là, người mất tích hơn hai năm, sau đó lại đột nhiên xuất hiện, lại cùng bọn họ nói chính là cái người kia rất không giống vậy."

"Hiện tại nếu như người nào lại nói người là 'Đầu óc tối dạ ' ta nhất định rút được gãi răng rơi đầy đất, tuy rằng không biết người đã trải qua cái gì, duy nhất có thể xác định chính là, hai năm qua nhiều nhất định đã xảy ra rất không tầm thường biến cố. Nếu như không ngại lời nói có thể nói nghe một chút sao?"

Lý Anh Kiệt tuy rằng ánh mắt nhìn chăm chú lên phía trước, lỗ tai lại dựng thẳng giống như cột cờ. Gã cũng rất muốn biết, cái này đột nhiên xuất hiện thiếu niên, cuối cùng là lai lịch thế nào.

Phải biết rằng, Trầm Lan Quân thế nhưng là chưa từng có mang qua khác phái về nhà. Thiếu niên này có thể người nam nhân thứ nhất vào ở

trong nhà nữ thần, bất cứ người nào cũng muốn biết lai lịch của hân.

Lý Anh Kiệt lấy tư cách theo Trầm Lan Quân nhiều năm tùy thân bảo tiêu, hiển nhiên cũng không ngoại lệ.

"Ta rất chú ý." Trương Tiểu Ngư nhàn nhạt nói.

"Vì cái gì?" Lâm Tích nhịn không được nói.

Trầm Lan Quân cũng nhìn gã, cùng Lâm Tích đồng dạng, nàng cũng muốn nghe xem Trương Tiểu Ngư chuyện xưa.

Vô luận như thế nào xem, gã cũng không giống như là cái ở tại vòm cầu dậm tiêu ăn mày. Không nên ra hiện ra tại đó người, lại ra hiện ra tại đó, nhất định có không tầm thường nguyên nhân.

Các nàng cũng muốn biết nguyên nhân kia.

"Có đôi khi, biết quá nhiều, nhập lại không là chuyện tốt lành gì." Trương Tiểu Ngư nghiêm mặt nói, "Hiếu kỳ hại chết mèo đạo lý, không cần ta dạy cho người đi?"

"Ta không sợ." Lâm Tích giá giá quả đấm nói, "Hiếu kỳ có thể hại chết mèo, lại hại không chết hổ."

"Ừ, cạp cái, giống như không phải là cái gì sáng rọi nhân vật."

"Bà cô liều mạng với người. . ."

Lâm Tích làm bộ vừa muốn xông lại, Trầm Lan Quân giữ nàng lại.

Thời điểm này, đoàn xe chậm rãi ngừng lại.

"Xảy ra chuyện gì vậy? Vì cái gì đỗ xe?" Lý Anh Kiệt dùng bộ đàm hướng đầu xe kêu gọi đầu hàng.

"Phía trước thiết lập chướng ngại vật trên đường, vô pháp thông qua. Nhân viên công tác nói có một đoạn con đường đột nhiên sụp đổ, đang khẩn cấp bảo hành sửa chữa." Bộ đàm nội truyền đến đầu xe lái xe đáp lại.

"Chú ý cảnh giác." Lý Anh Kiệt sắc mặt nghiêm trọng, thanh âm trầm trầm nói.

Con đường này tuyến là bọn hắn nhiều lần nghiên cứu chọn lựa ra đến đây, ven đường đều là thành thị rất nhanh đường, cơ hồ không sai tổng phức tạp chỗ ngã ba. Hai bên đường cameras trải rộng, thường cách một đoạn khoảng cách thì có một cái giao thông trạm gác, có thể nói, bọn cướp cơ bản không có thừa dịp cơ hội.

Ai biết, lại vận khí thật không tốt địa gặp con đường bảo hành sửa chữa.

"Sửa đường cần phải bao lâu?" Trầm Lan Quân nhàn nhạt nói.

"Không biết, chưa thời gian chính xác." Lý Anh Kiệt đáp.

"Đổi lại một con đường." Trầm Lan Quân ngữ khí tuy rằng nhẹ nhàng, đã có một phần nghiêm túc uy nghiêm.

"Thế nhưng. . ." Lý Anh Kiệt thoáng có chút do dự, dù sao, đổi lại một con đường, không thể cam đoan trăm phần trăm an toàn.

"Chưa thế nhưng là." Trầm Lan Quân nói, "Nếu như con đường toàn bộ niêm phong, nói rõ vấn đề không nhỏ, ít nhất cần mấy cái giờ bảo hành sửa chữa. Cùng hắn tại nguyên chỗ chờ đợi, không bằng thay gã đường."

"An toàn của ngài là vị thứ nhất đấy. . ." Lý Anh Kiệt biểu lộ rất ngưng trọng.

"Lại chờ một lát, tất cả xe liền lại ở chỗ này tụ tập, đến lúc đó chúng ta bị nhốt tại trong dòng xe cộ, đi ra không được, cảnh sát cứu viện cũng vào không được, thực như đội mũ sinh vấn đề, chúng ta chính là một mình tác chiến, như vậy càng không an toàn."

"Đúng, Trầm tổng." Lý Anh Kiệt dùng bộ đàm phân phó đầu xe, "Từ cao trên kệ vào, đổi lại một con đường khác."

Được mệnh lệnh về sau, phía trước xe rất nhanh triển khai, thuận theo tấp dưới đường cao khung, lái vào mặt khác một cái đường cái.

Cái này một cái vùng ngoại thành đi thông nội thành đường cái, hiện tại bọn hắn đoàn xe chạy một đoạn này, chung quanh là phạm vi mười dặm không có người ở, chỉ hai bên đường tầm mười tràng Lạn Vĩ lâu, coi như là đoạn này trên đường đi kiến trúc duy nhất quần.

Nghe nói có một Chiết bớt khai phát thương lượng nhìn trúng cái này một mảnh đất hoang, đã từng nghĩ tưởng cái chỗ này chế tạo thành thành thị buôn bán bộ trung tâm, đầu nhập vào một số tiền lớn tiến hành trước khai phát.

Nhưng mà về sau bởi vì chính sách ảnh hưởng, rất nhiều đáp ứng ném tiền cổ đông nhìn không tốt hạng mục này, nhao nhao rút vốn dẫn đến tài chính dây xích đứt gãy, hạng mục này cũng chỉ không giải quyết được gì. Chỉ còn lại có cái này chồng chất xấu xí Lạn Vĩ lâu, tại gió táp mưa sa bên trong sặc sỡ, chứng kiến lấy tòa thành thị này rách nát lãnh khốc một mặt.

Nhưng mà, cái này tan hoang khu kiến trúc chính giữa, cao nhất cái kia một tòa kiến trúc trên sân thượng, rõ ràng xuất hiện hai nam nhân.

Một cái trong đó nam nhân, giống như bốn chân con rắn đồng dạng nằm rạp trên mặt đất, trên người không biết mặc cái gì vật liệu quần áo, cùng hoàn cảnh chung quanh cơ hồ hoàn toàn dung hợp, nếu như không

phải của hắn trước mặt mang lấy một cây anh sản L115A3 súng bắn tỉa, căn bản cũng không sẽ có người chú ý tới sự hiện hữu của hắn.

Bên cạnh hắn nam nhân, ngồi dưới đất như là như một tòa núi nhỏ khôì ngô, bóng loáng lão đại, hốc mắt hãm sâu, mũi như Ủng Câu, khuôn mặt râu quai nón, nhìn quanh giữa khí thế giống như sư tử hổ báo.

Nếu như nói, cái kia nằm rạp trên mặt đất nam nhân, giống như đầu che giấu trong bóng đêm độc xà, cái này khôì ngô gia hỏa giống như là trên thảo nguyên hùng sư.

Bọn họ tướng mạo, có đủ rõ ràng người phương Tây đặc thù.

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liều Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 27: Trảm Thủ Hành Động!

Khôi ngô nam nhân mở ra một lon bia, ngược cổ đổ vào, cười ha ha, liền hô đã ghiền.

"Thái Cách, người cái tên này có thể hay không uống ít một chút tửu, chúng ta đang thi hành nhiệm vụ." Nằm rạp trên mặt đất nam nhân nhú nhú mày.

"Chó má nhiệm vụ, tiêu diệt một cái Hoa Hạ đàn bà thế thôi, phạm được chứ mời chúng ta 'Ngũ Sát Thủ' rời núi sao?" Tên là Thái Cách khôi ngô nam tử xì mũi coi thường.

Ngũ Sát Thủ không phải là một tổ chức, mà là năm người.

Năm cái quốc tế nhất lưu đứng đầu sát thủ tạo thành một đội, tên là "Ngũ Sát Thủ", bọn hăn không thuộc về bất luận cái gì tổ chức, cũng không tính là quân lính tản mạn. Người có thể cho là, bọn hăn trên thực tế là một cái chinh thể.

Có người đánh xa, có người cận chiến, công phòng nhất thể, phối hợp với nhau, cơ hồ không có bất kỳ nhược điểm.

Bọn hăn đã từng sáng tạo qua năm người tiêu diệt ba trăm quân chính quy ghi chép, trước mắt không người có thể phá. Bọn họ là nghiệp giới cao cấp nhất sát thủ đoàn thể, giá cả càng là quý nhân không hợp thói thường.

Ngũ Sát Thủ giết qua nhân trung, nổi danh Lưu Cự Cổ, có chính đàn thủ lĩnh, có trong quân danh tướng, cũng có tiểu quốc vương hầu. Thái

Cách chưởng mắt một cái ám sát nữ thương nhân bản án, cũng tình hữu khả nguyên (theo như tình lý).

"Nhiệm vụ chính là nhiệm vụ, chỉ cần đối phương lấy được ra đầy đủ thù lao, Lão đại sẽ nhận. Nếu như tiếp nhiệm vụ này, chúng ta muốn cam đoan hoàn thành, quyết không thể đập phá Ngũ Sát Thủ chiêu bài."

"Hặc hặc, ta tôn kính Biến Sắc Long tiên sinh, xin hỏi, nhiệm vụ này có bất kỳ đáng giá căng thẳng địa phương sao?" Gã khinh miệt địa vừa cười vừa nói, "Chỉ bằng những thứ kia nghiệp dư bảo tiêu? Hay là bên người nàng cái kia biết chút khoa chân múa tay con quỷ nhỏ?"

Ngũ Sát Thủ đang thi hành nhiệm vụ lúc trước, tự nhiên sẽ điều tra mục tiêu nhân vật bảo an tình huống.

"Tiểu cô nương kia sẽ cũng không phải là khoa chân múa tay, mà là Hoa Hạ chính tông công phu nội gia." Danh gọi Biến Sắc Long nam nhân lạnh lùng nói, "Nếu như không cần vũ khí, chính diện tương đối lời nói nàng có thể đánh nhau cho người rằng rơi đầy đất."

"Khốn nạn! Người đang ở đây xem nhẹ ta sao?" Thái Cách lửa giận tâm lý chiến, mãnh liệt đứng lên.

"Ta không phải là xem nhẹ người, chỉ là đang cảnh cáo người, không muốn xem nhẹ đối thủ của người." Biến Sắc Long xuyên thấu qua súng ngắm kính ngắm, nghiêm túc quan sát đến đường xá, đột nhiên thanh âm trầm xuống, nói, "Bọn hản tới."

Phía dưới trên đường, hơn mười chiếc màu đen Mercedes đầu đuôi hô ứng, vây quanh chính giữa một cỗ băng màu lam Tân Lợi xe con từ xa đến gần, rất nhanh lái vào Lạn Vĩ lâu khu kiến trúc bao phủ phạm vi.

Thái Cách một tay tướng để ở bên cạnh R PG(mông) ống phóng rốc-két khiêng...mà bắt đầu, tiện tay mang lên trên treo ở trước ngực nhìn xa

kính mắt.

Trên cao nhìn xuống Thái Cách vai khiêng ống phóng rốc-két, nhắm ngay đoàn xe chiếc xe đầu tiên, thân hình của hắn cao lớn uy mãnh, gió xuân phần phật bên trong như là Hồng Hoang mãnh thú.

"Fire!" Thái Cách quát lên một tiếng lớn, bóp lấy cò súng.

Đạn hỏa tiễn cực nhanh bắn ra mà ra, phần đuôi kéo lấy thật dài hỏa diễm, ở giữa không trung gào thét mà qua.

Ầm ầm một tiếng vang thật lớn, đầu đạn ở giữa đoàn xe chiếc thứ nhất chạy băng băng, cực lớn sóng xung đem trọn chiếc xe vén đến không trung, nên làm rơi trên mặt đất thời điểm, chỉ còn lại có một cỗ thiêu đốt lên hài cốt.

Trong xe hai gã bảo tiêu, tại cực hạn nhiệt độ cao bên trong bị nướng đã thành hai khối than cốc.

Biến cố phát sinh, hiện trường vang lên liên tiếp tiếng thẳng xe, thậm chí có một cỗ chạy băng băng tại trong lúc bối rối thoát ly chủ đường, lăn vào bên đường khe rãnh.

"Có địch tập kích, toàn bộ xuống xe, tại chỗ tìm kiếm công sự che chắn." Xe Bentley lên Lý Anh Kiệt cầm lấy bộ đàm lớn tiếng gào thét.

Cửa xe nhao nhao mở ra, bọn bảo tiêu hốt hoảng xuống xe, gần đây tìm kiếm có thể yểm hộ địa phương, nhanh chóng móc súng lục ra, chẳng có mục đích địa bốn phía xạ kích.

Tiếng súng như là xào đậu loại vang lên.

"Chúng ta phải xuống xe." Lý Anh Kiệt quay đầu lại nhìn Trầm Lan Quân, trầm giọng nói, "Đối phương sử dụng R PG(mông) ống phóng rốc-

kết, tử đích."

Tại điều khiển vũ khí như thế nghiêm khắc Châu Á, 54 kiểu súng ngắn cũng không phải dễ dàng như vậy làm đến. Rất khó tưởng tượng, tên gia hỏa này là như thế nào bả ống phóng rốc-kết dẫn vào cảnh nội đấy.

Bất quá, hiện tại hẳn muốn suy tính không phải là đạn hỏa tiễn làm sao tới đấy, mà là như thế nào tránh né loại này lực sát thương thật lớn hỏa lực công kích.

Xe Bentley tuy rằng chống đạn, nhưng cũng chỉ có thể phòng ngự một loại viên đạn, phòng ngự không được đạn hỏa tiễn.

Trực tiếp đem người oanh trên nửa không, sóng xung sinh ra nhiệt độ cao, cũng đủ để tướng người bên trong xe đốt thành tro tận bã, viên đạn có thể hay không đánh đi vào cũng không trọng yếu.

Trầm Lan Quân nhẹ gật đầu, thần tình tương đối yên lặng. Càng là sống chết trước mắt, càng có thể nhìn ra nàng chỗ hơn người.

Tại Lý Anh Kiệt dưới sự chỉ huy, bọn bảo tiêu nhanh chóng hướng xe Bentley chung quanh tập kết, bảo hộ lấy Trầm Lan Quân và ba người từ trên xe rút khỏi đến.

"Tình huống như thế nào? Cái này phát sinh chiến tranh rồi sao? Như thế nào còn có quả Boom?" Lâm Tích hồn nhiên chưa phát giác ra nguy hiểm, như một hiệu kỳ Bảo Bảo đồng dạng bốn phía ngăm nhìn.

Thối phù một tiếng trầm đục, một viên đạn xuất vào trước mặt nàng cái kia danh bảo tiêu đầu, đưa Thiên Linh Cái vén lên.

Huyết quang bật hiện, bạch núc ních óc bốn phía vẩy ra.

Cái kia danh bảo tiêu cả rú thăm cũng không kịp phát ra, liền một cái té ngã mới ngã xuống đất, co quắp vài cái, liền triệt để lâm vào yên lặng.

Lâm Tích hoảng sợ bưng kín miệng của mình, lần đầu tiên trong đời, nàng tận mắt thấy một người ở trước mặt mình đột nhiên chết đi.

Tử trạng tới vô cùng thâm thâm, chi huyết tanh, làm cho nàng toàn bộ dạ dày kịch liệt địa co rút lại, mãnh liệt nôn mửa cảm giác tự nhiên sinh ra.

Nàng không bao giờ nữa cảm thấy chiến tranh thú vị.

"Phốc phốc phốc phốc. . ." Một gã bảo tiêu ngã xuống, tùy theo mà đến là ngay cả chuỗi trầm đục, mỗi một tiếng trầm đục, tất có một gã bảo tiêu bị viên đạn nổ đầu_headshot.

"Mái nhà, mái nhà có Sniper, phân tán bí mật." Lý Anh Kiệt dù sao cũng là bảo tiêu trong đội ngũ cực kỳ có kinh nghiệm một cái, gã rất nhanh phát hiện đối phương đánh lên trận địa vị trí.

Gã đã từng là một gã ưu tú bộ đội đặc chủng, am hiểu hạng mục cũng là đánh lén. Nếu như trong tay có cán tiện tay trường thương, gã hoàn toàn có thể tìm tìm một hữu lực bắn tĩa trận địa, cùng đối phương hợp lại lên một cuộc.

Mà giờ khắc này, gã có chừng vũ khí chỉ là một thanh súng ngắn nòng lớn, tầm bắn không cao hơn 100 gao, cùng động tầm bắn nghìn mét trở lên bắn tĩa súng so sánh với, quả thực chính là chê cười.

Khoảng cách quá xa, súng ngắn bất lực.

Gã chỉ có thể bảo hộ Trầm Lan Quân, gần đây tìm kiếm công sự che chắn, tùy thời tiến vào trong lầu tránh né.

Chỉ ra súng ngắm tầm bắn, mới xem như chân chính an toàn. Bằng không, tùy thời đều bị cái kia giấu ở có lợi vị trí sát thủ một thương nổ đầu_headshot.

"Bọn hăn phản ứng cũng không tệ, vậy mà như thế nhanh bỏ chạy Ly xạ kích phạm vi." Biển Sắc Long rất là ảo não nói.

"Biển Sắc Long, người cũng không cần bảo những người kia toàn bộ tiêu diệt, cũng muốn cho bọn cạp lửa cùng con nhện đen chữa chút việc vui." Mái nhà lên, Thái Cách nhện không được nhắc nhở.

"Minh bạch." Biển Sắc Long trầm giọng nói, liên tục xạ kích, lợi dụng viên đạn bày trận, đưa bọn họ hướng đối diện cái kia tràng trong đại lâu xua đuổi.

Lý Anh Kiệt cùng hơn mười người bảo tiêu, che chở Trầm Lan Quân đám người, gần đây tìm kiếm công sự che chắn, tại liên tục không ngừng tiếng súng ở bên trong, tiến nhập Biển Sắc Long bọn hăn đối diện cái kia tràng Lạn Vĩ lâu.

Nhưng mà vừa vặn thở dài một hơi mọi người, tiến vào trong lầu đại sảnh về sau, lại phát hiện hai người đang ngồi ở trên bậc thang, đối với của bọn hăn cười quỷ dị.

Hai người, một nam một nữ, đều là hai mươi bảy hai mươi tám tuổi niên kỷ.

Nam thân mặc màu đỏ áo choàng, nhuộm lên hỏa diễm một loại màu sắc tóc, toàn bộ người tựa như một đoàn lửa; mà nữ thân mặc màu đen áo choàng, đeo màu đen bịt mắt, giống như là một cái màu đen u linh.

Đỏ và Đen, hai loại màu sắc đối lập, đầy đủ tiên minh.

"Ta là bò cạp lửa." Nam tử nhếch miệng cười cười, một đôi màu nâu xám ánh mắt, tản ra tử vong khí tức.

"Ta là con nhện đen." Nữ tử biểu lộ băng lãnh, ánh mắt như là vạn năm hàn đàm, nàng mới mở miệng, chung quanh nhiệt độ dường như giảm xuống 10 độ.

"Chờ các người đã lâu rồi." Bò cạp lửa nhìn đồng hồ tay một chút, khóe môi nhếch lên đùa cợt mà cười ý, "So với trong dự tính thời gian đã chậm nửa giờ, xem ra, ta vẫn còn có chút đánh giá cao các người."

Lý Anh Kiệt cả giận nói: "Các người phía sau màn làm chủ là ai? Muốn làm gì? Để cho gã đi ra nói chuyện."

"Người cũng chỉ là đầu chó nuôi trong nhà thế thôi." Bò cạp lửa cười nói, "Có tư cách gì cùng Ông Trùm giấu mặt đối thoại?"

"Nói nhảm vãi quá." Con nhện đen hừ lạnh một tiếng.

Nàng đột nhiên khởi động, giống như đạo tia chớp màu đen loại, qua trong giây lát tựu đi tới bọn bảo tiêu trước mặt, cổ tay khê đao Hàn sáng lóng lánh, bàn tay Chủy thủ trở tay đâm vào một gã bảo tiêu cái cổ, máu tươi như là mũi tên một loại tiêu xạ mà ra.

Đang lúc mọi người còn không có kịp phản ứng lúc trước, con nhện đen nhanh chóng lui trở về.

Cái này một loạt động tác, điện quang hỏa thạch, động tác mau lẹ, trong chớp mắt một cái mạng đã bị con nhện đen thu hoạch.

Một lời không hợp liền giết người, không thẹn với nàng cái kia hải người có tên số.

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liễu Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 28: Hình Ý Bằng Quyền!

Trương Tiểu Ngư ánh mắt híp lại, trong cơ thể Tham Lang thạch cảm nhận được nguy hiểm, lại lần nữa hưng phấn lên.

Cái này tên là con nhện đen nữ nhân, một tắc vuông bên trong gián tiếp xê dịch, tiến thối như điện, ra tay tàn nhẫn, một chiêu toi mạng, có thể so sánh vòm cầu xuống cái kia hai cái bọn cướp giới Ái Nhân Tư Thản lợi hại hơn.

Cũng không biết Trầm Lan Quân trên người đến cùng cất giấu bí mật gì, vậy mà dẫn tới lợi hại như vậy sát thủ xuất hiện, xem ra cái kia phía sau màn làm chủ, không đạt mục đích quyết không bỏ qua a!

"Ba ba ba đừng. . ." Bò cạp lửa cười mím địa đánh vỗ tay, nói, "Thế nhân cũng sợ hãi sát thủ, thật tình không biết giết người cũng là hạng nhất kỹ thuật hàm lượng rất cao ngành nghề. Con nhện đen giết người tuyệt đối có thể xưng là nghệ thuật, nhìn người khiến cho vui vẻ, ta cũng tới nhận một gậy."

Vừa dứt lời, hắc dùng lực lượng đập đất, toàn bộ người như là đập lò xo một loại bắn về phía không trung, lên tới đỉnh thời điểm, đột nhiên cấp tốc hạ xuống, trong chớp mắt liền đã rơi vào bọn bảo tiêu chính giữa.

"Muốn chết!" Những người hộ vệ này cũng đều là thân kinh bách chiến cao thủ, phản ứng cũng không chậm, bò cạp lửa thân hình tung tích tới ranh giới, cách hắc gần nhất ba người, cơ hồ trong cùng một lúc rút ra chủ thủ quân dụng, hướng chỗ yếu hại của hắc đâm tới.

Bò cạp lửa khóe môi nhếch lên tà mị đáng tươi cười, thân thể lấy không thể nào góc độ, ở giữa không trung chiết cái Thiết Bản Kiêu, tránh thoát ba gã bảo tiêu liên thủ công kích.

Gã hai tay mãnh liệt dùng sức, chèo chống lấy hai cái chân cực nhanh tìm cái hình quạt, mũi chân lên không biết lúc nào bắn ra hai thanh lưỡi dao sắc bén, lam u u địa lóe ra hàn quang.

Theo hai chân trên không trung liên tục huy động, mũi chân lên lưỡi dao sắc bén, tùy tiện địa phá vỡ cổ ba gã bảo tiêu.

Máu tươi vẩy ra, ba người hét lên rồi ngã gục, không quá mười giây đồng hồ liền toàn thân run rẩy, miệng sùi bọt mép mà chết. Thân thể của bọn hắn, cả răng trắng như tuyết đã thành màu tím đen.

Kịch độc!

Bò cạp lửa mũi chân lưỡi dao sắc bén lên, cho ăn đầy kiến huyết phong hầu (gặp máu là toi) kịch độc.

Còn dư lại bọn bảo tiêu sửng sốt một chút thần về sau, như là như thủy triều lui về phía sau có chừng mười bước.

Bò cạp lửa động tác mặc dù không có con nhện đen nhanh như vậy, giết người động tác cũng không có như vậy gọn gàng, nhưng mà chân hắn lên bắn ra độc dao thật lợi hại, dù là chỉ là vạch phá một chút da, cũng phân là phút đồng hồ muốn người mạng già a!

Có một gã sợ tới mức bị giày vò bảo tiêu, quay người chạy ra ngoài cửa, nhưng mà chỉ là vừa vịn ra đại môn, chỉ nghe thấy một tiếng trầm đục, trên đầu của hắn liền tuôn ra một đoàn huyết vụ.

Sniper!

Sniper nhìn chăm chăm vào cánh cửa này, chỉ có thể vào, không thể đi ra ngoài.

Bọn hắn từng bước một bị xua đuổi tiến người ta xếp đặt thiết kế tốt trong cạm bẫy.

"Như thế nào đây? Ta đây đuôi bò cạp châm tư vị không tẻ đi?" Bò cạp lửa cười đắc ý, dường như vừa vắn giết chết không phải của hắn đồng loại, mà là ba con con sâu cái kiến.

"Hơi quá đáng, các người hơi quá đáng." Lâm Tích tay đang run rẩy, Lâm Tích chân đang run rẩy, Lâm Tích toàn thân cũng đang run rẩy. Không phải là bởi vì sợ, mà là vì phẫn nộ.

Đối mặt như thế hung tàn kẻ địch, tuy rằng ngay từ đầu có chút sợ hãi, thế nhưng rất nhanh đã bị phẫn nộ áp đi qua.

Các người một lời không hợp liền giết người, có hay không hỏi qua ý kiến của ta?

Nàng là Lâm gia người, Lâm gia là Hoa Hạ ánh sáng, mà nàng là Lâm gia đích truyền môn nhân. Người mang thượng thừa võ công, tâm đeo thiên hạ cực khổ, cái này Lâm gia tổ huấn.

Nàng không thể trơ mắt nhìn hai cái này quái vật, tàn sát dì nhỏ bảo tiêu.

"Tiểu cô nương, người rốt cuộc nhìn không được." Bò cạp lửa cười nói, "Con nhện đen nghe nói, Lâm thị nội gia quyền là Hoa Hạ thượng thừa nhất võ học, vì sao đặc biệt mà chạy tới, không nên hướng người lãnh giáo một chút đây!"

Ngũ Sát Thủ ở bên trong, mỗi người am hiểu kỹ thuật cũng không giống vậy.

So hiện nay thiên xuất hiện bốn vị này, Biển Sắc Long am hiểu nguy trang cùng đánh lén, Thái Cách am hiểu bạo phá, con nhện đen am hiểu cận thân chém giết, mà bò cạp lửa am hiểu Ba Tây nhu hòa thuật, am hiểu hơn dụng độc.

Con nhện đen chém giết chi thuật, tụ tập Phương Tây chiến đấu cùng ám sát chi thuật chiều dài, qua muôn ngàn thử thách về sau, càng cô đọng tinh giản, không có bất kỳ một chiêu là vướng víu dư thừa mảnh khỏe, ra tay chính là muốn hại, ra tay muốn thu hoạch nhân mạng.

Đã từng có một cái Phương Tây đỉnh cấp chiến đấu đại sư, chỉ ở con nhện đen dưới tay rời đi ba cái hiệp, liền bị nàng cắt vỡ yết hầu.

Nàng đối với Hoa Hạ công phu xì mũi coi thường, cho là đây chỉ là công phu điện ảnh bao giả vờ bán thần nói thể thôi. Nghe nói mục tiêu lần này nhân vật bên trong, có một Hoa Hạ võ học thế gia đích truyền đệ tử, nàng liền nhất định phải tới thử xem gọi là Hoa Hạ công phu, đến cùng phải hay không hư danh nói chơi.

"Người muốn khiêu chiến ta?" Lâm Tích lạnh lùng nhìn con nhện đen.

"NO NO NO. . ." Con nhện đen duỗi ra ngón trở lắc, khinh miệt nói, "Không phải là khiêu chiến, chỉ là một cái không có ý nghĩa tiêu đổ ước. Ta cá là người đang ở đây thủ hạ ta sống không qua ba chiêu, mà bò cạp lửa lại cho rằng người có thể sống qua mười chiêu, tiền đánh cuộc là 100 đôla."

Bò cạp lửa nhún vai, buông tay nói: "Tiểu cô nương, con nhện đen cho rằng người đám Hoa Hạ công phu đều là khoa chân múa tay, biểu diễn công năng càng lớn tại thực chiến, mà ta cùng quan điểm của nàng là giống nhau."

"Vì chứng thực, hai chúng ta đã liên thủ giết bốn mươi bảy người Hoa Hạ công phu danh gia, ít nhất cho tới bây giờ chúng ta là chính xác. Kỳ thật ta cũng cho rằng người tại tay nàng nắm chắc đi bất quá ba chiêu, chỉ là nếu

như mọi người muốn đánh bạc, ta cuối cùng cùng với nàng không giống nhau, người thấy đúng không?"

Trương Tiểu Ngư âm thầm cười lạnh, những thứ này ếch ngồi đáy giếng người phương Tây, hoàn toàn không biết Hoa Hạ thượng thừa võ học chân chính uy lực.

Bọn hăn giết những thứ kia cái gọi là danh gia, hơn phân nửa là bên ngoài thiết lập quán thụ đồ bọn bịp bợm giang hồ, sẽ hai chuyển sáo lộ, đùa nghịch vài cái xinh đẹp động tác võ thuật đẹp, liền dám tự xưng là danh gia.

Mà Lâm Tích công phu, tuyệt đối là Hoa Hạ thượng thừa nhất võ học.

Đánh khắp Phương Tây vô địch thủ Lý Tiểu Long, đánh cho nước Nga đại lực sĩ rằng rơi đầy đất Hoắc Nguyên Giáp, trong loạn quân lấy thượng tướng thủ cấp Đại Dao Vương năm, bọn hăn luyện đúng là thượng thừa nhất công phu, từng để cho người Hoa hãnh diện, để cho Phương Tây cường đạo cuộc sống hàng ngày khó an quốc tuý (tinh hoa văn hoá của đất nước).

Trương Tiểu Ngư đã từng khoảng cách gần cảm nhận được Lâm Tích phát chiêu trước cổ khí thế kia, lúc ấy Tham Lang thạch truyền lại đi ra cảnh giới cấp bậc, là trước mắt mới chỉ cao nhất.

Con nhện đen tuy rằng tiến thối như điện, ra tay tàn nhẫn, nhưng đây chỉ là kiếm đi nhập đề con đường nhỏ, cùng Lâm Tích tràn đầy mê mông cuồn cuộn so sánh với, giống như là độc xà so với sư tử hổ báo, căn bản không tại một tầng nữa lên.

"Ếch ngồi đáy giếng, buồn cười đến cực điểm. Ta khiến cho người xem một chút, cái gì mới thật sự là Hoa Hạ công phu." Lâm Tích khoe miệng hiện lên một vòng đùa cợt tiểu ý, vậy mà cùng Trương Tiểu Ngư chiêu bài dáng tươi cười có vài phần giống nhau.

Nàng đương nhiên không có có ý thức đến điểm này, mà là bả tất cả tâm thần đặt ở trước mặt trên người đối thủ.

"Hy vọng người sẽ không giống những thứ kia gọi là võ thuật danh gia đồng dạng để cho ta thất lạc." Con nhện đen xếp đặt một cái chiến đấu thức mở đầu, ánh mắt lạnh như băng như độc xà một loại nhìn chăm chăm vào Lâm Tích.

Lâm Tích tiến về phía trước một bước, dưới chân bất đình bất bát (*không khép không hở), nàng nội hít một hơi, toàn thân kéo căng, giống như Trương kéo căng dây cung cung, toàn thân tản ra khí thể nhiếp người.

Con nhện đen trên người phát ra chính là sát khí, mà Lâm Tích trên người phát ra đây, là đường hoàng mệnh mông cuồn cuộn võ giả khí phách, trong đó có thuộc về bất đồng.

Dù là con nhện đen thân kinh bách chiến, cũng bị Lâm Tích khí thể trên người ép xuống. Nàng có thể rõ ràng cảm giác được, cổ khí thể này cùng trước đây sửa chữa qua những thứ kia cái gọi là công phu danh gia, có cách biệt một trời một vực.

"Hình Ý quyền tới —— Băng Quyền!"

Lâm Tích quát một tiếng, nhu thân thẳng lên, tướng quyền kinh tích góp đến đỉnh điểm thời điểm dùng sức hơi ra, quyền phong càn quét chỗ, mơ hồ có tiếng sấm nổ mạnh, một quyền chi uy, ngang nhiên như vậy.

Thật sự có sơn băng địa liệt khí thế!

Con nhện đen vốn tưởng rằng có thể tùy tiện né tránh, nhưng thân thể của nàng tại quyền phong bao phủ phía dưới, rõ ràng so với nguyên lai trì hoãn gấp mấy lần, nàng quá sợ hãi, đem hết toàn lực hướng trên mặt đất lăn một vòng, mới khó khăn lắm tránh thoát quyền kinh bao phủ phạm vi.

Nhưng mà, chân của nàng bộ vẫn bị quyền phong quét một cái, lập tức cảm giác nửa người như là bị điện cao thế tàn sát bừa bãi một lần, chân như là có mấy nghìn cột châm nhỏ đồng thời đâm đi vào, đau đến nàng toàn thân mười vạn tám nghìn cộng lông măng chuẩn bị dựng thẳng lên, toàn bộ Linh Hồn cũng cùng theo run rẩy.

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liều Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 29: Người Thứ Năm!

Một thức này "Băng Quyền", là Lâm Tích đặc ý nhất chiêu số một trong.

Nàng bây giờ là nội kinh tiểu thành cảnh giới, quyền kinh tuy rằng rời rạc không thể ngưng tụ, thế nhưng tản mát ra khí kinh, lại có thể tương hơn mười cen-ti-mét dày bàn đá xanh đậm thành tổ ong vò vẽ. Con nhện đen thân thể lại rắn chắc, cũng không có khả năng so với bàn đá xanh còn muốn cứng rắn.

May mắn con nhện đen trốn nhanh hơn, nếu như không phải là nàng kịp thời tới một chiêu "Như con lật đật lặn lặn", tan mất Lâm Tích chín thành quyền kinh, chỉ sợ hiện tại đã bị một quyền đánh thành cái sàng rồi.

"Lâm tiểu thư uy vũ. . ." Bọn bảo tiêu đồng loạt địa quát to một tiếng thu thập.

"Hoa Hạ công phu uy vũ, phiên bang man di, nào biết đâu ta Hoa Hạ võ học bách đại tinh thâm chỗ." Trương Tiểu Ngư vung tay hô to, hãnh diện.

Ở đây bảo tiêu buồn bực mà nhìn trên nhảy dưới tránh (*né đòn) Trương Tiểu Ngư, nghĩ thầm người có muốn hay không khoa trương như vậy, nên làm cái này đang đóng phim sao?

Hơn nữa, người ta Lâm tiểu thư đánh ra đến uy phong, người kích động như vậy làm cái gì? Có năng lực chính mình đánh tới. Một người nam nhân dựa vào nữ nhân bảo hộ, cuối cùng sẽ khiến cái này thiết huyết hán tử bất mãn.

Trương Tiểu Ngư mới không để ý tới sẽ đám này yếu gà ánh mắt, gã chỉ là đơn thuần địa thưởng thức Lâm Tích, vì nàng biểu thị đi ra thưởng thừa võ học mà tâm chiết.

Nhìn qua nũng nịu một cái tiểu cô nương, một quyền chi uy, rõ ràng có thể đem giết bọn bảo tiêu như là giết gà con nhện đen, dồn ép sử dụng ra như con lật đật lười lãn lãn khó coi như vậy chiêu số, thực lực như vậy, quả nhiên để cho người sợ hãi thán phục.

Không biết, nếu như gã cũng luyện tập được công phu như vậy, có thể hay không khống chế Tham Lang thạch mãnh liệt mệnh môn lực lượng đây? Cái ý nghĩ này để cho Trương Tiểu Ngư trong lòng khê động.

Con nhện đen sắc mặt trắng bệch, từ trên mặt đất chậm rãi đứng lên, cho tới bây giờ, nàng bị quyền phong quét đến cái chân kia vẫn như cũ đau đớn muôn phần, muốn cố nén mới có thể đứng thẳng lên.

Bò cạp lửa lười biếng đáng tươi cười, trong chốc lát cứng trên mặt, muốn rất khó xem thì có rất khó xem. Thực lực của hắn cùng con nhện đen tại sà sà nhau giữa, con nhện đen nếu như bị họ Lâm tiểu cô nương một quyền bức lui, chính mình cũng không khá hơn chút nào.

"Băng Quyền tư vị không tệ đi?" Lâm Tích lạnh lùng nói.

"Rất tốt, rất tốt, rất tốt." Con nhện đen nói liên tục ba khắp, ánh mắt phức tạp địa nhìn chăm chăm vào Lâm Tích nói, "Người cuối cùng là không để cho ta thất lạc."

Nàng trải qua trăm cay nghìn đắng, chịu đựng vô số gặp trắc trở, mới luyện tập đã thành cái này một thân cận chiến chém giết chi thuật. Nhưng trước mặt tiểu cô nương này, nhìn qua như đóa hoa loại kiều diễm, công phu lại có thể như thế lợi hại, khó tránh khỏi sẽ để cho con nhện đen ghen ghét thành điên cuồng.

"Người vừa vận giống như nói, ta tại tay người nắm chắc đi bất quá ba chiêu?" Lâm Tích lạnh lùng nói.

Con nhện đen im lặng.

Trừ ra trầm mặc, nàng không biết nên nói cái gì, nàng cảm giác gương mặt của mình, bị Lâm Tích một cái tát lại một cái tát, làm nhiều việc cùng lúc (tay nắm tay mười) nên đánh chưa đủ nghiền.

Nàng suýt nữa cả một chiêu cũng không có vượt đi qua, thậm chí đội mũ đệ nhị chiêu dừng khí cũng đánh mất. Ba chiêu mà nói, bây giờ nghĩ lại, chính là thiên đại chê cười.

Con nhện đen thừa nhận, nàng nghiêm trọng đánh giá thấp Lâm Tích, cũng đánh giá thấp Hoa Hạ võ thuật.

Phải nói, Lâm Tích quyền pháp, đã vượt ra "Thuật" phạm trù, càng tiếp cận với "Đạo", không thể xưng là "Võ thuật", càng hẳn là kêu "Võ đạo" .

"Hai người các người cùng tiến lên tương đối khá." Lâm Tích dáng tươi cười lãnh liệt, "Tình ngộ ta từng bước từng bước giải quyết, phiền toái."

"Tiểu cô nương cái đề nghị này không tệ." Bò cạp lửa trước mặt sắc mặt ngưng trọng nói, "Ta luôn luôn là cái giỏi về nạp gián người tốt."

Con nhện đen muốn nói cái gì, cuối cùng cũng không nói ra miệng, tuy rằng cùng bò cạp lửa là hợp tác, thế nhưng lúc giết người, nàng từ không hy vọng có người nhúng tay. Thế nhưng là, Lâm Tích một quyền chi uy, làm cho nàng không dám lại tự cao tự đại.

Hoa Hạ võ đạo, chính là chuyên trị các loại không phục.

Con nhện đen cùng bò cạp lửa liếc nhau một cái, sau đó đồng thời hướng Lâm Tích nổi loạn.

Một cái cấp tiến như điện, từng chiêu đoạt mệnh, một cái nhu hòa thuật kinh người, dù sao vẫn là từ người tuyệt đối không nghĩ tới góc độ cho một kích trí mạng, hai người liên thủ, Lâm Tích biết vậy nên áp lực tăng gấp đôi.

Tuy rằng nàng võ đạo tu vi, nếu so với con nhện đen cùng bò cạp lửa cao hơn mấy tầng lầu, thế nhưng lâm địch chém giết, kinh nghiệm cũng trọng yếu phi thường.

Cùng hai cái thân kinh bách chiến, giết người như ngóe Ma Đầu so sánh với, Lâm Tích thuần khiết địa như là một ly nước sôi.

Nàng vẫn phải đề phòng lấy, bò cạp lửa mũi chân lên tùy thời đều bắn ra kịch độc lưỡi dao sắc bén.

Nếu như nàng là nơi tuyệt hảo cao thủ, tu thành kim cương bất hoại thân thể, chính là kịch độc, hiển nhiên không làm gì được nàng. Nhưng nàng bây giờ còn chỉ là nội kinh tiểu thành, bị "Đuôi bò cạp châm" đâm trúng, vẫn như cũ sẽ đi đời nhà ma.

Bất quá, Lâm Tích dù sao cũng là đệ nhị cảnh võ đạo cao thủ, tu vi của nàng bày ở đẳng kia. Độc chiến hai cái cường địch, cho dù áp lực đại tăng, nhưng nàng thi triển gia truyền bát quái du thân chưởng pháp, chân đạp Kinh Dịch sáu mươi bốn quẻ phương vị, tại công kích của địch nhân xuống thông dong né tránh, chưởng phong vu vu, đánh cho phong sinh thủy khởi.

Con nhện đen cùng bò cạp lửa, nghiêng chắc hàm răng, trừng mắt đứng thẳng lông mày, từng chiêu ép sát, từng bước đoạt mệnh, mang hoạt cả buổi, nhưng lại ngay cả Lâm Tích góc áo cũng không có dính, còn bất chợt bị Lâm Tích cường hãn nội kinh dồn ép chặt vật không chịu nổi.

Bảo Bảo trong nội tâm đau khổ, nhưng Bảo Bảo nói không nên lời.

Hai người bọn họ áp lực, so với Lâm Tích lớn hơn nhiều lắm rồi.

Ba người đánh làm một đoàn, tạo thành nào đó kỳ diệu cân bằng, trong thời gian ngắn, căn bản phần không quá thắng bại.

"Trương Tiểu Ngư, để ta ở lại cản bọn hăn, người tranh thủ thời gian dẫn người chạy đi." Lâm Tích đối mặt hai gã cường địch, rõ ràng còn có nhàn hạ nói chuyện.

"Như vậy sao được, chúng ta không có khả năng bỏ rơi người mặc kệ." Trương Tiểu Ngư cất cao giọng nói, "Hai cái này con nhện tinh Hạt Tử tinh gì gì đó, cũng không phải tốt chim, ta có thể lo lắng."

Lâm Tích thật sâu nhìn Trương Tiểu Ngư liếc, không có nghĩ đến cái này chán ghét gia hỏa, giây phút quan trọng còn rất đáng tin cậy đấy, nàng lập tức cảm thấy trong lòng ấm áp.

"Ít dài dòng chậm chạp." Lâm Tích biểu hiện ra lại hung dữ nói, "Các người ở chỗ này, ta càng không an toàn, chỉ bằng bọn hăn, căn bản không gây thương tổn ta."

Trương Tiểu Ngư đã trầm mặc, nàng nói xong cũng đúng, Lâm Tích tuy rằng không làm gì được đôi người liên thủ con nhện đen cùng bò cạp lửa, nhưng tự bảo vệ mình dư xài. Lấy thực lực của nàng, chạy đi cũng không là cái vấn đề lớn gì.

Nàng chân chính lo lắng, là Trầm Lan Quân an toàn.

"Trầm tổng, chúng ta trước nghĩ cách chạy đi đi!" Lý Anh Kiệt khuyên nhủ, "Lâm tiểu thư thân thủ tốt như vậy, khẳng định có biện pháp an toàn rút lui khỏi."

"Chúng ta đi." Trầm Lan Quân mặt không thay đổi phất phất tay, nàng không phải là cái loại này xách không rõ tình trạng Thánh Nữ biểu, gặp phải thời khắc sinh tử không nên nói cái loại này "Ta không nên cùng người tách ra chúng ta chết cũng muốn chết cùng một chỗ" nói nhảm.

Mọi người ai cũng không muốn chết, tốt nhất cũng tiếp tục tồn tại.

Nàng xem rất rõ ràng, Lâm Tích duy nhất cố kỵ đúng là an toàn của nàng, chỉ cần nàng an toàn, Lâm Tích liền có năng lực làm cho mình an toàn. Lấy Lâm Tích thực lực, tự bảo vệ mình hoặc chạy trốn, dư xài.

Cho nên hẳn rất quyết đoán lựa chọn rút lui khỏi.

Trương Tiểu Ngư còn muốn nói gì nữa, Trầm Lan Quân cho hẳn nháy mắt.

Gã tựa hồ đã minh bạch cái gì, lặng yên đi theo Trầm Lan Quân sau lưng.

Gặp Trầm Lan Quân cùng bọn bảo tiêu ra đại môn, bò cạp lửa cùng con nhện đen rõ ràng không có phản ứng gì, hai người tiếp tục hướng Lâm Tích trên người bắt chuyện, dường như quên mất Trầm Lan Quân mới là bọn hắn hàng đầu mục tiêu.

"Sniper vẫn còn." Đứng ở trong cửa lớn nghiêng, Lý Anh Kiệt vung trộm hướng đối diện mái nhà nhìn nhìn, "Cái này tòa kiến trúc cửa sổ toàn bộ bị phong kín rồi, đại môn là duy nhất sinh lộ. Chúng ta phải nghĩ biện pháp đột phá Sniper trận địa, chạy đến đối diện trong lầu, cái kia tòa kiến trúc cùng còn lại mấy tòa kiến trúc là ngay cả lấy đấy, chỉ cần chúng ta chui vào, bọn hắn sẽ không có thể tập trung chúng ta. Đến lúc đó ta lưu lại cùng bọn họ quần nhau, các huynh đệ bảo hộ Trầm tổng lý khai."

"Thế nhưng. . . Sniper dưới cao nhìn xuống, chiếm cứ có lợi vị trí, chúng ta ra sao đột phá gã hỏa lực phong tỏa?" Một gã hộ vệ khác nói.

Từ nơi này tòa kiến trúc đến đối diện cái kia tòa kiến trúc khoảng cách, tối đa hai mươi mét, lại đã thành vắt ngang tại sống hay chết ở giữa cực lớn cái hào rộng.

"Ở đây có một khối sàn gác." Lý Anh Kiệt bốn phía ngăm nhìn, chứng kiến chân tường có một khối vút đi xi-măng sàn gác, lập tức nhãn tình sáng lên, nói, "Chúng ta tưởng xi-măng bản dính trên đầu, nhanh chóng chạy tới, hẳn là cũng được. Viên đạn có thể đánh xuyên qua sàn gác, nhưng lại không nhất định có thể đánh trúng chúng ta."

"Cứ làm như thế." Trầm Lan Quân mặt không thay đổi nói.

Vài tên bảo tiêu hợp lực, tưởng cái kia khối xi-măng bản giơ lên, sau đó tướng Trầm Lan Quân vây vào giữa. Trương Tiểu Ngư cũng núp ở sàn gác xuống, cùng bọn bảo tiêu cùng một chỗ giơ sàn gác, tại Lý Anh Kiệt thống nhất khẩu hiệu xuống, sẽ cực kỳ nhanh hướng đối diện cao ốc chạy tới.

"Phốc phốc phốc phốc. . ."

Súng ngắm đạn bắn vào sàn gác lên, phát ra liên tiếp giòn vang.

Hai mươi mét khoảng cách đảo mắt mặc dù đến, khi bọn hắn chạy vào cái kia tòa kiến trúc đại môn lúc, mỗi người cũng thở dài một hơi.

Lý Anh Kiệt chỉ chỉ cái kia lầu cùng lầu giữa liên thông hành lang, nói: "Trương Tiểu Ngư, người cùng Trầm tổng đi trước, ta cùng huynh đệ đám bọc hậu, phòng ngừa bọn hắn đuổi theo tới, 20 phút về sau, chúng ta ở phía trước cái kia tòa kiến trúc hội hợp."

"Tốt." Trương Tiểu Ngư nhẹ gật đầu, lôi kéo Trầm Lan Quân tay, bước nhanh chạy vào cái kia hành lang.

20 phút về sau, Lý Anh Kiệt cũng mang theo còn dư lại vài tên bảo tiêu, đi tới chỉ định hội hợp địa điểm.

"Bọn hăn quả nhiên đuổi tới." Lý Anh Kiệt ngưng trọng nói, "Chúng ta chia ra ba đường, cùng bọn họ tại mấy tòa kiến trúc giữa chơi trốn tìm. Hiện tại, mái nhà cái kia hai gã sát thủ đã bị các huynh đệ khác dẫn dắt rời đi rồi."

Trầm Lan Quân không hề chớp mắt địa nhìn gã, ánh mắt rất kỳ quái.

"Người biết những thứ này sát thủ là người nào sao?" Nàng nhàn nhạt mà hỏi thăm.

"Ta biết rõ, bọn họ là trên quốc tế đứng đầu sát thủ đoàn đội, trên giang hồ xưng là 'Ngũ Sát Thủ' ." Lý Anh Kiệt nói, "Cũng không biết là người nào, rõ ràng mời người lợi hại như vậy để đối phó người."

"Người nên biết đấy, không phải sao?" Trầm Lan Quân trên khóe miệng vênh lên, có phần có vài phần đùa cợt ý vị. Nàng cũng không có ý thức được, cười như vậy sắc mặt cũng cùng Trương Tiểu Ngư chiêu bài đáng tươi cười rất giống nhau.

Nàng cùng Lâm Tích đồng dạng, tại chút bất tri bất giác, trong Trương Tiểu Ngư độc.

"Ta. . . Biết rõ cái gì? Trầm tổng người cái này là. . ." Lý Anh Kiệt lông mi không bị khống chế địa run lên vài cái, có thể nét mặt của hăn cũng rất yên lặng.

"Ngũ Sát Thủ. . . Ta nghe nói bọn hăn mỗi lần hành động đều là cùng một chỗ, tuyệt đối sẽ không ít bất kỳ một cái nào." Trầm Lan Quân nói, "Thế nhưng là lúc này đây, thoát nhìn chỉ bốn cái, thủ lĩnh của bọn hăn, nghe nói là đoàn trong đội duy nhất người Hoa, người xưng Độc Chư Cát, gã đi nơi nào?"

Mái nhà trên có hai người, Thái Cách cùng Biễn Sắc Long, trong lầu có hai người, bò cạp lửa cùng con nhện đen, quả thực chỉ bốn người. Như vậy, cái khác đi nơi nào?

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liều Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 30: Chư Cát Hiện Thân!

"Thoạt nhìn, Trầm tổng đối với Ngũ Sát Thủ hiểu rất rõ." Lý Anh Kiệt mặt không thay đổi nói.

"Như bình thường." Trầm Lan Quân nhàn nhạt nói, "Ta có một người bạn, cũng là người giang hồ, thường xuyên nghe hắc đàm luận chuyện giang hồ, Ngũ Sát Thủ đại danh, đã từng nghe hắc cầm lấy qua."

"Cần gì chứ?" Lý Anh Kiệt thở dài một tiếng, nói, "Hà tất không nên ở thời điểm này ngả bài đây? Giống như Trầm tổng thông minh như vậy người, không nên phạm loại này cấp thấp sai lầm."

"Nếu như ta không ngả bài, người muốn than bài." Trầm Lan Quân cười nhạt một tiếng, "Nói ra trước đã, sẽ có vẻ tự ta so sánh thông minh. Bọn hắc cũng khoe khen ta Đại Trí như yêu, ta cũng không thể để cho ta đám fans hâm mộ thất lạc, không phải sao?"

Bên cạnh bọn bảo tiêu không hiểu ra sao, kia bên trong một người tuổi còn trẻ khó hiểu nói: "Lão đại, cái này có chuyện như vậy? Người làm sao có thể cùng Trầm tổng nói như vậy nói?"

"Phanh", một tiếng trầm đục, cái kia danh bảo tiêu trên ót xuất hiện một cái lỗ máu. Gã mở to hai mắt nhìn, trong cổ họng khanh khách rung động, khó có thể tin địa té xuống.

Gã đến chết cũng không rõ, sớm chiều chung đụng huynh đệ tại sao phải đối với hắc ra tay.

Còn dư lại vài tên bảo tiêu sợ ngáy người, bọn hăn thậm chí quên mất bước tiếp theo nên như thế nào phản ứng.

"Phanh phanh phanh phanh..." Lý Anh Kiệt bóp cò, tưởng mấy người này toàn bộ bắn chết.

"Người vậy mà giết bọn chúng đi?" Trầm Lan Quân yên lặng trong ánh mắt hiện lên một vòng tức giận, "Mục tiêu của các người là ta, hà tất lạm sát kẻ vô tội?"

"Người biết rõ đấy, Chư Cát cả đời duy cẩn thận." Lý Anh Kiệt mỉm cười nói, "Ta nếu như kêu Độc Chư Cát, hiển nhiên so với Chư Cát càng thêm cẩn thận. Bọn hăn biết được không nên biết, cũng liền không có tư cách tiếp tục tiếp tục tồn tại."

Độc Chư Cát!

Trầm Lan Quân bảo tiêu đội trưởng, dĩ nhiên là hưởng dự quốc tế Ngũ Sát Thủ đầu lĩnh, Độc Chư Cát!

"Có đạo lý." Trầm Lan Quân nhẹ gật đầu, nói, "Bọn hăn cùng theo người lại tới đây, cũng đã nhất định phải chết, người vốn không có ý định buông tha bọn hăn."

"Trầm tổng, người quả thực rất thông minh." Lý Anh Kiệt nói, "Ta đến bây giờ còn là không có suy nghĩ cẩn thận, người như thế nào nhìn ra thân phận ta đấy. Kế hoạch này là ta nghĩ ra được, hết thảy cũng không chê vào đâu được a!"

"Mặt ngoài nhìn qua, kế hoạch của người hoàn toàn chính xác không có gì lỗ thủng." Trầm Lan Quân ngừng lại một chút, tiếp tục nói, "Nhưng mà, hăng quá hoá dờ, có đôi khi vô cùng truy cầu hoàn mỹ, hoàn toàn là lớn nhất chỗ thiếu hụt."

"Không có biện pháp, ta là xử nữ tòa đây." Lý Anh Kiệt tự giấu cười cười.

"Lần trước bị bắt cóc thời điểm, ta cũng đã bắt đầu hoài nghi, bảo an nhân viên bên trong có vấn đề. Nếu như không có nội ứng, bọn hắc không có khả năng biết rõ hành tung của ta, càng không khả năng không có chút nào chướng ngại địa đột phá phía ngoài tầng tầng bảo hộ, đột nhiên xuất hiện ở trước mặt ta."

Trầm Lan Quân mặt không thay đổi nói, "Bất quá lúc kia, ta vẫn không có hoài nghi đến người. Dù sao, người là từ Trầm gia cùng theo ta tới đây, những năm gần đây này, công tác của người một mực làm rất khá."

"Vậy là người từ chừng nào thì bắt đầu hoài nghi ta đây này? Lại làm sao biết ta chính là Độc Chư Cát hay sao?" Lý Anh Kiệt trên mặt áy náy thần tình lóe lên tức thì, rất nhanh liền khôi phục yên lặng.

"Ta xuất hành lộ tuyến, đều là người an bài, mỗi một con đường tuyến đường xá, chỉ người rõ ràng nhất. Tại cao khung trên đường đi gặp được sửa đường thời điểm, ta đã có chút hoài nghi người rồi, bởi vì người cũng không sẽ phạm sai lầm như vậy. Nhưng chân chính để cho ta xác định điểm ấy, lại là vừa vặn người khuyên ta ly khai Lâm Tích, tranh thủ thời gian lúc rút lui."

Trầm Lan Quân nói, "Người biểu hiện địa quá mau nóng nảy rồi, nóng lòng muốn đem ta cùng tích tích tách ra, bởi vì người biết rõ, tích tích là bên cạnh ta uy hiếp lớn nhất chính là cái người kia, đã đi ra nòng, ta cơ bản liền biến thành cái thớt gỗ lên thớt cá... Lúc kia ta liền xác định, người chính là cái kia nội ứng. Ngũ Sát Thủ cho tới bây giờ đều là cùng một chỗ hành động, nếu như bên ngoài chỉ bốn cái, như vậy còn dư lại cái này, tám chín phần mười chính là người rồi. Người bình thường làm việc tâm tư kín đáo, riêng có trí kế, hơn nữa lòng dạ sâu đậm, Độc Chư Cát danh tiếng, cũng là cùng người rất xứng đôi."

"Nguyên lai là như thế, xem ra ta vì sao vì cái gì không chê vào đâu được, tại Trầm tổng trong mắt khắp nơi đều là kẻ hở.

Đại Trí như yêu, quả nhiên danh bất hư truyền." Lý Anh Kiệt bất động thanh sắc nói, "Bất quá, Trầm tổng cũng nói mình là cái thớt gỗ lên thịt cá rồi, xem tại chúng ta cộng sự lâu như vậy phân thượng, ta có thể cho người chết được ưu nhã một chút."

"Người không hổ là Trầm gia đi ra người, có thể đem giết người loại này xấu xa chuyện nói như vậy tươi mát thoát tục, lần trước là bắt cóc, lần này là ám sát, xem ra các người vị kia cố chủ, thật sự vô cùng hận ta." Trầm Lan Quân vuốt vuốt bên tóc mai mái tóc, nhạt cười nhạt nói, "Nếu như nói, ta còn muốn ưu nhã tiếp tục tồn tại đây?"

"Đây cũng không phải là người định đoạt." Một cái âm thanh lạnh như băng truyền đến, đó là con nhện đen.

Thái Cách, Biến Sắc Long, con nhện đen, bò cạp lửa, bốn người bọn họ dắt tay xuất hiện.

"Lâm Tích đây?" Một mực giữ im lặng Trương Tiểu Ngư nói.

"Bị ta giết." Bò cạp lửa khoe miệng phát họa một vòng tàn nhẫn tiểu ý, "'Bị' một tiếng, ta thì cứ như vậy phá vỡ cổ của nàng, máu tươi chảy ra đến khắp nơi đều là, chặc chặc, cái kia hình ảnh, quả thực chính là Picasso cũng vẽ không đi ra cực hạn nghệ thuật..."

"Người giết không được nàng." Trương Tiểu Ngư vẻ mặt tràn đầy mỉa mai, "Người cũng không dám giết nàng."

Lâm Tích là Hoa Hạ chính tông nội gia quyền truyền nhân, thiên phú cực cao, thực lực của nàng, tại phía xa bò cạp lửa cùng nhện độc phía trên, hai người bọn họ liên thủ cũng chỉ có thể tự bảo vệ mình, căn bản không làm gì được nàng.

Huống hồ, mục đích của bọn hăn chỉ là ám sát Trầm Lan Quân, không đáng phức tạp. Nếu quả thật giết Lâm Tích, chẳng khác nào đắc tội Hoa Hạ đình cấp võ đạo gia tộc, đây đối với Ngũ Sát Thủ mà nói, là một cái vô cùng không có lợi nhất mua bán.

Bọn hăn chỉ là sát thủ, cũng không phải vong mệnh đồ, không đáng cùng cao thủ nhiều như mây võ đạo gia tộc kết thù.

"Nàng trốn." Con nhện đen lạnh lùng nói, "Chúng ta chưa đuổi theo giá trị."

Bò cạp lửa hướng Trương Tiểu Ngư giơ ngón tay cái lên, nhếch miệng cười nói: "Xem ra, người cũng không phải là bên người nàng tùy tùng đơn giản như vậy."

Trương Tiểu Ngư hừ lạnh một tiếng, không tỏ rõ ý kiến.

"Biết rõ ta vì cái gì nhất định phải hôm nay đi ra dạo phố sao?" Trầm Lan Quân cười nhạt một tiếng.

"Người đang cho chúng ta sáng tạo cơ hội." Lý Anh Kiệt thở dài một tiếng nói, "Vốn ta còn đang kỳ quái, vừa vặn đã trải qua bắt cóc sự kiện, Trầm tổng như thế nào đối với bản thân an toàn hay là như vậy không thêm để ý. Nếu như là người bình thường, chỉ sợ sẽ sợ tới mức tránh trong nhà không dám ra môn."

"Đúng vậy." Trầm Lan Quân khẽ vuốt cằm, "Ta tại cho các người sáng tạo cơ hội, nếu như biết mình bên người ẩn núp người xấu, hiển nhiên phải nghĩ biện pháp thanh trừ. Lấy ta làm nhĩ, dẫn xà xuất động, là biện pháp tốt nhất."

Lý Anh Kiệt chỗ cười ra tiếng.

"Người cười cái gì?" Trầm Lan Quân nhăn nhú mày.

"Ta cười Trầm tổng thông minh cả đời, hồ đồ nhất thời." Lý Anh Kiệt nói, "Mặc dù người biết ta là nội ứng, thì phải làm thế nào đây đây? Bên cạnh người tất cả bảo tiêu đều chết hết, có thể...nhất đánh chính là Lâm Tích cũng không tại bên người, người lấy cái gì đến đối kháng chúng ta năm người?"

Lý Anh Kiệt bắt đầu cảm thấy, cái gọi là Đại Trí như yêu cũng chẳng qua là mọi người thối phồng thế thôi. Trầm Lan Quân cử động lần này một chút ý nghĩa cũng không có, cái này cũng không phải tìm kiếm năm vùng trò chơi, coi như là người biết ai là nội ứng, kết cục hay là đồng dạng thất bại.

Trầm Lan Quân nở nụ cười, cười đến rất ý vị sâu xa.

"Ai nói bên cạnh ta không có ai?" Trầm Lan Quân nói, "Gã đang ở trước mắt, chẳng lẽ các người nhìn không tới sao?"

"Người đang ở đây nói người nào? Không phải là ta đi?" Lý Anh Kiệt chỉ chỉ chính mình, vẻ mặt khó có thể tin.

Giang Thành đệ nhất mỹ nữ Tổng giám đốc, không giống như là cái chỉ số thông minh thiếu nợ phí người.

"Nàng nói là ta." Trương Tiểu Ngư chỉ chỉ chính mình, cười híp mắt nói, "Các người nghìn tính vạn tính, duy nhất tính sai vào ta. Kỳ thật ta cũng rất kỳ quái, rõ ràng ta là tàn nhẫn nhân vật, vì cái gì hết lần này tới lần khác thì có nhiều người như vậy không chịu tin tưởng đây?"

Trương Tiểu Ngư kỳ thật cũng rất khó chịu, gã vốn đang cho là, Trầm Lan Quân là thật tâm giúp hắn cải biến hình tượng, mới kéo hắn đi ra dạo phố đây, không nghĩ tới người ta chỉ là lợi dụng cơ hội này, dẫn xuất ẩn núp ở bên cạnh nội ứng.

Trầm Lan Quân lớn nhất cậy vào, nhưng thật ra là Trương Tiểu Ngư.

Tháng kia ánh sáng như nước ban đêm, tại vòm cầu ở dưới, nàng tận mắt thấy Trương Tiểu Ngư là như thế nào làm lật cái kia hai cái bọn cướp đấy, nàng biết rõ Trương Tiểu Ngư thực lực chân chính.

Lý Anh Kiệt đối với tình huống của nàng rõ như lòng bàn tay, lại duy nhất không biết vừa vắn xuất hiện Trương Tiểu Ngư.

Vì sao, nàng thông dong an bài kế hoạch này, mặc dù bên người chỉ còn lại có Trương Tiểu Ngư một người, nàng cũng chưa từng bối rối qua, bởi vì nàng tin tưởng Trương Tiểu Ngư có thể dọn dẹp Ngũ Sát Thủ.

Để cho Trương Tiểu Ngư khó chịu là, Trầm Lan Quân cũng không trước đó cùng gã thương lượng qua kế hoạch này, hẳn tại chút bất tri bất giác, đã thành nàng cái này bàn cờ bên trong mấu chốt nhất một con cờ.

Mà gã nhưng không cách nào cự tuyệt, bởi vì hắn không thể trơ mắt nhìn cái này vài cái gia hỏa đem nàng tiêu diệt.

Kỳ thật gã cũng không phải là vẫn luôn bị mơ mơ màng màng, nên làm Lý Anh Kiệt khuyên Trầm Lan Quân ly khai Lâm Tích lúc rút lui, Trương Tiểu Ngư muốn ngăn trở qua. Một khắc này Trầm Lan Quân cho hắn nháy mắt, gã bắt đầu có chút đã minh bạch.

Trầm Lan Quân đến có chuẩn bị.

Vì sao gã một mực yên lặng yên theo sát nàng, xem nàng trong hồ lô đến cùng bán thuốc gì.

Hôm nay đáp án công bố, gã chính là Trầm Lan Quân được trong hồ lô lớn nhất cái kia viên thuốc.

Gã không thể cự tuyệt, cũng không cách nào cự tuyệt.

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liễu Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 31+1 Giấy Bạo Kích!

"Người?" Lý Anh Kiệt trong ánh mắt trêu tức chi ý càng lúc càng đậm đặc, nhìn không được cười nói, "Người nói người là cái nhân vật tàn nhẫn?"

Gã quả thực không biết Trương Tiểu Ngư, không biết cái này đột nhiên xuất hiện ở Trầm Lan Quân trong nhà thiếu niên là cái gì con đường. Thế nhưng, gã thoát nhìn liền là cá nhân súc vô hại thiếu niên bình thường, cũng chính là lớn lên so với bình thường người dễ nhìn chút, còn lại không có bất kỳ xông ra địa phương.

Dùng gã để đối phó quốc tế nhất lưu sát thủ? Đừng nói giỡn.

Lý Anh Kiệt cảm thấy, Trầm Lan Quân hôm nay tất cả hành động rất không có suy luận, hoàn toàn không phù hợp năng trí tuệ loại mỹ nữ tên tuổi.

"Đúng vậy, ta là nhân vật tàn nhẫn." Trương Tiểu Ngư vô thức địa phóng xuất ra một bộ phận tức giận, trong cơ thể Tham Lang thạch lại lần nữa rục rịch, không hề năng lượng mãnh liệt mà ra, trong nháy mắt phủ kín tứ chi bách hải của hắn.

"Các người năm người, trong mắt ta, cùng con sâu cái kiến không có gì khác nhau."

Một khi Tham Lang thạch năng lượng chiếm cứ thân thể, Trương Tiểu Ngư liền biến thành một người khác.

Bề ngễ tung hoành, bá đạo phóng túng.

Lý Anh Kiệt trợn mắt há hốc mồm, gã cho tới bây giờ không nghĩ tới, một người có thể ngu ngốc đến loại trình độ này.

Bọn họ là ai?

Ngũ Sát Thủ! Quốc tế nhất lưu sát thủ đoàn đội, giết người vô số, đến nay khó thua trận, làm toàn bộ thế giới chính khách phú hào nghe tin đã sợ mất mật. Mặc dù là nước Mỹ Tổng Thống trên cái thế giới này cực kỳ có quyền lực người đích thân tới, cũng không dám nói bọn hắn năm người là con sâu cái kiến.

Trước mặt cái mới nhìn qua này yếu gà đồng dạng thiếu niên, lại chẳng biết xấu hổ địa nói như vậy.

Gã phải trả giá thật nhiều.

"Cuồng vọng vô tri đồ khi da vàng, xem ta không sanh sanh xé rách người rồi." Tánh khí táo bạo Thái Cách, đung đưa vượt qua hai mét to lớn cao ngạo thân hình, sải bước lao đến.

Cái này như là tiểu sơn đồng dạng nam tử, sức chạy đứng lên, đại địa tựa hồ cũng cùng theo run rẩy, một cổ bá đạo vô cùng uy thế, đập vào mặt. Gã duỗi ra hai tay, đã nghĩ bắt lấy Trương Tiểu Ngư cánh tay.

Trương Tiểu Ngư giơ chân lên, liền nhẹ như vậy nhẹ ngẩng, nhẹ nhàng mà đá vào Thái Cách ngực bụng giữa.

Như là chuồn chuồn lướt nước một loại.

Nhưng mà, Thái Cách thân thể cao lớn, lại như là bị vận tốc 200 Tank đụng vào đồng dạng, toàn bộ người đột nhiên bay ngược dựng lên, trên

không trung liên tục lật ra mười lăm lộn mấy vòng, xa xa địa đã rơi vào đường hành lang cuối cùng. . .

"Phanh", một tiếng vang thật lớn, bụi mù nổi lên bốn phía.

Bao gồm Lý Anh Kiệt ở bên trong bốn gã sát thủ, đồng loạt lui về sau mấy bước. Bọn hắn nhìn về phía Trương Tiểu Ngư ánh mắt, không còn là ban đầu khinh miệt, trêu tức, mà là tràn đầy rung động.

Thái Cách thân cao hai mét, thể trọng hơn ba trăm cân, cả người đầy cơ bắp, toàn bộ người chính là một cái di động tiểu sơn.

Thế nhưng. . . Trương Tiểu Ngư chỉ là nhẹ nhàng vừa nhấc chân, đem hắc đá lên không trung, bay ra ngoài hơn mười thước xa.

Trong nơi này còn là một người? Rõ ràng chính là đầu tiên sử Cự thú a!

Thoạt nhìn, Trầm Lan Quân cuối cùng cái này tấm áo chủ bài, thật sự không đơn giản.

"Người là ai? Người là sát thủ Trầm tổng mời tới?" Lý Anh Kiệt trên mặt trêu tức thần tình biến mất không thấy gì nữa, thay thế mà đến là trịnh trọng, sợ hãi.

"Trương Tiểu Ngư, cung trường Trương, bơi qua bơi lại Tiểu Ngư." Trương Tiểu Ngư thản nhiên nói, "Ta không phải là sát thủ, ta chỉ là ưa thích giết sát thủ. Về phần ta là ai sao? Ta chỉ là ở tại vòm cầu phía dưới tiểu ăn mày thế thôi."

"Chân nhân trước mặt chưa bao giờ nói láo, cũng đến cái này phân thượng rồi, người vẫn còn miệng đầy nói dối, có phải hay không cũng quá không tôn trọng chúng ta?" Lý Anh Kiệt lạnh lùng nói.

"Đánh lại đánh không lại ta, lớn lên lại không có ta đẹp mắt, xin cho ta một cái tôn trọng lý do của các người?" Trương Tiểu Ngư dù bận vẫn ung dung cười cười.

Hồi phục tinh thần Thái Cách từ trên mặt đất bò lên, phần nộ hỏa diễm tràn ngập tại ngực bụng giữa, cả đau xót cũng tạm thời không để ý đến. Bị một cái hình thể chênh lệch thật lớn như thế Hoa Hạ thiếu niên trong nháy mắt nháy mắt giết, đây là hãn xuất đạo đến nay vô cùng nhục nhã.

"Đều nhường ra, ta cùng với gã đơn đấu, bóp vỡ đầu của hãn." Thái Cách la lên, hướng Trương Tiểu Ngư chạy như điên.

"Không không không, không cần đơn đấu." Lý Anh Kiệt nhàn nhạt nói, "Năm cái cùng tiến lên, tiến đưa gã lên đường, chúng ta không có thời gian lãng phí ở nơi đây."

"Đợi một chút." Trương Tiểu Ngư khoát tay áo, nói, "Năm cái đánh một cái, giống như không giống công bằng đi?"

"Ngũ Sát Thủ là một cái đoàn đội, vô luận là đánh một nghìn cá nhân hay là đánh một người, chúng ta đều là năm người cùng lúc lên đích, nếu như người cảm thấy không công bằng, cũng có thể tìm trợ thủ, chúng ta không ngại."

"Người nói tốt có đạo lý, ta lại không phản bác được." Trương Tiểu Ngư trợn trắng mắt, nói, "Chỉ có thể nói, người là ta đã thấy đấy, cuối cùng người có tư cách cạnh bả, rõ ràng có thể đem hèn hạ như vậy hành vi nói xong tươi mát thoát tục, tại hạ bội phục."

"Quá khen quá khen, kiếm miếng cơm ăn thế thôi." Lý Anh Kiệt cười nhạt một tiếng.

Năm người đột nhiên lệch vị trí, đứng thành một vòng tròn, tướng Trương Tiểu Ngư bao bọc vây quanh. Bọn hãn biết rõ, chỉ giải quyết trước

mặt cái này thần bí mà cường đại thiếu niên, mới có thể hoàn thành nhiệm vụ.

Vì sao, Trương Tiểu Ngư phải chết!

Trầm Lan Quân yên tĩnh địa đứng ở một bên, quan sát đến trên đài thể cục.

Trên thực tế, nàng chỉ biết là Trương Tiểu Ngư rất mạnh, nhưng là không xác định hẳn phải hay không phải có thể đỡ nổi Ngũ Sát Thủ dặt tay nhau một kích. Nhưng mà thành đại sự người, mưu lược tại người, thành bại tại trời, đại đa số thời điểm, hay là muốn đánh cuộc một keo vận khí.

Trầm Lan Quân tin tưởng phán đoán của mình, trực giác nói cho nàng biết, đặt cửa tại trên người Trương Tiểu Ngư, có thể hay không thắng khó mà nói, nhưng ít ra sẽ không thua được thất bại thảm hại. Loại này chẳng biết tại sao tin tưởng, cả Trầm Lan Quân mình cũng cảm thấy kỳ quái.

Ở vào trong gió lốc Trương Tiểu Ngư, lại không có Trầm Lan Quân nhẹ nhàng như vậy.

Ngũ Sát Thủ cửu phụ nổi danh, hoành hành dưới mặt đất Âm Hắc thế giới, thu hoạch qua vô số người sinh mệnh. Riêng là trên người tích lũy sát khí, có thể làm cho người ta mang đến hít thở không thông loại áp bách.

Tuy rằng Tham Lang nhập vào cơ thể về sau, Trương Tiểu Ngư tính tình đại biến, nhưng hẳn dù sao cũng là cái không thấy qua quá nhiều thị trường thiếu niên, đối mặt năm cái giết người như ngóe đối thủ, cảm nhận được trước đó chưa từng có áp lực.

Tham Lang thạch cảm nhận được chủ kí sinh đột nhiên tuôn ra hiện ra sợ hãi tâm tình, sát niệm nhất thời, kinh khủng năng lượng trong nháy mắt phun trào, Truyền Tống đến Trương Tiểu Ngư tất cả xương cốt tứ chi, trước

ngực đầu sói hình xăm hào quang phóng đại, mà gã hai con người, cũng bởi vì sát khí mờ mịt trở nên màu đỏ tươi như máu.

Gã đột nhiên liền từ một người bình thường thiếu niên, biến thành chỉ Thần Thoại trong truyền thuyết, mới sẽ xuất hiện Hồng Hoang mãnh thú.

Năm cái quốc tế đỉnh cấp sát thủ, tại tồn tại như vậy trước mặt, lập tức liền biến thành chiến năm cận bã.

Khi bọn hắn phát động công kích trong tích tắc, Trương Tiểu Ngư triển khai.

Gã một quyền đánh bay thể trọng gần ba trăm cân Thái Cách, đã hiện lên bờ cạp lửa đuôi bờ cạp lưỡi dao sắc bén đánh lén, một cái tát tiền đưa gã ly khai. . . Ở ngoài ngàn dặm hai chân liên hoàn, đá phát nổ cận thân dây dưa Biến Sắc Long cùng con nhện đen, cuối cùng, chỉ bằng vào thân hình đụng phải Lý Anh Kiệt bay ra ngoài hai mươi mét ngoài.

Tốc độ ánh sáng, động tác mau lẹ. . .

Khó khăn nhất được chính là, gã cái này một loạt động tác đều là tại trong nháy mắt hoàn thành, tại Trầm Lan Quân trong mắt, giống như Trương Tiểu Ngư chỉ ra rồi một chiêu, cái kia năm cái gọi là quốc tế nhất lưu sát thủ sẽ cùng lúc bay ra ngoài.

Nàng biết rõ, chính mình đánh bạc trắng.

Một kích nháy mắt giết, Tham Lang uy lực tan mất, Trương Tiểu Ngư khôi phục bình thường bộ dáng.

Lý Anh Kiệt cảm giác mình toàn thân xương cốt cũng đã đoạn, lục phủ ngũ tạng lệch vị trí, đau vô pháp hô hấp, mồ hôi lạnh chỗ khối chỗ khối từ trên gương mặt lướt xuống. . .

Trương Tiểu Ngư chậm rãi đi đến bên cạnh hắn, mắt nhìn xuống cái này che giấu sâu đậm ngược lại xương tủy, khóe miệng hiện lên một vòng trào phúng tiếu ý.

"Người. . . Đến cùng là vật gì? Người biến dị, hay là người ngoài hành tinh?" Lý Anh Kiệt ánh mắt, trong sự sợ hãi mang theo kinh hoàng.

Gã vốn không tin những thứ này khoa huyền diệu ảnh trong gạt người đồ vật, nhưng tận mắt nhìn thấy Trương Tiểu Ngư biến hóa, cùng với kinh khủng sức chiến đấu, để cho Lý Anh Kiệt không thể không tin tưởng.

"Người muốn biết? Vậy nói cho ta biết, sau lưng người chủ mưu là ai?" Trương Tiểu Ngư cười lạnh nói, "Mọi người công bằng giao dịch, già trẻ không gạt."

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liều Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 32: Nhai Độc Tự Sát!

Trầm Lan Quân khen ngợi nhìn xem Trương Tiểu Ngư, gã hỏi nàng cũng muốn hỏi vấn đề, tên tiểu tử này, thật sự rất thông minh đây!

"Đạo cũng có câu, giang hồ có giang hồ quy củ." Lý Anh Kiệt khó khăn nói, "Làm hộ khách giữ bí mật là nghề nghiệp của chúng ta chuẩn tắc, cặn kẽ cái chết cũng không có thể phá hư."

"Người không cần phải nói ta cũng biết, là Tần Vô Song đi!" Trương Tiểu Ngư ánh mắt híp lại, cẩn thận quan sát Lý Anh Kiệt biểu lộ, bất kỳ một cái nào rất nhỏ biến hóa, cũng chạy không khỏi gã pháp nhãn.

Đáng tiếc, gã thất vọng rồi.

Lý Anh Kiệt biểu lộ không có bất kỳ biến hóa nào, thậm chí ngay cả lông mi đều không có run run một cái. Những thứ này quốc tế cấp cao nhất sát thủ, đã trải qua các loại tàn khốc huấn luyện, rất biết che giấu chính mình chân thật tâm tình.

"Đừng hỏi nữa, ta sẽ không nói, người cũng đoán không được." Lý Anh Kiệt cười gằn nói, "Ta chết rồi, các người cũng sống không được bao lâu, chẳng qua là thời gian trước sau vấn đề thế thôi. . ."

Trầm Lan Quân chính muốn nói gì, Lý Anh Kiệt miệng bỗng nhúc nhích, lập tức sắc mặt xanh lét tím, thân hình mãnh liệt co quắp vài cái, liền bất động bất động.

Còn lại bốn gã sát thủ, cũng làm giống như đúc sự tình.

"Cái này là trong truyền thuyết nhai độc tự sát sao?" Trương Tiểu Ngư có chút mộng, không nghĩ tới điện ảnh và truyền hình kịch bên trong thấy tình cảnh, thật sự tại trong sinh hoạt đã xảy ra, những người này đối với người khác tàn nhẫn, đối với chính mình cũng Giống như tàn nhẫn.

"Không sai, vì bảo thủ bí mật, bọn hăn chuyện xảy ra trước lắp đặt một viên răng nọc, gặp được không thể không chết cục diện, trong nháy mắt cắn nát răng nọc tự sát." Trầm Lan Quân lấy ra khăn tay, xoa xoa Lý Anh Kiệt khóe miệng chảy ra máu đen, sau đó bọc lại, bỏ vào túi thân trong xác tay.

"Người muốn mang về xét nghiệm?" Trương Tiểu Ngư nói.

"Không sai, người quả nhiên là một cái thông minh Tiểu Ngư." Trầm Lan Quân ung dung đạo "Bọn hăn cũng cho là chỉ có người chết mới có thể bảo thủ bí mật, thật tình không biết, người chết cũng là sẽ tiết lộ bí mật."

"Xét nghiệm ra độc được thành phần, sau đó từ nơi này điều tuyến thường tìm hiểu nguồn gốc." Trương Tiểu Ngư nhẹ gật đầu, khen ngợi đạo "Đại Trí như yêu, Giang Thành đệ nhất mỹ nữ Tổng giám đốc, danh bất hư truyền."

"Quá khen, tiểu nữ mỗi ngày kinh sợ, cũng chỉ là gắng đạt tới tự bảo vệ mình thế thôi." Trầm Lan Quân cười nhạt một tiếng, khuynh quốc khuynh thành.

Lúc này, trên hành lang cửa sổ đột nhiên mở ra, một khuôn mặt mỹ lệ khuôn mặt dò xét đi ra, là Lâm Tích!

"Dì nhỏ, ca thối, các người thế nào?" Lâm Tích lú lú nói, "Ta nghĩ đem bọn họ dẫn dắt rời đi, ai biết cái kia hai cái con rệp rõ ràng không đuổi theo ta, vì sao bốn cô nương đã nghĩ trở về hỏi một chút, bọn hăn là có ý gì, chẳng lẽ bốn cô nương không đủ xinh đẹp không đủ có mị lực không đáng đuổi theo sao?"

Trương Tiểu Ngư trợn trắng mắt, nói: "Ha ha, cũng không biết loại người như người không có chút nào căn cứ tự tin là nơi nào đến đây."

Lâm Tích nhanh nhẹn địa nhảy tiến đến, thở phì phì địa ưỡn ngực, cả giận nói: "Thối Tiểu Ngư, người có ý tứ gì? Có phải hay không nghĩ đơn đầu?"

Trầm Lan Quân giữ chặt Lâm Tích, trầm mặc lắc đầu.

Lâm Tích lực chú ý đã bị trên mặt đất ngổn ngang lộn xộn địa thi thể hấp dẫn ở, lựa chọn tính chất không để ý đến Trương Tiểu Ngư tồn tại.

"Bọn hăn. . . Đều chết hết?" Lâm Tích kinh ngạc nói, "Là ai làm?"

"Bảo tiêu là bọn hăn giết đấy, bọn họ là ta giết đấy." Trương Tiểu Ngư chỉ chỉ chính mình mũi.

"Hừ, vẫn thích khoe khoang không cần nộp thuế!" Lâm Tích xem thường địa quét Trương Tiểu Ngư liếc, từ trong lỗ mũi hừ một tiếng.

Trương Tiểu Ngư mỉm cười, cũng lười giải thích.

Lâm Tích đối với hăn có thành kiến, không tin hoặc là nói không chịu thừa nhận sự cường đại của hăn, đây cũng là nhân chi thường tình. Trương Tiểu Ngư vững tin, sớm muộn có một ngày, Lâm Tích sẽ thay đổi quan niệm của mình, bái phục tại gã dưới quần bò.

Trầm Lan Quân lấy điện thoại di động ra, cho mình thuộc hạ đặc lực Mã Dung gọi điện thoại, làm cho nàng đến xử lý giải quyết tốt hậu quả công việc.

Đáng nghi hơn mười đầu nhân mạng, hơn nữa có vũ khí hạng nặng tập kích, cảnh sát cũng không dám lãnh đạm. Bất quá, bọn hăn lấy được tin tức

chính là, sát thủ cùng bọn bảo tiêu lẫn nhau bạo, bởi vì bị thương vì sao nhai độc tự sát.

Về phần sát thủ tại sao phải ám sát Trầm Lan Quân, sau lưng kẻ chủ mưu là ai, những thứ kia vũ khí hạng nặng là thông qua cái gì con đường tiến vào trong nước đây, thực xin lỗi, một mực không biết, chính các người đi thăm dò đi!

Trầm Lan Quân cùng Lâm Tích, Trương Tiểu Ngư ba người ở bót cảnh sát thu lời chứng về sau, liền đã ngồi Mã Dung xe về nhà.

Vượt qua một cái mạo hiểm kích thích Chủ nhật, tồn tại còn muốn tiếp tục.

Hôm nay là thi giữa kỳ thử yết bảng thời gian, tất cả mọi người sớm đi tới trường học, chờ xem thứ hạng của mình. Cái này dù sao cũng là trước kỳ thi tốt nghiệp trung học lần thứ nhất hiểu rõ khảo thí, mỗi người cũng nghĩ biết mình vị trí, đang mang tiền đồ vận mệnh, không có ai sẽ hàm hồ.

Cùng trước đây giấy chất bố cáo so sánh với, bây giờ trường học cùng lúc đều tiến, bảng thông báo cũng đều thay đổi thành màn hình lớn rồi, một màn chỉ có thể biểu hiện một trăm người, toàn bộ cao năm thứ ba tổ sáu trăm người, toàn bộ biểu hiện xong cần hoán đổi sáu lần.

Sớm lên bảy giờ năm mươi phút, khoảng cách yết bảng thời gian còn có 10 phút đồng hồ, bảng thông báo màn hình lớn trước vậy được chặt như nêm cối, các học sinh trông mong lấy trông mong, tựa đợi đến công bố kết liễu.

Trương Tiểu Ngư ngồi ở màn hình lớn cách đó không xa bồn hoa bên cạnh, hát tiểu ca khúc, một bộ đã tính trước bộ dáng. La Đạt vẻ mặt buồn rười rượi đi tới, đặt mông ngồi ở bên cạnh hẳn.

"Công bố cái thứ tự thế thôi, người về phần khẩn trương như vậy sao?" Trương Tiểu Ngư xì mũi coi thường.

"Các người những thứ này học bá, làm sao sẽ biết được học căn bản ưu thương?" La Đạt ung dung địa thở dài một hơi, nói, "Mỗi lần yết bảng thời điểm, chính là ta gia hình tra tấn cuộc thời điểm."

"Không nhìn ra, người còn có chút vinh nhục cảm giác a! Cùng hấn tại yết bảng thời điểm bị thương, không bằng bình thường nhiều nỗ lực một chút." Trương Tiểu Ngư cười mỉa nói, gã là thật tâm nghĩ khuyên chính hấn một bạn bè hảo hảo đọc sách, dù sao, gã hiện tại đã cảm nhận được học bá đủ loại ích lợi.

"Ta nào có cái gì vinh nhục cảm giác, chủ yếu là sợ ta cha đánh ta, người không biết gã ra tay có bao nhiêu hắc, có đôi khi ta cũng hoài nghi mình không phải là gã thân sinh đấy." La Đạt lông mi cùng ánh mắt đều nhanh nhảu đến một khối đi.

"Người có nghĩ là muốn học đại học?" Trương Tiểu Ngư ánh mắt sáng ngời mà nhìn La Đạt.

Tại hấn không...nhất có thể thời điểm, là La Đạt đứng ở bên cạnh hấn, phụng bồi gã cùng một chỗ vượt qua đấy, có thể chung hoạn nạn bằng hữu, đầu năm nay không nhiều lắm. Gã quyết định phải giúp La Đạt một thanh.

"Dĩ nhiên muốn a! Cha ta liền là bởi vì chính mình không có văn hóa, mới không nên tiễn đưa ta đến đọc cái gì trong quý tộc học, hy vọng tương lai của ta có thể thi đậu danh giáo, làm rạng rỡ tổ tông, có thể ta thật sự không phải là cái kia khối nguyên liệu a!"

"Vậy người cảm giác mình là cái nào khối nguyên liệu?"

"Cái này. . ." La Đạt ngây ngẩn cả người, gã vẫn cảm thấy mình không phải là đọc sách nguyên liệu, nhưng cho tới bây giờ không nghĩ tới, chính

mình đến tột cùng là cái nào khối nguyên liệu.

"Nếu như không biết mình là cái nào khối nguyên liệu, cũng không bằng hảo hảo đọc sách tới được thật sự, bằng không, tương lai nhất định là phế liệu." Trương Tiểu Ngư nghiêm túc nói, "Kế tiếp một đoạn thời gian, ta sẽ cho người xác định ôn tập phạm vi, người cứ dựa theo ta đưa cho người đại cương đi học luyện tập, ta có thể cam đoan khảo thi cái một quyển vấn đề không lớn, ta biết mỗi ngày cho người học bổ túc, đương nhiên chủ yếu vẫn là dựa vào người bản thân nỗ lực."

La Đạt yên lặng, gã xem kỹ lấy Trương Tiểu Ngư, phát hiện gia hỏa này không giống như là đang nói giỡn. Thế nhưng là, để cho một cái ở cuối xe học căn bã, tại gần gũi trong vòng mấy tháng có thể trở thành thi đậu một quyển tinh anh, điều này có thể sao?

Tuy rằng hoài nghi thành phần chiếm đa số, nhưng nghĩ đến trên người Trương Tiểu Ngư phát sinh biến hóa cực lớn, cùng với hắn tại lớp số học giật nảy mình biểu hiện, La Đạt đột nhiên có chút ít kích động.

Có lẽ, cái này trong mắt mọi người từng đã là ngu ngốc, thật là một thiên tài đây!

Là cùng không phải là, hôm nay bảng danh sách liền có thể nói rõ hết thảy. Nghĩ đến đây, La Đạt phá thiên hoang địa đối với lần này yết bảng dĩ thường chờ mong.

Đương nhiên, gã không phải là chờ mong thành tích của mình, mà là chờ mong Trương Tiểu Ngư thứ tự.

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liều Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 33: Đứng Đầu Bảng Toàn Bộ Khoa!

Hạ Ti Hàn chậm rì rì đi tới bồn hoa bên cạnh, hai tay ôm ngực, về mặt trên tức địa nhìn học cận bã giới từng đã là Vương nỗ tổ hợp, cao giọng nói: "Các người cũng đang chờ yết bảng?"

Trương Tiểu Ngư nhìn cũng chưa từng nhìn gã liếc, trong miệng nhai lấy một cọng cỏ, thoải mái nhàn nhã địa đang nhìn bầu trời.

"Như thế nào, ta xem bảng phạm pháp a?" La Đạt cả giận nói, "Với người có nửa xu quan hệ sao?"

"Người tính toán thơn bở vậy sao, dám cùng ta nói như vậy?" Hạ Ti Hàn căn bản sẽ không bả La Đạt để vào mắt.

"Người lại tính cái gì, yên lành địa đã chạy tới om sòm?" La Đạt nhảy địa đứng lên, nhìn hằm hằm Hạ Ti Hàn.

Hạ Ti Hàn ngăn người, gã không nghĩ tới lấy mình ở trường học danh vọng cùng địa vị, thậm chí ngay cả La Đạt như thế học cận bã cũng trấn không được, phải biết rằng hãn thế nhưng là các sư phụ sủng nhi, trường học vẫn trông chờ gã thi đậu Yển Đại Thủy Mộc như thế đỉnh cấp danh giáo, làm "Trung học Thanh Vân" cái này khối biển chữ vàng tăng quang thêm thải đây.

Trong trường học, đặc biệt là trung học Thanh Vân loại này chú trọng dạy học chất lượng trong trường học, thành tích mặc dù chính nghĩa, thành tích mặc dù hết thảy, học cận bã tại học bá trước mặt thuộc về tuyệt đối yếu thể quần thể, căn bản không có quyền nói chuyện, cũng không có ai quyền.

Vô luận phát sinh chuyện gì, các sư phụ đều không chút do dự đứng ở học bá bên người, mặc dù là bọn hăn sai rồi.

Hạ Ti Hàn căn bản liền không nghĩ tới, La Đạt dám chính diện cùng gã cứng rắn đối, cái này tại trước kia là không thể tưởng tượng sự tình. Từ khi Trương Tiểu Ngư sau khi trở về, La Đạt lá gan càng lúc càng lớn.

Không sai, cũng là bởi vì Trương Tiểu Ngư.

Hạ Ti Hàn không hề phản ứng La Đạt, mà là quay người nhìn Trương Tiểu Ngư, cao giọng nói: "Trương Tiểu Ngư, còn nhớ rõ ta lần trước cùng người nói nói sao?"

"Không nhớ rõ." Trương Tiểu Ngư móc móc lỗ tai, đặt ở trước mặt nhẹ nhàng thổi thổi.

"Phốc. . ." Hạ Ti Hàn một miệng máu huyết nữa phun tới.

"Ta nói rồi, tại trên lớp học lấy lòng mọi người là sẽ vô dụng thôi, thành tích mới là cân nhắc cứng rắn thực lực tiêu chuẩn." Hạ Ti Hàn nghiêng răng nghiêng lợi nói, "Liền lập tức người liền sẽ thấy, giữa người và ta thực lực chân chính chênh lệch. Ta có lòng tin leo lên niên cấp tổ đứng đầu bảng, để cho Lâm Tích minh bạch, người nào mới thật sự là xứng đôi nam nhân của nàng."

"Ta cảm thấy cho người khảo thi không được toàn trường thứ nhất." Trương Tiểu Ngư lắc đầu, một bức đương nhiên bộ dáng, nói, "Bởi vì là thứ nhất là ta."

La Đạt nhìn nhìn Trương Tiểu Ngư, gã liền ưa thích gia hỏa này nghiêm trang nói hươu nói vượn bộ dạng.

Toàn trường thứ nhất? Gã đương nhiên hy vọng như thế, thế nhưng gã không tin Trương Tiểu Ngư có thể làm được. Ai có thể tin tưởng một cái

quanh năm đếm ngược thứ nhất đầu óc tối dạ, biến mất hai năm sau trở về, nhảy lên trở thành toàn trường thứ nhất đây? Mặc dù não động lớn hơn nữa biên kịch, cũng không dám viết như thế nội dung cốt truyện.

"A ha ha ha. . ." Hạ Ti Hàn cười quái dị mấy tiếng, dường như đã nghe được trên đời này cuối cùng vợ vẫn chê cười, gã không có hảo ý địa kêu lớn, "Tất cả mọi người nghe một chút, Trương Tiểu Ngư vừa vặn nói, lần này thi giữa kỳ thử, gã có thể khảo thi đến toàn trường vị trí thứ nhất. Không quản các người tin hay không, dù sao ta là tin."

"Oanh. . ."

Vây xem các học sinh phát ra cực lớn mà tiếng cười chói tai.

"Ha ha ha. . . Ta thích cái này sáng ý, não động khá lớn."

"Ngu ngốc bật ngược thành đứng đầu bảng, cái này Internet tiểu thuyết nội dung cốt truyện a!"

"Ta như thế nào cảm thấy chuyện này như vậy có tin mừng cảm giác đây. . ."

. . .

Các học sinh thỏa thích cười nhạo, nội tâm thì rất cảm kích Trương Tiểu Ngư. Nếu như không có gã, chờ đợi yết bảng trong khoảng thời gian này nên có bao nhiêu nhàm chán, cũng được với hắn có thể cười nhạo, tồn tại thật sự là quá mỹ hảo rồi.

"Người cố ý đi?" La Đạt nhìn hằm hằm Hạ Ti Hàn.

"Đúng vậy a, ta chính là cố ý." Hạ Ti Hàn nhún vai, giễu giễu nói, "Có ít người không biết trời cao đất rộng, ta chỉ là muốn để cho hắn nhìn thanh thực tế tàn khốc, tỉnh ngộ còn tại đẳng kia làm gã xuân thu đại mộng."

"Đúng vậy, rất nhanh người liền sẽ minh bạch thực tế thì tàn khốc, vô luận người tin hay không, có phục hay không, sự thật chính là như thế." Trương Tiểu Ngư lạnh nhạt nói, "Đối với người mà nói, ta chính là núi cao ngưỡng dừng lại tồn tại, người đời này cũng chỉ có thể nhìn lên."

"Ha ha ha,

Tốt, rất tốt." Hạ Ti Hàn nước mắt đều nhanh bật cười, "Chúng ta đây không ngại đánh cược, nếu như người cảm không được thứ nhất, người rút ngay ra ban 9, vĩnh cửu địa tại trước mắt ta biến mất."

"Nếu như ta lấy được đây?"

"Ta đây coi như toàn trường đồng học trước mặt, thừa nhận mình là đầu đồ con lợn."

Trương Tiểu Ngư nhẹ gật đầu, mỉm cười nói: "Miễn cưỡng coi như công bằng, ta chính là sợ người đến lúc đó sẽ nuốt lời, các người những thứ này học bá, thành tích tuy tốt, Đạo Đức tiêu chuẩn thật sự không được tốt lắm."

Hạ Ti Hàn huyết vọt lên đầu, lập tức lớn tiếng nói: "Các học sinh nghe cho kỹ, ta cùng Trương Tiểu Ngư đánh cho cái đánh bạc, các người làm chứng. Lần này cuộc thi, nếu như gã khảo thi không được thứ nhất, gã rút ngay ra ban 9, lăn ra trường học. Nếu như gã có thể làm được, ta coi như toàn trường trước mặt thừa nhận mình là đồ con lợn."

La Đạt nhin không được nói: "Hắc, người mới vừa nói chính là lăn ra ban 9, chưa nói lăn ra trường học."

Trương Tiểu Ngư khoát tay áo, nói: "Không quan hệ, dù sao ta sẽ thắng."

Vây xem trong đám bạn học, có không ít đáp lại đấy, xem nào nhiệt không chê công việc chỗ người chỗ nào đều có, trường học cũng không ngoại lệ. Trong bọn họ tuyệt đại đa số, hay là hy vọng chứng kiến Trương Tiểu Ngư lần ra sân trường.

Dù sao, cùng một cái đầu óc tối dạ làm đồng học, nói ra cũng không phải là cái gì sáng rọi sự tình.

Cách đó không xa Lâm Tích nghe được, lông mày lập tức nhú lại. Nàng thật vất vả bả cá thối này lấy tới bên người, chính là muốn tùy thời trả thù, nếu như gã thật sự lặn, núi cao sông dài, giang hồ rậm rạp, ở đâu tìm hãn đây?

Thế nhưng là, cá thối này lại dám nói mình sẽ cầm toàn trường thứ nhất, đây không phải triệt để bỏ qua nàng cái này Thần cấp học bá sao? Phải biết rằng nàng mới là kẻ có được Thanh Vân vương tọa.

Lâm Tích tâm tình so sánh phức tạp, hy vọng Trương Tiểu Ngư không muốn thua, nhưng lại không thể tiếp nhận thân thủ của hãn đem nàng vội xuống vương tọa.

"Yết bảng rồi, yết bảng rồi. . ." Ngay tại Lâm Tích xoắn xuýt thời điểm, trên màn hình lớn bắt đầu chuyển động phát ra lần này cuộc thi thứ hạng.

Làm kỹ thuật lão sư làm cái phần bình hình thức, Văn Khoa cùng khoa học tự nhiên tất cả chiếm nửa cái màn ảnh, chiếu theo thứ tự từ sau đi phía trước phát ra.

La Đạt rất dễ dàng địa tại thứ nhất bản liền tìm tới chính mình tên, lần này cũng được, không phải là cuối cùng một gã, niên cấp tổ đếm ngược thứ bảy.

"Ta vậy cũng là có tiến bộ đi?" La Đạt cười khổ nói.

"Tiếp theo tiến bộ sẽ càng lớn, học cặn bã bật ngược tiết mục, người thích không?" Trương Tiểu Ngư mỉm cười nói.

"Ưa thích ưa thích, bạn thân thích nhất về mặt dặt lừa thuê." La Đạt gật đầu như bầm tỏi.

Màn hình lớn tiếp tục chuyển động phát ra, vây xem đệ tử ở bên trong, dần dần cùng lúc đó bảng danh sách bên trong tìm tới chính mình tên, có người vui mừng có người sầu, hiện trường tràn ngập các loại phức tạp thanh âm.

Hạ Ti Hàn gắt gao nhìn thẳng màn hình, một mực đợi đến cuối cùng bảng danh sách xuất hiện.

Gã trực tiếp liền đi xem đứng đầu bảng vị trí, sau đó cũng cảm giác toàn bộ người như là bị Thiên Lô bổ mấy chục cái, trong ý nghĩ ông ông tác hưởng, trước mặt kim tinh loạn mạo.

Đệ nhất danh, Trương Tiểu Ngư, 750 phần!

Cái này con mẹ nó cái quỷ gì, Văn Khoa rõ ràng còn có người có thể khảo thi điểm tối đa?

Ảo giác, nhất định là ảo giác!

Hạ Ti Hàn dùng sức lắc đầu, ý đồ làm cho mình thanh tỉnh một chút.

Nhưng mà điều này cũng không có gì tác dụng.

Trương Tiểu Ngư ba chữ, liền như vậy bắt mắt địa chiếm cứ lấy đệ nhất danh vị trí, phát ra im ắng trào phúng.

Tên thứ hai là Lâm Tích, nàng khảo thi 718 phần, nếu như không có Trương Tiểu Ngư 750 phần che phủ, cái thành tích này cũng đầy đủ kinh diễm rồi.

Hạ Ti Hàn khảo thi danh thứ ba, 685 phần.

Gã vốn cảm giác mình đã chuẩn bị địa đủ đầy đủ, nhưng kết quả nhập lại không có gì bất đồng. Bại bởi Lâm Tích cũng không có gì, dù sao gã cho tới bây giờ cũng không có thắng qua nàng. Chỉ là, bị Trương Tiểu Ngư cái này đầu óc tối dạ gặt gao đề ở phía dưới, điều này làm cho tâm cao khí ngạo Hạ Ti Hàn rất khó tiếp nhận.

Nhưng mà, so với cái này càng chuyện đáng sợ vẫn ở phía sau.

Một đám lớp khoa học tự nhiên đệ tử đột nhiên kêu lên: "Đây là cái gì quý, vì cái gì Văn Khoa lớp hội học sinh trở thành khoa học tự nhiên đứng đầu bảng?"

Hạ Ti Hàn không hiểu nhìn về phía song song khoa học tự nhiên bảng xếp hạng, đứng đầu bảng vị trí quả nhiên hiện lên: Đệ nhất danh, Trương Tiểu Ngư, 750 phần!

Đám người lập tức bùng nổ rồi.

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liễu Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 34: Nhiệt Nghị Oanh Động!

Một lần cuộc thi, văn lý khoa đôi đứng đầu bảng? Đây cũng quá không khoa học rồi a!

Cái này ý vị như thế nào? Có nghĩa là hẵn tại có hạn trong thời gian, bả văn lý khoa bài thi toàn bộ làm, hơn nữa đều được điểm tối đa.

Đây không phải người bình thường có thể làm ra sự tình, trừ phi là dự đoán thiết trí tốt tiêu chuẩn đáp án người máy. Nếu như là nhân loại, như vậy kiến thức của hẵn dự trữ được có đủ đầy đủ chiều sâu cùng chiều rộng, lợi hại đến chưa chấm bài thi lão sư nhẩn tâm đập gã điểm.

Trường cấp 3 giai đoạn có như thế thần nhân sao? Nhìn chung toàn bộ Hoa Hạ, cũng chưa từng xuất hiện qua.

"Cái này nhất định là Computer trình tự xảy ra vấn đề, có lẽ là trùng độc." Một gã đồng học cao giọng nói.

Nên làm vượt qua đại đa số người nhận thức tình hình phát sinh về sau, mọi người bản năng lựa chọn loại trừ, mà không phải nhanh chóng tiếp nhận. Cái này nhân chi thường tình, cũng là nhân tính chỗ thiếu hụt.

Người này đồng học lời nói, đã nhận được đại bộ phận người phụ họa.

"Không sai, nhất định là lầm, văn lý đôi trạng nguyên, hay là điểm tối đa, điều này sao có thể." Hạ Ti Hàn làm cho so với ai khác cũng vang, "Văn Khoa có người khảo thi qua điểm tối đa sao? Kiến tạo trường học đến nay sợ là cũng chưa từng có qua đi?"

"Chúng ta muốn đi tìm hiệu trưởng hỏi một chút, trường học phạm loại này cấp thấp sai lầm, bà Trương Tiểu Ngư như thế học căn bản đặt ở đứng đầu bảng, chẳng phải là đối với nỗ lực đọc sách đồng học không công bằng?"

"Đúng, nhất định phải hỏi thăm hiểu rõ."

Tại Hạ Ti Hàn cổ động xuống, các học sinh trùng trùng điệp điệp địa tiến về trước phòng làm việc của hiệu trưởng.

Phòng làm việc của hiệu trưởng cùng cao năm thứ ba tổ văn phòng liền nhau, nên làm đệ tử tràn vào hành lang lúc, đã kinh động đến toàn bộ cao năm thứ ba tổ lão sư.

Lấy Hạ Ti Hàn cầm đầu vài tên đệ tử đại biểu, tiến vào phòng làm việc của hiệu trưởng. Trương Tiểu Ngư Lâm Tích La Đạt và ba người, cũng cùng theo tiến vào.

Bọn hắn phát hiện, năm lớp chủ nhiệm lớp Ngô Khắc Thành cùng ban 9 chủ nhiệm lớp Phạm Triết, lúc này cũng tại trong phòng làm việc của hiệu trưởng.

Vương Lập Công mỉm cười nói: "Các học sinh, có phải hay không các người làm Trương Tiểu Ngư khảo thi đứng đầu bảng sự tình mà đến?"

"Hiệu trưởng, người làm sao biết?" Hạ Ti Hàn kinh ngạc nói.

Vương Lập Công cười cười, cao giọng nói: "Các học sinh, trường học đã tiên đoán được các người lại có phương diện này hoài nghi, vì sao yết bảng về sau, do ta tự mình đến làm ra nói rõ. Các người thấy bảng danh sách, liền là chân thật đấy."

"Thành tích sau khi đi ra, chúng ta nghiêm túc so với Trương Tiểu Ngư đồng học bài thi, niên cấp tổ tất cả lão sư đều có tham dự, kết quả

cùng trước đây cũng không bất đồng. Thật sự là hãn tại có hạn trong thời gian, hoàn thành văn lý khoa toàn bộ đề thi, hơn nữa không có có sai lầm. Một cái sai lầm đều không có, ngay cả cuốn trước mặt cũng sạch sẽ đấy, không có bất kỳ có thể đập phần địa phương."

"Vì sao các học sinh, các người phải tiếp nhận sự thật này, nhập lại may mắn như thế nhân vật truyền kỳ, thật sự ngay tại trung học Thanh Vân, ngay tại các người bên người."

Vương hiệu trưởng vui sướng hơn hở một phen nói, giống như chậu nước lạnh quay đầu dội xuống, để cho kêu gào lấy tìm kiếm chân tướng đồng học ngây ra như phỗng.

Hạ Ti Hàn là trong đó cuối cùng chặt vật một cái, gã nhớ tới vừa vặn cùng Trương Tiểu Ngư đánh qua đánh bạc, lập tức cảm thấy gương mặt của mình nóng rất địa đau.

Cũng khó trách Trương Tiểu Ngư căn bản không có để hãn vào trong mắt, cùng gã nói chuyện, đuôi lông mày khóe mắt tràn ngập trêu tức cùng đùa cợt, hiện tại xem ra, gã căn bản cũng không xứng làm đối thủ của người ta.

Ngô Khắc Thành đi đến trước mặt Trương Tiểu Ngư, cười xấu hổ cười, ngượng ngùng nói: "Trương Tiểu Ngư đồng học, trước đây ta đối với người tồn tại thành kiến, hiện tại Ngô lão sư chính thức hướng người xin lỗi. Thánh Nhân cũng đã nói 'Biết sai có thể thay đổi, thiện lớn lao yên' người sẽ tha thứ cho ta, đúng không?"

"Vừa vặn ta cùng lúc đó cùng hiệu trưởng thương lượng, người vốn chính là chúng ta năm lớp đệ tử, bởi vì mấy ngày hôm trước náo loạn điểm hiểu lầm, mới khiến cho người đến ban 9 tạm thời dự thính, hiện tại hiểu lầm giải trừ, người cũng nên đã trở về. Người xem, hôm nay liền bàn hồi đến ra sao?"

Phạm Triết cả giận nói: "Ngô lão sư, lời này của người nói cũng quá không hiền hậu đi? Cái gì gọi là tạm thời dự thính? Lúc ấy người thế nhưng là chém đinh chặt sắt nói không muốn, chúng ta ban 9 mới tiếp thu đấy. Dù thế nào, bây giờ nhìn người ta Trương Tiểu Ngư đã có tiền đồ, lại muốn phải đi về? Trên thế giới nào có nhiều như vậy chuyện tốt?"

Ngô Khắc Thành tự biết không hợp đạo lý, cũng không dám cùng Phạm Triết tranh luận, chỉ quay đầu lại hướng Vương hiệu trưởng cầu cứu.

Vương Lập Công lạnh nhạt nói: "Không nên nhìn ta, loại chuyện này, người hay là hỏi Trương Tiểu Ngư đồng học đi! Gã nguyên ý đến đâu cái lớp, liền đến cái nào lớp."

Vì vậy Ngô Khắc Thành lại chuyển hướng Trương Tiểu Ngư, vẻ mặt địa nhiệt được cùng thân mật.

Trương Tiểu Ngư nở nụ cười, cười đến rất ý vị sâu xa.

"Trước đây người mắng ta đầu óc tối dạ, ngu ngốc, não heo xác, đỡ không nổi tường bùn nhão, dùng phấn viết ném ta, dùng bảng đen lau nện ta, nghĩ hết biện pháp đuổi ta đi, những thứ này ta cũng không trách người. Trên đời này tuyệt đại đa số đều là người bình thường, người cũng là chúng sinh một cái, ta không thể nhận cầu người như một Thánh Nhân đồng dạng đối với ta đối xử như nhau, vì sao, ta không trách người."

Trương Tiểu Ngư thanh âm mát lạnh mà tỉnh táo, "Thế nhưng, lúc trước đuổi ta đi người là người, hiện tại nghĩ muốn trở về người lại là người, lật lọng, cũng không phải quân tử nên làm. Nếu như người là ta, người nguyên ý muốn người như vậy làm thầy của người sao? Mình làm cho không muốn, chớ thi hành tại người " cái này Thánh Nhân dạy bảo, cũng là người thường xuyên dạy bảo lời của chúng ta. Như vậy hiện tại, xin người dùng Thánh Nhân nói như vậy, ước thúc người một chút hành vi của mình đi!"

Ngô Khắc Thành sắc mặt xanh lét một trận màu đỏ một trận, tự thành từ năm đó, gã vẫn chưa từng có bị người ở trước mặt như thế nhục nhã qua.

Trương Tiểu Ngư ngữ khí yên lặng, thông quyển sách không có một cái nào chữ thô tục, nhưng ẩn chứa trong đó thâm ý, lại như là Chủy thủ đồng dạng đâm trúng trái tim của hắn.

Người không xứng làm thầy của ta.

Ài, sớm biết như thế, hà tất lúc trước?

Là hắn cứng rắn bức rời đi một cái chân chính kỳ tài a, hơn nữa là trên lịch sử cho tới bây giờ không có xuất hiện qua kỳ tài.

Ngô Khắc Thành ủ rũ rời đi, trong nội tâm đang rỉ máu.

Hạ Ti Hàn không biết lúc nào đã lặng lẽ chạy ra ngoài, bất quá không có ai quan tâm tâm tình của hắn lúc này, mọi người còn không có từ nơi này đôi khoa đứng đầu bảng trong lúc khiếp sợ tỉnh táo lại.

Các học sinh cũng cùng theo làm chim thú tản ra, thật có thể nói là nhân khi cao hứng mà đến, mất hứng mà về.

Về sau, Trương Tiểu Ngư ngu ngốc bật ngược thành học bá chuyện xưa, như là xuân như gió thổi khắp sân trường, khiến cho thầy trò nhiệt nghị, hơn nữa thông qua Internet nhanh chóng hướng ra phía ngoài giới truyền bá.

Giang Thành, nam ngoại ô, một cái bên ngoài thoát nhìn rất cũ nát xưa cũ kiểu đơn nguyên lâu, ban bác tan hoang trên cửa chính, treo "XX sinh vật vật liệu sở nghiên cứu" chữ.

Một vị đầu tóc rối bởi lão giả, ngồi ở lầu chót trong văn phòng, đối với Computer xem tin tức.

Đột nhiên, gã nhăn tình sáng lên, rất nhanh ấn mở thứ nhất trang web
đầy tiền đưa Nhiệt Điểm tin tức: "Ngu ngốc bật ngược, hai lớp học bá!"

Lão giả gắt gao nhìn thẳng trên hình ảnh cái kia Trương thanh xuân
ngang nhiên khuôn mặt tươi cười, bộ mặt biểu lộ cực kỳ ngoạn mục.

Sẽ cực kỳ nhanh xem một lần vậy thì tin tức về sau, lão giả thì thào
nói: "Số 72, nguyên lai người gọi Trương Tiểu Ngư. . . Ngu ngốc bật
ngược, hắc hắc, nào có dễ dàng như vậy? Còn không phải cái kia khối
Tham Lang thạch công hiệu. Bất quá ít nhất chứng minh, chúng ta thí
nghiệm thành công, nhân loại gien, quả nhiên là có thể tiến hóa đấy. . ."

Lão giả khoe miệng hiện lên một vòng tiểu ý, tại dưới ánh đèn, hung
ác nham hiểm mà hiểm ác.

Trầm ngâm sau nửa ngày, lão giả mở ra màn sáng điện thoại, một khối
giả thuyết màn hình tại trước mặt bay lên, theo tay hắn chỉ đặt nhẹ, một
người mặc màu đen trang phục, đeo hắc vượt qua kính mắt thanh niên đầu
trọc xuất hiện ở màn sáng bên trong.

"Ngài khỏe chứ, Frazer giáo thụ." Hắc vượt qua thanh niên kính cận
mà hỏi thăm, "Ta là Cách Lâm, xin hỏi người có gì phân phó?"

"Suất lĩnh người gien chiến sĩ đi ra ngoài chấp hành nhiệm vụ. Địa
điểm: Trung học Thanh Vân, mục tiêu: Cấp ba năm lớp đệ tử Trương Tiểu
Ngư. Sống phải thấy người, chết phải thấy thi thể. Thời gian, lập tức, liền
lập tức!" Frazer lạnh lùng nói.

"Vâng!" Cách Lâm đã thành một cái tiêu chuẩn chào theo nghi thức
quân đội.

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liều Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 35: Tiểu Đội Gien!

Chạng Vạng, trung học Thanh Vân cửa ra vào, ven đường một cái ngõ bên trong.

Phương Hạo Nam lưng tựa vách tường, bốn mươi lăm độ góc nhìn lên bầu trời, thuận thực địa phun ra một chuỗi vòng khói, sau đó liếc mắt nhìn nhìn qua lên trước mắt tầm mười số huynh đệ, khàn khàn cuống họng nói: "Trương Tiểu Ngư đi ra sao?"

"Nam ca, còn không có." Bên người một gã nhuộm tóc vàng tiểu đệ nịnh nọt nói, "Hắn là nhanh, gia hỏa này hết giờ học liền đi, chưa bao giờ ở trường học lưu lại đấy."

"Tin tức nhất định phải chuẩn xác." Phương Hạo Nam lớn tiếng nói, "Hôm nay vô luận như thế nào, đều muốn bả tiểu tử này làm cho tàn phế, để cho hắn hiểu được, trung học Thanh Vân chỉ có thể có một cái lão đại, cái kia chính là ta Phương Hạo Nam."

Phương Hạo Nam nguyên danh kêu Phương Vĩ, từ khi nhìn Young and Dangerous hàng loạt điện ảnh về sau, liền lập chí phải làm Trần Hạo Nam già như vậy chỗ, vì sao đổi tên Phương Hạo Nam.

Thông qua bản thân kiên trì không ngừng cố gắng, thật vất vả trở thành trong lý tưởng khiêng cùm, chế tạo bá chủ trung học Thanh Vân, không nghĩ tới còn không có phong quang bao lâu, Trương Tiểu Ngư cái thằng này lại đột nhiên xông ra.

Cái gì ngu ngốc bật ngược, cái gì hai lớp học bá, gã danh tiếng đã xa xa lẫn át thân là sân trường khiêng cầm Phương Hạo Nam.

Đương nhiên, mọi người vốn là không phải là một cái thế giới người, nếu như chỉ, Phương Hạo Nam cũng không trở thành khó xử Trương Tiểu Ngư. Mấu chốt là năm lớp Phương Anh Hùng là Phương Hạo Nam đường đệ, mà Trương Tiểu Ngư đã từng trước mặt mọi người nhục nhã qua Phương Anh Hùng, cái này chẳng khác nào là lấy chỗ tát tai quất hấn mặt Phương Hạo Nam.

Cái này thứ nhất, còn có thứ hai.

Hạ Ti Hàn tiểu tử này cho hấn một số tiền lớn, để cho gã bà Trương Tiểu Ngư làm cho tàn phế, tốt nhất tại trên giường bệnh nằm lên mấy tháng, tại trước kỳ thi tốt nghiệp trung học đều không thể đến trường.

Bất kể thế nào nói, Phương Hạo Nam xem Trương Tiểu Ngư không vừa mắt, vừa đứng lại có người trả tiền, song phương ăn nhip với nhau.

Trương Tiểu Ngư cũng không biết trong ngõ hẻm có người lấp kín gã, ra cửa trường về sau, vốn đứng ở ven đường một cỗ năm lăng xe tải, cửa xe đột nhiên mở ra, vài tên thân mặc màu đen trang phục, đeo hắc vượt qua kính mắt gã đại hán đầu trọc lần lượt xuống xe, Trương Tiểu Ngư lập tức cảnh giác lên.

Tiểu đội gien!

Gã bị tù tại phòng thí nghiệm thời điểm, gặp qua như thế trang hoàng người, bọn hấn chính là Frazer giáo thụ trong miệng làm cho xưng gien chiến sĩ.

Gien chiến sĩ đều là Frazer giáo thụ thí nghiệm tác phẩm, thân thể của bọn hấn cũng thông qua gien kỹ thuật tiến hành qua cải tạo, các phương

diện tố chất vượt xa người bình thường, lại trải qua đặc thù huấn luyện, có thể nói, mỗi người đều là lấy vừa đỡ trăm siêu cấp chiến sĩ.

Trương Tiểu Ngư trong nháy mắt liền xác định, những thứ này gien chiến sĩ là hướng về phía gã đến đây. Xem ra, Frazer giáo thụ đã phát hiện hành tung của hắn rồi.

Ít xuất hiện a! Làm người nhất định phải ít xuất hiện!

Gã trở về sân trường về sau, làm việc đích xác là quá cao điều điểm. Lần này thi giữa kỳ thử sự kiện huyền não xông xáo, ngu ngốc bật ngược tin tức cũng truyền tới trên internet rồi, Frazer giáo thụ nghĩ không biết đều không được.

Thế nhưng là, gã cũng không nghĩ tới đầu năm nay Internet sẽ như vậy phát đạt a. . .

Một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy. . .

Trương Tiểu Ngư đếm, trên xe tổng cộng xuống bảy tên gien chiến sĩ. Duy nhất một lần xuất động nhiều người như vậy, xem ra Frazer giáo thụ lần này nhất định phải có.

Bảy tên đeo hắc vượt qua kính mắt gã đại hán đầu trọc bộ pháp chinh tề, khí thế kinh người, qua lại đệ tử đều bị dừng chân quan sát, sợ hãi thán phục vây xem, đây tuyệt đối là Hollywood trong phim ảnh mới sẽ xuất hiện tình cảnh a!

Trương Tiểu Ngư lại không có như thế tâm tình, mắt thấy gien chiến sĩ xuyên qua đường cái hướng gã đi tới, gã thuận tiện rẽ ngang, tiến nhập ngựa bên đường ngõ.

Chính là Phương Hạo Nam cùng tiểu đệ của hắn đám cư trú cái kia ngõ.

"Ồ, ta còn không có đi ra ngoài gọi hắc đầu rồi, Trương Tiểu Ngư gia hỏa này như thế nào chính mình vào được?" Phương Hạo Nam bên người tóc vàng kinh ngạc nói.

Phương Hạo Nam đứng thẳng người, ánh mắt nhìn về phía ngõ hẻm, trông mắt thiếu chút nữa trừng đi ra.

Trương Tiểu Ngư bước nhanh đi tới, phía sau của hắn cùng theo bảy tám danh đeo hắc vượt qua kính mắt, khí thế làm cho người ta sợ hãi gã đại hán đầu trọc.

"Oa khaó, có muốn hay không khoa trương như vậy a? Cái này đang đóng phim sao?" Phương Hạo Nam bờ môi run rẩy, ngậm lên miệng tàn thuốc đi rơi vào trên người, làm hại gã tốt một trận đập, hoả tinh văng khắp nơi, chật vật đến cực điểm.

"Hạo Nam ca, xem ra Trương Tiểu Ngư biết rõ chúng ta tại đây lập kín gã, vẫn dẫn theo trợ thủ tới." Tóc vàng cũng bị cái kia bảy tên giên chiến sĩ cường đại khí tràng dọa sợ.

"Là ai tiết lộ tin tức? Có phải hay không người?" Phương Hạo Nam đối với tóc vàng bờ môi đập một cước.

"Oan uổng a Hạo Nam ca, ta thề, nếu như ta đối với người khác nói, nguyên rủa vợ của ta cả đời đều là xử nữ. . ."

"Đã thành, ta tin tưởng người." Phương Hạo Nam thoả mãn gật gật đầu, ác như vậy thề độc cũng dám đội mũ, tiểu tử này trung tâm, thật to nhỏ tại trung tâm.

"Hạo Nam ca, chúng ta đây làm sao bây giờ? Rút lui sao?"

"Rút lui cái rắm! Chúng ta hành tẩu giang hồ, dựa vào đúng là một bức thiết đảm, không thể buông tha, đừng giả thẳng. Đừng nói là cái này

vài cái giả bộ gia hỏa, chính là sợi tới, nên đôi cũng phải đôi, người xem Young and Dangerous bên trong, Hồng Hưng tử sợ qua người nào?" Phương Hạo Nam một cái tát quất vào tóc vàng trên đầu, hung hăng trừng mắt liếc hằm hằm một cái.

Tóc vàng bùm lấy cái ót, đau đến nhe răng trợn mắt.

Trước có trở ngại ngăn đón, phía sau có truy binh, Trương Tiểu Ngư sai bước đi về phía trước, khoe miệng đột nhiên hiện ra một vòng đũa cột tiểu ý.

Mắt thấy sẽ bị hai bang đội ngũ bao hết sủi cỏ, Trương Tiểu Ngư đột nhiên nghiêng quay người, hai tay duỗi thẳng, một tay chỉ vào Phương Hạo Nam, một tay chỉ vào gien chiến sĩ, quát to: "Chính là bọn họ, lên cho ta!"

Gã động tác này lừa gạt tính chất rất mạnh, cho hai bang đội ngũ cũng đã tạo thành ảo giác, gien các chiến sĩ cho là Phương Hạo Nam dám người là Trương Tiểu Ngư mai phục tốt ngựa chết, mà Phương Hạo Nam cho là tiểu đội gien là Trương Tiểu Ngư mang đến trợ thủ.

"Các huynh đệ, làm chết đám này giả bộ phần tử." Phương Hạo Nam vung vẩy bắt tay vào làm bên trong gậy bóng chày, hét lớn nghênh đón tiếp lấy.

Hơn mười người tiểu đệ đội mũ một tiếng hô, cùng theo Phương Hạo Nam xông đi lên.

Gien các chiến sĩ dừng bước, đối mặt đặng đặng sát khí, hô to gọi nhỏ lưu manh, bọn hằm đứng tại nguyên chỗ, trầm tĩnh như nước.

"Oanh. . ."

Bọn côn đồ đánh lên gien chiến sĩ tạo thành bức tường người, dường như đánh lên vạn năm không thay đổi bằng sơn.

Sét đánh càn cách. . .

Liên tiếp trầm đục sau đó, chỉ là thời gian một cái nháy mắt, Phương Hạo Nam cùng tiểu đệ của hắn đám tất cả đều bay ra ngoài, có bay lên nóc nhà, có bay ra ngõ miệng, có dán tại trên vách tường đã thành bánh bao hấp. . .

Phương Hạo Nam nằm ở nóc nhà, gắt gao bắt lấy hai khối mái ngói, sợ mình sẽ té xuống. Ngực của hắn bụng giữa đã trúng một cái một lần nữa đá, chỉ cảm thấy toàn thân không một chỗ không đau, lục phủ ngũ tạng cũng di chuyển vị trí, "Oa" địa một tiếng, một miệng lớn lão huyết phun tới.

Gã không biết mình làm sao lại bay lên nóc nhà, thậm chí ngay cả đối phương là ra sao ra chân cũng không thấy rõ ràng, chỉ biết mình gây bóng chày vừa giơ lên, sau đó, sẽ không có sau đó rồi. . .

Nhìn ngổn ngang lộn xộn nằm trong ngõ hẻm các tiểu đệ, Phương Hạo Nam trong nội tâm đang rỉ máu, đây chính là gã phí hết thật lớn tinh thần tạo thành thành viên tổ chức, cũng không biết cũng bị thương thành cái dạng gì rồi.

Mụ đàn, Trương Tiểu Ngư là từ đâu tìm đến những quái vật này a? Sớm biết như vậy gã có như thế trợ thủ, con mẹ nó chứ ăn no rồi việc chạy tới trên chóc gã?

Hạ Ti Hàn, cũng là vì cái này con rùa con bê, làm hại lão tử thiếu chút nữa ném đi mạng nhỏ, xem ta quay đầu lại như thế nào chinh đốn người.

Thanh lý đáng ghét chướng ngại về sau, gien các chiến sĩ nhanh chóng biến thành hình quạt, tướng Trương Tiểu Ngư bao vây lại.

"Số 72, ta là gien tiểu đội trưởng Cách Lâm." Cầm đầu hắc vượt qua thanh niên trầm giọng nói, "Frazer giáo thụ phái ta tới đón người trở về."

"Cút chó số 72, ta nổi danh, ta là Trương Tiểu Ngư!" Gã trên ót gân xanh bạo lòi, cả giận nói, "Trở về nói với cái người điên kia, ta sớm muộn sẽ tiễn đưa hắn đi Địa Ngục."

"Trở về đi! Không muốn làm vô vị giữa giữa." Cách Lâm biểu lộ Tuyên Cổ bất biến, để cho người hoài nghi hắn phải hay không phải căn bản liền không lộ vẻ gì.

"Muốn bắt ta trở về? Vậy thử xem, đến a! Nhìn xem Frazer tự tay chế tạo gien chiến sĩ, có phải thật vậy hay không lợi hại như vậy. . ." Trương Tiểu Ngư ngang nhiên đứng thẳng, trợn mắt nhìn.

Một mực nằm ở nóc nhà nhìn lên Phương Hạo Nam lập tức mộng ép, mặt mày, cảm giác những thứ này hắc siêu cao tay không phải là Trương Tiểu Ngư trợ thủ a! Cái này giáo hoạt địa khốn kiếp, không nghĩ qua là lên gã quỷ trở thành.

Phương Hạo Nam hồi hận như cứa cả máu, thiếu chút nữa nhịn không được nhảy đi xuống cùng Trương Tiểu Ngư đại chiến ba trăm hiệp.

Song phương giường cung bật kiếm, liền lập tức liền muốn động thủ thời điểm, một cái thanh thúy thanh âm đột nhiên vang lên: "Các người muốn làm gì?"

Mọi người quay đầu lại, chỉ thấy một vị mặc đồng phục, xinh đẹp như là manga bên trong đi ra đến thiếu nữ, đang đứng tại cách đó không xa, cảnh giác nhìn qua của bọn hắn.

Là Lâm Tích!

Nàng điều khiển xe tử tử trong trường học đi ra, trùng hợp chứng kiến một đám Hắc y nhân cùng theo Trương Tiểu Ngư tiến vào ngõ, bề ngoài giống như không có hảo ý bộ dáng.

Không chút do dự, Lâm Tích sẽ theo gót tiến đến.

"Lâm Tích, người đi nhanh lên, đây là chuyện của ta tình, không liên quan gì đến người." Trương Tiểu Ngư vội vàng nói.

Frazer là người điên, gien chiến sĩ thực lực sâu không lường được, gã không muốn làm cho Lâm Tích cuốn tiến đến.

"Người cho rằng ta là tới cứu người hay sao? Ta chỉ là không thích người khác khi dễ người." Lâm Tích kiêu ngạo địa hất cằm lên, chỉ chỉ Cách Lâm, cất cao giọng nói, "Mấy người các người, liền lập tức xéo đi! Chỉ ta có thể khi dễ Trương Tiểu Ngư, người ta cũng không thể, nghe rõ ràng chưa?"

Trương Tiểu Ngư trợn trắng mắt, trong lòng tự nhủ dựa vào cái gì người có thể khi dễ ta? Đây là đâu quốc cường đạo suy luận?

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liều Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 36: Chiến Thần Hàng Lâm!

Nóc nhà Phương Hạo Nam cũng không cố lên đau xót rồi, bối ra lấy mái hiên ánh mắt gian tà trượt ném đi xuống đất xem, trong lòng bát quái chi hỏa hùng hực thiêu đốt.

Trung học Thanh Vân trường học lịch sử đẹp nhất nữ thần, cùng Trương Tiểu Ngư cái này thắng nhóc bố nhào chẳng lẽ có một chân? Cái gì "Chỉ ta có thể khi dễ người" loại lời này, rõ ràng cho thấy tiểu tình lữ ở giữa liếc mắt đưa tình a!

Phương Hạo Nam chỉ cảm thấy trong nội tâm như là đồ chì giống như địa khó chịu, phải biết rằng, Lâm Tích thế nhưng là trung học Thanh Vân tất cả giống được sinh vật nữ thần trong mộng, hẳn tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Nữ thần bị người vung rời đi, cuối cùng một tia ý muốn cũng cùng theo tan thành mây khói rồi.

Cách Lâm cũng không có bả Lâm Tích để vào mắt, một cái tay trói gà không chặt thiếu nữ, có thể có cái uy hiếp gì? Gã làm thủ hiệu, tỏ ý còn lại sáu gã đội viên áp dụng bắt.

"Lại dám bỏ qua bà cô này cảnh cáo, thúc có thể chịu đựng, thậm chí không thể chịu đựng!" Lâm Tích quát một tiếng, một quyền oanh ra.

Hình Ý Ngũ Hành quyền tới —— Pháo Quyền!

Hai chân dùng sức đạp đất, thân thể dựa thế bắn bắn đi ra, như là đạn pháo một loại gào thét mà đến.

Cách Lâm cảm giác được sau lưng kinh phong đột kích, cảm thấy dễ phòng, lòng bàn chân nghiêng trượt né tránh, xoay người lại về sau không tuân theo phản công, một chương bỏ về phía mặt Lâm Tích.

Lâm Tích trong tay trái khung, ngăn trở Cách Lâm công kích, tay phải phát lực, một cái Pháo Quyền đánh trúng đối phương ngực, đánh cho người cao mã đại Cách Lâm liên lùi lại bảy tám bước, cái này mới đứng vững thân hình.

Lâm Tích thối thối năm dặm, ngóc lên cái cằm, mỉm cười nói: "Pháo Quyền tư vị không tệ đi? Ta đã nói rồi, chỉ ta có thể khi dễ Trương Tiểu Ngư, nếu ai dám khi dễ gã, ta liền khi dễ người nào."

Cách Lâm âm thầm kinh hãi, không nghĩ tới một cái nũng nịu tiểu cô nương, rõ ràng có thể đánh nhau ra như thế mạnh mẽ quyền pháp, điện quang hỏa thạch, thế như lôi đình.

May mắn hẳn là gien ưu hóa qua siêu cấp chiến sĩ, thân thể tổ chất vượt xa thường nhân, bằng không chịu lên một quyền này, không chết cũng bị thương.

Hoa Hạ đại địa, tàng long ngọa hổ, quả nhiên danh bất hư truyền.

"Tốt một cái Hình Ý Pháo Quyền!" Trương Tiểu Ngư nhin không được vỗ tay tán thưởng.

"Biết rõ lợi hại là được, nhìn người về sau còn dám chọc ta hay không." Lâm Tích thị uy giống như địa quơ quơ nắm tay nhỏ.

"Nhờ cậy, ta lúc nào chọc giận người rồi, đều là người đang khi dễ ta được không nào?" Trương Tiểu Ngư vô tội giang tay ra.

Nằm ở nóc nhà ăn đưa quần chúng Phương Hạo Nam móp méo miệng, lẩm bẩm nói: "Có như vậy công nhiên tát thức ăn cho chó đấy sao? Vẫn có thể hay không chăm sóc một cái độc thân chó cảm thụ?"

Cách Lâm làm thủ hiệu, tỏ ý còn lại vài tên gien chiến sĩ quần công, mau chóng giải quyết Lâm Tích cái này chướng ngại vật. Làm không được nàng, sẽ không có cách nào trảo Trương Tiểu Ngư.

Trải qua nghiêm khắc huấn luyện gien chiến sĩ, mỗi cái chiến lực bạo bề ngoài, lực lượng của bọn hắn, tốc độ, ứng với kích phản ứng cùng với kháng đòn năng lực vượt xa thường nhân.

Có lẽ một mình xách đi ra, người nào cũng không phải Lâm Tích đối thủ, nhưng bọn hắn liên thủ về sau, lẫn nhau giữa phối hợp ăn ý, tiến thoái có độ, công thủ nhất thể, bảy người giống như cái chỉnh thể một loại, sinh ra kỳ diệu phản ứng hoá học.

Lâm Tích cho dù thôi luyện đến nội kinh tiểu thành, nhưng đối mặt bảy cái "Siêu nhân" liên hợp công kích, vài cái hiệp sau đó liền rơi vào hạ phong, đỡ trái hở phải, cực kỳ nguy hiểm.

Trương Tiểu Ngư có lòng lên đi hỗ trợ, không biết làm sao Tham Lang thạch trì trệ không thấy động tĩnh, chưa Tham Lang trợ giúp, gã cũng chính là cái thân thể tổ chất tương đối khá người bình thường, vô pháp cùng gien chiến sĩ chống lại.

Hay là phải nghĩ biện pháp khống chế Tham Lang thạch lực lượng, bằng không giống như bây giờ lúc linh lúc mất linh đấy, giây phút quan trọng sẽ phải sinh mệnh đấy.

Lâm Tích liên tục đánh ra ba quyền, bức lui ba gã gien chiến sĩ công kích, nàng mái tóc lộn xộn, đỏ mồ hôi đầm đìa, híp mắt, lạnh lùng dò xét trước mặt kẻ địch.

Bọn người kia cùng nàng trước đây gặp phải tất cả đối thủ cũng không giống nhau, mỗi cái cũng có được lập báo tốc độ cùng sư tử hổ báo lực lượng, mấy người bao vây tấn công, hình thành công thủ đồng minh, tiến thoái giữa không có chút nào kẽ hở.

Nàng đem hết tất cả vốn liếng, đánh trúng vào trong đó vài tên đại hán, nhưng cũng không thể để cho bọn họ đánh mất sức chiến đấu.

Bọn hăn không phải là người bình thường, đương nhiên cũng không phải là võ giả, quả thực liền là quái vật.

Đánh lui kẻ địch cái này ba công kích về sau,

Lâm Tích quét Trương Tiểu Ngư liếc, nói: "Ca thôi, người vẫn lỗ mãng ở đằng kia làm gì? Tranh thủ thời gian chạy a!"

"Người ở đây mà, ta đâu cũng không đi." Trương Tiểu Ngư nắm chặt nắm đấm, móng tay đâm vào trong thịt, máu tươi thuận theo khe hở ra bên ngoài chảy xuôi. Gã hy vọng dùng loại kích thích này, làm thức tỉnh ngũ say Tham Lang thạch.

Tham Lang đại ca, người mau tỉnh lại, sắp tai nạn chết người á!

"Bệnh tâm thần, ta tuy rằng đánh không lại bọn hăn, nhưng chạy trốn hay là không thành vấn đề. Những người này mục tiêu là người, người chạy, ta mới có thể thoát thân a!"

"Ít lắm nhai, đám này quái vật chưa cảm giác, bọn hăn chính là giết chóc máy móc. Ta rời đi, bọn hăn sẽ giết người, ta nát sinh mệnh một cái, hợp lại mất cũng không sao, tóm lại tuyệt đối không thể để cho bọn hăn thương tổn người."

Lâm Tích nghe vậy trong lòng ấm áp, mặc dù thân thủ cường thịnh trở lại, thực chất bên trong cũng là tiểu nữ nhân, tại đối mặt cường địch thời

điểm, nàng cũng hy vọng có người có thể ngăn cản trước người, cho nàng cảm giác an toàn.

Đột nhiên cảm giác, cá thối này cũng không phải là như vậy chán ghét.

Trương Tiểu Ngư vẫn còn ý đồ làm thức tỉnh Tham Lang thạch, nhưng Lâm Tích bên này lại không chịu nổi.

Vừa rồi liên tục công kích đã hao hết khí lực, kế tiếp động tác liền lộ ra kẽ hở, bị Cách Lâm bắt được cơ hội bên trong cung thẳng tiến, một cước đá vào trên bụng, Lâm Tích kêu lên một tiếng buồn bực, toàn bộ người bay rớt ra ngoài.

Trương Tiểu Ngư trừng mắt tất cả nứt ra, hai mắt huyết hồng, chột quát lên: "Khốn kiếp, lại dám làm tổn thương nữ nhân của ta."

Tham Lang thạch rốt cuộc người được Trương Tiểu Ngư phần nộ cùng sát ý, phồn vinh mạnh mẽ mệnh mong năng lượng phun ra mà ra, Trương Tiểu Ngư thân hình bạo khởi, ở giữa không trung tiếp được thân thể Lâm Tích.

Lâm Tích đột nhiên cảm giác thân thể rơi vào ấm áp ôm ấp ở bên trong, giữa ngực và bụng khí huyết dâng lên, há mồm phun ra một cổ máu tươi, lưu loát, ở giữa không trung vẽ ra một đạo thê điểm tinh hồng sắc đường vòng cung.

"Thối Tiểu Ngư. . . Người. . . Vừa vặn nói. . . Người nào là nữ nhân của người? Lại nói loạn nói. . . Cẩn thận. . . Ta. . . Đánh người. . ." Lâm Tích thanh âm mặc dù suy yếu, lại tràn ngập thuộc về của nàng kiêu ngạo cùng quật cường.

"Ài, đáng tiếc a!" Phương Hạo Nam giống như con rùa đen đồng dạng rụt rụt đầu, nằm ở trên mái hiên không động đậy rồi.

"A! A! A!" Trương Tiểu Ngư như là dã thú bị thương loại nghiêm nghị hí...iiiiii hô, bốc hơi sát ý tiết ra ngoài, không khí chung quanh dường như bị đóng băng, gã hai mắt màu đỏ tươi, trước ngực đầu sói hình xăm lục mang phóng đại, toàn thân từng tế bào, cũng tràn ngập vô cùng vô tận lực lượng.

Gã ôm thật chặt Lâm Tích, hai chân đạp đất, toàn bộ người như là bay ra khỏi nòng súng như đạn pháo bắn ra mà ra, hung hăng đánh tới tiểu đội gien tạo thành bức tường người.

Một tiếng cực lớn trầm đục sau đó, tại Lâm Tích trước mặt không thể phá vỡ bức tường người, liền như vậy mà đơn giản địa bị xé mở một cái lỗ hồng, cầm đầu hai gã gien chiến sĩ trong nháy mắt bị đánh bay, hơn nữa càng bay càng cao, rơi xuống thời điểm vừa vặn rơi vào nóc nhà, một trái một phải nằm ở bên người Phương Hạo Nam.

Phương Hạo Nam lại càng hoảng sợ, nhìn kỹ lúc, chỉ thấy cái kia hai cái hắc siêu đại hán sắc mặt trắng bệch hô hấp yếu ớt, nằm ở đó mà vẫn không nhúc nhích.

Dựa vào, phía trước vẫn đứng mãnh phi thường vô địch hắc vượt qua giả bộ phạm đám, rõ ràng ngăn không được Trương Tiểu Ngư va chạm lực lượng.

Trương Tiểu Ngư rất mạnh, mạnh mẽ đến vô pháp tưởng tượng.

Phương Hạo Nam xác nhận điểm này về sau, sau lưng đeo mồ hôi lạnh trong nháy mắt sưng nước quần áo. Hạ Ti Hàn, con mẹ nó người cái này bả ca vài cái hướng trong chết cả a!

Trương Tiểu Ngư ôm Lâm Tích, khuôn mặt nghiêm túc, toàn thân bao phủ lục sắc quang mang, khí thế khiếp người, giống như Thần Linh đến thế gian.

Trương Tiểu Ngư tại gien chiến sĩ trong vòng vây mạnh mẽ đêm tối, giống như là nung đỏ bàn ủi cắm vào ngư đầu loại, tùy tiện địa tan rã bọn họ vây công.

Một cái, hai cái, ba cái, bốn cái, bốn gã gien chiến sĩ cơ hồ đồng thời bị đánh bay.

Cách Lâm đầu chống cự ba cái hiệp, đồng dạng bị đánh bay.

Trương Tiểu Ngư không ra nhất quyền nhất cước, thuần túy dùng sức mạnh hung hãn vô cùng thân hình, liền đánh tan bảy tên gien chiến sĩ dật tay nhau công kích.

Lâm Tích bàn tay nhỏ bé bưng kín môi anh đào, mắt hạnh trợn lên, vẻ mặt địa khó có thể tin.

Cái này nàng ấn tượng bên trong Trương Tiểu Ngư sao? Cái kia vẻ mặt ranh mãnh đáng tươi cười, giáo hoạt lại tinh nghịch gia hỏa, đột nhiên như Chiến Thần hàng lâm, chia rẽ, nghiền ép hết thảy.

Nàng nhìn thấy trên người hãn hào quang, cũng nhìn thấy gã màu đỏ tươi hai mắt, vô luận như thế nào xem, cái này cũng không giống như là nhân loại bình thường rồi.

Kỳ quái chính là, Lâm Tích một chút cũng không sợ, nằm ở trong ngực của hãn, cảm nhận được khác thường an tâm cùng ấm áp. Nào đó kỳ diệu tình cảm, tại Lâm Hân trong lòng mọc rễ nảy mầm, ngọt ngào bên trong mang theo vài phần chua xót, đó là nàng chưa bao giờ nhận thức qua cảm giác.

"Rút lui!" Cách Lâm cố nén đau đớn, suất lĩnh bị thương gien các chiến sĩ hốt hoảng chạy trốn.

Trương Tiểu Ngư quá mạnh mẽ, mạnh mẽ đến vượt qua dự liệu của bọn hắn, nếu như tiếp tục lưu lại ở đây, có lẽ toàn bộ tiểu đội gien đều bị cả đoàn bị diệt.

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liều Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 37: Thu Tiểu Đệ!

Nhìn gien tiểu đệ lão đảo đi xa bóng lưng, Trương Tiểu Ngư cũng không có tiến lên đuổi theo. Tại không thể tự chủ khống chế Tham Lang thạch lực lượng điều kiện tiên quyết, hắn không thể mạo hiểm.

Vạn nhất đuổi theo mau thời gian, Tham Lang thạch đột nhiên bãi công không làm, vậy thật sự quá lúng túng.

Hết thổi gió êm sóng lặng về sau, Trương Tiểu Ngư chuyển hướng về phía ngõ nhỏ hẻo lánh, lạnh lùng nói: "Là người bản thân đi ra, còn là ta nắm chặt người đi ra?"

Lời còn chưa dứt, một cái lạnh run, như là chim cú đồng dạng cuộn mình thiếu niên theo trong góc đứng dậy, trên mặt tràn ngập rồi "sợ hãi" hai chữ.

"Hạ Ti Hàn, người đồ chó hoang, lão tử bị người lừa bịp thảm rồi." Thấy rõ thiếu niên này tướng mạo, Phương Hạo Nam nhảy mà một cái theo nóc nhà nhảy xuống tới, thế như hổ điên mà xông lên, trực tiếp chính là dừng lại bạo nện.

Phương Hạo Nam các tiểu đệ cũng nhao nhao xông lên, người một quyền ta một cước, đối với Hạ Ti Hàn điên cuồng oanh đồn sức đánh.

Tình cảnh hỗn loạn vừa trồn kê, chỉ có thể nghe được quyền cước cùng đến trầm đục cùng Hạ Ti Hàn như giết heo kêu thảm thiết.

"Đã thành, không sai biệt lắm có thể." Trương Tiểu Ngư nhàn nhạt nói.

Cương quyết bướng bỉnh Phương Hạo Nam, tại Trương Tiểu Ngư trước mặt dịu dàng ngoan ngoãn mà giống như đầu mèo con, nghe vậy sau đó lập tức dừng tay, cung kính mà đứng qua một bên.

Nhìn ôm cái đầu ngời chồm hồm trên mặt đất Hạ Ti Hàn, Lâm Tích cả giận nói: "Hạ Ti Hàn, những ngừng người này người tìm đến hay sao?"

Nàng cực kì thông minh, nhìn qua tình hình này đã biết rõ là chuyện gì xảy ra rồi.

"Thực xin lỗi, là ta nhất thời hồ đồ. . ." Hạ Ti Hàn thanh âm run rẩy, hồi tưởng lại vừa vặn Trương Tiểu Ngư phát uy một màn, thiếu chút nữa liền dọa áy.

"Khốn kiếp, lại dám đánh đại ca của ta chủ ý, xem ta rút không chết được người." Phương Hạo Nam cả giận nói.

Hạ Ti Hàn quả thực muốn khóc, trong lòng tự nhủ ta cho người tiền thời điểm, người cũng không biểu hiện muốn giết chết Trương Tiểu Ngư sao? Lúc nào lại thành đại ca người rồi hả?

Trương Tiểu Ngư nhìn nhìn Phương Hạo Nam, tiểu tử này lập tức đứng thẳng lên thân hình, ôm ôm nói: "Từ nay về sau, người chính là đại ca của ta, một ngày là đại ca, cả đời là đại ca. Đại ca, tiểu tử này cho ta năm trăm khối tiền, để cho ta hảo hảo đem người sửa chữa dừng lại. . . Ta là có thể bị năm trăm khối tiền thu mua người sao?"

Phương Hạo Nam từ trong túi tiền móc ra mấy tấm trăm Nguyên tiền giá trị lớn, hung hăng mà nện ở trên mặt Hạ Ti Hàn.

"Người. . ."

Hạ Ti Hàn cực kỳ tức giận, trước đây hẳn là trong trường học trường học cỏ nam thần, Phương Hạo Nam là trong trường học ác bá lưu manh. Tuy rằng hai người bọn họ người không phải là cùng một cái trên đường đi đây, nhưng đều là các trong lĩnh vực đỉnh cấp nhân vật.

Huống chi, hẳn là trường học tất cả khóa giáo sư đến nỗi phòng làm việc của hiệu trưởng thượng khách, thực chất ở bên trong, hẳn là cảm thấy Phương Hạo Nam không lên được trên mặt bàn đây.

Đánh đánh giết giết sự tình cũng tạm được, về phần động đầu óc, cái kia cũng không phải là hẳn làm cho am hiểu.

Không nghĩ tới chính là, tên hỗn đản này cũng dám lấy tiền nện bản thân, hơn nữa nện ở trên mặt những số tiền kia, đúng là ngày hôm nay bản thân vì để cho hẳn giúp đỡ giáo huấn Trương Tiểu Ngư, mà đưa cho hẳn trà sữa phí.

"Thế nào, ầm ức?" Phương Hạo Nam nắm tay nắm chặt, chỉ cần Hạ Ti Hàn dám nói một cái chữ không, hẳn cũng nặng quyền tương hưởng.

Tên hỗn đản này cho mình tìm cái này sao một cái nhiệm vụ, làm cho mình cùng huynh đệ dám chịu lớn như vậy thống khổ, mạng nhỏ hơi kém đều phải ném đi, thù này còn không có tìm hẳn báo đây!

". . ."

Hạ Ti Hàn nuốt xuống vài cửa nước miếng, cũng không dám cùng Phương Hạo Nam chọi cứng. Hẳn vừa mới nhìn đến Phương Hạo Nam bọn hẳn chịu thương rất nặng, chắc hẳn hiện tại trong bụng ghen lấy một lượng hỏa khí.

Hảo hán không ăn thiệt thòi trước mắt, đợi cho tới hôm nay chuyển, mới hảo hảo cùng những thứ này hỗn đản tính sổ. Còn có cái này Trương Tiểu Ngư, hẳn cũng tuyệt đối sẽ không buông tha. . .

Trương Tiểu Ngư ánh mắt, chuyển dời đến Hạ Ti Hàn trên mặt, khóe miệng hiện lên một vòng lạnh như băng tiểu ý.

Hắn chỉ chỉ Phương Hạo Nam đám người, nói: "Những ngừng người này người tìm đến hay sao?"

"Ta. . ."

"Lão đại, chính là hắn tìm đến đây." Phương Hạo Nam nhảy ra chỉ chứng nhận, vẻ mặt nịnh nọt bộ dáng, nhìn Trương Tiểu Ngư nói, "Trên mặt đất năm trăm khối tiền chính là hắn cho ta, mặt trên còn có hắn vân tay. . . Chúng ta có muốn hay không đem hắn đưa đến cục cảnh sát?"

"Không phải là ta.

" Hạ Ti Hàn thói quen muốn phủ nhận.

"Hạ Ti Hàn, người có phải hay không muốn chết? Cả lão Đại ta cũng dám giấu kín?" Phương Hạo Nam nhắc chân liền đạp.

"Là ta là ta. . ." Hạ Ti Hàn né tránh Phương Hạo Nam chân công, tranh thủ thời gian thừa nhận nói đạo "Bọn họ là ta tìm đến đây."

"Cũng bởi vì ta khảo thí được so với người mạnh khỏe, lớn lên so với người đẹp trai, vì vậy liền muốn tìm người đánh ta?" Trương Tiểu Ngư vẻ mặt bất khả tư nghị bộ dáng, lên tiếng hỏi.

"Ta Chỉ là. . . Chỉ là. . ." Hạ Ti Hàn len lén liếc hướng về phía Lâm Tích, hắn có thể tiếp nhận thứ tự trên bị thua, lại khó có thể tiếp nhận nữ thần đối với Trương Tiểu Ngư thân ái.

Hắn liền nghĩ không thông, Lâm Tích cao ngạo như vậy nữ nhân, làm sao sẽ vừa ý Trương Tiểu Ngư cái này uống công. . . Tiểu bạch kiểm?

"Nếu là như vậy, người đánh ta là nên phải đấy." Trương Tiểu Ngư vẻ mặt chăm chú nhìn Hạ Ti Hàn, lên tiếng nói, "Ta thậm chí nghĩ đánh chính mình."

". . ."

"Phốc xuy. . ." Lâm Tích nhin không được cười ra tiếng thanh âm, nói, "Trương Tiểu Ngư, người hoàn có xấu hổ hay không a?"

"Muốn a! Trước đây mặt ta không muốn, hiện tại gương mặt này cũng không thể không được." Trương Tiểu Ngư khước miệng cũng mang theo một vòng tiểu ý, nói, "Người muốn a, ta trước kia là người ngu ngốc, toàn bộ thanh vân trung học cũng cảm thấy ta là ngu ngốc. . . Tác động tên ngu ngốc này biến mất một đoạn thời gian, lại lần nữa trở về sau đó, không chỉ có đã thành thiên tài học bá, hơn nữa lớn lên cũng càng ngày càng tốt xem. . . Người như vậy, ai không muốn đánh hă? Ta nếu không phải Trương Tiểu Ngư, ta thậm chí nghĩ giữ Trương Tiểu Ngư đánh một trận."

"Tốt rồi tốt rồi, chớ hà tiện." Lâm Tích đi đến trước mặt Hạ Ti Hàn, trên mặt mê người dáng tươi cười đã sớm biến mất không thấy gì nữa, tiếp theo thay đổi chính là lạnh lùng như băng chịu không nổi chán ghét, "Hạ Ti Hàn, khảo trường thất bại, vậy tại hạ thứ cuộc thi thời gian thẳng trở về. Cuộc thi thua, tìm người nửa đường chặn đường đánh người. . . Người coi như là người đàn ông sao?"

"Lâm Tích, ta. . ."

"Bản thân đi tìm hiệu trưởng ký đại qua, không có vấn đề đi?" Lâm Tích lạnh giọng nói, rất có giải quyết dứt khoát ý.

"Tốt, không có vấn đề." Hạ Ti Hàn bất đắc dĩ đã đáp ứng.

Hắn biết rõ Lâm Tích tính cách, nếu như bản thân không chiều vào nàng nói lời đi làm, chỉ sợ nàng sẽ cho mình quá nặng trừng phạt. Lấy ở

trường học thân phận địa vị, đây đối với nàng mà nói, cũng bất quá là một thông điện thoại mấy câu sự tình.

Đuổi xong Hạ Ti Hàn, Lâm Tích nhìn về phía Trương Tiểu Ngư, quan tâm nói: "Người không sao chứ?"

"Ta không sao." Trương Tiểu Ngư nhìn Lâm Tích, nói, "Người bị bọn hắc đá trúng, có bị thương hay không?"

"Không có việc gì, ta từ nhỏ Luyện Khí, coi như là nhận hơi có chút vết thương nhỏ, cũng rất nhanh có thể trị hết đấy. . . Đi thôi, chúng ta về nhà, ta lái xe ghi người."

Trương Tiểu Ngư nhếch môi nở nụ cười, nói: "Hôm nay không chê ta?"

"Hừ, xem tại người giúp bốn tiểu thư phân thượng, bốn tiểu thư mới đặc biệt khai ân, người đừng không biết tốt xấu. . ." Lâm Tích đưa Trương Tiểu Ngư một cái bạch nhãn, quay người hướng phía bản thân đỗ xe địa phương đi qua.

Trương Tiểu Ngư cười cười, cũng đi theo Lâm Tích phía sau chuẩn bị ly khai.

"Lão đại. . . Ngư lão đại. . ." Phương Hạo Nam tranh thủ thời gian đuổi theo.

Trương Tiểu Ngư lông mày nhướng lên, cả giận nói: "Cái gì Ngư lão đại? Không được kêu lão Đại ta, ta và các người không có bất cứ quan hệ nào."

"Lão đại, người một ngày làm lão đại của ta, liền vĩnh viễn là lão đại của ta. Hôm nay là ta Hạo Nam có mắt như mù, đắc tội Ngư lão đại, về sau

chỉ cần Ngự lão đại có bất kỳ phân công, ta Hạo Nam tuyệt không hai lời, trăm phần trăm nghe theo."

"Được rồi được rồi, người muốn là không có chuyện làm, liền mỗi ngày sáng sớm đi cửa trường học quét dọn môn sinh." Trương Tiểu Ngự qua loa nói, bước nhanh hướng phía phía trước đã đi xa Lâm Tích đuổi tới.

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liều Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 38: Sinh Ra Cảnh Giác!

Trương Tiểu Ngư rốt cuộc cảm nhận được màu trắng Worle ốc động lòng người chỗ, gã ngồi ở vị trí kế bên tài xế phòng phía trên, nhìn trái xem, nhìn phải xem, nói: "Xe này vẫn coi như không tệ, ngồi được thật là thoải mái, ta trước đây cho tới bây giờ không có ngồi qua tốt như vậy xe."

Lâm Tích nhếch miệng, nói: "Cái này tính là cái gì tốt xe? Ta tại Yên Kinh xe thể thao tùy tiện kéo ra đến một cỗ cũng so với cái này tốt gấp trăm lần. Chỉ bất quá dì nhỏ nói ta là đệ tử, không cho phép ta chạy ra xe đi trường học đọc sách, nói như vậy quá gây chú ý rồi."

"Cái này là người nghèo cùng người giàu có khác nhau." Trương Tiểu Ngư thở dài nói, "Các người chịu không nổi khởi điểm, lại là chúng ta làm cho theo đuổi điểm cuối."

"Tốt rồi tốt rồi, người muốn là ưa thích, để cho ta dì nhỏ mua một cỗ tặng cho người tốt rồi, người có bằng lái xe sao?"

Trương Tiểu Ngư lắc đầu, nói: "Ta chưa bằng lái xe, cho dù có, ta cũng sẽ không khiến dì nhỏ của người xe cho ta."

"Cát heo chủ nghĩa?"

"Vô công bất thụ lộc."

"Hừ, nói hay lắm nghe, kỳ thật hay là cát heo chủ nghĩa."

"Tùy người nói như thế nào đi." Trương Tiểu Ngư bất đắc dĩ nói, "Cùng nam nhân cãi lộn chính là tên điên, cùng nữ nhân cãi nhau là người ngu, cùng Lâm Tích cãi nhau người lại điên lại ngốc."

"Ừ...c. . ."

Lâm Tích mãnh liệt một nhấn ga, lốp xe trên mặt đất phát ra kịch liệt ma sát sần sạt thanh âm, Trương Tiểu Ngư thân thể quán tính vọt tới trước, đầu hung hăng địa đâm vào trên đầu xe.

"Người điên rồi?" Trương Tiểu Ngư phản nộ nói.

"Ai bảo người mắng ta?" Lâm Tích lại lần nữa đem chiếc xe phát động đứng lên, vững vàng về phía trước mở đi ra.

"Ta chửi, mắng người, người có thể mắng ta, như thế nào cũng không có thể tại trên đường lớn nhanh dừng ngay a! Vạn nhất đằng sau có xe đụng vào làm sao bây giờ?"

"Người cho ta là ngu ngốc a? Nhanh dừng ngay lúc sau đã nhìn thấy đằng sau không xe rồi."

"Người vẫn để ý tới? Người cái này không tuân theo quy định hành động, là muốn đập phần đấy."

"Đập liền đập chứ, dù sao ta lại không quan tâm."

"Ta quan tâm." Trương Tiểu Ngư phản nộ không thể kiệt, "Đầu của ta đập đầu gặp không có việc gì, nếu đem người đập lấy làm sao bây giờ? Người mới vừa vạ bị thương, nếu lại bởi vì tông xe mà tăng thêm thương thế, trở về ta ra sao hướng dì nhỏ của người nói rõ?"

". . ."

Kỳ quái chính là, lúc này đây Lâm Tích vậy mà chưa phản bác, chỉ là trầm mặc lái xe hơi.

Bất quá, đại tiểu thư lúc này đây nhu thuận hơn nhiều, xe mở vừa nhanh lại ổn, không bao giờ nữa sẽ làm cái loại này tại trên đường phố nhanh dừng ngay chuyện ngu xuẩn.

"Có phải hay không rất đau?" Lâm Tích nhẹ giọng nói.

"Cái gì?" Trương Tiểu Ngư thoáng cái chưa kịp phản ứng.

"Ta là nói đầu của người. . . Có phải hay không bị đụng phải rất đau?"

"Không có việc gì." Trương Tiểu Ngư vuốt vuốt bị đụng vị trí, "Điểm ấy làm tổn thương tính là cái gì?"

"Người có phải hay không rất tức giận? Trách ta tự chủ trương thả Hạ Ti Hàn?"

"Làm sao sẽ đây?" Trương Tiểu Ngư đập vào ha ha, gã còn có càng thêm chuyện khẩn cấp phải làm, cái nào sẽ để ý cái kia Hạ Ti Hàn sẽ biến thành bộ dáng gì nữa.

"Kỳ thật ta cũng biết, Hạ Ti Hàn làm như vậy thật sự vô cùng đáng giận, coi như là đem hãn khai trừ hoặc là đưa đến cục cảnh sát cũng bất quá phận. Thế nhưng nói như vậy, sẽ bả sự tình náo chỗ, đến lúc đó thân phận của người. . . Trên thân thể người khác thường tình huống khả năng liền giấu giếm không thể, chỉ cần cho Hạ Ti Hàn lưu lại một con đường sống, lưu lại một đường sinh cơ, gã mới sẽ không chó cùng rứt giậu, liều lĩnh đem người khai ra đi."

Trương Tiểu Ngư quay người nhìn Lâm Tích bên mặt, trắng nõn trắng nõn, cái cằm đầy, từ bên cạnh nhìn sang, lông mi của nàng vừa đen vừa dài,

giống như là một thanh màu đen tiểu phiến tử tựa như, chớp chớp nhảy động lên.

Không thể không nói, Lâm Tích được xưng là Thanh Vân nữ thần, đúng là rất có đạo lý đấy.

Ít nhất đến bây giờ, Trương Tiểu Ngư còn không có nhìn thấy qua so với nàng càng đẹp mắt nữ sinh, ngay cả trên TV những minh tinh ka, cũng không nhất định có nàng đẹp mắt.

Nhìn một chút, Lâm Tích như lúc ban đầu tuyết loại trắng noãn gương mặt nhiễm lên một vòng hồng nhuận phơn phớt, hiển nhiên tiểu cô nương phát hiện Trương Tiểu Ngư đang ngó chừng nàng xem.

"Nhìn cái gì vậy, chưa thấy qua mỹ nữ a?" Lâm Tích ngang ngược nói.

"Chưa có xem đẹp mắt như vậy mỹ nữ.

" Trương Tiểu Ngư vừa cười vừa nói.

"Trương Tiểu Ngư người không muốn quá phận. . . Vừa rồi người nói ta là nữ nhân của người, ta còn không có cùng người tính sổ đây."

"Đúng không? Ta nói rồi lời nói như vậy? Ta như thế nào hoàn toàn không nhớ ra được?" Trương Tiểu Ngư vỗ vỗ đầu nói, "Trời ạ, ta không phải là mới vừa rồi bị người đụng mất ký ức đi?"

". . ."

Chứng kiến Lâm Tích bị chính mình ghen được nói không ra lời, trên mặt Trương Tiểu Ngư hiện lên một vòng tiểu ý, nói: "Ta không trách người, ta biết rõ người vì tốt cho ta. Nói thật, người không để ý nguy hiểm chạy tới giúp ta, trong nội tâm của ta đã vô cùng cảm kích, ta cho là người một mực rất chán ghét ta đây!"

"Người cho là không sai, ta quả thực một mực rất chán ghét người."
Lâm Tích hung hăng nói.

Trương Tiểu Ngư cười cười, nhập lại không cùng cái này cái tiểu nữ sinh không chấp nhận, nói: "Ta biết rõ người đối với Hạ Ti Hàn phương thức xử lý là thích hợp nhất đấy, ta cũng cũng không có nghĩ đến muốn đem gã thế nào. Gã để cho tên côn đồ đến lấp kín ta, mình cũng phải đến giáo huấn, hơn nữa, những thứ kia gien chiến sĩ cũng cùng gã không có bất cứ quan hệ nào. . ."

"Gien chiến sĩ?" Lâm Tích kinh hãi, nói, "Những hắc y nhân kia là gien chiến sĩ?"

"Không tệ." Trương Tiểu Ngư nhẹ gật đầu, "Người biết bọn hắc?"

"Ta hiểu rõ một chút gien phòng thí nghiệm, đối với người và động vật thân thể tiến hành cải tạo, đào móc tánh mạng của bọn hắc tiềm năng. . . Gien chiến sĩ chính là bọn họ thành công tác phẩm."

"Vừa rồi cùng bọn họ giao thủ thời điểm ta liền phát hiện khác thường, của ta Băng Quyền đả thương người đáy lòng, một quyền vào, không chết cũng muốn gãy mấy cái xương, không nghĩ tới bọn hắc hoàn toàn chưa cảm nhận sâu sắc tựa như, lúc kia ta mà bắt đầu hoài nghi thân phận của bọn hắc rồi."

Lâm Tích như có điều suy nghĩ đánh giá Trương Tiểu Ngư, vẻ mặt cảnh giác mà hỏi: "Người như thế nào cùng gien chiến sĩ có cùng xuất hiện? Bọn hắc tại sao phải chạy đến giết người? Người bất quá là một đệ tử thể thôi, đáng giá cái kia người giết dây xuống lớn như vậy tiền vốn?"

Trương Tiểu Ngư biết rõ, nếu như chính mình lần này trả lời không tốt, sợ là Lâm Tích đối với chính mình cái kia một tia hảo cảm sẽ trong nháy mắt mất đi.

Hơn nữa, bởi vì chính mình cùng cái loại này nguy hiểm vừa thần bí giien chiến sĩ có liên quan đến, sợ là cái này thông minh tiểu cô nương, đã bắt đầu hoài nghi thân phận chân thật của mình, cùng với thân thể biến dị tình huống.

Lúc kia, sự quan hệ giữa hai người sẽ gặp càng ngày càng xa, thậm chí hình cùng người lạ.

Không biết chuyện gì xảy ra vậy, Trương Tiểu Ngư rất không muốn tiếp nhận kết quả như vậy. Bởi vì tại hắc tử giien trong phòng thí nghiệm chạy trốn sau khi đi ra, Trầm Lan Quân cùng Lâm Tích là hắc người thân nhất cùng quen thuộc hai người.

Hơn nữa Lâm Tích cùng tuổi của hắc tương tự, tuy rằng hai người thường thường đấu võ mồm không ngớt, lẫn nhau chịu không nổi, thế nhưng Trương Tiểu Ngư rất hưởng thụ như bây giờ trạng thái.

Gã không muốn mất đi bây giờ có được hết thảy, đây đối với gã mà nói thật sự là quá trân quý.

"Chuyện này lại nói tiếp có chút phức tạp, đợi đến sau khi trở về, ta từ đầu tới đuôi giảng cho người nghe, được không nào?" Trương Tiểu Ngư nhìn Lâm Tích, vẻ mặt thành khẩn bộ dáng nói.

Từ bên trên treo kính chiếu hậu bên trong, Lâm Tích có thể chứng kiến Trương Tiểu Ngư ánh mắt, thanh tịnh sạch sẽ, lại vừa có cùng kia tuổi không tương xứng bi thương.

Nàng có thể từ trong ánh mắt của hắc chứng kiến thống khổ, cũng có thể chứng kiến sợ hãi.

"Với cái gia hỏa này đến cùng đã trải qua cái gì? Thật đúng là để cho người tốt kỳ đây!"

Lâm Tích nhẹ gật đầu, nói: "Tốt, ta tin tưởng người."

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liễu Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 39: Thằng Thẩn Từ Rộng!

Lâm Tích cùng Trương Tiểu Ngư trở lại biệt thự thời điểm, Trầm Lan Quân đã sớm tan tầm đã trở về, hơn nữa trên mặt bàn vẫn chất đầy phong phú thức ăn, chính tản ra mùi thơm mê người.

Lâm Tích bước nhanh vọt tới, dùng chiếc đũa kẹp lên một khối sườn xào chua ngọt nhét vào trong miệng, một bên bị bỏng đến xì xì xì địa mút lấy khí lạnh, một bên lên tiếng nói: "Dì nhỏ, người làm như thế nào nhiều như vậy đồ ăn? Hôm nay trong nhà muốn tới khách nhân sao?"

Trầm Lan Quân vẫn còn trong phòng bếp bận việc, chứng kiến Lâm Tích tham ăn bộ dạng, giơ cái xẻng muốn đi gõ đầu của nàng, nói: "Như vậy tham ăn, người cũng không sợ béo lên?"

"Mới sẽ không béo lên đây! Ta mỗi ngày đều muốn luyện công." Lâm Tích cố ý giãy dụa chính mình hết sức nhỏ mềm mại vòng eo nói, "Dì nhỏ, hôm nay trong nhà muốn tới khách nhân? Hay vẫn là người lại có gì vui chuyện muốn tuyên bố? Nếu không, vì sao phải làm nhiều như vậy đồ ăn?"

"Hôm nay quả thật có việc vui, bất quá không là của ta việc vui, mà là người cùng Tiểu Ngư việc vui." Trầm Lan Quân cười hì hì nói, "Một cái Thanh Vân thứ nhất, một cái Thanh Vân thứ hai, Thanh Vân trường cấp 3 trước hai tên đều ở đây trong nhà của chúng ta, cái này còn không phải thiên đại việc vui sao?"

"Hừ, cái này có cái gì gặp phải cao hứng hay sao?" Lâm Tích không vui, "Trước đây niên cấp đệ nhất danh đều là bốn tiểu thư đấy, không nghĩ

tới lần này bị Trương Tiểu Ngư cho đoạt chạy. Lần sau ta cũng sẽ không như thế đại ý, nhất định phải sẽ đem đệ nhất danh cho cướp về."

"Đúng thôi! Như thế mới có học tập động lực. Trước đây a, người chính là ý vào chính mình thông minh kiêu ngạo tự mãn, cho nên mới không chịu xuống khổ công phu... Hai người các người đi rửa cái tay, ta làm nước canh có thể ăn cơm đi."

"Tốt." Lâm Tích đối với Trương Tiểu Ngư nắm chặt lại nắm đấm, cầm theo Bao Bao lên lầu.

Trương Tiểu Ngư đứng ở cửa phòng bếp, nhìn buộc lên tạp dề làm đồ ăn thành thực nữ nhân, nói: "Cảm ơn người."

"Cám ơn ta làm cái gì? Đây là người nên được khen thưởng, Tiểu Ngư, người thật là làm cho người khoa trương mắt nhìn nhau a! Ta biết rõ người cùng thường nhân bất đồng, thế nhưng ta như thế nào cũng thật không ngờ, người lại có thể trở thành Thanh Vân văn lý khoa trạng nguyên. Hiệu trưởng gọi điện thoại cho ta thời điểm, cao hứng không ngậm miệng được, không ngừng cảm tạ ta đưa tới cho hân một thiên tài."

Trương Tiểu Ngư nở nụ cười nhẹ, nói: "Từ khi thân thể bị cải tạo về sau, những thứ này đề mục với ta mà nói, liền không phải là cái gì chuyện khó khăn rồi, nhìn qua một lần đồ vật, giống như là khắc ở trong đại não một loại..."

"Vậy cũng là nhân họa đắc phúc, là vận khí của người tốt."

"Vẫn có một việc..." Trương Tiểu Ngư nhìn Trầm Lan Quân nói, "Lâm Tích biết được thân thể của ta khác thường, vừa rồi đang trên đường trở về vẫn hỏi thăm thân phận của ta... Xem ra đành phải hướng nàng thẳng thắn rồi."

"Cái gì?" Trầm Lan Quân kinh ngạc há to mồm nói, "Nàng làm sao biết rồi hả?"

"Tan học trở về trên đường đi, gien chiến sĩ tìm đến muốn dẫn ta trở về." Trương Tiểu Ngư lạnh giọng nói, "Lâm Tích phát hiện ta gặp nguy hiểm, liền đuổi theo tới nghĩ muốn giúp đỡ..."

"Gien chiến sĩ? Bọn hăn cũng xuất động? Trương Tiểu Ngư, trên người của người đến cùng có bao nhiêu bí mật... Còn có, người nói Lâm Tích qua đi hỗ trợ?"

"Đúng vậy."

"Nàng có bị thương hay không? Gien chiến sĩ thật sự là quá kinh khủng, bọn hăn đã không còn là người, mà là giết chóc máy móc..."

"Lâm Tích không có việc gì, đầu là bị một chút bị thương ngoài da..." Trương Tiểu Ngư không muốn làm cho Trầm Lan Quân lo lắng, vì sao không có nói ra Lâm Tích bị gien chiến sĩ đánh bay sự tình, "Hiện tại đã không có đáng ngại."

"Cám ơn trời đất, may mắn Lâm Tích không có việc gì, bằng không thì ta như thế nào hướng cha mẹ của nàng người nhà nói rõ." Trầm Lan Quân lúc này mới yên lòng lại, hơi chút trầm ngâm rồi nói ra, "Việc đã đến nước này, giấu giếm nữa sẽ không có ý nghĩa, ngược lại sẽ để cho Lâm Tích sinh ra cảnh giác. Nếu như nàng chủ động đi thăm dò tìm thân phận chân thật của người lai lịch, người căn bản là không chỗ nào che giấu... Hơn nữa, nàng một khi truyền chuyển người nào tay, đến lúc đó người biết liền càng nhiều. Đơn giản người liên chính mình hướng nàng thẳng thắn, nói như vậy, ngược lại có thể tương bí mật khống chế tại một cái cực ít trong phạm vi..."

Trương Tiểu Ngư nhẹ gật đầu, nói: "Ta chuẩn bị lúc ăn cơm nói."

"Tốt.

" Trầm Lan Quân gật đầu nói.

Trên bàn cơm, nghe xong Trương Tiểu Ngư giảng thuật về sau, hai nữ nhân hai mặt nhìn nhau, hơn nửa ngày chưa làm ra cái gì đáp lại.

"Tiểu Ngư, người nói cũng thật sự? Người trước đây trên đường làm tên ăn mày thời điểm, bị ác ma kia phòng thí nghiệm cho trói lại đi làm gien nghiên cứu?" Trầm Lan Quân vẻ mặt khiếp sợ mà hỏi.

"Trương Tiểu Ngư thật đáng thương a! Không nghĩ tới người còn có như thế tao ngộ... Những người kia thật sự là rất đáng hận rồi, quả thực không thể xưng là người, tựa như tên của bọn hắc đồng dạng, bọn họ đều là một đám ác ma." Lâm Tích đẩy ra cái ghế nhảy dựng lên nói, "Trương Tiểu Ngư, người còn nhớ rõ ác ma kia phòng thí nghiệm ở nơi nào sao? Ta gọi điện thoại, để cho người đi tới bãi hang ổ của bọn hắc cho bưng, miễn cho bọn hắc tiếp tục hại người."

Trương Tiểu Ngư lắc đầu, nói: "Lúc ấy đầu óc của ta bị cháy sạch Hồn Độn một mảnh, căn bản là không biết mình ở nơi nào, cũng không nhớ rõ chạy trốn đường, trong nội tâm chỉ có một tín niệm, chạy trốn rất xa, chạy trốn càng xa càng tốt. Cũng không biết chạy bao lâu, cuối cùng chạy đến Giang Thành, vẫn gặp hai người các người."

"Ta nhất định sẽ không bỏ qua bọn hắc." Lâm Tích nghiêm rắn nói.

"Bây giờ không phải là chúng ta không muốn buông tha vấn đề của hắc, là bọn hắc không muốn buông tha ta, lần này phải ra gien chiến sĩ muốn dẫn ta trở về, nhiệm vụ thất bại về sau, bọn hắc nhất định sẽ không từ bỏ ý đồ. Tiếp theo trở về, cũng không biết những người kia biết làm xảy ra chuyện gì."

"Trương Tiểu Ngự, người không phải sợ, ta sẽ bảo vệ người." Lâm Tích vỗ bộ ngực của mình nói.

"Lâm Tích..." Trầm Lan Quân đỏ mặt hô.

Lâm Tích cái này mới phát hiện, chính mình chính đập tại trước ngực mình sung mãn phía trên, cũng là sắc mặt một đỏ, hung hăng trừng mắt nhìn Trương Tiểu Ngự liếc, nói: "Không cho người xem."

Trương Tiểu Ngự vẻ mặt mờ mịt bộ dáng, nói: "Người nói cái gì? Cái gì không cho phép xem?"

"Hừ, giả ngu."

Trầm Lan Quân nhìn Trương Tiểu Ngự, nói: "Tiểu Ngự nói rất có lý, lần này nhiệm vụ bọn họ thất bại, nhất định sẽ không như vậy bỏ qua, những người kia thật sự là chuyện gì cũng làm ra được, chúng ta cũng phải có đề phòng mới được... Không bằng, ta tại Tiểu Ngự bên người an bài một chút bảo tiêu?"

Trương Tiểu Ngự cự tuyệt, nói: "Bảo tiêu cũng đừng có rồi, thân thủ của ta tự bảo vệ mình hay là đầy đủ, nếu như đã có bảo tiêu lời nói đến lúc đó không biết là bọn hăn bảo hộ ta, hay là ta đi bảo hộ bọn hăn. Hãy nói, bên cạnh ta dù sao vẫn là mang theo một đám người lời nói đây không phải là càng thêm gây chú ý sao?"

"Nếu không, người cũng đừng có lại đi trường học rồi hả?"

"Không, trường học ta là nhất định phải đi đấy." Trương Tiểu Ngự thanh âm kiên định nói, "Bọn hăn muốn tìm ta, ta cũng đồng dạng nghĩ đi tìm bọn họ."

"Người tìm bọn hăn làm cái gì?"

"Năm đó cha mẹ của ta đột nhiên biến mất không thấy gì nữa, ta hoài nghi cùng bọn họ cũng có quan hệ, ta nghĩ từ bọn hắc chỗ đó đạt được một đáp án."

"Người là muốn lấy thân làm gương? Có thể là như thế này thật sự là quá nguy hiểm..."

"Không vào hang cọp, làm sao bắt được cọp con?"

Lâm Tích trông mắt đi lòng vòng, nói: "Trương Tiểu Ngư, vừa rồi cùng gien chiến sĩ giao thủ thời điểm, ta như thế nào phát hiện khí lực của người lúc linh lúc mất linh hay sao? Có đôi khi một quyền có thể đem người đánh bay, có đôi khi lại bay bổng không có bất kỳ khí lực, hơn nữa, người ra quyền phương thức cũng rất chưa kết cấu, hoàn toàn là dựa vào thân thể bản năng."

"Đúng vậy, ta không có học qua chính quy vật lộn chi thuật, vì sao đúng là dựa vào Tham Lang thạch cải tạo qua thân thể đi cùng người chiến đấu."

"Không bằng như thế, ta có thể dạy người dùng trung khí phương thức cùng chân chính quốc thuật."

"Thật sự?" Trương Tiểu Ngư đại hỉ.

"Bất quá, người muốn kêu sư phụ ta,, kêu một tiếng sư phụ nghe một chút." Lâm Tích vẻ mặt đặc ý nói.

"Sư phụ." Trương Tiểu Ngư sáng khoái kêu lên, nếu như có thể học được Lâm Tích cái kia nội tình thâm hậu vận khí phương thức cùng với chân chính quốc thuật, đừng nói là kêu sư phụ nàng, chính là gọi nàng sư mẫu cũng nguyện ý...

"Hừ, nhanh như vậy liền kêu rồi, thật sự là không có cốt khí, không dễ chơi..." Lâm Tích không vui nói.

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liễu Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 40: Thầy Trò Danh Phận!

Sáng sớm, biệt thự sân nhỏ

"Dựa theo chúng ta trên giang hồ quy củ, một ngày làm sư phụ, vậy cả đời vi phụ." Lâm Tích hai tay lưng eo, nâng cao sung mãn tiểu bộ ngực sữa tại Trương Tiểu Ngư trước mặt đối tới đối lui.

"Không đúng." Trương Tiểu Ngư lên tiếng đánh gãy Lâm Tích lời nói, "Người là nữ sinh, không thể gọi làm cha, phải gọi mẫu thân. Một ngày làm sư phụ, cả đời làm mẹ, người là mẹ của ta."

"Hừ hừ hừ, ta mới không cần làm mẹ người đây!" Lâm Tích mặt đỏ tới mang tai nói, "Ta muốn làm ba ba của người, vì sao, người phải nhớ kỹ rồi, từ hôm nay trở đi, ta sẽ là của người sư, cha, người chính là ta nửa đứa con trai."

"Được rồi." Trương Tiểu Ngư bất đắc dĩ gật đầu nói, "Người là sư phụ ta, ta đây sư mẫu là ai?"

"Trương Tiểu Ngư, người như thế nào nhiều như vậy nói nhảm? Ta nói tên gì liền tên gì, người vẫn có muốn học hay không của ta công phu nội gia rồi hả?"

"Nghĩ." Trương Tiểu Ngư lập tức nhận thức kinh sợ.

Không có biện pháp, ai bảo gã hiện tại có việc cầu người đây?

Trong cơ thể hần cái kia khối Tham Lang thạch tuy rằng cải tạo thân thể của hần, thực sự như là một cái không giống ổn định, tùy thời cũng có thể nổ rớt thuốc nổ bao. Dùng dễ dàng đả thương người, dùng không tốt vậy tự thương hại.

Nếu là có thể học được Lâm Tích công phu nội gia, tương dụng kinh mà phát lực phương thức cho hảo hảo không chế cùng chải vuốt một cái, cái kia liền có thể phát lực hiển nhiên, dụng kinh thần nhiên. Muốn đánh ai là đánh, nghĩ không đánh người nào cũng có thể kịp thời thu trở về.

Hiện tại, Lâm Tích bố của hần, dù sao gã cũng không biết mình thân bố đi nơi nào.

Lâm Tích lúc này mới nguôi giận, nói: "Nghe cho kỹ, ta hiện tại theo như lời mỗi một câu, đều là bốn môn bí mật. . ."

"Sư phụ, chúng ta là cửa gì?"

"Ta nào biết được chúng ta là cửa gì, đều là gia gia ta như vậy nói cho ta biết đấy. Trương Tiểu Ngư, người lại loạn hỏi vấn đề, bà cô sẽ không dạy."

"Đệ tử có không hiểu vấn đề, không phải được Hưởng lão sư vấn đề thỉnh giáo sao?"

"Ta nói không cho phép vấn đề sẽ không cho vấn đề, lại càng không đồng ý hỏi ta không biết đáp án vấn đề."

"Vấn đề gì người không biết đáp án?"

"Trương Tiểu Ngư. . ."

"Phanh. . ."

Hỗn hển Lâm Tích một quyền oanh ra, không có chút nào phòng bị Trương Tiểu Ngư tựa như đầu cá chết đồng dạng bay ra ngoài.

"Bố nào có đánh như vậy nhi tử hay sao?" Trương Tiểu Ngư nhổ ra trong miệng bùn đất, vẻ mặt ủy khuất nói.

"Người lên không đứng dậy?" Lâm Tích trên cao nhìn xuống nhìn chăm chăm vào Trương Tiểu Ngư, nàng chân trái nâng cao, tùy thời cũng có thể hướng phía Trương Tiểu Ngư mặt đạp xuống đi bộ đáng.

Vì vậy, Trương Tiểu Ngư liền vội vàng từ trên mặt cỏ bò lên, tinh thần vô cùng phấn chấn đứng ở trước mặt Lâm Tích.

"Người cũng thấy đấy, ta học quyền pháp gọi là 《 Hình Ý Ngũ Hành quyền 》 . Ngũ Hành quyền này đây Hoa Hạ truyền thống văn hóa bên trong Ngũ Hành học thuyết đến mệnh danh quyền thuật, Ngũ Hành quyền chủ yếu có Phách Quyền, Toàn Quyền, Băng Quyền, Pháo Quyền, Hoành Quyền năm quyền."

"Đương nhiên, ta hôm nay trước sẽ không dạy người những thứ này quyền pháp."

"Vì cái gì?" Trương Tiểu Ngư nóng nảy, "Ta chính là muốn học những thứ này quyền pháp a! Người không dạy ta quyền pháp dạy ta cái gì?"

"Trương Tiểu Ngư, người gấp gáp như vậy làm gì? Ta tự nhiên là muốn trước giúp người bả bản lĩnh đánh tốt, dạy người phát lực dụng kinh phương thức, sau đó mới có thể dạy quyền pháp người, hiện tại dạy người, người sẽ không sợ đem mình cho nổ chết?"

". . ."

"Nghe cho kỹ." Lâm Tích cho Trương Tiểu Ngư một cái ánh mắt cảnh cáo, tỏ ý gã không cho phép lại ăn nói bậy bạ, "Quyền pháp là thân càn,

kình khí là dinh dưỡng, muốn thân cành lớn lên thô chắc, thân thể dinh dưỡng nhất định phải cùng mà vượt. . ."

Lâm Tích trên dưới xem kỹ Trương Tiểu Ngư một phen, nói: "Trong cơ thể người có Tham Lang thạch, dinh dưỡng là đầy đủ. Bất quá, cái này giống như là bệnh nặng người ham ăn. . ."

"Ta không có bệnh. . ."

"Câm miệng."

"A."

Lâm Tích suy nghĩ một chút, nói: "Người khi còn bé hẳn là nghe qua 《 Ô Nha uống nước 》 chuyện xưa đi?"

"Đã nghe qua." Trương Tiểu Ngư vừa cười vừa nói, "Chúng ta sách giáo khoa bên trong thì có cái này chuyện xưa."

"

"Thân thể của người, chính là kia cái đầu bụng nhỏ chỗ cái chai, cái kia khối Tham Lang thạch bên trong ẩn chứa năng lượng, chính là trong bình giả bộ nước. Thế nhưng là miệng bình quá nhỏ, Ô Nha sao có thể nói ra nước đây?"

"Đây chính là ta hôm nay muốn dạy cho người tâm pháp, ta học quyền pháp gọi là Hình Ý Ngũ Hình Quyền, tâm pháp của ta là gia tộc tâm pháp, tên gọi là 《 Thái Cổ Kinh 》. Gia gia nói không cho phép truyền ra bên ngoài, bất quá. . ."

Lâm Tích khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ, không muốn cùng Trương Tiểu Ngư ánh mắt đối mặt, nói: "Bất quá, xem tại người hôm nay đã giúp phần

của ta lên, ta liền hơi chút truyền thụ cho người một chút như vậy điếm. . .
Trời biết đất biết người biết ta biết, người nhưng không cho nói ra rồi."

"Ta có thể nói chuyện sao?"

"Nói."

"Sư phụ lão nhân gia người yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không nói ra đấy.
Liền là người khác cho ta dùng Mãn Thanh thập đại cực hình, dùng tiền tài
mỹ nhân kể đến dụ hoặc ta, ta cũng sẽ không nói."

"Vẫn tiền tài mỹ nhân kể? Người nghĩ ngược lại đẹp, ta sợ đến lúc đó
mỹ nhân thoát khỏi cái áo khoác, người sẽ đem cái gì cũng đổ ra ngoài đi?"
Lâm Tích vẻ mặt khinh bỉ nói.

"Người sao có thể hoài nghi nhân phẩm của ta? Ta cũng là no bụng
kinh khảo nghiệm chiến sĩ." Trương Tiểu Ngư tức giận nói.

Quả thực, hẳn tại ác ma trong phòng thí nghiệm kinh nghiệm, quả thực
được xưng tụng là "No bụng kinh khảo nghiệm" . Cái kia cái gì Mãn Thanh
thập đại cực hình, cùng mà so sánh với cũng bất quá chỉ như vậy, sợ là thế
gian cũng không có so với cái kia người, càng thêm ác độc người tàn nhẫn
rồi a!

Bọn hẳn không phải người, là ma quỷ, là hẳn là xuống địa ngục một
đám người cận bã.

"Người còn có người phẩm? Người hay là chiến sĩ? Người cho rằng ta
không thấy được người xem hướng La Viện Viện ánh mắt a?"

"Người. . ." Trương Tiểu Ngư đỏ mặt.

La Viện Viện không phải là trong lớp tốt nhất xem đấy, nhưng là trong
lớp bộ ngực lớn nhất, trước ngực cái kia một đôi mấp thỏ đi đi lại lại đang

lúc lung lay sắp đổ, thoát nhìn mạo hiểm muôn phần.

Trương Tiểu Ngư rất lo lắng chúng nó tùy thời nhắc tới trên mặt đất rơi vỡ nát, vì sao luôn có một loại muốn đưa tay đón kích thích. Không nghĩ tới chính mình thấy việc nghĩa hăng hái làm hành động bị Lâm Tích nhìn ở trong mắt, vẫn hoài nghi gã có khác động cơ.

Người trong thành tâm tư, tại sao có thể phức tạp như vậy?

"Như thế nào? Người còn muốn chống chế?" Lâm Tích vẽ mặt trào phúng bộ dáng, "Đẹp mắt đi?"

"Ta nếu là có ý nghĩ như vậy. . . Ta xong rồi dứt khoát nhìn người thì tốt rồi, tại sao phải xem người ta? La Viện Viện lại không có xem người đẹp mắt. . ."

"Trương Tiểu Ngư. . ."

"Ta chỉ là ăn ngay nói thật thế thôi, chẳng lẽ người cảm thấy La Viện Viện so với người mạnh khỏe xem?"

". . ."

Lâm Tích ngu ngơ chỉ chốc lát, meo liếc tròng mắt nở nụ cười, nói: "Tốt, đồ nhi cái này ca ngợi sư phụ liền thu nhận. Về sau muốn tiếp tục bảo trì, mỗi ngày đều muốn khoa trương ta đẹp mắt, khoa trương ta gọi cảm, khoa trương ta bộ ngực lớn. . ."

". . ."

"Tốt rồi, hiện tại ta trước tiên đem 《 Thái Cổ Kinh 》 tâm pháp niệm cho người nghe, người thử đi lý giải, nhìn xem mình có thể tiêu hóa nhiều ít."

. . .

Ăn cơm xong, Trương Tiểu Ngư cùng Lâm Tích như cũ muốn đi trường học.

Trầm Lan Quân nhìn Trương Tiểu Ngư liếc, vừa cười vừa nói: "Tiểu Ngư, có muốn hay không ta lái xe đưa người?"

"Không cần." Lâm Tích mở ra chính mình tiểu ốc đi ra, nói, "Để cho gã ngồi xe của ta đi, vừa lúc ở trên đường đi, ta còn có thể dạy hăn một ít gì đó."

Trầm Lan Quân đối với Trương Tiểu Ngư mở trừng hai mắt, vừa cười vừa nói: "Người không phải không nguyện ý để cho Tiểu Ngư cộ xe của người sao?"

"Gã bây giờ là đồ đệ của ta, sư phụ cho đồ đệ một chút chăm sóc, cũng là chuyện đương nhiên đấy." Lâm Tích lễ thẳng khí hùng nói.

"Vậy được, hai người các người lái xe chú ý an toàn."

"Biết được." Lâm Tích đợi đến Trương Tiểu Ngư sau khi lên xe, một cước chân ga liền tiêu đi ra ngoài.

Nhìn hai người đi xa, Trầm Lan Quân đối với bên người bảo tiêu nói: "Phái người cùng theo tiểu thư xe, một mực hộ tống đến cửa trường học sẽ rời đi, lúc trở lại phái người tiếp ứng, ta không hy vọng tiểu thư tao ngộ bất kỳ nguy hiểm nào."

"Vâng." Bên người bảo tiêu trầm giọng đáp.

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liều Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 41: Song Kiều Gặp Lại!

Trầm Lan Quân đang muốn đón xe lúc rời đi, cửa biệt thự vang lên khí còi ô tô thanh âm.

Một cỗ màu vàng Lamborghini chính đứng ở cửa ra vào, cái đuôi chỗ vẫn còn phun ra màu đen khói đặc. Cửa xe mở ra, một người mặc màu trắng âu phục, đeo kính râm anh tuấn nam tử đi ra.

Gã vây quanh bên trái kéo ra bộ lái xe môn, đối với Trầm Lan Quân làm một cái mời thủ thế, cực kỳ thân sĩ nói: "Trầm Lan Quân tiểu thư, ta có hay không có cái này vinh hạnh tiễn đưa người đi làm đây?"

"Ngu ngốc." Trầm Lan Quân thì thầm một câu, quay người chui vào chính mình chạy băng băng tọa giá bên trong.

Bởi vì lúc trước bắt cóc sự kiện, Trầm Lan Quân ngồi xe bị tiêu hủy, lại để cho người lần nữa đánh chế mấy chiếc chống đạn chạy băng băng, vì chính là toàn bộ phương vị bảo đảm một người an toàn.

Chỉ tiếp tục tồn tại, hết thấy mới có ý nghĩa.

Trầm Lan Quân vừa vừa đi vào văn phòng, Trầm Ngọc Nhân liền hỗn hển vọt vào.

"Trầm tiên sinh. . . Trầm tiên sinh, người không thể đi vào. . ." Trầm Lan Quân trợ lý Trần Mạt một mực theo sát tại Trầm Ngọc Nhân sau lưng, ý đồ đem cái này ngang ngược xông vào nam nhân cho ngăn cản trở về.

"Cút ra ngoài." Trầm Ngọc Nhân tức giận quát, "Người có biết hay không ta họ gì? Người có biết hay không ta cùng Lan Quân là quan hệ như thế nào? Ta không thể đi vào? Cái này Quân Lan tập đoàn có chỗ nào là ta không thể đi vào hay sao?"

Trầm Lan Quân chau mày, đối với Trần Mạt khoát tay áo, nói: "Người đi ra ngoài trước."

"Trầm đồng. . ." Trần Mạt vẫn có chút bận tâm lão bản an toàn.

"Không có chuyện gì đâu." Trầm Lan Quân an ủi nói.

"Đúng, Trầm đồng có chuyện gì cứ việc phân phó." Trần Mạt cũng không muốn nhìn nhiều Trầm Ngọc Nhân liếc, quay người cũng nhanh bước đã đi ra văn phòng.

Trầm Lan Quân ánh mắt băng lãnh nhìn chăm chăm vào Trầm Ngọc Nhân, quát: "Trầm Ngọc Nhân, người càng ngày càng quá mức, nơi này là văn phòng nơi, không phải là người làm xằng làm bậy địa phương. Nếu như người là lại dám như thế, ta liền cho gia gia gọi điện thoại, để cho gã đem người gọi trở về Yên Kinh."

"Lan Quân, ta cũng là vì người mạnh khỏe. . . Người nhìn ta cái này thân quần áo, người nhìn ta cái này kiểu tóc, ta vì cho người một cái ấn tượng tốt, đặc biệt đừng Giang Thành nổi danh nhất nhà thiết kế giúp đỡ do ta thiết kế, người sao có thể hoàn toàn không thấy đây?"

Trầm Ngọc Nhân vẻ mặt ủy khuất nói: "Hãy nói, ta lên cái chỗ sớm chính là vì đưa đón người đi làm. . . Người cùng gia gia nói cái gì? Nói ta không nên sớm như vậy thức dậy đi đón người đi làm? Sợ là gia gia nghe xong không chỉ có sẽ không tức giận, ngược lại sẽ cao hứng phi thường đi?"

"Trầm Ngọc Nhân, ta nói qua cho người, ta đã có ý trung nhân, người chết tâm đi!"

"Lan Quân, ta biết rõ ta sai rồi, ta biết rõ người vẫn còn làm chuyện kia tức giận. Người cũng biết ta là người là so sánh trên hoa gheo nguyệt, vừa ra đời liền trường đẹp mắt như vậy, điều này có thể trách ta sao? Bất quá người lần trước nhìn thấy nữ nhân kia ta đã đuổi đi rồi, cái loại này dung tư thế tục phần ta là chướng mắt đấy, chẳng qua là gặp dịp thì chơi thế thôi, ta chân chính ưa thích nữ nhân là người."

Dừng một chút, Trầm Ngọc Nhân khước miệng hiện lên một tia đắc ý tiểu ý, nói: "Về phần người nói cái kia ý trung nhân, Trương Tiểu Ngư. . . Ta đã để cho người điều tra qua rồi, một cái mới vừa tiến vào trung học Thanh Vân đệ tử thế thôi, ta tin tưởng ánh mắt của người là chướng mắt loại này Tiểu Ngư tôm đấy, người nói gã là bạn trai của người, là cố ý trung khí của ta đúng hay không?"

". . ."

Trầm Lan Quân trong nội tâm thất kinh, Trầm Ngọc Nhân để cho người điều tra qua Trương Tiểu Ngư, nhưng lại không biết gã có hay không điều tra đến Trương Tiểu Ngư tiến vào Thanh Vân lúc trước lai lịch.

Trương Tiểu Ngư là ân nhân cứu mạng của nàng, tuy rằng nàng lúc trước cũng cảm thấy Trương Tiểu Ngư lai lịch thần bí, hơn nữa tuổi còn trẻ vừa có cái loại này không thể tưởng tượng công phu.

Thế nhưng, Trương Tiểu Ngư không muốn giảng, nàng cũng sẽ không vô cùng miễn cưỡng. Không nghĩ tới chính là, Trương Tiểu Ngư vậy mà vì Lâm Tích, nói ra kinh nghiệm của mình, như vậy bí mật là không thể nói ra đi đấy, nói như vậy chỉ làm cho Trương Tiểu Ngư mang đến càng nhiều nữa họa sát thân.

Vô luận như thế nào, nàng cũng phải bảo vệ Trương Tiểu Ngư an toàn.

"Đúng vậy, gã chính là Thanh Vân một người bình thường đệ tử. . . Thế nhưng, ta tìm hãn không phải là vì trung khí người. . ."

"Không phải là vì trung khí ta? Ha ha ha,

Ta biết được, người là vì trung khí cái kia Tần Vô Song đúng hay không? Ta đã nói rồi, Tần Vô Song loại người này vô cùng nhất âm hiểm rồi. . . Gã vì dự đoán được chúng ta Quân Lan tập đoàn, quả thực là không từ thủ đoạn. . ."

"Lan Quân, ta cho người giảng, người họ Trầm, ta cũng họ Trầm, nếu hai chúng ta kết hôn, cái kia Quân Lan tập đoàn hay là chúng ta bản thân đây. Nhưng người muốn là gả cho Tần Vô Song cái kia người lưỡng tính, Quân Lan tập đoàn sẽ rơi vào bên ngoài nhân thủ. . ."

"Trầm Ngọc Nhân, trước mặt mọi người tiếng người nói bậy cũng không phải là thân sĩ nên làm." Trầm Ngọc Nhân sau lưng, một cái thanh âm quen thuộc truyền tới.

Trầm Ngọc Nhân xoay người sang chỗ khác, giống như là gặp quỷ rồi một loại, quát: "Tần Vô Song, người như thế nào đến hay sao? Người như thế nào vào được? Thư ký, thư ký, các người ánh mắt mù? Một cái chỗ người sống tiến đến các người cũng không thấy?"

Trần Mạt chạy chậm lấy tiến đến, không ngừng đối với Trầm Lan Quân xin lỗi, nói: "Trầm đồng, thực xin lỗi, vị tiên sinh này nói muốn uống cà phê, ta liền đi cho hãn ngược lại ly cà phê. . . Tiên sinh, xin người đi ra ngoài, ở bên ngoài khách quý sảnh đợi chờ."

"Đây không phải là liên quan chuyện của nàng, là ta cố ý chi khai nàng, sau đó thừa cơ vào." Tần Vô Song rất là sẵn sốc làm Trần Mạt giải thích, "Ta đã tại cửa phòng khách quý đợi chờ đã lâu."

"Tần Vô Song, người tới làm cái gì? Nơi này là Quân Lan tập đoàn. . . Ta biết được, người nhất định là đến tìm hiểu tin tức, trộm nghe công ty của chúng ta nội tình tin tức đúng hay không?"

"Ta tại phòng khách quý có thể nghe được cái gì bí mật? Hãy nói, thủ đoạn như vậy ta Tần Vô Song cũng khinh thường chịu. . ." Tần Vô Song khoe miệng hiện lên một vòng tiểu ý, "Ta là đến ước hẹn Lan Quân ăn cơm đây, Lan Quân, giữa trưa có thời gian hay không cùng một chỗ ăn bữa cơm trưa? Ta hiểu rõ một nhà quán bit tết rất tốt."

"Không cần, ta đã sớm ước hẹn rồi, Lan Quân đáp ứng ta giữa trưa cùng đi ăn ngày nguyên liệu." Trầm Ngọc Nhân ngăn tại Trầm Lan Quân phía trước, vẻ mặt cảnh giác nhìn chăm chăm vào Tần Vô Song.

"Lan Quân. . ." Tần Vô Song bỏ qua đứng ở trước mặt Trầm Ngọc Nhân, đôi mắt ẩn tình nhìn Trầm Lan Quân, "Có mấy câu muốn cùng người lén lút nói chuyện, có thể hay không hân hạnh?"

"Không cần." Trầm Lan Quân lên tiếng cự tuyệt, "Giữa trưa ta có khách quý muốn tiếp xúc."

"Nếu như như thế. . ." Tần Vô Song đưa trong tay hoa tươi đưa qua, vừa cười vừa nói, "Ta biết rõ người ưa thích cúc Ba Tư, vừa mới bắt gặp trên đường đi có một nhà cửa hàng bán hoa, liền vì người mua mấy cành, hy vọng người có thể ưa thích. . ."

Trầm Lan Quân thò tay tiếp được hoa tươi, nói: "Cảm ơn."

"Không cần khách khí, ta đây sẽ không quấy rầy rồi, chúng ta lần sau ước hẹn."

Tần Vô Song đối với Trầm Lan Quân gật đầu thăm hỏi, như thế sau đó xoay người hướng phía bên ngoài phòng làm việc trước mặt đi đến.

"Hừ! Chồn cho gà chúc tết, không yên lòng." Trầm Ngọc Nhân chỉ vào Tần Vô Song bóng lưng chửi ầm lên.

Trầm Lan Quân thật sự là nhìn không được, tức giận quát: "Trầm Ngọc Nhân, người nói ai là gà đây?"

"Ta chính là vừa so sánh với nói rõ, Lan Quân, người cũng không nên tức giận a! Ta không nói người là gà. . . Ta vả miệng, ta vả miệng. . . Ai nha, người sao có thể thu cái kia người lường tính vả len sọc? Ném đi, tranh thủ thời gian ném đi, người muốn cái gì hoa, ta đi mua một xe tải cho người. Không, ta bỏ phòng làm việc của người cho chất đầy. . ."

Trầm Lan Quân hữu khí vô lực ngồi ở ghế xoay lên, nhìn Trầm Ngọc Nhân cái này cực phẩm ở trước mặt mình sái bảo, có loại muốn đưa từ hai mươi chín lầu đẩy xuống kích thích.

Trên đời tại sao có thể có gia hỏa ngu xuẩn chán ghét như vậy a?

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liều Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 42: Ta Không Làm Nền Móng!

Trung học Thanh Vân cửa ra vào, đã xảy ra để cho người rung động một màn.

Từng cái đi ngang qua đệ tử đều ở đây đối với một loại ở nơi hướng chỉ trở, đều nghị luận. Còn có đệ tử trong lúc đó che miệng nhõng nhẽo cười, sau đó chạy chậm lấy hướng trường học chạy tới, giống như là xảy ra chuyện gì chuyện bất khả tư nghị.

Ở cửa trường học, mấy một học sinh chính cầm theo cái chổi đồ lau nhà tại quét dọn vệ sinh.

Nếu như là cái khác đệ tử cũng thì thôi, nhập lại không có bất kỳ kỳ lạ quý hiếm chỗ, hết lần này tới lần khác cái này vài cái quét dọn vệ sinh người, đều là trong trường học nhân vật phong vân.

Phương Hạo Nam, Trần Lịch, Thái Đại Nhân, còn có Phương Anh Hùng. . .

Những người này dùng vũ lực dương danh, lấy trò đùa dai tuyển hận, là cả trung học Thanh Vân đệ tử cũng chịu chán ghét đệ tử.

Bất quá, cùng Trương Tiểu Ngư bất đồng. . . Cùng trước đây Trương Tiểu Ngư bất đồng chính là, mọi người đối với ngu xuẩn lại gây yếu Trương Tiểu Ngư mọi cách khi dễ, đối với bọn họ cũng là vừa hận lại sợ.

Không người nào dám đắc tội bọn hắn, bao gồm Hạ Ti Hàn loại này trường học trường học cỏ kiêu trường học bảo cấp nhân vật, cũng không

dám đắc tội bọn hăn.

Mặc giày da ai nguyện ý đi trêu chọc chân trần đó a!

Trước đây làm trực nhật làm vệ sinh, bọn hăn có thể tránh liền tránh, có thể chạy trốn bỏ chạy, thường xuyên để cho cùng bọn họ cùng một chỗ làm trực nhật đồng học giận đến giơ chân lại lại không thể làm gì.

Không nghĩ tới chính là, cái này vài cái "Học sinh xấu" hôm nay, vậy mà chủ động chạy đến cửa trường học đến quét dọn vệ sinh, lục tìm đệ tử vứt bỏ giấy lộn mảnh hoặc là dễ dàng luôn bình.

Đi ngang qua lão sư học sinh kinh ngạc không thôi, không biết vì sao ngày hôm nay mặt trời mọc lên từ phía tây sao.

Lâm Tích xe con khai đến cửa trường học lúc, tự nhiên mà vậy chậm lại tốc độ.

"Đại ca tới."

Không biết người nào hô một câu, một đám người đột nhiên hướng của bọn hăn xe con lao qua, tưởng cái này chiếc Worle ốc cho chăm chú vây quanh.

"Đại ca buổi sáng tốt lành. . ."

"Đại ca ăn chưa?"

"Đại ca, ta tới cấp cho người đề túi sách."

. . .

Trương Tiểu Ngư vẻ mặt tràn đầy nghi hoặc, nhìn bọn này cầm theo đồ lau nhà soạt rác gia hỏa, nói: "Các người làm cái gì vậy? Ai là đại ca các người?"

"Người đại ca chúng ta."

Phượng Hạo Nam vẽ mặt trịnh trọng nói: "Một ngày làm đại ca, cả đời làm đại ca, nếu như ngày hôm qua người thu chúng ta những thứ này tiểu đệ, chúng ta liền vĩnh viễn là của người đệ đệ, thân đệ đệ. Đại ca ngày hôm qua nói, để cho chúng ta không có việc gì liên mỗi ngày sáng sớm đến cửa trường học quét dọn môn sinh. . . Đại ca có làm chúng ta không dám không nghe theo, vì sao mấy người chúng ta sáng sớm sẽ tới bả cửa trường học cho quét dọn một lần, mời đại ca kiểm tra."

"Ta tùy tiện nói một chút thể thôi."

"Quân không nói đùa. Đại ca nói lời, đối với chúng ta mà nói chính là quân lệnh."

". . ."

Phượng Anh Hùng cũng tiếp cận lấy một trương mặt tới, vẽ mặt áy náy nói: "Trương Tiểu. . . Đại ca, cái kia, ta có mắt như mù, trước đây nhiều có đắc tội, kính xin đại ca không cần để ở trong lòng, ta. . . Ta về sau chột nghe đại ca lời nói đại ca muốn ta làm cái gì ta thì làm cái đó."

Ngắm ngồi ở phòng điều khiển Lâm Tích liếc, Phượng Anh Hùng tranh thủ thời gian cam đoan nói: "Đại ca, ta hướng người thề, ta về sau tuyệt đối sẽ không lại cùng người đoạt đại tẩu. . . Đại tẩu là một mình người đẩy, ta sẽ không đoạt, ta cũng không cho người ta đoạt. Ai dám cùng người đoạt nữ nhân, cái kia chính là cùng ta Phượng Anh Hùng không qua được."

"Ai là đại tẩu rồi hả?" Lâm Tích sắc mặt đại biến, "Phượng Anh Hùng, người có tin ta hay không đem người đánh thành phương hướng đầu heo?"

"Ta tin ta tin. . . Đại tẩu nói cái gì ta cũng tin."

"Phương Anh Hùng. . ."

"Đại tẩu có gì phân phó?"

"Cút!"

"Dạ dạ dạ, ta đây cút ngay. . ."

Trương Tiểu Ngư khoát tay áo, bất đắc dĩ nói, "Tất cả giải tán đi!"

"Đúng, đại ca."

Phương Hạo Nam ra lệnh một tiếng, một đám người cầm theo quét dọn công cụ liền hướng phía trường học đi đến.

Vây xem ăn dưa quàn chúng trợn mắt há hốc mồm, không biết cái này phiếu vé lưu manh đến tột cùng là uống thuốc gì, tỏ vẻ hoàn toàn nhìn không ra.

Trở lại phòng học, trước mặt đứng phải La Đạt, này quân treo lên một đôi mắt gấu mèo 0.0,

Dưới mũi trước mặt vết máu loang lổ, tóc tai bù xù tình huống như Lệ Quỷ.

Lâm Tích lui về phía sau một bước, bùm lấy cẩn thận bắn sảng giọng: "Này, đây là đầu tòa vườn bách thú liên quan cửa không khóa nghiêm, bảo quốc bảo phóng xuất rồi hả?"

Nàng không có chú ý tới chính là, chính mình toàn bộ thân hình cơ hồ dán tại trên người Trương Tiểu Ngư, cái này nàng gặp được ngoại giới kích thích lúc bản năng phản ứng, lại phóng xuất ra quá nhiều bạo tạc tính chất tin tức.

Lúc nào, Lâm đại tá hoa cùng nam sinh như vậy thân cận qua?

Hiện trường có thể nghe được thủy tinh tan nát cội lòng đầy đất thanh âm.

Bất quá tại rất nhiều đồng học xem ra, Trương Tiểu Ngư đích xác là cái thần nhân, ngu ngốc bật ngược, hai lớp trạng nguyên, hoạt thoát thoát sân trường truyền kỳ a!

Cũng chỉ có như thế thần nhân, mới xứng đôi đứng ở Lâm nữ thần bên người đi!

Các nam sinh nội tâm là tan vỡ đấy, thân thể là vô lực đấy, bọn hăn cũng không thể xông lên bả Trương Tiểu Ngư bạo đánh một trận đi?

Cửa sân trường phát sinh một màn kia, có thể bị không ít người nhìn ở trong mắt, cả Phương Hạo Nam nhỏ như vậy lưu manh đều bị gã đã thu phục được, bọn hăn tay chân lẻo khèo đâu là đối thủ?

La Đạt chưa chú ý tới Trương Tiểu Ngư cùng Lâm Tích thân mật động tác, một phát bắt được Trương Tiểu Ngư cánh tay, hai mắt tỏa ánh sáng, kích động nói: "I love you, I love you, bạn thân thật sự bị người khiến cho dục tiên dục tử. . ."

Trương Tiểu Ngư bỏ rơi cánh tay của hăn, cả giận nói: "Cút! Ta thích nữ nhân!"

Vậy xem các học sinh vẻ mặt mòng bức, cái này cũng cái gì nội dung cốt truyện? La Đạt cùng Lâm Tích đã thành tình địch? Hơn nữa La Đạt bề ngoài giống như trước phải tay?

Điều đó không có khả năng!

Lâm Tích cặp kia mắt to, tại Trương Tiểu Ngư cùng La Đạt trên mặt đi về bản khoản, trong lòng nghĩ mấy ngày gần đây nhất cá thối này cũng

cùng ta cùng một chỗ, lúc nào chuẩn đi hay sao? La Đạt ngực lớn mông mập, chẳng lẽ ca thối ưa thích cái này giọng?

Nàng không tự chủ ưỡn ngực, dường như tại biểu thị công khai cái gì, chứng minh cái gì.

"Ai nha, người đã hiểu lầm!" La Đạt khoát tay áo, giải thích nói, "Ta là nói công khóa công việc."

"Công khóa có chuyện gì vậy?" Trương Tiểu Ngư biểu lộ hòa hoãn chút, chỉ cần không làm nền móng, cái gì cũng tốt nói.

"Người không biết, từ khi ta dựa theo người nói phương thức học tập, thật giống như người tập võ đã thông hai mạch Nhâm Đốc, trong lúc đó đầu liền thông suốt rồi." La Đạt mặt mày hớn hởi, cảm giác hưng phấn tình cảm bộc lộ trong lời nói, "Đêm qua, ta rõ ràng độc lập hoàn thành một trường kỳ thi Đại Học mô phỏng cuốn, người đoán một chút xem, ta phải nhiều ít phần?"

"Hơn trăm rồi hả?" Trương Tiểu Ngư nhú lông mày.

"Lên đôi rồi!" La Đạt hưng phấn mà nói, "Bạn thân được 45', được 45' cũng!"

Trương Tiểu Ngư trước mặt một đen, suýt nữa một cái té ngã mới ngã xuống đất.

Một trăm năm mươi phần bài thi, khảo thi 45', làm sao lại thông suốt rồi hả? Làm sao lại không biết xấu hổ nói mình đã thông hai mạch Nhâm Đốc?

"Có ý tứ gì? Người cái này vẻ mặt tràn đầy chịu không nổi biểu lộ là có ý gì?" La Đạt cao giọng nói, "Không muốn bắt người hai lớp trạng nguyên tiêu chuẩn yêu cầu ta. Người suy nghĩ một chút, bạn thân toán học

lúc nào trải qua đôi? Mặc dù là ăn gian, cũng thường xuyên chộp sai trình tự, không có vượt qua 20' a! Thế nhưng là, lần này là bạn thân độc lập hoàn thành, vẫn xưa nay chưa từng có địa được 45', cái này cũng vượt qua ta ba năm qua dù sao cũng phải phân ra, cái này còn chưa đủ kinh hỉ, không đủ ngoài ý muốn sao?"

Trương Tiểu Ngư mở trừng hai mắt, vuốt cằm nói: "Kinh người như vậy một giải thích, cảm giác vẫn đích xác là tiến bộ rất lớn đấy."

"Đúng không, ta đã nói đúng không!" La Đạt vỗ đùi hưng phấn nói, "Tối hôm qua một đêm không ngủ cảm giác, nguyên lai phần đầu về sau thu hoạch nặng trĩu quả thực, là như vậy để cho người nghiệm một sự kiện. Ta trường cấp 3 ba năm thanh xuân, cũng cho ăn... Chó. . . Cá a, người muốn là sớm chút trở về thì tốt rồi. . ."

"Đã sớm sáng tỏ, buổi chiều chết cũng được." Trương Tiểu Ngư vỗ vỗ bờ vai của hắn, khích lệ nói.

"Có ý tứ gì? Người vừa nói cái gì ý tứ?"

"Ý là chỉ cần người chịu nỗ lực, lúc nào đều không muộn." Trương Tiểu Ngư thở dài một tiếng, gã nói cũng đúng, tiểu tử này ba năm trường cấp 3 hoàn toàn chính xác cho ăn... Chó, đoán chừng cũng không có mang đầu óc đến trường học.

"Đúng vậy, đúng vậy, mấu chốt là người lão sư này dạy thì tốt hơn." La Đạt gật đầu như gà con mổ thóc, vẻ mặt địa kính trọng cùng không muốn xa rời.

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liễu Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 43: Làm Ra Bá Chủ Sân Trường!

Trương Tiểu Ngư cười mà không nói, lấy gã bây giờ chỉ số thông minh cùng năm giữ tri thức số lượng, ứng phó trường cấp 3 cuộc thi chính là trần trụi hàng duy công kích. Tùy tiện chỉ điểm La Đạt vài câu, cũng đủ để để cho gã thoát thai hoán cốt rồi.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết vẫn là chính bản thân hẳn muốn đầy đủ nỗ lực, xem tiểu tử này chặt vật đối với, gần nhất chịu định ra rồi không ít công phu.

Dự thính các học sinh một mảnh xôn xao.

Trương Tiểu Ngư hai lớp trạng nguyên, bật ngược học thần từng trải đã xâm nhập nhân tâm, khó được chính là hẳn không chỉ có chính mình vượt qua thần, còn có thể để cho người bên cạnh vượt qua thần a!

La Đạt cái này tro cốt cấp học cận bã, một vài học thành tích cho tới bây giờ đều là cái con số suy thần, kinh gã chỉ điểm vài câu, trong khoảng thời gian ngắn, rõ ràng có thể khảo thi bốn mươi năm mươi phân ra, lúc này mới vài ngày a?

Khoảng cách kỳ thi Đại Học còn có hơn hai tháng đâu rồi, lấy tốc độ như vậy tiến triển vào, La Đạt khoa chính quy có hi vọng a!

Tất cả mọi người đối với La Đạt ném đến cực kỳ hâm mộ ánh mắt, nguyên lai gia hỏa này mới là lớn nhất chuẩn bị đầu tư ánh mắt người, tại Trương Tiểu Ngư còn là một đầu óc tối dạ thời điểm, cũng đã đứng vững đội rồi.

Đáng tiếc a! Lúc kia, mình cũng là cười nhạo đả kích trong đội ngũ một thành viên, đâu vẫn không biết xấu hổ hướng người ta thỉnh giáo?

Bởi vậy mình bạch một cái đạo lý, không chỉ có nổi danh muốn sớm làm, đứng thành hàng cũng muốn sớm làm a!

Lâm Tích mỉm cười gật đầu, khen ngợi giống như nói: "Đúng vậy, cùng theo sư phụ hảo hảo học, tương lai vẫn rất có hy vọng."

Nội tâm của nàng cực kỳ đặc ý nghĩ, Trương Tiểu Ngư là nàng đồ đệ, La Đạt lại là Trương Tiểu Ngư đồ đệ, nàng chẳng phải là đã thành sư tổ? Bối phận thoáng cái cao nhiều như vậy, ừ ừ, có loại một đại tông sư cảm giác, có lẽ rất nhanh có thể khai tông lập phái.

"Đúng, đại tẩu! Ta sẽ cùng theo đại ca hảo hảo học đấy." La Đạt nghiêm trang gật đầu chào.

"Người nói cái gì? Lập lại lần nữa!" Sừng sốt một chút, Lâm Tích vừa tức vừa thẹn, trắng noãn như ngọc gương mặt trong khoảnh khắc hiện đầy đỏ ửng.

La Đạt mờ mịt mà nhìn về phía Trương Tiểu Ngư, nói: "Chẳng lẽ Phương Hạo Nam tiểu tử kia nói dối?"

"Gã đã nói gì với người?" Trương Tiểu Ngư cau mày nói.

"Sáng sớm gã tìm đến ta, nói gã từ nay về sau đối với đại ca cùng đại tẩu thuần phục, ta hỏi đại ca của hã cùng đại tẩu là ai, gã đã nói là người cùng Lâm Tích. Hai người các người tại nguy hiểm trước mặt canh gác hỗ trợ, quên cả sống chết, yêu được chết đi sống lại, các huynh đệ đối với đại ca đại tẩu nhân phẩm vô công rất là kính nể, từ nay về sau, duy đại ca đại tẩu như Thiên Lô sai đâu đánh đó."

Lâm Tích cả giận nói: "Về sau ai dám lại kêu một tiếng đại tẩu, xem ta không đánh cho gãy răng rơi đầy đất."

Trương Tiểu Ngư trợn trắng mắt, Phương Hạo Nam gia hỏa này không chỉ có Young and Dangerous điện ảnh đã thấy nhiều, tiểu thuyết võ hiệp cũng đã thấy nhiều a! Cái gì kính nể của ta "Nhân phẩm võ công", nhân phẩm là nguyệt trang, kính nể của ta "Võ công" ngược lại mới là thật đấy.

Sợ bị đánh!

Bất quá, gia hỏa này coi như có chút văn hóa, còn biết "Như Thiên Lôi sai đâu đánh đó" cái này thành ngữ, tối thiểu nhất so với La Đạt mạnh mẽ.

"Đừng nghe tiểu tử kia chuyện phiếm, ta chưa già nhỏ như vậy đệ." Trương Tiểu Ngư lạnh nhạt nói, "Người mạnh khỏe tốt ôn tập công khóa, ít tham dự những thứ này nát công việc."

"Thế nhưng. . . Bọn hầy thừa nhận ta này Nhị đương gia địa vị, đối với ta một mực cung kính." La Đạt hai tay chống cằm, vẻ mặt tràn đầy mê say, "Không thể không nói, nhìn trước đây sân trường khiêng cùm đối với ta cúi đầu khom lưng, vẫn chủ động cho ta tôn kính khói lửa, loại cảm giác này để cho huynh đệ là cao trào không ngừng. . . Ta đây coi như là làm ra bá chủ trung học Thanh Vân rồi a?"

"Cút sang một bên, nhìn người cái kia tao lăng ti tiện đức hạnh. . ."

Trương Tiểu Ngư đối với La Đạt bờ mông viên đập một cước.

"Có câu nói người nghe nói qua chưa? Không muốn tại hầy là tao lăng ti tiện niên kỷ, nghiêm trang địa tồn tại. . ."

"Ngu ngốc!" Lâm Tích hung hăng địa trừng mắt liếc hầy một cái.

Bị Lâm Tích cùng Trương Tiểu Ngư lăng nhục, La Đạt không chút nào cho là ngang ngược, cười mỉm địa trở lại chỗ ngồi của mình, nhìn

chung quanh, dương dương đắc ý.

Nhìn Trương Tiểu Ngư cùng Lâm Tích bóng lưng, ban 9 đệ tử đều nghị luận.

La Đạt nói gã làm ra bá chủ trung học Thanh Vân, đó là cáo mượn oai hùm, chân chính làm ra bá chủ trung học Thanh Vân chính là Trương Tiểu Ngư.

Không chỉ có trường học lãnh đạo, lão sư đối với hắn xem như trân bảo,

Toàn trường đệ tử cũng đứng kia quỳ bái, hiện tại ngay cả đám kia xú danh chiêu lấy lưu manh đều bị gã lo liệu được dễ bảo, cúi đầu nghe lệnh. Có thể nói, Trương Tiểu Ngư là "Hắc bạch hai nhà" ăn sạch a!

Để cho mọi người tắc tắc kêu kỳ lạ chính là, thành tích tốt tuy có thể chinh phục học sinh bình thường, nhưng như thế nào cũng không thể khiến đám kia vô pháp vô thiên lưu manh thần phục đi? Điểm cao hơn, cũng sợ dao phay a!

Trương Tiểu Ngư là như thế nào làm được, để cho đám kia gia hỏa dọa thành cái kia bộ đức hạnh hay sao?

Cái này thật sự là trường học lịch sử thứ nhất nghi án, cả nhân viên nhà trường cũng làm không được sự tình, Trương Tiểu Ngư rõ ràng làm được. Nhìn giúp đỡ lưu manh dễ bảo kinh sợ bộ dáng, thật sự là hả hê lòng người.

Hiện tại, Trương Tiểu Ngư nhận thức mình là trung học Thanh Vân thứ hai, liền không ai dám xưng thứ nhất. Khoẻ mạnh lực lượng bày ở đẳng kia, không phục không thể.

Lâm Tích nhìn trộm nhìn Trương Tiểu Ngư, lại phát hiện gã chính nhìn mình mập mờ hề hề mà cười.

"Người làm gì?" Lâm Tích Hồ nghiêm mặt, câu giận nói.

"Thực xin lỗi, cho người ti tiện nở nụ cười."

"Người mới ti tiện cười, đừng cho là ta không biết trong lòng người tại đánh cái gì nghiêng chủ ý."

"Vậy người nói một chút xem, ta đánh chính là là cái gì nghiêng chủ ý?" Trương Tiểu Ngư sờ lên cái mũi.

"Bất kể như thế nào, người mơ tưởng chiếm bốn tiểu thư thuận tiện." Lâm Tích chống nạnh đạo "Ta mà là người sư phụ, nếu như người có xấu xa tâm tư, cái kia chính là khi sư diệt tổ, sẽ bị bốn tiểu thư phế bỏ vô công, trục xuất sư môn."

"Người cũng thấy đấy, là đám tiểu tử kia chính mình phải gọi người đại tẩu, ta cũng không để cho bọn họ kêu." Trương Tiểu Ngư vô tội giang tay ra nói, "Cùng ta không có bất cứ quan hệ nào, hãy nói, ta cũng rất ủy khuất a. . ."

"Người còn nói, xem ta không xé nát miệng của người. . ."

Lâm Tích ngoài miệng nói hung, nội tâm lại không tồn tại địa cảm giác được không hiểu xấu hổ thích, loại tư vị này, chua chua ngọt ngọt, chưa đủ cùng ngoại nhân đạo. . .

Hai người cười đùa đang lúc, linh tiếng nổ lớn, vòng quanh mới vừa buổi sáng thông lệ kéo cờ nghi thức đã đến giờ rồi.

Các học sinh nhao nhao từ trong phòng học nối đuôi nhau mà ra, rất nhanh tại trên bãi tập tụ tập.

Lấy Phương Hạo Nam cầm đầu đám kia gia hỏa, trên đầu vây quanh hồng đầu khăn, phía trên thêu lên "Ái quốc" "Bảo vệ cờ" "Ng nghiêm túc" "Kỷ luật" các loại chữ, tự động tự phát địa đứng ở đằng kia duy trì trật tự, có đi chậm đấy, bộ dạng lười nhác đấy, bọn hắn liền xông lên một hồi bạo nện.

Nói cũng kỳ quái, bình thường lễ mà lễ mễ, thật lâu cũng tụ họp không đủ người kéo cờ nghi thức, đã có bọn hắn trấn thủ về sau, hiệu suất vậy mà thần kỳ địa cao, mấy ngàn người đội ngũ lấy lớp làm đơn vị, rất nhanh liền xếp tốt rồi trận hình.

Thấy như vậy một màn trường học những người lãnh đạo, thật sự là dở khóc dở cười. Hiệu trưởng Vương Lập Công hỏi thăm cấp dưới đây là có chuyện gì, biết được tình huống thầy chủ nhiệm vội vàng đem tiền căn hậu quả hồi báo cho một lần.

Vương Lập Công cười xấu hổ cười, thở dài nói: "Trương Tiểu Ngư thật là một cái kỳ tài, quấy nhiễu trường học nhiều năm bệnh gì, đã bị gã dễ dàng giải quyết xong. Nhân vật bậc này, có được ta may mắn....! Trường học muốn hảo sinh yêu quý, cũng không thể để cho gã bị chúng ta đối thủ cạnh tranh Thường Thanh Đăng trường cấp 3 cho đào rồi đi."

Kéo cờ nghi thức trước khi bắt đầu, Hạ Ti Hàn đột nhiên chạy lên đài, ngay trước toàn trường đồng học trước mặt, hô to ba tiếng "Ta là đồ con lợn" .

"Oanh. . ."

Mấy nghìn danh học sinh ầm ầm cười to, thanh chấn mái nhà.

Trương Tiểu Ngư nhìn không được nhìn sang, chỉ thấy Phương Hạo Nam vẻ mặt tràn đầy cười mà quyến rũ, đối với gã đánh cho cái OK thủ thế.

Rất rõ ràng, là Phương Hạo Nam dồn ép Hạ Ti Hàn lên đài, thực hiện thi giữa kỳ thử yết bảng lúc trước lần kia đổ ước đấy. Một mặt là vì chính mình xả giận, một phương diện khác, coi như là biến tướng đối với Trương Tiểu Ngư mời sủng.

Trương Tiểu Ngư chưa từng có bả Hạ Ti Hàn trở thành ngang cấp đối thủ, vì sao căn bản không thêm để ý. Bất quá, chứng kiến gã bị thầy chủ nhiệm nghiêm nghị trách mắng, chật vật xuống đài hình dạng, Trương Tiểu Ngư vẫn cảm thấy, mỗi người đều muốn vì chính mình lời nói và việc làm chịu trách nhiệm.

Làm ghét bỏ người chuyện, muốn làm tốt bị người ghét bỏ chuẩn bị. Người xấu đã bị ứng với trừng phạt, đây mới là ứng với tới nghĩa.

Có đôi khi, ác nhân vẫn cần ác nhân mài. Phương Hạo Nam đám người, cũng không phải là hoàn toàn chưa giá trị, hảo hảo cải tạo một phen, cũng chưa hẳn không thể trở thành tích cực lực lượng.

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liễu Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 44: Tổ Chức Thành Đoàn Thể Khiêu Khích!

Kéo cờ nghi thức sau khi chấm dứt, đã xảy ra một cái tất cả mọi người không nghĩ tới nặng cân sự kiện.

Một gã quốc tịch Mỹ bên ngoài dạy suất lĩnh lấy bảy người đội ngũ, từ phía sau màn đi đến trước đài.

Cái kia bảy người tiểu đội, do mặc bất đồng làm ra kiểu đồng phục thiếu niên tạo thành, nữ có nam có, làn da có hắc có bạch có hoàng có tông, điển hình đội quân tình nguyện quốc tế.

Sáng nhất mắt đấy, là đứng ở chính giữa cái kia danh dáng người đầy đà cao gầy, tóc nâu mắt xanh thiếu nữ, nàng vẻ mặt tự tin điềm tĩnh đáng tươi cười, xinh đẹp để cho người hít thở không thông.

Chỉ nhìn một cách đơn thuần từ mỹ mạo lên giảng, nàng thậm chí có thể cùng trường học lịch sử đệ nhất mỹ nữ Lâm Tích đánh đồng rồi, khí chất lên hơi thua, nhưng dáng người lại càng thêm nóng bỏng.

Lâm Tích thờ ơ lạnh nhạt, gặp Trương Tiểu Ngư cười híp mắt nhìn chăm chăm vào cô gái kia xem, trong lòng không thích, giễu cợt nói: "Còn nói người không thích ngực lớn đấy, dối trá."

Trương Tiểu Ngư nhìn nàng một cái, cười mà không nói. Đoàn ông thông minh cũng hiểu được, nữ nhân lời nói ít có chút có thể nhận, có chút là tuyệt đối không thể nhận đấy.

Cái này tóc nâu thiếu nữ đẹp, không chỉ có riêng là ngực lớn thể thôi, người ta làn da còn trắng đây! Còn dài hai cái đẹp mắt đến bạo phát chỗ chân dài.

"Oa khaó, cái này gái Tây thực tịnh a! Giống như Hollywood mình tinh."

"Nhìn nhìn rất quen mắt. . . Đúng rồi, giống như Cáp Lợi Ba Đặc Lý Hách Mẫn. . ."

"So với Hách Mẫn đáng người còn muốn nóng bỏng a. . . Hách Mẫn có bộ ngực lớn như vậy sao?"

"Không phải là muốn chuyển trường đến trường học của chúng ta đi? Nếu thật là như thế, chính là thiên đại phúc lợi. . ."

"Phúc lợi cộng lông tuyến, giống như như thế nữ thần cấp nhân vật, chúng ta cũng chỉ có thể nhìn xem. . ."

"Có xem cũng không tệ rồi, người còn muốn thế nào địa?"

. . .

Bảy người tiểu đội vừa xuất hiện, các học sinh như là nổ tung nôi một loại, đương nhiên, tuyệt đại đa số ánh mắt của người, cũng tập trung tại đó danh tóc nâu đẹp trên người thiếu nữ.

Thượng Đế tạo người hoàn toàn chính xác không giống công bằng, có ít người chỉ cần đứng ở đẳng kia, một câu không cần phải nói, chỉ bằng vào bề ngoài là có thể hấp dẫn toàn bộ thế giới ánh mắt.

Trên thế giới này, đại đa số người là đầy sao, mà có ít người cũng là cái kia duy nhất ánh trắng. Vị này tóc nâu thiếu nữ đẹp, không thể nghi ngờ chính là kia đầy sao bên trong trắng sáng.

Thầy chủ nhiệm cao giọng nói: "Các học sinh, ta đến tuyên bố một cái tin tức tốt, trung học Thanh Vân cùng đến từ thế giới năm quốc gia bảy làm cho trường cấp 3 ký kết hữu hảo hợp tác hiệp nghị, từ nay về sau, trường học của chúng ta đệ tử cùng cái này bảy làm cho trường cấp 3 sẽ cùng thuộc một cái liên minh, mọi người có thể lẫn nhau phải trao đổi sinh, trao đổi học tập, học sinh ưu tú thậm chí có thể lướt qua kỳ thi Đại Học, trực tiếp bị thế giới nhất lưu đại học trúng tuyển."

"Cái này vài tên đồng học, là cái này bảy sở học trường học cuối cùng nổi tiếng học sinh khá giỏi, bọn hắc lần này tới vốn trường học trao đổi khảo sát, là đối với song phương hữu nghị một lần xúc tiến, cũng là một vốn một lời trường học dạy học trình độ một lần tăng lên. Ở dưới, hoan nghênh trong bọn họ đại biểu đọc diễn văn."

Thầy chủ nhiệm tiếng nói phụ rơi, hiện trường tiếng vỗ tay Lôi Động. Bất kể thế nào nói, giống như vậy hợp tác, đối với trung học Thanh Vân có trăm lợi mà không có một hại.

Nhất là đối với những thứ kia không muốn tham gia tàn khốc kỳ thi Đại Học đồng học mà nói, có thể trực tiếp thao tác đến cái này mấy làm cho bạn bè trường học đi, thông qua tuyển chọn, có thể liên đọc quốc ngoại đại học.

Tóc nâu thiếu nữ tiến về phía trước một bước, đối với microphone chậm rãi mà nói: "Các vị đồng học mọi người khỏe, ta là Sarah, đến từ Mỹ Quốc ba một trung học, Trinity School."

Dưới đài một mảnh xôn xao, ba một trung học là Mỹ Quốc cấp cao nhất danh giáo, chính là ở nước ngoài cũng nổi tiếng cực cao.

"Vốn giáo năng cùng trung học Thanh Vân kết thành hữu hảo liên minh, là trường học tới may mắn, cũng là toàn thể thầy trò tới may mắn. Nghe qua Hoa Hạ văn minh bác đại tinh thâm, tiểu nữ tâm hướng tới, đêm

không thể say giấc. Thích thú cùng mấy vị khác đồng học kết thành một tiểu tổ, đặc biệt đến trung học Thanh Vân trao đổi luận bàn, tin tưởng chứ vị Hoa Hạ thiếu niên tinh anh nhất định không đến mức để cho ta thất lạc."

Lời còn chưa dứt, hiện trường lại lần nữa sôi trào.

Cái này xinh đẹp được không thể tưởng tượng nổi Phương Tây thiếu nữ đẹp, rõ ràng cầm một mực so với tuyệt đại đa số người trong nước còn muốn lưu loát trôi chảy tiêu chuẩn tiếng Hoa, thậm chí còn biết sử dụng văn ngôn đối đáp.

Nàng lưng tựa trường học càng là khó lường, ba một trung học thế nhưng là xếp hàng thứ nhất tư nhân trường học,

Tốt nghiệp bị Thường Xuân Đăng liên minh, Ma Tinh Lý Công, Stanford đại học các loại danh giáo trúng tuyển phần trăm cao tới 41%, đây chính là cái khó lường thành tích.

Mỹ mạo cùng trí tuệ cũng đạt đến cực hạn, tuyệt đối là yêu nghiệt cấp bậc. Ánh mắt mọi người cũng hữu ý vô ý mà nhìn về phía Lâm Tích, lúc này Lâm đại tá hoa có đối thủ.

Lâm Tích hừ lạnh một tiếng, nói lầm bầm: "Nhìn ta làm gì, liền nàng như thế đấy, đến nhiều ít diệt nhiều ít. Muốn cùng bà cô so với, còn kém xa đây!"

Ở trên bục còn lại sáu gã đồng học, theo thứ tự giới thiệu chính mình.

Có đến từ Thụy Điển, có đến từ Australia, có đến từ Canada, có đến từ Anh quốc, có đến từ Mỹ Quốc. . . Đều là riêng phần mình trường học cuối cùng nhân vật xuất sắc. Bọn hắn cầm một mực thuần thực tiếng Hoa, đương nhiên, cùng Sarah so với cũng kém một chút tiêu chuẩn.

"Ta nghe ý tứ này, cảm giác không giống như là trao đổi học tập, giống như là tổ chức thành đoàn thể khiêu khích tới?" La Đạt sờ lên cái ót, nghi ngờ nói.

"Người nói rất đúng, bọn hăn chính là đập phá quán tới." Trương Tiểu Ngư sờ lên cái cằm, nhìn diễm quang tứ xạ Sarah như có điều suy nghĩ.

Lai giả bất thiện, thiện giả bất lai. Cô nương này dám đến Hoa Hạ địa bàn đến đập phá quán, tất có một phen kinh người nghệ nghiệp.

"Cái gì, đập phá quán? Ai dám đến đại ca của ta địa bàn đập phá quán?" Đang gõ buồn ngủ Phương Hạo Nam, đã nghe được đập phá quán cái này ba cái mẫn cảm tự, lập tức nhảy dựng lên, cầm lên một khối cục gạch muốn hướng trên đài hướng.

Trương Tiểu Ngư ánh mắt lạnh lùng liếc tới, sợ tới mức gãi gáy nãy mình đánh cái rùng mình, vội vàng ném cục gạch, mắt xem mũi mũi nhìn tâm, hướng về tung bay quốc kỳ nghiêm đứng vững.

Vẻ mặt thành kính, đầy ngập ái quốc niềm nở.

Nếu như ái quốc có thể để tránh cho bị đánh, vậy nguyện ý yêu nó một vạn năm.

"Xin hỏi Sarah tiểu thư, người gọi là trao đổi luận bàn, như thế nào cái luận bàn phương pháp?" Lâm Tích nhàn nhạt nói.

Sarah nhoen miệng cười, mị thái mọc lan tràn, nói: "Nếu như nghĩ muốn hiểu rõ Hoa Hạ văn hóa, tự nhiên là dùng Hoa Hạ phương thức. Cờ vây, trà nghệ, thư pháp, quốc họa, đánh đàn, võ đạo, thi từ ca phú, bất kỳ quân chọn lựa."

Dưới đài lại lần nữa đánh trống reo hò đứng lên, cái này tóc nâu thiếu nữ đẹp khẩu khí thật lớn, ý của nàng, phàm là Châu Á tủy, nàng cũng tinh

thông sao?

"Chơi mạt chược được hay không được a?" La Đạt ồn ào, dưới đài lập tức cười ngược lại một mảnh.

"Có thể." Sarah tươi đẹp đáng tươi cười trước sau bất biến.

Chơi mạt chược đều?

Cái này mọi người thật sự bị chấn đến, cái này gái Tây thật đúng là đủ yêu nghiệt đấy.

"Ở xa tới là khách, hay vẫn là người chọn đi! Tùy tiện cái nào hạng nhất, ta cũng tiếp theo." Lâm Tích kiêu ngạo ngẩng dưới mong, giống như một cái kiêu ngạo thiên nga.

Toàn trường mấy nghìn người, nhưng thực có thể đối được Sarah loại này yêu nghiệt đấy, trừ ra Lâm Tích cũng thật không có người nào.

Vì sao, nàng đứng ra, nàng ứng chiến.

Hay nói giỡn, người ta cũng đánh đến tận cửa tới, nàng ở đâu có nhượng bộ đạo lý?

"Nếu là quốc tế tính chất trao đổi luận bàn, cũng không có thể chỉ so với Hoa Hạ văn hóa. Như vậy đi! Trung ngoại văn minh, Vũ Trụ thập phương, chỉ cần các người có thể dự đoán được đấy, tùy tiện cái gì khoa mục cũng có thể." Trương Tiểu Ngư mỉm cười nói, "Cũng tính ta một người."

Sarah đáng tươi cười bất biến, trong đôi mắt mơ hồ có ánh sáng mang chớp động.

"Chúng ta có bảy người, các người chỉ hai người, cái này giống như có chút không công bằng." Sarah mỉm cười nói.

"Không quan hệ, tướng tại tinh mà không tại nhiều, hai người chúng ta người như vậy đủ rồi." Lâm Tích không khách khí chút nào đối trở về.

"Tốt, các người đã nguyện ý, chúng ta đây cũng chỉ không khách khí." Sarah mỉm cười nói, "Trận đầu so với cờ vây, chúng ta bảy cái cùng một chỗ, hai người các người có thể chứ?"

"Không thể." Trương Tiểu Ngư chém đinh chặt sắt nói.

Hạ Ti Hàn cuối cùng bắt được cơ hội, bực tức nói: "Hiện tại mới nói không thể, có phải hay không có chút đã chậm? Đừng tại quốc tế bạn bè trước mặt ném mặt trung học Thanh Vân."

"Người đi người lên a..., mù tất tất cái gì?" La Đạt cả giận nói.

"Hạ Ti Hàn, người lại ngứa da có phải không? Dám đối với đại ca của ta bất kính?" Phương Hạo Nam triệt triệt cánh tay lại muốn thao luyện năm dăm.

Trương Tiểu Ngư một cái ánh mắt lạnh lẽo quét tới, Phương Hạo Nam lập tức đứng thẳng, hai mắt tha thiết địa nhìn quốc kỳ, một cử động nhỏ cũng không dám.

Sarah mỉm cười nói: "Không quan hệ, vị bạn học này, người tùy thời có thể cải biến chủ ý. Hai người các người lên sân khấu, chúng ta cũng là bảy người, các người toàn trường đồng học cùng tiến lên, chúng ta cũng là bảy người."

"Ta nói không thể có ý tứ là, không cần hai người, ta một người là được rồi." Trương Tiểu Ngư mây trôi nước chảy nói.

Lời nói không sợ hãi người chết không ngớt.

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liều Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 45: Cờ Vây Tranh Tài!

Mọi người đều biết, cờ vây là cực đoan đốt não hạng mục, tung hoành Mười Chín đạo cuộc thiên biến vạn hóa, mỗi một ván đều không cùng, một chọi một đã rất cố hết sức, huống chi một đôi bảy?

Mặc dù là nghiền ép cấp Thế Giới cờ vây cao thủ A Nhĩ Pháp Cầu, người để cho gã đồng thời cùng bảy cái cao thủ đứng đầu đánh cờ, chỉ sợ biết trình tự thác loạn đi?

Cái này bảy tên quốc tế bạn bè, nếu như dám đến Hoa Hạ đến đập phá quán, mỗi người dưới tay tất có thực việc, không phải là làm xuất sắc giả kỹ năng. Trương Tiểu Ngư một cái đổi bảy cái, muốn thắng, chỉ sợ so với lên trời còn khó hơn.

Trương Tiểu Ngư sở dĩ làm như vậy, một phương diện, là bởi vì hấn đối với chính mình bị Tham Lang thạch cải tạo qua đại não siêu cấp tự tin, lúc ấy Frazer giáo thụ hướng đầu óc hấn trong quán thâm trung ngoại văn minh ở bên trong, hiển nhiên bao gồm sách dạy đánh cờ cuộc, phàm là nhân loại văn minh trên lịch sử có ghi chép, cũng đều ở nắm giữ, đã tính trước, vì sao không sợ chút nào.

Một phương diện khác, gã biết rõ Lâm Tích đối với cờ vây một đạo quả thực không giống am hiểu. Cũng không phải nói nàng chỉ số thông minh không đủ, mà là nàng tính cách hoạt bát hiểu động, tính nhẫn nại chưa đủ.

Cờ vây một đạo, coi trọng bày mưu nghĩ kế, tính trước làm sau, chưa tính nhẫn nại người, là không thành được cao thủ đứng đầu đấy.

Nếu như bọn họ là đến đập phá quán, vậy không ngại khiến cho càng kích thích một chút.

Một người thắng bảy người, chẳng phải là càng thêm rung động?

Không biết từ lúc nào bắt đầu, Trương Tiểu Ngư thích loại cảm giác này.

Nên làm hiện trường mùi thuốc súng càng lúc càng đậm đặc thời điểm, lấy Vương Lập Công cầm đầu trường học những người lãnh đạo về mặt mộng bức.

Đã nói rồi đấy trao đổi học tập đây? Thế nào liền biến thành tổ chức thành đoàn thể đập phá quán? Nếu như chuyện biết tiên tri là như thế này, tốt xấu phải làm điểm chuẩn bị a!

Phải biết rằng, dính đến hữu hảo quốc gia trận đấu, cho tới bây giờ cũng không phải là cái gì việc nhỏ. Thắng cũng được, vạn nhất thua, nói nhỏ hơn là cả trung học Thanh Vân mất mặt, hướng lớn hơn nói, cả quốc gia cũng chịu hổ thẹn a!

Người ta vài cái học sinh trung học đến trên địa bàn của người, dùng người văn hóa đánh bại người, còn có so với đây càng nghiêm trọng về mặt sao?

Muốn cự tuyệt, cũng đã là đâm lao phải theo lao.

Vì sao, mọi người bả tha thiết ánh mắt, cũng tập trung tại Trương Tiểu Ngư cùng Lâm Tích trên người hai người này.

Cái này hai khối bảo, là bọn hắn duy hai cậy vào rồi.

So tài địa điểm định tại trường học sân vận động, bởi vì tình huống đặc thù, nhân viên nhà trường tạm thời quyết định nghỉ một ngày. Toàn

trường thầy trò chen chúc tới, cực lớn cuộc quán không còn chỗ ngồi.

Trường học có một trực tiếp giới mạng lưới Hồng học sinh, lặng lẽ tướng trận đấu này nhận vào mỗi trực tiếp bình đài, mở một cái phòng hiện trường trực tiếp, rất trong thời gian ngắn liền khiến cho oanh động, mấy vạn người tràn vào gian phòng này trông mong mà đợi.

Dù sao, giống như vậy hoàn toàn mới trận đấu, ai cũng không muốn bỏ qua.

Song phương thương định, ba cuộc định thắng thua. Trận đầu so với cờ vây, trận thứ hai luận võ đạo trận thứ ba tổng hợp tri thức thi đua.

Vốn lấy Sarah cầm đầu đội quân tình nguyện quốc tế, nghĩ toàn bộ lấy Hoa Hạ văn hóa thi đua, thế nhưng bị Trương Tiểu Ngư cự tuyệt, gã nói như thế mặc dù thắng cũng thắng tới không võ.

Chơi cờ đạo có thể dùng cờ vây, bởi vì trên thế giới chưa so với cờ vây càng khảo nghiệm chỉ số thông minh đánh cờ hạng mục rồi. Nhưng gã hạng mục, có thể riêng phần mình triển khai năng khiếu, cũng không giới hạn tại Hoa Hạ văn hóa.

Dù sao cũng là muốn thắng đấy, Trương Tiểu Ngư nghĩ muốn thắng được càng thêm triệt để một chút.

Trận đầu tỷ thí cờ vây, Trương Tiểu Ngư VS bảy người đội quân tình nguyện quốc tế.

Đánh cờ cuộc quán không ngồi được nhiều người như vậy, vì sao trận đấu tại sân bóng rổ cử hành. Trương Tiểu Ngư ngồi ở bên trong, bảy tên đối thủ hình thành một vòng tròn, tướng Trương Tiểu Ngư vây ở chính giữa.

"Ở xa tới là khách, ta cầm cờ trắng, các người đi trước." Trương Tiểu Ngư mỉm cười, rất có chơi cờ Đạo tông sư phong phạm.

Cổ Ngữ Vân: "Một lấy vô ý, đây bàn đều thua."

Tại chính thức thi đua ở bên trong, người nào đi đầu chơi cờ là muốn đoán trước quyết định. Trương Tiểu Ngư trực tiếp sẽ đem chiếm trước tiên cơ cơ hội nhường cho đối thủ, cho thấy chủ nhà ung dung rộng lượng, càng lộ rõ tự tin của hẳn.

Cử động lần này thắng được cả sảnh đường reo hò khen hay, nhất là Phương Hạo Nam cầm đầu bọn côn đồ, làm cho thực tế nịnh nọt, thực tế ra sức.

Sarah cười nói: "Chúng ta đây liền không khách khí.

"

Bảy người đồng loạt đẩy, tại trong bàn cờ tất cả để lên viên thứ nhất Hắc Tử.

Trương Tiểu Ngư xoáy đi một vòng, tại từng cái bàn cờ cạnh góc địa phương để lên một viên bạch tử. Mấu chốt là, mỗi một viên bạch tử vị trí đều không cùng, càng giống là chưa suy nghĩ tiện tay để đặt đấy.

Trực tiếp trong phòng bối rối chơi cờ Quan Chúng không ít, lập tức vô số mưa đạn tránh mù mắt người, chất vấn người có tới, chỉ trích người có tới, thậm chí tại chỗ khai phun, đầy bình chửi rửa thanh.

Trận đấu hiện trường, đám thầy trò, cũng có thể từ treo ở cuộc trong quán mặt cầu trên màn hình lớn chứng kiến từng cái chi tiết. Những thứ kia tinh thông đánh cờ chi đạo đệ tử, bọn hẳn cũng đúng Trương Tiểu Ngư nói chuyện không đâu chạy phương pháp rất là khiếp sợ.

Tên ngu ngốc này, gã đến cùng có thể hay không xuống cờ vậy?

Kế tiếp, tình huống liên càn hổng bết rồi, bảy tên đối thủ thận trọng từng bước, mà Trương Tiểu Ngư kéo dài gã lộn xộn chạy phương pháp, rất nhanh liền bị ăn sạch không ít quân cờ.

Vô luận là hiện trường hay là trực tiếp đang lúc, cũng nổ tung nôi.

"Bệnh tâm thần, sẽ không dưới chơi cờ người sớm nói a! Tại đây trình độ, ta lên cũng được."

"Mất mặt ném ra quốc tế trình độ, đánh cờ tiêu chuẩn nếu là có ta một nửa thì tốt rồi. . . Một phần ba cũng được."

"Là của người nào đừng quần không có đóng nghiêm, đem cái này ngu xuẩn phóng xuất rồi hả?"

"Ta là mới tới đây, xin hỏi là trực tiếp khai mǎng vẫn có cái gì phê duyệt trình tự?"

. . .

Lâm Tích long mày hơi nhíu, không biết như thế nào đây, nàng không muốn nghe đến bất luận kẻ nào đối với Trương Tiểu Ngư bất kính, cái này so với mǎng bản thân nàng còn muốn làm người ta căm tức.

Chung quanh ông ông thanh cực kỳ chói tai, Lâm Tích nhiều lần thậm chí nghĩ lao ra đánh người rồi.

Ừ ừ, gã là đồ đệ của ta, là bảo vệ cho hǎn là nên phải đây.

Lâm đại tiểu thư như thế lừa mình dối người địa tự an ủi mình.

Chỉ là, chớp mắt thời gian, loại này chửi rửa thanh liền dần dần biến mất.

Trương Tiểu Ngư bàn cờ lên bạch tử, nhìn như lộn xộn, ngay từ đầu cũng bị mất không ít địa bàn, thế nhưng, nên làm Trương Tiểu Ngư liên tục sau khi đi mấy bước, những thứ kia lộn xộn quân cờ, thậm chí ngay cả thành rồng lớn, khí thế rộng rãi, xác lập không thể rung chuyển thăng thế.

Cho tới nay lộn xộn chạy phương pháp, hôm nay xem ra càng giống là tỉ mỉ thiết trí mê cục.

Đối phương bày mọi người trợn tròn ánh mắt, vẻ mặt bất khả tư nghị bộ dáng, còn có người kêu to "Ngẫu nhiên mua bánh ngọt" .

Bọn hắn đến cuối cùng cũng không có hiểu rõ, mình rốt cuộc như thế nào thua, rõ ràng trên đường nghiền ép, chiếm cứ ưu thế cuộc, làm sao sẽ đột nhiên tử vong đây?

Trương Tiểu Ngư VS đội quân tình nguyện quốc tế, một đối bảy, Trương Tiểu Ngư thắng.

Sarah thật sâu nhìn Trương Tiểu Ngư liếc, biểu lộ ngưng trọng. Nàng tự hỏi chỉ số thông minh siêu quần, kỳ nghệ tinh thâm, rõ ràng nhìn không ra Trương Tiểu Ngư thiết lập cạm bẫy, cứ như vậy dần dần, u mê trên mặt đất chụp vào.

Thua chẳng biết tại sao, thực sự tâm phục khẩu phục.

"Có thể nói cho ta biết, người làm như thế nào sao?" Sarah xanh thăm đôi mắt xanh trong suốt thâm sâu như biển dương, để cho người có một loại nghĩ chui vào bờ lợi kích thích.

"Cờ vây vốn chính là bàn cờ lên chiến tranh, chơi cờ cuộc như chiến trường." Trương Tiểu Ngư mỉm cười nói, "Ta những thứ kia lúc ban đầu ném ra ngoài đi quân cờ, kỳ thật đều là mồi nhử, nếu như người không đi nuốt những thứ kia mồi nhử, của ta rồng lớn cũng không cách nào thành

hình. Chỉ là nhân tính tham lam, rất khó đối với đưa lên bên miệng thịt mỡ nói cự tuyệt. Vì sao, các người vào trông rồi, mà ta thắng."

"Chỉ đơn giản như vậy?"

"Chỉ đơn giản như vậy."

Sarah lắc đầu, Trương Tiểu Ngư nói xong đơn giản, kì thực một chút cũng không đơn giản. Lần này tuyển chọn đến bảy người, mỗi cái đều là chức nghiệp kỳ thủ, đẳng cấp rất cao, không phải là dễ dàng như vậy bên trên ban đầu ca.

Trương Tiểu Ngư môi nhử, ném vô cùng xảo diệu, chỉ sợ những thứ kia thế giới cao thủ đứng đầu đều bên trên. Gã buông tha cho đại lượng địa bàn, đổi lấy cuối cùng thắng thế xuống phương pháp, hiển lộ rõ ràng ra gã khí phách, đảm lược, cùng với trí tuệ.

Của hăn thắng lợi, ở lúc lồng ngực bố cục. Gã mưu chính là đạo mà bọn hăn mưu chính là thuật, cả hai có cách biệt một trời một vực.

"Người thắng, ta phục." Tạm thời thất lạc sau đó, dáng tươi cười tại Sarah trên mặt lần nữa nở rộ.

"Cũng! Thắng!"

"Ta chỗ Hoa Hạ uy vũ, Trương Tiểu Ngư uy vũ!"

"Chơi cờ thần a, ta hôm nay cuối cùng là thấy được, cái gì gọi là như Thần tồn tại!"

"Vừa vặn người không phải là mạng được rất hung sao?"

"Móa! Nói rất hay giống như người không có mạng đồng dạng. . ."

Vô luận là hiện trường hay là trực tiếp đang lúc, một mảnh vui mừng. Cái kia danh trực tiếp đồng học, trong nháy mắt nhận được vô số lễ vật, thậm chí còn có hỏa tiễn du thuyền đồng giá trị xa xỉ hàng cao đẳng, lúc ấy đem hẳn cho vui cười choáng luôn.

Ngày hôm nay thu nhập, đủ ăn đã nhiều năm được rồi. Trương Tiểu Ngư a! Người chính là ca ca ta, thân ca ca.

Lấy Vương Lập Công cầm đầu trường học lãnh đạo, cười đến so với hoa mà còn muốn sáng lạn. Trương Tiểu Ngư không hổ là trung học Thanh Vân trường học lịch sử thứ nhất thần nhân, trước đây mắng hẳn là ngu ngốc người, mình mới là ngu ngốc.

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liều Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 46+1 Đường Nghiền Ép!

Trận thứ hai, luận võ đạo Lâm Tích VS đội quân tình nguyện quốc tế.

Vẫn là một đôi bảy, quen thuộc cách điều chế, mùi vị đạo quen thuộc.

Sarah các loại người lựa chọn chính là đấu kiếm, bảy người, bảy chuỗi kiếm.

Lâm Tích tu tập chính là Hoa Hạ chính tông công phu nội gia, coi trọng vận khí tập trung tư tưởng suy nghĩ, binh khí chính là gân gà, cho nên hẳn lựa chọn trăm phần trăm tay không vào dao sắc.

Phải nói, chỉ nhìn một cách đơn thuần từ xem xét tính chất đến xem, cuộc tỷ thí này càng lớn tại trận đấu. Nhất là có Lâm Tích cùng Sarah cái này hai gã phong hoa tuyệt đại vũ vật, xuân lan thu cúc, tất cả thiên về kia cuộc, càng là làm vô số trạch nam(*) cạnh khom lưng.

Bên trong thể dục quán trong nháy mắt liền khô Dậy đi, mà trực tiếp trong phòng, cũng trào vào càng nhiều nữa ăn dưa quăn chúng.

Mỹ nữ dụ hoặc hơn xa hết thầy, nhất là hai gã kẻ gây tai họa cấp bậc yêu tinh dùng vũ lực lẫn nhau đối.

"Ngư ca, người cảm thấy hai người bọn họ ai đẹp hơn a?" La Đạt mắt nhỏ lóe ra hào quang, càng không ngừng ở đây nội mọi người trên mặt đi về bản khoản.

"Người không phải là hần là hỏi ai sẽ thắng sao?" Trương Tiểu Ngư cho hần một cái tập trung nhìn ánh mắt.

"Được, người nào sẽ quan tâm cái kia. Tin tưởng hiện trường tuyệt đại đa số nam sinh cùng ta đồng dạng, đều ở đây so sánh hai vị này đại mỹ nữ ai hơn có mị lực đi."

"Nông cạn."

Trương Tiểu Ngư ngoài miệng nói như vậy, trông mắt cũng tại hai nữ trên người đi về chuyển động. Ủ ừ, bàn về vẻ mặt gặp hai người cùng nhất cấp, Sarah ngực bệ ngoài giống như càng lớn một chút, dáng người càng lạt, thế nhưng là Lâm Tích khí chất cũng tốt, thanh thuần cao quý lại linh động.

Nếu là có người cầm lấy một cây đao gác ở người trên cổ, cho người từ trong chọn lựa một vị làm lão bà. . . Trời đánh đấy, làm sao lại không có ai lấy đao khung cổ đây?

Trận đấu bắt đầu, hấp dẫn ánh mắt mọi người.

Vốn lấy Lâm Tích tu vi, một đôi bảy cũng có thể thoải mái thủ thắng. Nhưng nàng tu luyện là giết người quốc thuật, cũng không phải trận đấu hạng mục, tại loại trường hợp này xuống, không thể vận khí, cũng không có thể sử dụng sát chiêu, chỉ có thể bằng vào kinh nghiệm ý thức cùng linh hoạt thân thủ cùng đối phương quần nhau.

Mà với Sarah cầm đầu quốc tế tiểu đội, lại luyện tập một bộ bao vây tấn công chi thuật, phối hợp với nhau, lẫn nhau làm công thủ đồng minh, mơ hồ có kiếm trận mùi vị.

Này biến mất so sánh phía dưới, tình thế vậy mà cầm cự được rồi.

Tuy rằng Lâm Tích rất không hài lòng, nhưng vô luận là hiện trường thầy trò, hay là trực tiếp trong phòng ăn đưa quần chúng, cũng cảm thấy vô cùng thoả mãn.

Hai cái vẻ mặt gặp vô địch thanh xuân thiếu nữ đẹp, người tới ta đi giới võ cho người xem, còn có cái gì tốt phần nà hay sao?

Hãy nói, bên ta đại biểu Lâm Tích một cái đánh bảy cái, còn có thể đổi cái ngang tay, đáng giá từng người Hoa đi ra ngoài thối cả buổi trâu bò rồi.

Một đoàn người người tới ta đi, đánh cho mười mấy cái hiệp, Lâm Tích chân đạp bát quái bước, tại bảy người vây kín bên trong nhàn nhã dạo chơi, không ai có thể dính vào góc áo của nàng, nhưng giống như vậy trận đấu, nội gia quyền uy lực chân chính triển khai không đi ra, nàng cũng không cách nào đánh lui đối phương.

Thật sự phần không quá thắng bại, hai phe rất có ăn ý địa ra khỏi vòng chiến, thừa nhận bất phân thắng bại.

"Hoan nghênh anh hùng dân tộc Lâm Tích hải hoàn trở về." Trương Tiểu Ngư cười mỉm nghênh đón tiếp lấy.

"Đi đi đi! Cái gì anh hùng dân tộc, ta lại không có thắng." Lâm Tích tức giận nói.

"Một cái đánh bảy cái, có thể bất phân thắng bại, còn chưa đủ người rầm thối hay sao?" Trương Tiểu Ngư tròn mở hai mắt, vừa đúng địa biểu đạt gã khen ngợi.

"Dựa vào cái gì người một cái đối với bảy cái có thể thắng, ta cũng chỉ có thể ngang tay a! Cứ thế mãi, ta đây cái sư phụ đâu còn có uy nghiêm?" Lâm Tích đối với chuyện này tương đối để trong lòng.

"Soái chính là chính nghĩa, đẹp liền là chân lý. Người so với nàng rất xinh đẹp, cái này cũng đã thắng." Trương Tiểu Ngư cười nói.

"Nào có a! Ngực của ta lại không ai gia chỗ." Lâm Tích đầy ngập phần uất, không biết chạy đến Địa Cầu cái góc nào rồi, cười tươi như hoa, vẫn mang theo vài phần tiểu ngượng ngùng.

Trương Tiểu Ngư nói nhân gia lớn lên so với kia cái đại dương ngựa xinh đẹp đây!

Tiểu tử này, thật tinh mắt, có tiền đồ, không hổ là của ta cấp cao nhất Đại đệ tử.

"Như thế, ba vòng phương diện, quả thực còn có không ít chênh lệch. .
."

"Trương Tiểu Ngư. . ."

Trước hai cục, trung học Thanh Vân đại biểu một thắng nhất bình, chiếm hết ưu thế. Đội quân tình nguyện quốc tế chỉ còn lại có cuối cùng một ván, nếu như thắng, miễn cưỡng có thể vẫn hồi mặt mũi, nếu như thua, vậy cũng liền thất bại thảm hại rồi.

Hiệu trưởng Vương Lập Công làm người ta hướng Trương Tiểu Ngư tỏ ý, ván này thích hợp để nhường, chăm sóc một cái quốc tế bạn bè mặt mũi, dù sao cũng là hợp tác trường học, không thể khiến cho quá khó nhìn.

Ngay từ đầu, bọn hắn lo lắng thất bại, như vậy sẽ tổn hao nhiều trung học Thanh Vân danh dự, hiện tại nắm chắc phần thắng, bọn hắn đã nghĩ biểu hiện một cái người thắng khí độ.

Trương Tiểu Ngư nhếch miệng, đối với loại tâm tính này, xì mũi coi thường.

Trận đấu chính là trận đấu, đem hết toàn lực, mới là lớn nhất hạn độ địa tôn trọng đối thủ, nhường, mới là đối với bọn họ cực hạn vũ nhục. So với mặt mũi Càng trọng yếu chính, là công bằng thi đua tinh thần.

Huống chi, đối phương đánh đến tận cửa, thật không nghĩ lấy cho người lưu lại mặt mũi. Nếu như bọn hắn có cơ hội thắng, tuyệt đối sẽ không cho người lưu lại một tia mặt mũi, cái này là Phương Tây văn hóa, mang theo rất mạnh áp bách tính chất cùng tính xâm lược. Mà chúng ta, mặt chần tử văn hóa hại đã bao nhiêu năm.

Cuối cùng một ván, Trương Tiểu Ngư VS đội quân tình nguyện quốc tế.

Quy tắc rất đơn giản, người có thể đề tùy ý một vấn đề, không hạn bất luận cái gì lĩnh vực, cổ kim lịch sử, Vũ Trụ thập phương, chỉ cần đối phương đáp không được coi như là thua, người trả lời lên đây, đối phương thua.

Cái này Trương Tiểu Ngư chủ ý, trên thực tế, đối phương có bảy người, gã chỉ có một người, cây làm chẳng nên non ba cây chụm lại nên hòn núi cao, huống chi bảy cái?

Gã phải thực hiện bảy chém liên tục, mới có thể thắng đắc thắng sắc bén. Mà đối phương chỉ cần có một vấn đề làm khó gã, liền thắng.

Như thế quy tắc, với hắn mà nói quả thực chính là tự sát.

"Oa khaó! Gã rút cuộc là ngu xuẩn đâu rồi, hay là càn rỡ đây?"

"Ta xem hai người cùng có đủ cả."

"Nếu như ta tại hiện trường, liền lấy trứng thối hướng nha trên mặt bắt chuyện."

"Tán thành."

Trực tiếp đang lúc ăn dưa quăn chúng lại ngồi không yên, đầy bình mưa đạn tránh mù hai mắt.

Chỉ là, Trương Tiểu Ngư nhất định là cái kia có thể sáng tạo kỳ tích thần nhân. Gã vẫn như cũ rất đại lượng địa làm cho đối phương trước vẫn đề đề, cái này ý vị như thế nào, mỗi người cũng lòng dạ biết rõ.

Vương Lập Công mừng thầm, xem ra Trương Tiểu Ngư chuẩn bị nhường rồi, thật là một cái nghe lời hảo hài tử.

Đến từ Anh quốc ẩn duệ đệ tử trước tiên nổi loạn, hỏi hản: "Mời dùng thổ hỏa la ngữ giới thiệu mình một chút."

Vấn đề này một lòng, hiện trường lặng ngắt như tờ.

Mụ đàn, vấn đề này quá xảo trá rồi a! Thổ hỏa la ngữ là cái gì quý? Tuyệt đại đa số người cả nghe cũng không có đã từng nói qua.

Trương Tiểu Ngư chết chắc rồi! Chết không thể chết lại rồi!

Trên thực tế, loại này ngôn ngữ thuộc về Ấn Âu ngữ hệ, trước đầu thế kỷ tại XJ Thập Lý Mộc châu phát hiện loại này ngôn ngữ tàn phế cuốn. Kinh khảo chứng, có cái gì hai loại Phương Ngôn, luyện tập xưng phun lửa La A(yên kỳ lời nói), phun lửa La B(Quy Tư lời nói), trừ ra những thứ kia chuyên môn nghiên cứu khảo chứng ngôn ngữ chuyên môn nhân tài, đương kim Địa Cầu, không có mấy người biết nói loại này ngôn ngữ.

Cái này a Tam ca thật là lớn giọt lớn giáo hoạt, rõ ràng đưa ra vấn đề này.

"Người cái này là cố ý khó xử người đi, xin hỏi người biết nói sao?"
La Đạt cao giọng kháng nghị nói.

Dựa theo quy tắc, người đưa ra vấn đề phải là tự mình biết đấy, bằng không phán thua.

"Đương nhiên. " vị kia ẩn duệ đệ tử huyền thuyên phun ra một chuỗi điệp ngữ, sau đó trước mặt hiều được sắc mặt mà nhìn về bốn phía.

Trương Tiểu Ngư tùy theo mở miệng, cũng huyền thuyên địa phun ra một chuỗi âm tiết.

Vị kia ẩn duệ đệ tử sắc mặt đại biến, cái nhân Trương Tiểu Ngư không chỉ có biết nói thổ hóa la ngữ, hơn nữa tại tự giới thiệu bên trong xen lẫn đồ vật hai loại Phương Ngôn. Ngay cả chỉ đạo gã giáo thụ, được xưng là địa cầu lên thổ hóa la ngữ đệ nhất nhân, cũng không có Trương Tiểu Ngư nắm giữ địa như thế thuần thực.

Gã nào biết đâu, Trương Tiểu Ngư siêu cấp lớn trong đầu, bị Frazer giáo thụ cưỡng ép rót vào trên thế giới tất cả ngôn ngữ, thổ hóa la ngữ chỉ là một góc của băng sơn thế thôi.

Trương Tiểu Ngư ra tay, người chọn đầu tiên Chiến giả, lính.

Có được như thế bao hàm toàn diện tri thức dự trữ, ít nhất ở địa cầu trong phạm vi, đủ để nháy mắt giết bất luận kẻ nào rồi.

Vì sao, kế tiếp năm cái đối thủ, lính.

Cuối cùng chỉ còn lại có Sarah.

"Ta chưa từng gặp qua giống như người vậy người." Sarah tự tin và lại tươi đẹp trong tươi cười, nhiều thêm vài phần kính sợ, "Mấy người bọn hăn đề vấn đề, liên quan đến nhiều lĩnh vực, mỗi cái đều là do kiếp này giới khó giải nan đề, người rõ ràng có thể hoàn mỹ giải đáp, hơn nữa suy luận nghiêm mật, làm người tin phục. Lấy tuổi của người, có thể có như thế trí tuệ, chỉ hai cái khả năng."

"Cái nào hai cái khả năng?"

"Hoặc là người là từ tương lai xuyên việt về hiện đại nhân loại, hoặc là liền là. . . Trí Năng người máy!"

Nàng bả người máy ba chữ nhai được đặc biệt một lần nữa, tại nàng trong nhận thức biết, chỉ trong ý nghĩ cắm vào Chip người máy, mới có thể tồn trữ lớn như vậy tri thức số lượng. Não người là có ký ức bao trùm quy luật đấy, không có khả năng bao hàm rộng như vậy bác tri thức.

"Người không thể làm đến chuyện, người ta chưa hẳn làm không được." Trương Tiểu Ngư thản nhiên nói, "Trên đời này kỳ lạ vật người kỳ lạ biến đi, không nhiều ta một cái. Vẫn thừa cái cuối cùng vấn đề, mời ra đề."

LỤC TÍCH CHI THAM LANG [C]

Liều Hạ Huy

www.dtv-ebook.com

Chương 47: Trái Ôm Phải Ấp!

Sarah cứ như vậy dừng ở Trương Tiểu Ngư, tựa hồ tại tìm tòi nghiên cứu, cũng tựa hồ đang suy tư, đột nhiên, nàng nhoẻn miệng cười, trên mặt bay lên hai đóa màu đỏ hà.

Lâm Tích trong lòng căng thẳng, cái này gái Tây cười đến như vậy phóng đảng, chẳng lẽ là vừa ý cá thối này rồi hả?

Không nên không nên, ngực nàng lớn như vậy, chính là cá thối này khẩu vị, vạn nhất hai người bọn họ tốt hơn rồi. . . Ta đây cái là đây, chưa đủ độ tức phụ ngực lớn, chẳng phải là thật mất mặt?

"Cái cuối cùng vấn đề là. . ." Sarah dừng một chút, dáng tươi cười sâu hơn, "Ta có xinh đẹp hay không? Người ta hay không?"

Hiện trường vang lên một mảnh hút không khí thanh âm, trực tiếp đang lúc ăn dưa quăn chúng càng là trong nháy mắt đạt tới cao trào.

Xinh đẹp xinh đẹp! Ưa thích ưa thích! Trương Tiểu Ngư người có muốn hay không, người không quan tâm ta muốn!

Trương Tiểu Ngư cẩn thận bản, rất không hăng hái tranh giành địa nhảy vài cái, chán ghét, như thế nào trước mặt nhiều người như vậy hỏi người ta loại vấn đề này? Gái Tây chính là cởi mở.

Bất quá ta ưa thích!

"Người cái này hai vấn đề." Trương Tiểu Ngư biểu hiện ra rất nghiêm cẩn địa nghiêm mặt, nội tâm trong bụng nở hoa. Có thích hay không là một chuyện, ngay trước mọi người trước mặt bị thổ lộ là một chuyện khác.

Thuần gia môn nhi, người nào không thích bị người thổ lộ?

"Nhưng thật ra là một vấn đề." Sarah mỉa hoặc địa trừng mắt nhìn, "Theo như quy tắc, nếu như người không trả lời, có thể coi là người thua. Nếu như người trái lương tâm địa trả lời, cũng coi như người thua, hiện trường Quan Chúng chính là ban giám khảo."

Trương Tiểu Ngư giật mình, gã không thể trái lương tâm nói Sarah không xinh đẹp, nói như vậy chỉ sợ hiện trường Quan Chúng sẽ hư thanh nổi lên bốn phía. Cũng không có thể trái lương tâm nói không thích, dù sao giống như Sarah loại này trí tuệ cùng mỹ mạo đều nặng nề yêu nghiệt, không có có nam nhân sẽ cự tuyệt.

Thế nhưng, nếu như gã thừa nhận Sarah xinh đẹp, thừa nhận mình thích nàng, giống như cuối cùng thắng vẫn là Sarah.

Nam nhân chinh phục thế giới, nữ nhân chinh phục nam nhân.

Trương Tiểu Ngư khẩu chiến quần hùng, lợi hại đến nỗi, nhưng cuối cùng vẫn còn ngã xuống nữ nhân mỹ mạo lên.

Gã thắng sao?

Cô bé này thật sự là thật lợi hại, đơn giản như vậy vấn đề, lại làm khó trí tuệ siêu quần Trương Tiểu Ngư.

"Ta phản đối!" Lâm Tích sải bước lên đến giữa sân, cả giận nói.

"Người phản đối cái gì?" Sarah ánh mắt rùng mình, nàng có thể cảm nhận được Lâm Tích trên người phát ra địch ý.

"Ai ngờ đánh ta gia ca thối chủ ý, đều được qua ta cửa ải này." Lâm Tích ngóc lên dưới mong, kiêu ngạo nói.

Trương Tiểu Ngư trợn trắng mắt, trong lòng tự nhủ ta lúc nào thành nhà của người được rồi.

"Nhà của người ca thối? Người là người gì của hã? Mẫu thân, nữ nhi, hay là lão bà?" Sarah nghiêng cái đầu nói.

"Ta là sư phụ hã!" Lâm Tích tức giận nói, "Người mới là lão bà của hã, cả nhà các người cũng là lão bà của hã!"

"Chúng ta cả nhà là lão bà của hã, cái này rất không có khả năng, nhưng ta nguyện ý làm vợ của hã." Sarah phong tình vạn chủng địa ngoái đầu nhìn lại, mỉm cười nói, "Tiểu Ngư quân, người nguyện ý sao?"

"Cái này. . ." Trương Tiểu Ngư sờ lên cái mũi, cười xấu hổ cười.

"Thối Tiểu Ngư, người dám!" Lâm Tích chỉ tay Trương Tiểu Ngư, chân mày lá liễu đứng đấy, mắt hạnh trợn lên.

Hiện trường thầy trò cùng trực tiếp đang lúc ăn dưa quăn chúng, cũng có một loại bị mấy chục đạo Thiên Lô bổ trúng cảm giác.

Cái này cái gì nội dung cốt truyện? Hảo hảo trận đấu, như thế nào diễn biến thành hai nữ tranh giành phu tiết mục?

Hai cái này kẻ gây tai họa cấp bậc yêu nghiệt, làm sao lại vừa ý Trương Tiểu Ngư người kia rồi hả? Gã có ta chân dài sao? Có ta vạm vỡ sao? Có ngực của ta lông sum xuê sao?

Ta hận ta ghen ghét ta nghĩ cắn người!

Bên trong thể dục quán hư thanh nổi lên bốn phía, các nam sinh nhao nhao biểu đạt chính mình hâm mộ ghen ghét hận.

Thân ở trong gió lốc Trương Tiểu Ngư, hiện tại khóc không ra nước mắt, ta lớn lên đẹp trai có thể trách ta sao? Có gan người dám cũng dài thành ta như vậy a!

Trương Tiểu Ngư nhìn phong tình vạn chủng đáng người nóng nảy Sarah, nói: "Sarah đồng học, người rất đẹp. . ."

"Úc. . ."

Đám người đứng ngoài xem sói tru, tiếng hoan hô thanh âm cơ hồ muốn đem sân vận động rạp đánh cho xóc hết lên. Tất cả mọi người cho là, Trương Tiểu Ngư bị cái này gái Tây cho nắm bắt rồi, gã cái này đã tiếp nhận Sarah ý nghĩ - yêu thương cũng là tại hướng nàng thổ lộ.

Lâm Tích ánh mắt hung ác, hai tay nắm tay, hung dữ nhìn chăm chăm vào Sarah, một bức nhắm người mà căn bộ đáng. Rất nhanh đấy, nàng liền ý thức được tâm tình của mình không đúng, lập tức thay đổi thành một bức cười lạnh trào phúng, lão nương hoàn toàn không CARE bộ đáng.

"Như vậy, người cái này là. . ."

"Ta không phải là." Trương Tiểu Ngư đánh gãy Sarah lời nói vừa cười vừa nói, "Người rất đẹp, thế nhưng không kịp Lâm Tích xinh đẹp."

"Úc. . ."

Toàn trường tiếng vỗ tay Lôi Động.

Tuy rằng bọn hắn không thích Trương Tiểu Ngư cùng sân trường nữ thần Lâm Tích cùng một chỗ, thế nhưng giây phút quan trọng, trái phải rõ ràng trước mặt, Trương Tiểu Ngư có thể buông tha cho ngực lớn, cố định đứng ở sân trường nữ thần bên này, cái kia chính là sân trường nữ thần thắng lợi, là trung học Thanh Vân thắng lợi, cũng là Châu Á tốt đẹp gien thắng lợi. . .

"Ai mà thêm!" Lâm Tích giơ lên khuôn mặt nhỏ nhắn, hao lấy cái miệng nhỏ nhắn nói, trong mắt đuôi lông mày là không che giấu được tiểu ý.

"Có ý tứ." Sarah cũng đang cười, chỉ là nhìn về phía Trương Tiểu Ngư ánh mắt đã có chút cân nhắc.

"Ta tuyên bố, trận đấu đến đây là kết thúc, trung học Thanh Vân lấy được thắng lợi." Vương Lập Công một câu, coi như là vì cái này cuộc thi đua hoa lên dấu chấm tròn.

Trung học Thanh Vân thắng, có thể nói là ba trận toàn thắng. Lấy hai địch bảy, coi như là ngang tay cục cũng chiếm hết ưu thế.

Các học sinh lưu luyện địa tản đi.

Trận đấu này, nhất định tướng thành vì mọi người nói chuyện say sưa chủ đề, mà nhân vật chính Trương Tiểu Ngư, không chỉ có tại trong sân trường thanh thế càng thịnh, hơn nữa thông qua trận này trực tiếp, trở thành lại một oanh động trực tiếp giới Internet người tâm phúc.

Đương nhiên, Trương Tiểu Ngư cũng không biết những thứ này. Nếu như biết, gã càng muốn trở thành một ít xuất hiện mỹ nam tử.

Trở lại phòng học về sau, Lâm Tích phần nộ vẫn không có tiêu tán, Hồ nghiêm mặt không để ý tới Trương Tiểu Ngư.

Lúc này, chủ nhiệm lớp Phạm Triết dẫn Sarah tiến vào phòng học, ầm ầm phòng học lập tức một mảnh tĩnh mịch. Tất cả mọi người vẻ mặt khiếp sợ nhìn, cái này vừa rồi tại thi đua bên trong đại xuất danh tiếng tóc vàng cô nương, nàng như thế nào chạy đến ban 9 tới?

"Các vị đồng học, từ hôm nay trở đi, Sarah chính là chúng ta ban 9 một thành viên, lấy tư cách ba một trung học đặc phái trao đổi sinh, nàng

tướng cùng mọi người cùng nhau, cùng học sinh cấp 3 nhai cuối cùng thời gian, mọi người vỗ tay hoan nghênh!"

Phạm Triết vang dội thanh âm trong phòng học quanh quẩn, cũng đánh thức từng cái lâm vào ngốc trệ trạng thái Linh Hồn.

"Hoan nghênh hoan nghênh, nhiệt liệt hoan nghênh!" Tại trường lớp suất lĩnh xuống, các học sinh nhiệt liệt địa vỗ tay.

Chỉ Lâm Tích một người không phòng chương, mà là phòng má bọn trường mắt Trương Tiểu Ngư.

"Người trường ta làm gì?" Trương Tiểu Ngư giang tay ra, lấy bày ra người vô tội.

"Nàng là hướng về phía người tới a?" Lâm Tích tức giận nói.

"Cái này mà chuyện, không liên quan gì tới ta."

"Nàng so với La Viện Viện ngực còn lớn hơn, người dám nói người không thích?"

"Ta kỳ thật. . ." Trương Tiểu Ngư hai tay nắm thành trảo hình, tại Lâm Tích trước ngực khoa tay múa chân một cái, nghiêm trang nói, "Ta kỳ thật ưa thích cái này lớn nhỏ, quá lớn chưa mỹ cảm, hơn nữa vô pháp nắm giữ."

"Lưu manh." Lâm Tích hai tay ôm ngực, hung hăng trừng mắt liếc hằm một cái, nội tâm đã có một cỗ vui sướng tại chảy xuôi.

Gã nói, gã yêu thích ta cái này nhỏ đây này! Thực có phẩm vị.

"Ta cùng với Trương Tiểu Ngư ngồi ngồi cùng bàn." Sarah ánh mắt nóng bỏng mà kiên định, nhanh chằm chằm Trương Tiểu Ngư, thấy được gã một trận hoảng hốt.

Dị quốc phong tình, thật sự là muốn mạng người a!

Lâm Tích toàn thân tóc gáy trong nháy mắt bị dựng lên, giống như hiểu chiến chọi gà loại, bủ môi nói: "Thật biết điều, cái gọi là Mĩ Quốc tốt nhất trường cấp 3, cả thứ tự đến trước và sau đạo lý cũng không hiểu sao? Chen ngang không văn minh, chen ngang không có tổ chất, bồi rồi không?"

"Ta cho là, giống như chuyện như vậy, chỉ cần Trương Tiểu Ngư đồng ý thì tốt rồi, cùng người khác không quan hệ."

"Chê cười, Trương Tiểu Ngư là đồ đệ của ta, ta nói cái gì, gã không dám ngỗ nghịch, ngỗ nghịch chính là khi sư diệt tổ."

"Cũng bởi vì kêu người một tiếng sư phụ, vì sao người để cho hản đi chết, gã cũng phải đi không?"

"Hay nói giỡn, ta sao có thể để cho hản đi chết? Ta chỉ là ngăn cản dụng tâm kín đáo yêu tinh đến gần gã thôi."

"Nếu như gã ưa thích cái yêu tinh này đây?"

"Không có khả năng! Gã nói với ta, gã không thích ngực quá lớn đấy, yêu thích ta cái này nhỏ. . . Khục khục. . . Dù sao chính là không thích người." Lâm Tích ý thức được chính mình nói lỡ miệng, quay đầu nói, "Tiểu Ngư, người nói cho nàng biết, người không thích cái này loại hình."

Sarah tha thiết ánh mắt, lại lần nữa tăng tại trên người Trương Tiểu Ngư.

Ánh mắt mọi người cũng tập trung tại trên người Trương Tiểu Ngư, các nam sinh ghen ghét được không muốn không muốn đấy. Bọn hản nghiêm trọng hoài nghi, tiểu tử này trước đây ngu ngốc loại có phải hay không giả vờ.

Nghĩ nhớ ngày đó, nhìn xem ngày hôm nay, kém nhau quá lớn nữa a!

Trước đây toàn trường cuối cùng mập xấu nhất nữ sinh, cũng không hiểm nhiều lắm liếc hắt một cái, hiện tại hai đại nữ thần vì gã hiện trường lẫn nhau xé, còn kém đánh đập tàn nhẫn rồi.

Trương Tiểu Ngư. . . Lúc nào tiểu cá chép vượt long môn hóa Chân Long a?

"Cái này sao. . ." Trương Tiểu Ngư sờ lên cái mũi, nhất thời không biết nên trả lời như thế nào.

"Ca thối, người có phải hay không da lại ngứa?" Lâm Tích mắt hạnh trợn lên, hai tay lẫn nhau nắm, bóp được khớp xương răng rắc rắc rung động.

"Bạo lực uy hiếp, là không chiếm được tình yêu đấy." Sarah lắc đầu nói, "Tiểu cô nương, xem ra người căn bản là không có nói qua yêu đương."

"Bốn cô nương tươi mát thoát tục, cùng bên ngoài những thứ kia đẹp dễ dơ dễ tiện có thể không giống vậy." Lâm Tích kiêu ngạo mà ngẩng cái cằm dứt khoát thanh đạo "Không có nói qua yêu đương, cũng không mất mặt."

Hai vị nữ thần hiện trường lẫn nhau xé, thấy được mọi người trợn mắt há hốc mồm.

"Lý Tiểu Siêu, người đến đằng sau đi ngồi." Chủ nhiệm lớp Phạm Triết mắt thấy hiện trường mùi thuốc súng càng đậm, chỉ chỉ Trương Tiểu Ngư bên phải nam sinh kia nói. Gã không dám đắc tội Lâm Tích, cũng không tốt vô cùng bỏ qua mới tới quốc tế bạn bè, đành phải nhặt quả hồng mềm xoa bóp rồi.

Lý Tiểu Siêu lăm bằm vài câu, nhưng hắn không dám vượt chủ nhiệm lớp râu hùm, tâm bất cam tình bất nguyện địa thu dọn đồ đạc về phía sau sắp xếp đã ngồi.

Như thế an bài, cũng là tính giải quyết xong vấn đề. Sarah mặc dù không có cùng Trương Tiểu Ngư ngồi ngồi cùng bàn, nhưng là liên tiếp gã. Lâm Tích cũng không có mất đi vị trí của nàng, mặc dù đối với tại Sarah Ly Trương Tiểu Ngư thân cận quá rất là bất mãn, nhưng cũng không tốt nói cái gì nữa rồi.

Lại náo vào, cùng với người đàn bà chanh chua không có gì khác nhau rồi.

Trương Tiểu Ngư trong nháy mắt đã có trái ôm phải ấp cảm giác hạnh phúc, ài, lớn lên đẹp trai cũng là một loại phiên nào.

Thế nhưng là, chính mình quả nhiên có đẹp trai như vậy sao?

Sáng sớm hôm nay thức dậy soi gương thời điểm, phát hiện mình bất quá là như bình thường soái thể thôi đi!

Table of Contents

Mục lục

Tự : Tiểu Thuyết: Lục Tích Chi Tham Lang

Chương 1: Ác Ma Thí Nghiệm!

Chương 2: Trốn Vào Giang Thành!

Chương 3: Người Đứng Đánh Ta!

Chương 4: Đêm Khuya Kiến Thức!

Chương 5: Giết Người Diệt Khẩu!

Chương 6: Dẫn Sói Vào Nhà!

Chương 7: Thằng Ngốc Kia!

Chương 8: Hảo Hảo Chiêu Cố!

Chương 9: Phần Tử Khủng Bối!

Chương 10: Hiểu Rõ Khảo Thí!

Chương 11: Người Đang Ở Đây Ăn Gian!

Chương 12: Muốn Gán Tội Cho Người Khác!

Chương 13: Vinh Hạnh Của Ta!

Chương 14: Bá Vương Sân Trường!

Chương 15: Hoa Hậu Giảng Đường Ngồi Cùng Bàn!

Chương 16: Thiên Tài Ngu Ngốc!

Chương 17: Toán Học Tiến Sĩ!

Chương 18: Ngạo Mạn Thành Kiến!

Chương 19: Kinh Hỉ Kinh Hãi!

Chương 20: Chân Dài Âu Mong!

Chương 20: Chân Dài Âu Mong!

Chương 21: Tuyệt Đại Song Kiều!

Chương 22: Song Kiều Tranh Diễm!

Chương 23: Lòng Có Tương Ứng!

Chương 24: Nỗi Lòng Một Hôn!

Chương 25: Đắc Tội Song Kiều!

Chương 26: Vai Phụ Tốt Nhất!

Chương 27: Trảm Thủ Hành Động!
Chương 28: Hình Ý Bạng Quyền!
Chương 29: Người Thứ Năm!
Chương 30: Chư Cát Hiện Thân!
Chương 31+1 Giây Bạo Kích!
Chương 32: Nhai Độc Tự Sát!
Chương 33: Đứng Đầu Bảng Toàn Bộ Khoa!
Chương 34: Nhiệt Nghị Oanh Động!
Chương 35: Tiểu Đội Gien!
Chương 36: Chiến Thần Hàng Lâm!
Chương 37: Thu Tiểu Đệ!
Chương 38: Sinh Ra Cảnh Giác!
Chương 39: Thẳng Thắn Từ Rộng!
Chương 40: Thầy Trò Danh Phận!
Chương 41: Song Kiều Gặp Lại!
Chương 42: Ta Không Làm Nền Móng!
Chương 43: Làm Ra Bá Chủ Sân Trường!
Chương 44: Tổ Chức Thành Đoàn Thể Khiêu Khích!
Chương 45: Cờ Vây Tranh Tài!
Chương 46+1 Đường Nghiền Ép!
Chương 47: Trái Ôm Phải Ấp!